

Nr 1 - 2004

Livsluft

EFS-Nytt Syd

Sven Persson, Ängelholm, som 5,6-åring, leder en grupp av blindskolans elever i Bako, sid 6.

Etioapien nästa! sid 5

- Bönens kraftfält, sid 11
- Områdesträff i Hörby, sid 13

Innehåll

- sid 3 Synpunkten
sid 4 Beträktelse
sid 5 Etiopien nästa!
sid 6 Blindskolan i Backo
sid 8 Kristna Gårdar och Hotell
sid 10 Som fisken i vattnet
sid 10 Medarbetardagarna
sid 11 Bönens kraftfält
sid 12 Hörby EFS 100 år
sid 13 Områdesträff i Hörby
sid 14 100 årsjubileum i Stralsund
sid 15 Nya biträdande medarbetare
sid 16 Konsert med Åhus Swing Orkester
sid 16 Sigfrid Åbergs minne
sid 17 Ernst Nilssons minne
sid 17 Insändare
sid 18 Expinfo
sid 19 Almanackan
sid 20 Mitt Vittnesbörd

Tank(e)lock

– Hej! Bor ni här?

Det var en kvinna vi träffar i kyrkan ibland.

– Nej, ett kvarter bort, våra vänner bor här. Vi tänkte springa upp för att berätta att någon slagit sönder en ruta på deras bil. (Senare fick vi veta att de öppnat huven, klippt av kablarna och burit bort batteriet.) Och så har de brutit upp vårt tanklock och slangat bensin från våran bil.

– Då ska ni be för förövarna! Be om blodets beskydd över er bil. Be om samvete åt dem som gjort det här mot er – och be att de blir frälsta!

Det var ju inte min första tanke. Jag funderade på hur svårt det skulle vara att hitta ett nytt tanklock, en gammal Citroën är ju inte som andra bilar, locket är säkert skitdyrt och måste specialbeställas från långt bort. Jag funderade på hur man kan vara så taskig att man pangar en ruta som kostar massor att laga, för att sno ett batteri som kostar några hundra. Det är som inte vettigt nåstans. Ibland funderar jag på hur människor inte kan se förlängningen av sina handlingar, hur vandalism och stöld sabbar lika mycket för en själv som för andra.

Men jag har inte tänkt baklänges – att för den som är frälst blir ingetdera ett alternativ.

Hon berättade mer, om vad hon bett för och vad Gud gjort. Hon berättade hur hon fått vittna om Jesus när hon körde på en annan kvinnas bil. Och hur man ska ta tillfället i akt att be när något dåligt händer så Gud kan göra något gott av det. Jag blev så uppmuntrad. Hon såg en Guds möjlighet i varje motgång.

Jag tror verkligen att ingenting är omöjligt för Gud, men ofta ber jag inte förrän något är omöjligt för mig, eller någon som står mig nära. Jag vet att jag omöjligt kan frälsa någon. Jag brukar be för dem jag samtalat med om Gud att Han ska frälsa dem. Men Gud kan ju faktiskt frälsa varenda människa vi möter, eller kommer i kontakt med, till och med via ett tanklock. Det är inte omöjligt för Honom, bara för mina insnöade tankebanor.

Mycket riktigt måste ett tanklock till en gammal Citroën beställas långt bort ifrån och det kostar inte runt hundringen som de andra. Men damen på Citroën tipsade oss om en juste skrot och vi fick ett nytt för en tjuga.

Jag är inte förvånad, men mycket tacksam!

Helena Dahlberg, uppmuntrad

Redaktionsruta

Livsluft nr 1/2004
Årgång 12
Livsluft EFS-Nytt Syd
är tidningen för EFS i
Sydsverige.

Adress: Livsluft
Vallgatan 9, 281 31 Hässleholm
Tel: 0451 – 38 80 70

Ansvarig utgivare är Paul Persson
Tfn. 0451 – 38 80 70
Redaktör: Helena Dahlberg
Sofierogatan 3a, 212 17 Malmö
Tel: 040 – 29 08 23
e-post: livsluft@efssyd.org

Manus ska vara redaktören tillhanda senast:
Den 2/1 för nr 2. Plan utgdag den 1/2 - 2004
Livsluft kommer ut med 10 nr/år.
Prenumerationspriset är 220:-/helår.
Pg 621 66 09 - 5
Bg 5396 - 9093

Annonspriser:
Helsida 2.500:-
Halvsida 1.400:-
1/4 sida 850:-
1/8 sida 450:-
1/16 sida 250:-

Tryck:
Stridhs Tryckeri
Box 63
261 22 Landskrona
Tel: 0418 – 44 61 80

Ryktet om vår död är betydligt överdrivet

Med detta citat av Mark Twain vill jag börja årets första nummer av Livsluft. Det cirkulerar rykten om att distriktet skall läggas ned och att det pågår en utredning om detta. Jag vill ta tillfället i akt och dementera dessa rykten. Det pågår förvisso en utredning, den så kallade strukturutredningen, som de sju distrikten tillsammans med EFS riks har tillsatt för att behandla en del frågor. I utredningsdirektiven finns följande fem punkter att utreda:

- Gemensamma arbetsuppgifter
- Ombudsorganisation
- Arbetsorganisation
- Vita fläckar
- Kommunikation

Under punkten arbetsorganisation kommer man givetvis att titta på nuvarande organisation med riksdistrikt-förening, för att se om den går att effektivisera. Om utredningen kommer fram till att distriktet behöver förändras, så är det sedan upp till oss i Sydsverige att genomföra dessa förändringar om vi vill. Det är missionsföreningarna i

vårt distrikt som avgör hur EFS i Sydsverige skall fungera och vara organiserat i framtiden.

Under fyra kvällar i nov-dec har distriktsstyrelsen varit på besök i områdena för att dels informera sig om hur man har det i föreningarna, och dels informera om verksamhet och budget för nästkommande år. Det har varit välbesökta och givande kvällar med mycket diskussion och samtal.

Många tycker att våra konfirmandläger är dyra att driva, men trots detta vill de flesta inte att lägren läggs ned. Lägren betyder mycket för unga människor, och vi har otaliga vittnesmål om ungdomar som kommit till tro på våra läger. Vågar vi lägga ned den verksamheten? Vad blir det då av ungdomarna? Hur engagerar vi oss i den enskilde konfirmanden, vet han/hon att EFS finns och sponsrar konfirmandtiden med ca 5000 kr?

Distriktsstyrelsen har lyssnat på föreningarna och har redan beslutat att ta tag i frågan. Ett arbete med att försöka att öka det lokala engagemanget för konfirmandlägren och minska behovet av de gemensamma gåvomedlen har satts igång under ledning av styrelsens arbetsutskott. De första träffarna sker redan i början av januari. Om möjligt kommer detta att ge effekt redan år 2004, men framförallt på längre sikt. Senast vid årsmötet 24 april kommer en redovisning att ske.

Jag vill också passa på att slå ett slag för vår nya hemsida. Många har jobbat mycket med den under hösten, och nu finns den att hitta på www.efssyd.org.

Med önskan om Guds välsignelse och ett Gott Nytt År!

Christer Caesar

TACK

till alla som på något sätt varit med och gjort våra läger och arrangemang för barn och ungdomar under 2003 möjliga!

*Ledardagen
Winter Campen
Winter Vaken
Skidresan
Sportlovsläger*

*Musikfesten
Konfirmationslägren
Blåsarlägret
U-riks
Upptäckarläger*

*Sommarläger
Allhelgonalägret
Café Lucia
Livskraft
Övriga lokala arr.*

/Ungdomsutskottet & Annica Nordqvist, Distriktskonsulent

Ord på vägen

Om jag hade varit konstnär hade jag nog ritat en hel del vägar, för de talar så mycket till mig om livet. Allra helst skulle jag måla små grusvägar som leder upp mot ett backkrön, eller en liten stig som svänger av i en böj utan att man vet vad som döljer sig bakom svängen.

När vi vaknar upp till en ny dag kan vi undra vad den kommer att bära med sig. Hur kommer den här dagen att se ut? Hur kommer den närmsta tiden att bli eller året framöver? Ibland känns vår livsväg som en stor motorväg där vi susar fram i över hundra knyck. Andra stunder stretar vi upp för en våldsamt backe som inte tycks ha någon ände och vi undrar hur det ser ut där bakom krönet. Ibland dyker det upp en sväng som vi inte lagt märke till och bakom den öppnar sig ett helt nytt landskap.

När jag gick på bibelskola hade en gång en av mina lärare en andakt om att lunka på i livet. Han berättade om sitt liv och om hur det på många sätt blivit annorlunda för honom än han tänkt sig. Han var musikalisk och trakterade piano, men så skadade han ett par fingrar och melodierna lekte inte lika lätt längre. När han kom till bibelskolan hade han tänkt sig att få ägna sin mesta tid åt att stå framme vid katedern, men många fler timmar kom att handla om vaktmästeri och andra praktiska göromål. Han kunde ibland känna sig rätt misslyckad. Allting blev halvt på något sätt, men han stretade på genom livets lunk och med sin amerikanska accent sa han "vi får vara Guds lunkare".

Det min lärare inte vet är att hans enkla ord den där morgonen har följt mig genom livet, vilket är få andakter förunnat. Hans ärlighet och hans trohet inför Gud och livet gjorde intryck på mig, också jag vill vara en Guds "lunkare" och ta ett steg i taget. Livet blir inte alltid som man tänkt sig. Det kommer ett krön eller en krök och vips har saker och ting förändrats. Visst kan livet ibland kännas både halvt och misslyckat, men i trohet mot livets Herre får vi lunka på ännu ett steg, och vem vet vad ditt liv får betyda. Kanske får du som min lärare vara en hälsning till någon du möter utan att du egentligen vet om det. Och bäst av allt är att det är någon som sluter upp där på vägen precis som när Emmausvandrarerna med tunga steg vandrade bort från den korsfäste mästarens grav. Vad de inte visste var att graven var tom och att han gick där bredvid dem för att dela sitt liv med dem. Än idag är graven tom och det den uppståndne har slagit följe med oss. Han går där för att dela ditt och mitt vardagsliv oavsett om vägen är rak, krokig, backig eller slät.

*"Någon du känner vill dig alltid väl,
vill i nöd och glädje gå
hemligt vid din sida
aktsam om din själ."
(Sv Ps 357:3)*

Johan Jespersen, Malmö

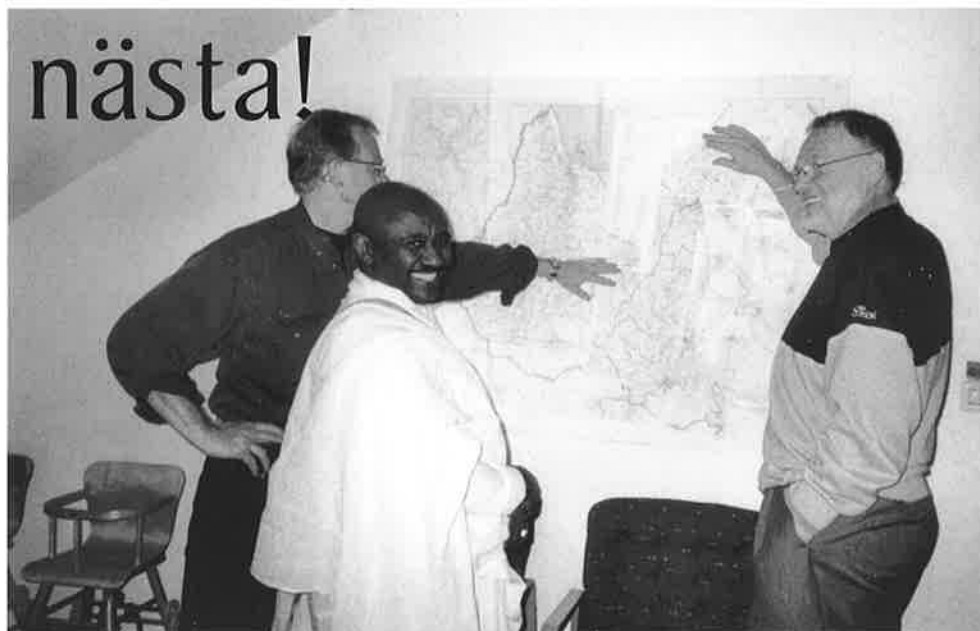
Etiopien nästa!

Det doftar gott från köket och hörs prat om flygtider och vaccinationer från storstugan när jag denna novemberkväll kommer till Västerkyrkan.

Inte så konstigt. Det är sista samlingen inför en spännande julresa till Etiopien och idag ska det ätas etiopisk mat på etiopiskt vis och de sista frågorna kring praktiska detaljer besvaras.

Det var ett år sedan som Paul Persson annonserade att han planerade en etiopienresa med ca 20 deltagare. Anmälningarna kom snabbt. Några var av olika anledningar tvungna att senare tacka nej men fick genast ersättare från reservlistan. Intresset har varit stort!

Gruppen har som förberedelse samlats några gånger under hösten och bland annat fått förmånen att lyssna på Kurt Åberg som berättat om Etiopien och missionens historia, och Paul Persson som förmedlat infor-

mation om bland annat Mekane Yesuskyrkan.

Resan startar Annandag jul och varar drygt två veckor. Under denna tid ska man hinna med ett innehållsrikt och intressant program. Addis Abeba, Langano, Bako och Nakamte besöks innan man ger sig norrut till de historiska platserna Gondar, Axum och Lalibela.

–Varför följer du med och vilka förväntningar har du?

Eva Nilsson, Sundsgården:

”Förverkligar barndomsdrömmar! Släkten har alltid varit involverad i EFS missionsarbete. Finns starka rötter. Hörde tidigt Anna-Greta Stjärne berätta. Tidigare besökt Eritrea men Etiopien har alltid funnits i huvudet. Någon gång... Att få möjlighet att resa med Paul som ledare är verkligen ett tillfälle!” Pelle och Birgitta Joelson, Hässleholm arbetade i Etiopien på 70-talet. ”Vill komma tillbaka och uppleva Etiopien en gång till efter nästan 30 år”:

”Min far tillverkade kyrkbänkar i Åsljunga 1950-51 till Mekane Yesus kyrkan i Addis Abeba” säger Berne Olsson, Åsljunga. ”Ska bli speciellt att få se dessa. Ser också fram emot att besöka Bako som jag hört så mycket om”.

Åsa och Nils Dencker, Höganäs. ”Vi ser fram emot att få se och uppleva kulturen och de gamla huvudstäderna, naturen och människorna. Och naturligtvis alla platserna som vi hört talas om sedan barndomen!” Vilka förväntningar har då Livslufts läsare? Jo, att i kommande reseferat få läsa om hur förväntningarna infriades! Lycklig resa!

Text och foto: Karin Olsson, Hässleholm

Etiopisk mat på etiopiskt vis.

Blindskola

DERAS DAG ÄR NATT.
Stöd Evang. Fosterlands-Stiftelsens Pojkgruppers
insamling för BLINDA POJKAR I ETIOPIEN!

Vykort såldes till förmån för blindskolan. Detta föreställer Blindskolan i Addis Abeba.

Det finns flera anledningar att just nu skriva om Blindskolan i Bako i Livsluft. (Trots rubriken så använder jag för övrigt den stavning på Bako som används i Etiopien, nämligen med k och inte med ck.)

Varför just nu i Livsluft?

- Två av nyckelpersonerna för blindskolan i Bako har under hösten 2003 fått avsluta sina jordeliv. Nämligen Per-Erik Frykberg (Perk) och Torsten Persson. (Som ni kommer att märka så finns det fler kopplingar till personer i Skåne och Blekinge.)

- Just nu när denna tidning kommer ut är en grupp på 20 personer från södra Sverige i Bako. De får se blindskolan men också vad dess tillkomst fått betyda för den delen av Etiopien. (I nästa nummer hoppas vi på en hälsning därifrån.)

- I mina forskning runt EFS Missionsstation i Bako har jag kommit fram till att EFS pojkgruppers (PG) engagemang för blindskolan i Bako troligtvis har sin början i Skåne och Blekinge. Det verkar så när man läser Livslufts ena föregångare Missionsvän från oktober 1954 där skriver Gillis Lindell så här i JUNIOR-Fronten:

"Två pojkgrupper har redan sänt in 50 kronor vardera och i somras tog vi upp ett offer vid pojkläget till denna blindskola." Efter att ha informerats om blindskolan, som då låg i Addis Abeba, uppmanar han PG:arna att skicka in pengar till EFS, öronmärkt till blindskolan. Att "Farbror Gillis" hade klartecken från EFS att göra detta är inte troligt men det blev startskottet på en insamling som fått betyda så mycket. I Budbäraren av augusti 29 samma år kan man se att Stiby lägets pengar på 115 kronor nått EFS.

Juli månad

öhus län: E. N-n, Malmö, fr. mvnr E. L-l, Viken 50 kr. Onämnd 20 kr. , Hörby, fr. mfg 400 kr. N. P-n, , spbm. fr. sym. 137:25. E. o. A. J-n, 50 kr. A. B-n, Malmö, i st. f. bl. v.

Ett år senare, vid EFS konferens 1955 sitter Per-Erik Frykberg som är ny pojksekreterare på trappan till huvudbyggnaden på Johannelund och smider planer med blindskolans dåvarande rektor Missionär Thorsten Månsson. Men att dessa planer har sina rötter i Hässleholm där Gillis Lindell bodde och verkade som predikant är tydligt – Perk hade just gjort lumpen där och då ofta träffat Gillis.

Planerna resulterar i en skrivelse till EFS styrelse där det bl.a. står: "Tanken att vi inom pojkarbetet skulle få något konkret att koncentrera pojkarnas intresse på, har framkommit. Valet har då fallit på vår missions blindskola i Addis Abeba, Etiopien. Varför? Vi tror att just blindarbetet är en uppgift som pojkarna kommer att förstå och som borde kunna fånga deras intresse. Dessutom för denna

Blekinge län: Karlskrona Ev. Luth. Mfg, fr. sommarm. 1035:82. R. A-n, Jämjöslätt, fr. mfg 400 kr. E. E., Karlshamn 50 kr. P. P-n, Fjärdsjömåla 10 kr. G. L-n, Hässleholm, fr. pojkläg. i. Stiby 115 kr.

Summa kronor 1610:82.

Kronobergs län: H. L-n, Älmhult 30 kr. T. N-n, Linneryd 25 kr. O. L-dt, Vivljunga, ins. i. st. f. bl. v. Josef Larssons, Markaryd, bär 265 kr. E-n, Växjö 100 kr. E. J-n, Hornsborg, i st. f. bl. v. Edvin Samuelssons,

skola en tynande tillvaro av ekonomiska skäl..." Förslaget tas emot med viss tveksamhet men insamlingen kommer igång.

Men först något om blindskolans tidigare historia.

En småskalig början i Addis Abeba

Redan hösten 1948 kom den förste blinde pojken, Abera Gullelat, till skolan på EFS missionsstation i Addis Abeba. I mars 1950 kom yt-

an i BACKO

Per-Erik Frykberg – Perk.

terligare två blinda. En blind evangelist, Ato Zium, anställs då som lärare bl.a. för dessa blinda elever och blindskolans arbete tar sin början. 1951 undervisas åtta till tio blinda elever vid denna skola. Man hade då också infört borstbindning på schemat. Skolan fortsatte under åren 1952-1955 med i genomsnitt 15 elever varje år. De ekonomiska resurserna var så begränsade att blindskolan 1952 inte fick ett bidrag utan fick ta ett lån från EFS för att bl.a. kunna bygga ut lokalerna. När avbetalningen var klar 1955 kommenterade Sven Rubensson, skolans förste rektor, detta med följande ord i ett brev till Missionssekreterare Johan Hagner: "...de blinda blir de första att klara av ett amorteringslån här ute."

Blindskolan flyttar till Bako

Då är vi tillbaka vid 1955. Resultaten de två första åren bli ca. 4 500 kronor per år. 1957 däremot ökar det till 8 700 kronor. Denna summa gör att Missionsföreståndare Nils Dahlberg börjar skönja en möjlighet att sända en missionärsfamilj till den nya missionsstationen i Bako

Blindskolans kontorsbyggnad.

och att flytta blindskolan dit. I Bako hade ett mycket uppskattat sjukvårdsarbete vid det laget bedrivits i nästan tio år av svenska sjuksköterskor. EFS hade arrenderat en stor tomt med hopp om att där bl.a. starta en inkomstbringande farm.

Modell av blindskolan i Bako.

Men dessa planer hade inte kunnat förverkligas främst på grund av att EFS inte haft ekonomiska möjligheter att sända en missionärsfamilj dit. Det var så kritiskt att man riskerade att bli av med tomten eftersom den inte användes av missionen som planerat.

Insamlingen som nu tog form som en nationell insamlingstävling bland pojkgrupperna tog nu fart. 1958 såldes vykort till förmån för blindskolan, 1959 pennor, 1960 tejpullar. 1959 flyttade Torsten Persson med familj till Bako för att starta farmen och blindskolan. Året därpå flyttade blindskolan till de nybyggda lokalerna i Bako och Perk var själv på

Torsten Persson på plats i Bako.

plats och invigde skolan på nyårsafton 1960. Han skriver i ett reportage i Budbäraren att pojkgrupperna i Sverige fram till det datumet hade samlat in över 125 000 kronor för skolbygget och dess drift. Under byggåret 1960 hade 50 000 kr samlats in.

Om man undersöker försäljningslistorna så är det främst pojkgrupper i norra Sverige som märks de första åren. Men under de första åren på 60-talet när man börjar sälja tvål finns pojkgrupper i Malmö, Eslöv, Trelleborg och Kungshult också med på framskjutna platser i försäljningstävlingen.

Den äldsta (största) och minsta eleven 1961. Den store var från Kunama och den lille är Solomon Haile Selassie som nu är jurist i Florida. Han tog sig detta efternamn efter kejsaren som plockade upp honom från gatan och satte honom på blindskolan.

"Kejsaren imponerad av PG:ares insats för Backo"

Om det skulle vara möjligt att samla pojkar från dessa grupper så vore det fantastiskt roligt att få berätta om vad engagemanget för blindskolan fått betyda. Etiopiens kejsare Haile Sellasie var på besök på skolan 1962. Tidningsrubriken i Budbäraren var "Kejsaren imponerad av PG:ares insats för Backo" Jag kan stämma in i denna åsikt efter vad jag fått fram i min forskning fram tills nu. Jag vill gärna dela med mig av den intressanta information jag samlat på mig vad gäller Bako. Hör gärna av er om ni vill ordna till exempel PG-återträffar.

Vad har det fått betyda?

Vid minnesstunden i anslutning till Perks begravning försökte jag säga något om detta. Det är omöjligt att summera vad detta har fått betyda, men värt ett försök. Tänk på...

- ...alla pojkar som blev engagerade i ett meningsfullt u-landsarbete
  - ...alla eleverna på blindskolan (Ett exempel: Den lille pojken på bilden är nu jurist i Florida.)
  - ...alla andra elever vid de många olika skolor som kom igång i Bako efter blindskolan. (Jordbruks-, hushålls- och yrkesskola.)
  - ...spridningen av evangeliet i Bakotrakten. Där finns nu på en radie av sex mil från Bako ca. 120 evangelisk-lutherska församlingar. När blindskolan flyttade dit fanns ingen.
- Dessa punkter kommer jag att försöka få mer inblick i under mitt fältstudium i Bako i februari. När jag kommer tillbaka hoppas jag att jag har mer information att dela med mig av. Gärna vid några PG-återträffar.

Paul Persson

Tvålarna som tog Skåne upp på försäljningslistorna.

Kristna Gårdar

För många föreningar i vårt land gäller stagnation eller minskat deltagande. För föreningen Kristna Gårdar och Hotell (KGH) gäller raka motsatsen. Undertecknad har av tidsningsutskottet blivit ombedd att ge en bild av KGH och utvecklingen av denna förening.

Historik och nuläge

KGH:s bakgrund är den att under 1970 och 80-talen samlades gårdsföreståndare för lägergårdar inom de fria samfundet till årliga träffar under Svenska Missionsförbundets ledning. När så SMF i slutet av 80-talet upphörde att ansvara för dessa bildade företrädare för gårdarna en egen sammanslutning kallad Gårdarnas Samarbetsråd. Ett 20-tal gårdar fanns då med i gemenskapen. Denna formulerades hösten 1992 till Kristna Gårdars Samarbetsråd (KGS) och bestod fortfarande av en löst sammansatt organisation utan föreningsform.

I slutet av 90-talet uppstod kontakter och nära relationer mellan KGS och Kristna Hotellföreningen i Sverige. Hotellföreningen bestod av en krympande grupp medlemmar, nu nere i 8-10 st. Kontakterna ledde fram till bildande av KGH i november 2000. Nu etablerad som idéell förening.

I dag består KGH av 64 medlemsanläggningar spridda över hela Sverige. De flesta anläggningar tillhör EFS och Svenska Missionskyrkan men anläggningar inom Evang-

eliska Frikyrkan, Baptistsamfundet, Metodistkyrkan, Frälsningsarmén, Svenska Kyrkan, m.fl. ingår också. Stiftsgårdarna har dock en egen samslutning. Men flera anläggningar som har enskilt ägande och sympatisörer åt olika håll finns också med.

Vad gäller deltagande från EFS i Sydsveteriges område så är EFS-Gården, Åsljunga, ÅhusGården, EFS Somargård Höllviksstrand och Stenbräckagården medlemmar i KGH.

Varje medlemsanläggning betalar årlig medlems- och serviceavgift vilka utgör grunden för den ekonomiska verksamheten i föreningen. Den gemensamma ideologiska grunden är att anläggningarna ska drivas i kristen anda och ha en restriktivt hållning till alkohol.

Årets konferens och årsmöte

I november varje år hålls konferens och årsmöte för KGH. Denna flyttar runt på olika medlemsanläggningar. I november 2003 hölls denna på Hållandsgården i Jämtland med ett 20-tal deltagare. Tyvärr var många förhindrade att närvara men vi som var med fick uppleva några goda dagar tillsammans. Den idéella frågan denna gång handlade om ledarskap där teologen, naturkännaren och ledarskapskonsulten Olof Holmgren, Åre tog oss med i ämnet på ett levande och närallgande sätt. År man på Hållandsgården finns en rad utbud av aktiviteter bl.a genom gårdens föreståndare Ingemar Eklöv och

hans familj. Ett pass ägnades åt Jerusalemundervisning vid den egna modellen. Ett annat åt guidad tur på ett av de närallgande fjällen med lunch och kaffe i naturen. Att sedan få vandra pilgrimsleden förbi Ristafallet med en avkopplande vilopaus i nyuppförda själstugan fullkomnade den dagens upplevelser. Ett ganska nytt och imponerande tillskott på Hållandsgården är stavkyrkan. Här samlades vi vid två tillfällen bl.a. för att fira nattvard tillsammans. För övrigt ges ganska mycket tid för informella samtal och kontakter mellan anläggningarnas företrädare vid denna typ av konferens. Värdefulla tips och ideér delas frikostigt mellan deltagarna.

Under sista dagen hålls årsmöte för föreningen KGH. En lång rad ärenden för samtal, planering och beslut avhandlades dessutom.

En styrelse bestående av sju ledamöter finns för föreningen. Ordförande är Ingvor Fjärrfors-Edqvist, Lännersta Gäst-och konferensgård, Saltsjö-Boo. Vidare ingår följande ledamöter: Magnus Bylander, Gullbrannagården, Bertil Carlsson, ÅhusGården, Tomas Ekman, EFS-Gården Åsljunga, Rune Larsson, Björkögården, Väddö, Noomi Persson, Hjälmgården, Vingåker och Sten-Åke Persson, Eksjö Camping, den sistnämnde nyvald vid årets årsmöte.

Årsmötet beslöt också att 2004 års konferens och årsmöte skall hållas under hösten på EFS-Gården, Åsljunga.

KGH:s arbetsuppgifter

KGH arbetar med frågor som syftar att komma medlemsanläggningarna till godo.

Vartannat år ges en gудie (katalog) ut i fyrfärgstryck tillsammans med liknande organisationer i Norge, Danmark och Finland. Här presenteras medlemsanläggningarna. Guiden trycks i 50.000 ex varav ca 20.000 distribueras i Sverige till omkring 2.500 adresser. Guiden är ett utmärkt redskap för såväl semesterresande som läger-, kurs- och konferensarrangörer.

Vidare har KGH en gemensam

hemsida där alla anläggningar presenteras. Intresserade kan gå in på www.kgh.nu Ofta finns här länkar till anläggningarnas egna hemsidor. Gemensam markandsföring bl.a. genom annonser är en annan uppgift som man arbetar med. Varje år hålls konferens och årsmöte dit föreståndare eller andra företrädare för medlemsanläggningarna inbjuds. Arbetet leds av styrelsen där under-tecknad har uppgiften att vara kassör och administratör.

Inför framtiden

KGH har utvecklats positivt de senaste åren. Varje år tillkommer nya medlemsanläggningar.

Detta är uppenbarligen ett uttryck för ett behov av samordning och närhet för anläggningar som har likartad karaktär. Många anläggningar kämpar hårt med många frågor. Det kan gälla ekonomi, personal, underhåll av anläggningarna, programverksamhet eller andra frågor.

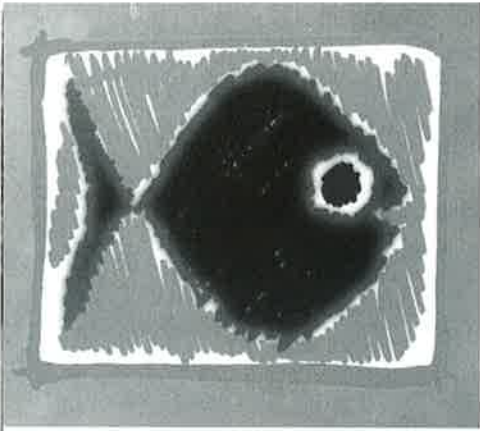
KGH har satt som riktmärke och profil att vara ett samordningsorgan för alkohol- och drogfria miljöer i vårt samhälle. Och detta tänker man slå vakt om.

För att ytterligare utveckla verksamheten diskuterades vid senaste årsmötet frågan om ytterligare resurser för föreningen, kanske genom en deltidstjänst i framtiden. Medlemsanläggningarna kommer under det närmaste året att få ge sin syn i frågan som kommer upp igen vid nästa årsmöte.

En annan fråga är att en internationell hemsida håller på att lanseras där förutom de nordiska ländernas anläggningar också en lång rad europeiska länders kristna hotell och liknande presenteras. Denna kan man finna på:

www.christianhotels.info

Bertil Carlsson, Åhus

Som fisken i vattnet

Som fisken i vattnet, ja det är inte den synen som möter dig om du skulle se mig i badhuset. Men nu är det inte vatten det handlar om utan kursen "Som fisken i vattnet".

Jag gick nämligen kursen i våras när den anordnades i min församling Betania EFS i Malmö. Det var en kurs om att hitta sin roll i församlingen; ett sätt att arbeta på som passar just mig i förhållande till hur jag är, vilka gåvor som finns i mitt liv och vad jag brinner för.

Vi var en liten grupp på åtta personer med pastor Mikael som var kursledare. Vi kom alla med olika bakgrund, men jag tror vi alla hade en längtan att lära oss mer om oss själva, och hur Gud kan använda just mig. Min förhoppning innan kursen var just detta och även att kanske finna nya gåvor som inte har brukats innan. För vem vill inte ha vishetens gåva eller till och med helandets? Ja, jag tror vi alla lite till mans beundrar, och har en längtan efter vissa gåvor. Men den spännande erfarenheten var att jag är unik på mitt sätt och att det finns andra människor med gåvor som passar dem bättre och tillsammans kan vi hjälpas åt för att hela församlingen ska bli hel.

Vad brinner jag för?

I mitt fall blev detta en ganska svår fråga eftersom jag brinner för så mycket. Jag har inte en specifik kategori mer än att jag älskar människor.

Med hjälp av de gåvor jag har kan jag tjäna – men hur?

I kursen ingick det ett gåvotest som var till hjälp och jag fick även ge ett papper till tre personer som står mig nära, där de fick dela med sig av sina tankar om hur de upplever mig och mitt användande av gåvor.

Detta kändes otroligt inspirerande, för i mitt fall stämde det, både det jag hade kommit fram till och det mina vänner hade sett och upplevt. Hurdan är jag då som person? Jo, genom en del roliga tester kom jag fram till att jag är en strukturerad/människoorienterad person. Det stämmer ganska bra eftersom jag gillar att vara med människor och jag brukar vara strukturerad i mitt sätt att arbeta.

Genom kursen kom det inte fram så många nya saker, fast det var otroligt roligt att få bekräftelse på att jag är på rätt väg. Framför allt var det inspirerande att få ta del av hela gruppens erfarenheter och att se att vi alla är unika och att vi behövs för att nå de så olika människorna som finns i vår värld. Så slutsatsen blir att om vi var och en är som en fisk som trivs i sitt vatten, kan vi tillsammans bli ett helt stim av människor som gör vår församling till en levande och inspirerande plats.

Hanna Ottosson, Malmö

Bill, Helge och Allan

Distriktets medarbetardagar

Upprepningen är all kunskaps moder, eller hur tänkesättet nu lyder. I alla fall så har höstens medarbetardagar återigen förlagts till en Willow Creek konferens. Denna gång var vi på Åh stiftsgård i Göteborgs stift. Den 11-12 november var distriktets medarbetare samlade för att inspireras av Bill Hybels, Willow Creeks grundare och den norske prästen Helge Standal från Norge och visst fick vår egen Allan Svensson vara med och inspirera lite också. Extra intressant på Åh var just Helges inspirerande undervisning om att ta Willow Creeks amerikanska modeller och göra en nordisk variant på dem. Han verkar i den norska kyrkan i Stavanger och försöker använda sig av det han lärt sig genom Willow Creek. Alla fick vi på det sättet en känsla av att det går också hos oss. Så förutom det nyttiga i att ta del av varandra fick vi också god undervisning och mycket inspiration. Och så var det Allan. Han imponerade nog på hela auditoriet med sina kunskaper om de tolv. Tolv lärjungar på fyra sekunder. Det var mycket trevligt att få vara med alla er på dessa medarbetardagar.

Vi ses i Filippi!

Jonathan Andersson, Heljaröd

Bönens kraftfält

– från livets och vardagens Gud

Han log och sa: "Som ni märker har jag tänkt en del själv på bön." Det kunde vi inte undgå att märka.

Novembermörkret lystes upp av ett besök av Eskil Hofverberg i Betaniam kyrkan i Malmö. Förväntansfull åkte jag till kyrkan den lördags-eftermiddagen för att lyssna till ämnet "Bönens kraftfält".

Eskil gav många många exempel på hur Gud svarat på bön.

Jag återger i den här artikeln det som jag särskilt fastnade för.

Bön är ingen prestation

– vare sig inför Gud eller inför människor. Bön är en relation. Vi behöver tillbringa mycket tid i bön – inte för att det går åt kraft och tid att övertyga Gud om våra böner utan för att Gud ska plantera in sina goda tankar om tro och förväntan i oss.

Böneämnet kan vara som en stor stenbumling. Vi ber och ber och inget tycks hända. Nej, kanske inte på utsidan men i samma takt som vi ber bildas sprickor inuti stenen och Gud bearbetar stenen/problemet från insidan. Så plötsligt rasar hela stenen ihop och finns inte mer. Bönesvaret är ett faktum. Gud vill alltid svara på bön. Att människor ska bli kristna till exempel är en bön vi kan vara helt säkra på är enligt Guds vilja.

I en konfirmationsgrupp undervisade Eskil om bön. Han sa, som vi ofta säger när vi undervisar i ämnet att Gud svarar antingen med ja, nej eller vänta. Då reagerade en av mammorna till en av konfirmanderna och sa: "Ja, det där är typiskt er kristna – ni helgarderar er alltid – på något av de sätten blir det ju."

Det där fick Eskil att reflektera. Är det så att jag inte vågar be konkreta böner? Blir det en utmaning av min svaga tro? Hur ser då bönesvaret ut? Gud ger det som är gott och Gud ger Helig Ande. Helig Ande smörjer upp bönemaskinerier. Det är riskfritt att be! Även om vi ber fel svarar Gud rätt. Ibland kan t.o.m. saker och ting bli värre när vi börjar be. Vi kan köra fast. Då är det viktigt att inte sopa det hela under mattan – sluta be och ge upp med följd att tron försvagas och blir uppgiven. Nej, gå då och tala med en mer erfaren kristen, så att ni tillsammans kan få rätsida på detta! Kontakta prästen eller pastorn i din församling så att du inte bär på detta ensam. Bönen behöver komma in i vårt undermedvetna – vi behöver bli mer medvetna om under. Underläge förresten... läge för under.

Gud älskar vanliga möten med människor

...och vill göra dem ovanliga. Vi behöver vara lyhörda för Guds tilltal. Kanske kan vi vara modigare än vi vanligtvis är i att tala med människor om vår tro – vi vet aldrig hur den människan vi har framför oss tänker eller känner. Var frimodiga! Har du förresten tänkt på hur starkt MFF går in för fotbollen?! MFF tror verkligen på det de håller på med. Visst är vi i kyrkan lika övertygade om att Jesus har uppstått från de döda och att han har något att ge människor idag!

För mig var den här undervisningen inte ny men den kändes så fräsch och jag blev så oerhört uppmuntrad. Jag blev uppmuntrad att fortsätta be för det som jag tidigare bett för men inte ännu sett några svar på. Jag blev också uppmuntrad att leta efter

tecken på Guds närvaro och aktivitet mitt i mitt liv som yrkesarbete och trebarnsmamma. Gud är ju livets och vardagens Gud – den Gud som finns mitt i livet mellan måndag och söndag varje vecka. Han är lika intresserad av att svara på böner som har med det enkla och vardagliga som med det som har med kyrkan att göra.

Avslutningsvis om du vill läsa några centrala bibelställen kan jag rekommendera följande: Matt 7:7, Luk 11:5-13 och Luk 18:1-8.

Gunilla Peterson, Malmö

Be för Otto Dankel

Be gärna för familjen Dankel, som var med i Livsluft nr 11 (arikeln Tid med barn).

Deras äldsta barn, Otto, 5 år, har drabbats av en mycket allvarlig form av cancer som benämns neuroblastom.

En mycket omfattande, långvarig och krävande behandling har inletts vid barn- och ungdomsjukhuset i Lund.

Be om Guds helande, samt fortsatta stöd och närvaro.

King Street Gospel.

Hörby EFS 100 år

Helgen den 15-16 november firade vår missionsförening i Hörby 100 år. Det måste ha varit en väldigt aktiv period bland de kristna, då för hundra år sedan, i alla fall om man ser till vårt lilla område. Vi var den tredje föreningen i vår krets som firade hundra år i år.

Det motto som man antog vid föreningens bildande är hämtat från Kol 3: 16, "Låt Kristi ord få bo hos er i hela sin rikedom och med all sin vishet. Lär och vägled varandra med psalmer, hymner och andlig sång i kraft av nåden, och sjung Guds lov i era hjärtan" och från Joh 1:7 "Men om vi vandrar i ljuset, liksom han är ljuset, då har vi gemenskap med varandra, och blodet från Jesus, Hans son, renar oss från all synd".

Det mål som man då satte upp och som blev paragraf ett i stadgarna är det mål som vi fortfarande jobbar mot, "att befrämja Kristi rikes tillväxt".

Ett jubileum innebär att tillbakablickar är en självklar ingrediens, som också blir till glädje och inspi-

ration. Att få höra några tidigare medarbetares och medlemmars upplevelse av missionsföreningen, som en plats som haft stor betydelse för dem genom livet, är gott.

Lördagskvällen gick i sångens och musikens tecken. Vår gospelkör King Street Gospel gjorde ett bejublat framträdande med skönsång och ett härligt gung. Paul Persson, vår distriktsföreståndare, delade Guds ord med oss. Han talade utifrån bilden av olivträdet. Att vi genom Guds nåd och stora barmhärtighet blivit inympade i den äkta stocken, att vi får del av saven från den äkta roten.

Ett kärt återseende var det när Birgitta Henriksson (tidigare Hansson) sjöng några av de "gamla" sånger hon sjöng när hon var engagerad i vår förening under 70-talet. Kvällen avslutades av Torgny Carlsson, en av våra tidigare pastorer.

Söndagens jubileumsgudstjänst blev en fin stund. Kontraktspastor Johan Svabom förmedlade en hälsning från Hörby församling. Karl-Göran

Hallabro (pastor hos oss 76-84) predikade. Även han använde sig av ett träd som utgångspunkt, nämligen mandelträdet. Mandelträdet vill påminna oss om att Gud vakar över sitt ord. För sången svarade en nybildad jubileumskör bestående av oss medelålders i föreningen.

Vi fick en underbar helg, då vi fick se tillbaka på de hundra år som gått och minnas att Gud på många sätt har varit med och välsignat oss. Nu är det viktigt att vi tittar framåt, inte mot nästa hundra år... men framåt.

Vad vill Gud med oss idag?

Hans uppdrag till oss idag är det samma som det uppdrag Gud lagt på våra fäders hjärtan som startade föreningen, nämligen "att gå ut i hela

Tärtkalas.

Hörby och göra alla folk till lärjungar".

Ett uppdrag vi får trots alla våra brister och tillkortakommanden.

Ett uppdrag Han vill att vi ska ta på allvar.

Ett uppdrag som också har ett stort och fantastiskt löfte med sig, "Jag är med er alla dagar till tidens slut."

Gud har omsorg om sina barn.

Tomas Åkesson, Hörby

Områdesträff i Hörby

Distriktsstyrelsen har tillsammans med anställda på expen under hösten haft några områdesträffar på lite olika platser i distriktet.

Detta för att sprida information om det aktuella läget och om framtiden, vad det gäller verksamhet, ekonomi och planering. Träffen i Hörby hade samlat ett 25-tal från föreningarna i centrala området, plus några från södra området.

Distriktsföreståndare Paul Persson visade inledningsvis med hjälp av olika staplar, situationen i världen, vad det gäller antalet kristna. Den största ökningen sker i den så kallade tredje världen, medan det i Europa, har stannat upp.

Paul fortsatte med att betona vikten av förlåtelse, och åberopade tidningsartiklar från veckopressen. Här konstaterade man att många av våra sjukdomar beror bland annat på att vi inte har ett förlåtande sinne. Därför skall vi betona förlåtelse i vårt kristna budskap. Det gäller också för oss kristna att tänka efter hur vi har det med den saken.

Därefter presenterades våra anställda på expeditionen och en del av styrelseledamöterna.

En presentationsrunda av deltagarna på träffen gjordes också. Sen var det dags att låta föreningarna tala om hur man hade format sin verksamhet, en del med nya satsningar, andra fortsätter som tidigare, medan åter andra har krympt sin verksamhet.

Vad var typiskt för 2003?

...och vad tänkte ni om 2003? frågade Ingrid Viberg från expen. Några exempel från de olika föreningarna: Föreningen i Hörby kan glädja sig åt barnarbetet och fler besökare på gudstjänsterna. Tollarp har sålt sitt missionshus, och har ett bra samarbete med baptisterna och skall tillsammans med dessa eventuellt starta ett ungdomsarbete. Svensköp

ser det här med tältmöten som mycket positivt, även om det är mycket jobb. Tyvärr ligger scoutarbetet i Svensköp nere för tillfället, men försök skall göras för att starta upp detta igen under våren.

I Pärup är ungdomsarbetet i full gång med ett 25-tal FG-PGare, och här finns för närvarande inte någon ledarbrist. Föreningens 100-årsjubileum i höst har också gett ett lyft åt föreningen. EFS i Kungshult arbetar under små förhållanden, tyckte Per Alfons, men har ändå en studiegrupp på 10 st. som leds av kyrkoherden och en FG-PG grupp på 12 st.

EFS-föreningen i Åhus har sålt sitt missionshus men har sina gudstjänster på Åhusgården. Här finns också en livlig körverksamhet, som stöds av EFS föreningen.

I Askeröd finns ett EFS där verksamheten för tillfället består av en gudstjänst i månaden. EFS i Sebbarp består numera endast av en syförening, som träffas en gång var tredje vecka.

Föreningen i Staffanstorp har i sin verksamhet tre gudstjänster i månaden. Glädjeämnet i föreningen är, när den så kallade kulturnatten arrangeras. Då kommer Österlen Gospel och sjunger, och då är Betania fullsatt och lite till. Vårt "bekymmer" är en så kallad "hög tröskel" det vill säga att det är svårt få staffanstorpens till våra gudstjänster.

Höllviksstrand, som egentligen bara är igång under sommaren, kan glädja

sig åt att sommarens storsatsning caféet, blev en succé. Folk som kom förbi kom in fikade. Kontakten med grannarna ökade också tack vare caféet. I övrigt var det många åhörare vid konserterna med bl.a. Bengt Johansson, Österlen Gospel och Gospel Company.

Efter denna presentation av föreningarnas verksamhet var det Pauls tur att informera om EU-projektet för kompetensutveckling av anställda och förtroendevalda. Kurserna inom EU-projektet kommer i huvudsak att vara på Glimåkra Folkhögskola.

Ekonomi och framtiden

Vad det gäller distriktets ekonomi, informerade ordförande Christer Caesar om att inriktningen på verksamheten är oförändrad, trots lite kärva tider. Därför satsar vi på ungdomar och konfirmationer. Det blir fyra konfirmationsläger något år framöver. Vad beträffar distriktsföreståndartjänsten, så behåller vi denna på heltid, trots att EFS riks inte betalar mer än hälften av lönen. Till slut Håkan Almgrens kommentar:

– Det är lätt för oss att sitta här och säga ja till en budget där varje medlem skall ge så och så mycket. Men att förankra och motivera medlemmarna i föreningen blir svårare. Blir det? Det är ju Guds rike det gäller?

Text och foto: Per Andersson, Staffanstorp

dessa 100 år. De har alla bjudits in till Jesus Kristus som har sagt: "Kom till mig, alla ni som är tyngda av bördor; jag skall skänka er vila".

Tyvär finns det i Tyskland många människor, som inte mer tillhör någon kyrka och inte heller besöker någon gudstjänst. För denna personkrets erbjöds på söndagskvällen en gudstjänst på en restaurang vid hamnen i Stralsund. Här framfördes musik, sång, teater, bildpresentation och intervju. En ungdomspastor från Greifswald predikade. Vi känner oss uppmuntrade att också i framtiden hålla sådana gudstjänster. Det är gudstjänster till vilka man bjuder in människor att höra det glada budskapet om Jesus Kristus – inte i en "from" lokal utan i ett världshus.

Friedrich Nemitz

100-årsjubileum i Stralsund

Den 13 och 14 september 2003 firade EFS motsvarighet i Stralsund, "Landeskirchliche Gemeinschaft", sin 100-åriga födelsedag.

"Evangelische Gnadauer Gemeinschaftsverband", till vilket föreningen i Stralsund hör, är en organisation inom den Evangeliska Kyrkan i Tyskland, på samma sätt som EFS i Sverige.

Sedan 1979 har vi vänskapliga kontakter mellan Stralsund och EFS-föreningen i Bjärnum. Därför kom 4 personer från Bjärnum till födelsedagsfirandet: Brita och Birger Ohlsson samt Hillevi och Tore Nilsson. Det var inte första gången de kom till Stralsund utan hälsades välkomna som gamla goda vänner. Som present överlämnade de en stor tavla.

Ordförande i Stralsund-föreningen, Christoph Nemitz, tackade dem för de goda insatser de gjort för de kristna vännerna i Stralsund, inte minst under "det kalla kriget". Som bevis för nära samhörighet överlämnades var sin keramikmugg med namn och påskriften "Landeskirchliche Gemeinschaft" till Tore Nilsson och Birger Ohlsson.

Bland de tillresta gästerna fanns tidigare medlemmar i Stralsundföreningen. Den äldsta var en 92 år gammal kvinna från Düsseldorf. Hennes far var predikant i Stralsund 1921-1931.

Temat för festgudstjänsten var Öppna Dörrar. Många människor har besökt gudstjänsterna i Stralsund under

"Vad vi har hört och lärt känna, vad våra fäder berättade för oss, vill vi inte dölja för våra barn".
Psaltaren 78:3-4.

"Friskvård för äktenskapet"

TID 1-2 Maj + 18 sep 2004
PLATS Åhusgården

ANSVARIGA
Lennart & Agneta Albertsson
Calle & Birgitta Jarbo
Allan & Lena Svensson

ANMÄLAN
Senast den 1 mars på
Tel 0431-431511 eller mail till
allan.waldemar@swipnet.se

KOSTNAD
950:-/par + 200:- för återträff

Arrangör: EFS i Sydsvetige

Nya biträdande medarbetare

EFS i Sydsverige har utsett fem nya biträdande medarbetare. Missionsföreningarna kan kalla på dem för medverkan vid bland annat gudstjänster.

Tidigare benämndes de biträdande medarbetarna biträdande predikanter, men då distriktet även gärna ser musiker etc i denna frivilliga tjänst kallas de numera biträdande medarbetare.

De biträdande medarbetarna är inte avlönade av distriktet. Kallande missionsförening gör själv upp med bi-

trädande medarbetare om milersättning och annan ersättning.

Totalt medverkar EFS i Sydsveriges biträdande medarbetare vid ca 350 gudstjänster och möten per år. En imponerande siffra! Och ändå är deras medverkan vid andakter på äldreboenden inte medräknade.

Vi välkomnar Ingemar, Tomas, Karin, Magnus och Håkan som nya biträdande medarbetare i distriktet och önskar dem Guds välsignelse.

Håkan Lindberg (prästvigd)
Storgatan 12 M
245 31 Staffanstorp
tel. 046-24 62 70

Ingemar Bjärneroth
Evas väg 5
280 64 Glimåkra
tel. 044 - 428 34

Tomas Åkesson
Vidablick 307
242 93 Hörby
tel. 0415 - 102 02

Karin Nordström
(prästvigd)
Christian Nils väg 5 H
241 37 Eslöv
tel. 0413 - 192 28

Magnus Nordström
(prästvigd)
Christian Nils väg 5 H
241 37 Eslöv
tel. 0413 - 192 28

OAS-helg 5-6 mars i Eslöv

Berit Simonsson, Hans Weichbrodt, Jan Sköld, Olof Edsinger.

Möjlighet till förbön, själavård och bikt. Flera av våra präster, förebedjare, lovsångare och själavårdare medverkar

Fre 5 mars kl. 19.30 Ungdomskväll för alla åldrar i Eslövs kyrka

Lör 6 mars kl. 10 och 19 Möten i Eslövs kyrka. Seminarier under eftermiddagen

Arrangörer: OAS-rörelsen, EFS i Sydsverige, Eslövs församling och Sensus

För ungdomar finns möjlighet till övernattning inkl. frukost (golvsplats).

Anmälan för em-kaffe, barnpassning, övernattning för ungdomar och frågor till:
pastor.castor@home.se eller tel. 0413 - 55 53 25

Möjligt att komma även utan att anmäla sig. Man ordnar sin mat själv ute på stan. För övernattning finns vandrarhem och hotell (egen bokning).

Folder skickas ut till missionsföreningarna i januari och kan även beställas hos distriktsexpeditionen tel. 0451 - 38 80 70.

Välkomna!

sensus
STUDIEFÖRBUND

Konsert med Åhus Swing Orkester

**De flesta har väl sett annonsen i Livs-
luft om konserten med Åhus swing-
orkester, på Åhusgården. Denna
konsert återkommer, någon vecka
före jul, sen ett antal år tillbaka.**

Vi i tidningsutskottet blev lite ny-
fikna på vad det kunde vara. Det föll
på min lott att åka till Åhus för att
kolla upp detta.

Varför en konsert, med swing-
orkestern på Åhusgården? Det är så
här, att orkestern använder gården
som replokal varannan vecka, och
som tack för detta, har man lovat
att ha ett par konserter under året,
den här före jul, och någon
utomhuskonsert under sommaren.

Vad är det då för en orkester? Det är
en tiomanna orkester med tre trum-
peter, tre saxofoner, en trombon,
gitar, bas, piano och slagverk. Den
bildades 1997 och har musiker, som
delvis har musiken som yrke, och
som också spelar i andra orkestrar.
Musiken som vi fick lyssna till var
klassisk storbandsmusik från 40-, 50-
och 60-talet, av de kända
kompositörerna Count Basie, Glenn

Miller, Arnold Johansson m. fl. med
många solonummer, av musikerna i
swingorkestern.

– Vi har en lagom besättning, för
att ge plats åt alla som vill spela ett
solonummer, menade en av musi-
kerna i trumpetsektionen.

Men det är inte bara på Åhusgården,
som man ger konsert. Orkestern
spelar också på många andra platser
i södra Sverige.

Utan att utge mig för att vara mu-
sikkritiker, så upplevde jag en här-
lig kväll, med musik som svängde
och det var svårt att hålla foten
stilla. Man ville stampa med i tak-
ten. Jag tror att de flesta i
åhörarskaran upplevde detsamma
som jag – av applåderna att döma.
Det blir nog fler besök, på Åhus-
gården, för min del, när Åhus Swing
Orkester spelar upp.

Text och foto: Per Andersson, Staffanstorp

Sigfrid Åbergs minne

Pastor Sigfrid Åberg, Simrishamn,
har avlidit 94 år gammal. Sigfrid
Åberg växte upp i Ålems försam-
ling i Småland. 1933 påbörjade han
en utbildning vid Johannelunds
Missionsinstitut i Stockholm. Efter
genomgången utbildning blev han
predikant inom Evangeliska Foster-
lands-Stiftelsen. Han var verksam
som predikant i Åhus, Hästängen,
Kråksjö och Edsbyn. Från 1958 fick
han uppdraget att vara resesekre-
rare och var därigenom verksam i
hela landet fram till pensioneringen.
Sigfrid Åberg var också anställd vid
Ehrnbergs läder i Simrishamn under
ett antal år. Han ingick äktenskap
med simrishamnsflickan Sigrid, född
Lindkvist. Hon avled 1990.

Sigfrid var en sällskapsmänniska.
Han var också en musikälskare, både
som lyssnare och utövare. Han bar
mycket och många på förbönens
vingar. Hans bildning, mänskliga
och andliga djup och de goda sam-
talen saknas oss.
Sigfrid sörjes närmast av gode vän-
nen Carla, många andra vänner, samt
svågern Percy.

Per Frostensson, Simrishamn

Minnesord över Ernst Nilsson

Ernst Nilsson, Svalöv, har fått hembud. Stilla insomnade han från denna värld. Han blev 88 år. Barndomshemmet var i Östra Klagstorp i södra Skåne. Efter sin utbildning som privatiststudent och civilingenjörsexamen på Chalmers i Göteborg inom elektiska området var hans första tjänst i Småland med bostadsort i Kalmar. Från 1950-talet början fick han tjänst inom Sydskraft som distriktschef med säte i Svalöv.

Ernst var mycket kunnig och uppskattade i sina tjänster. Han hade också uppgifter inom det kommunala området i Svalöv.

Tidigt i livet mötte han det kristna budskapet till personlig tro och livet igenom var han aktiv i det kristna arbetet, främst inom EFS på flera områden. Ernst var ordförande i EFS MF i Kalmar i några år och i EFS Missionsförening i Svalöv i 48 år. Tala om trohet! I EFS distriktsstyrelse inom Västra Skånes Missionsförening var han ledamot i omkring tre årtionden. I Sundsgårdens folkhögskolas styrelse var han ledamot under åren 1966- 1983. Dessa uppdrag vittnar om stort förtroende och stor arbetsvilja. Han var också en tid s.k. "söndagspredikant" inom EFS i Skåne.

Som person var Ernst Nilsson en vänlig, försynt och gästfri människa, en tänkande person med skärpt intellekt. Han utstrålade en varm kristen tro, som borrhade djupt i de stora livsfrågorna.

En sådan personlighet lämnar ett stort tomrum när han flyttar från jorden. Vi - hans många vänner - tackar Gud för Ernst och hans livsgärning bland oss!

Begravningsgudstjänsten i Svalövs kyrka och minnestunden i Forslidsgården blev högtidsstunder präglade av tacksamhet för ett rikt liv och omstrålade av det ljusa kristna hoppet om evigt liv med och hos Jesus Kristus i salighetens himmel.

Albin Olofsson, Klippan

Insändare till Livsluft

Jag duger inte.

Jag är inte den ni vill att jag skall vara.

Jodå, jag kan sjunga i kör, jag kan vara barnledare och jag kan till och med leda en andakt om det skulle knipa. Det är inte det som är mitt fel. Det som är mitt fel är inte ens *mitt* fel. När jag insåg att det faktiskt inte går att ändra på, oavsett vad Carola säger, insåg jag att ni aldrig skulle förlåta mig. Inte alla och inte i grunden. Ni skulle faktiskt inte förlåta mig för något jag inte är skyldig till.

Som det vore ett brott?

Jag orkade inte möta er alla så jag har flyttat. Jag har flyttat till en större stad där man kan dölja sig, där jag inte måste förklara mig och försvara mig *varje* dag. Jag har flyttat till en större stad där jag faktiskt kan möta andra som drivits på flykt på grund av detta "ohyggliga brott".

Men det är inte sant. Jag måste alltid försvara mig och förklara mig för främlingar, men jag slipper åtminstone göra det för er. Jag slipper möta era blickar när ni förstår. Jag slipper det för ögonblicket. Det gör det inte lättare när ni frågar mig (*menande och uppmanande*) om jag funnit mig en pojkvän, om jag snart inte vill gifta mig, om... Jag kommer aldrig att finna mig en pojkvän.

Jag kommer förhoppningsvis att få älska någon. Det är väl inget brott?

Jag kommer att älska en människa, skapad av Gud, älskad av Gud. Döm mig inte för att jag kommer att älska henne. Kärleken är en gåva från Gud: döm mig inte för att jag också vill älska.

Jag duger.

Jag är skapad till den Gud vill att jag skall vara.

Anonym

Dessa rader med information från expeditionen brukar ofta komma till sent i anslutning till att jag som ansvarig utgivare får se tidningens innehåll. Detta gör att sidan kan innehålla mycket aktuell information, och det gör att t.ex. böneämnena relaterar till tidningens innehåll, mycket tydligt så i detta årets första nummer:

Redan på sidan tre nämner Christer Caesar distriktets nyformade hemsida, där naturligtvis mer aktuell information än den som förmedlas via tidningen återfinns: www.efssyd.org

En ny medlemsmatrikel har utarbetats för distriktet. Där finns förutom förteckning och adresser på

föreningarna, förtroendevalda och anställda, även listor över biträdande medarbetare och informatörer för EFS internationella arbete. Du kan höra av dig till expeditionen om du inte fått matrikeln men önskar få en.

Som också framgår på annan plats i denna tidning och i förra numret så kommer jag, Paul Persson, att vara borta under flera veckor. En del av dessa veckor är jag tjänstledig och det har i dagarna blivit klart att **Torbjörn Larspers** rycker in och vikarierar (som vanligt).

Några viktiga datum...

...vi vill lyfta fram är följande:

Ledardagen den 10 januari. Om ni inte anmält er, era ledare och blivande ledare så gör det genast.

Kursdagarna i målarbete 28/2, 27/4 och 3/4. Glöm inte att anmäla er i tid.

Oas-helgen i Eslöv 5-6/3.

Distriktets årsmöte 24/4.

Årets första bönelista blir lång. Detta nummer av tidningen innehåller nämligen i sig själv många böneämnena. Jag listar bara upp några av de tydligaste helt kort.

Låt oss be för...

Sidan 3 ...samtalen om konfirmandarbetet i framtiden som ska äga rum i januari. Samt, med anledning av Ungdomsutskottets tack, ...för årets motsvarande arrangemang och för Ungdomsutskottet.

Sidan 5 ...etiopienresenärerna.

Sidan 11 ...det konkreta böneuppropet för Otto.

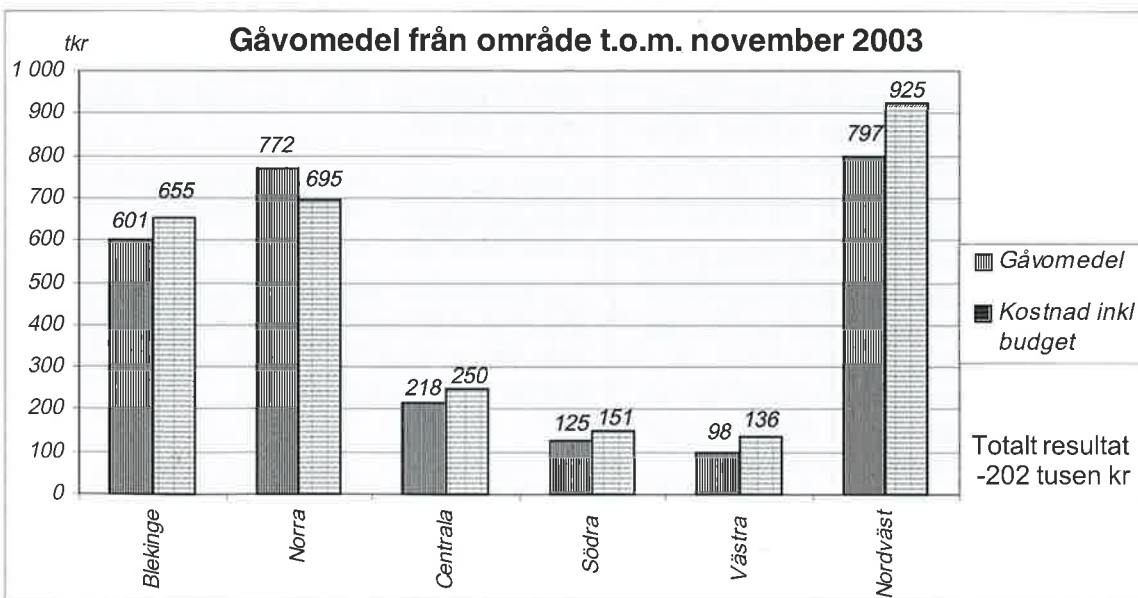
Sidan 15 ...de nya biträdande medarbetarna och andra förkunnare.

Sidan 17 ...personen bakom insändaren (nödropet) och oss alla som på olika sett berörs.

Sidan 18 ...de ovan nämnda arrangemangen under viktiga datum.

Paul Persson

Ekonomisk Rapport

Diagrammet visar gåvomedel och kostnader för varje område till och med månaden, 2003, i tusental kronor.

I intäkterna ingår föreningsbidrag, kollektor och enskilda gåvor från föreningarna. Statsbidrag är fördelat tom månaden och landstingsbidraget för hela året fördelat.

I kostnaderna redovisas både verklig personalkostnad för distriktsanställda pastorer i områdena och budgeterad kostnad för den föreningsgemensamma verksamheten.

almanacka

även på www.efssyd.org

januari

- 2-5 UNGFO på Sundsgårdens FHS
10 Ledardag, Hässleholm
31-1/2 Wintercampen/Wintervaken, Göransborg

Nummer/sida
11/21

februari

- 13-21 Skidresa till Åre
28 Kurs i Målarbete, Glimåkra

mars

- 5-6 OAS-helg i Eslöv
6 Konsert med gospelkören Face to Face
från Vittsjö-Bjärnum, ÅhusGården
12-14 Förträff, konfaläger 1, Åsljunga
19-20 Förträff, konfaläger 2, Åsljunga
19-20 Förträff, konfaläger, Åhus
23-28 Gemenskapsvecka, EFS-Gården, Åsljunga
27 Kurs i Målarbete, Glimåkra
27 Musik- och lyrikafteon med Stina Backlund och
Anette Wikenmo, ÅhusGården

april

- 3 Kurs i Målarbete, Glimåkra
16-17 GUL-Gospelhelg, ÅhusGården
24 Distriktets årsmöte, S:t Mikael, Ängelholm 11/18

maj

- 1-2 Äktenskapskurs, ÅhusGården 1/14
8 Årsmöte Föreningen EFS-Gården Åsljunga
11-15 Läkarmissionen, EFS-Gården, Åsljunga
20-23 EFS Årskonferens, Umeå
30 ÅhusGårdens Musikfest

juni

- 23-17/7 Konfaläger 1, Åsljunga

juli

- 14-7/8 Konfaläger 2, Åsljunga

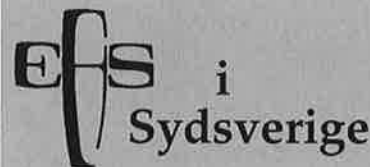
Minnes-och högtidsgåvor

under november

*Minnesgåvor till Torsten Perssons,
Ernst Nilssons och Henny Dalkvists minne
Högtidsgåva vid Elsie Norbergs 60-årsdag*

Totalt inkommet under perioden: 2 100 kr till distriktets
olika verksamhetsområden.

Tack för gåvorna och alla varma tankar som följer dem.

Vallgatan 9, 281 31 Hässleholm

Telefontid: 10 - 15, lunch 12.30-13.

Telefon: 0451 - 38 80 70

Telefax: 0451 - 38 80 71

E-mail: info@efssyd.org

Hemsida: www.efssyd.org

Bankgiro: 196 - 7900

Postgiro: 3 28 67 - 4

Distriktsordförande

Christer Caesar, Krokvägen 4
281 51 Hässleholm 0451- 845 36

Distriktsföreståndare

Paul Persson, 0451 - 38 80 70
0708 - 28 61 65

epost: df@efssyd.org

eller paul.persson@efssyd.org

Distriktsekonom

Cecilia Engström 0451 - 38 80 70

Distriktskonsulent

Annica Nordqvist 0451 - 38 80 72

Assistent

Ingrid Viberg 0451 - 38 80 70

EFS-Gården, Åsljunga

Ånhultsvägen 31

286 72 Åsljunga

Tel: 0435 - 46 00 54,

46 00 52 (fax)

E-post: efs-garden@iname.com

Heljarödsgården

Farhult

263 93 Höganäs

Tel: 042 - 680 29 (även fax),

042 - 680 24 husmor

Ringamålagården, EFS

Pl 5105

374 92 Asarum

Tel: 0454 - 620 63

Sommargården Höllviksstrand

Höllviksstrandsvägen 2

236 38 Höllviken

Tel: sep - maj 046 - 25 31 66

jun - aug 040 - 45 12 02

Stenbräckagården, Tjurkö

370 43 Sturkö

Tel: 070 - 654 61 85

Fax: 0455 - 460 85

E-post: info@stenbracka.k.se

Hemsida: www.stenbracka.k.se

ÅhusGården, EFS

Sigfridsvägen 5, 296 38 Åhus

Tel: 044 - 24 00 20

E-post: ahusgarden@efssyd.org

Mitt vittnesbörd

Ett rikt liv

Ett liv i Jesu närhet är i sanning ett rikt liv! Den meningen har hos mig fått en djup innebörd, på ett helt annat sätt än tidigare. Därmed inte sagt att livet som Jesu lärjunge är utan svårigheter och sorger. Tvärtom! När man älskar Jesus och vill dra människor in i hans närhet till frälsning och befrielse, då blir Djävulen rasande. Det har jag verkligen fått se, både i mitt eget och andras liv. Men den onde vet att han är en besegrad fiende, och vi behöver aldrig vara rädda så länge vi håller oss intill vår Frälsare. Jesus och hans kärlek är starkare än allt annat. Det har jag sannerligen också fått uppleva!

Jesu befriar, helar och upprättar. Förundrad och djupt tacksam ser jag hur han gång på gång förvandlar liv och gör det som för oss människor kan tyckas omöjligt. Jag har också fått se vilken enorm kraft vår Hjälpare, den Helige Ande, är!

Jag har så länge trott för mycket på min egen förmåga och alltför ofta strävat i egen kraft. Jag inser nu att Jesus har full kontroll och att han har makt att göra stora saker när vi är små, hjälplösa och bräckliga. Jag är så tacksam att han hela tiden tillrättavisar och formar mig i sin gränslösa kärlek. Det är ingen idé att sträva emot. Jag har förstått det nu.

Vill vi leva lärjungaliv är vi fullständigt beroende av vår Mästare och av varandra. Guds tanke med församlingen som Kristi kropp är underbar. Man orkar inte vara kristen på egen hand. Den andliga striden är hård, men enade i Jesus Kristus behöver vi inte vara rädda. Allt är fullbordat! Jesus har segtrat!

Stina Backlund, Malmö

Nr 2 - 2004

Livsluft

EFS-Nytt Syd

Café Lucia i Örkelljunga, sid 8.

Hur? Ungdomsforum 2004, sid 12

- Ledardagen, sid 5
- En ny tids utmaningar, sid 6

Innehåll

- sid 3 Synpunkten
- sid 4 Beträktelse
- sid 5 Ledardagen
- sid 6 Kompetenshöjningsprojekt för EFS i Sydsverige
- sid 7 EFS-kyrkan i Eslöv 100 år
- sid 8 Kulturvecka på Råå
- sid 8 Café Lucia
- sid 10 December i Åsljunga
- sid 11 Hälsning från Etiopien
- sid 12 Ungdomsforum 2004
- sid 14 Julhälsning på Åhusgården
- sid 15 Jul- och nyårskonsert i Kristofferkyrkan
- sid 16 EFS i Sydsveriges persongalleri – Per Persson Welinder
- sid 17 Annonser
- sid 18 Expinfo
- sid 19 Almanackan
- sid 20 Mitt Vittnesbörd

Vem bestämmer vad du tänker?

"Ni ska lära känna sanningen, och sanningen ska göra er fria." Joh 8:32

Det är en av mina favoritverser i bibeln. Kanske beror det på att jag själv anser att det man vet är sant inte behöver påverkas av känslor. Jag har förstått att det inte gäller alla – kanske inte ens de flesta.

Under jul har jag läst en del om hur massmedier påverkar människor. Ett sätt kallas dagordningsfunktionen. Det innebär att genom vad som tas upp i nyheterna bestämmer de vad vi skapar oss åsikter om. Ett annat sätt kallar en medieforskare för "makten över tanken". Och med det menar han att genom att presentera vissa associationer och utelämnar andra påverkar de också *hur* vi tänker. Till exempel om invandrare alltid framställs i samband med problem blir det också läsarens association, istället för andra associationer som utveckling, mångfald eller företagsamhet – som lika gärna kunde ha varit alternativ.

Som jag resonerar borde det alltså räcka med att hela sanningen presenterades och inte bara en liten, liten skärva utan bakgrund för att människor skulle sluta vara främlingsfientliga. Men tyvärr har någon upplyst mig om att

inställningar och attityder hänger mycket ihop med känslor och att de är svårare att komma åt än att det skulle räcka med bara sanningen.

Hur som helst. Man kan ju påverka sig själv, och om det är så att de associationer man presenteras för påverkar *hur* man tänker, blir följaktligen dagens boktips bibeln. I den blir man presenterad för sanning på sanning – och sanningen är sanning oavsett vad man känner. Det är bra att veta när det inte känns så.

På Kyrkans Ungdom, när jag var yngre, visade ledaren hur man gjorde sig ett par Jesusglasögon. Man formade två cirkclar med tummen och pek fingret på varje hand, vände dem uppoch ned mot sig och la dem över ögonen (så att tummen ligger ovanför ögat och armbågarna står rakt ut). Så har man sig ett par Jesusglasögon. Med dem ser man världen som Jesus ser den. Kompisen man är arg på, invandrare, nyheter. Man väljer alltså att ge Jesus makten över tanken.

Inte dumt alls, även om man ser bra dum ut.

Helena Dahlberg

Redaktionsruta

Livsluft nr 2/2004
Årgång 12
Livsluft EFS-Nytt Syd
är tidningen för EFS i
Sydsverige.

Adress: Livsluft
Vallgatan 9, 281 31 Hässleholm
Tel: 0451 – 38 80 70

Tf ansvarig utgivare är Torbjörn Larpers
Tfn. 0451 – 38 80 70
Redaktör: Helena Dahlberg
Sofierogatan 3a, 212 17 Malmö
Tel: 040 – 29 08 23
e-post: livsluft@efssyd.org

Manus ska vara redaktören tillbanda senast:
Den 2/2 för nr 3. Plan utgdag den 1/3 - 2004
Livsluft kommer ut med 10 nr/år.
Prenumerationspriset är 220:-/helår.
Pg 621 66 09 - 5
Bg 5396 - 9093

Annonspriser:
Helsida 2.500:-
Halvsida 1.400:-
1/4 sida 850:-
1/8 sida 450:-
1/16 sida 250:-

Tryck:
Stridhs Tryckeri
Box 63
261 22 Landskrona
Tel: 0418 – 44 61 80

Omstart

Så här i februari ligger nästan ett helt kalenderår framför oss. Våra föreningar håller årsmöten, lägger ett arbetsår till handlingarna och blickar framåt.

För ett drygt år sedan var jag med om en intressant tankeövning. Det var EFS styrelse och Riksarbetsgruppen (RAG) som träffades i Uppsala. Vi delades in i smågrupper och fick en uppgift att fundera på och samtala om. Utgångspunkten för samtliga grupper var: tänk er att det EFS-sammanhang du finns med i inte fanns. Vad skulle du göra då? Vi skulle med andra ord försöka tänka bort EFS ur våra liv, nollställa oss. Vår tro skulle vi behålla – men hur skulle våra liv/vårt engagemang se ut?

De olika grupperna fick därefter skilda miljöer som de fanns i. Någon grupp bodde i ett mindre samhälle på något tusental invånare där Svenska kyrkan hade kyrka och församlingshem. I det samhället fanns det även ytterligare en församling som hörde till ett annat samfund. En annan grupp bodde i en by ute på landet där det inte fanns någon kyrka. Ytterligare en grupp bodde i en stadsdel i en större stad med stadsdelskyrka, köpcentrum och höghus.

Först försökte vi att vänja oss vid tanken. Missionshuset fanns inte, jag hade inte mina vanliga uppgifter i föreningen att göra, det fanns inget som hette EFS-förening. Till en början kändes det ovant. För en del blev det en känsla av befrielse och saknad på samma gång. Befrielse från alla "måsten", saknad av gemenskap, uppgift och sammanhang. Försök att sätta in dig själv i den situationen! Vad skulle du göra? Vad skulle hända?

I grupperna för ett år sedan hände följande:

Någon grupp menade att först skulle kanske inte så mycket hända. Tyngda av ansvarstagande skulle man kanske tacksamt ta emot ett andrum. Få tid till stillhet och lyssnande. Få tid att bara vara.

När behovet av vila var tillgodosett skulle något nytt kunna växa upp. De olika grupperna lät sina drömmar blomma ut. Någon grupp ville samlas i hemmen, någon annan bjuda in grannskapets barn till samlingar, ytterligare någon grupp ville vara en lekmannagrupp inom kyrkan, någon grupp ville verka diakonalt osv. Idéerna och drömmarna såg olika ut. Men de hade alla ett gemensamt: detta *ville* man göra. Detta *längtade*

man efter att göra. En ny entusiasm växte fram.

Ta dig gärna ett par minuter och gör denna tankeövning själv därhemma. Ensam eller tillsammans med några andra.

Nu är det inte så att vi ska lägga ned allt för att sedan starta om. Det är inte så det är tänkt. Kontinuitet betyder också mycket. Men kanske ändå en ny entusiasm kan få komma fram om vi för ett ögonblick stannar upp och frågar oss vad vill jag göra? Vad hoppas jag på? Vad längtar jag efter?

Min längtan och vad Gud kallar mig till ligger ofta nära varandra.

Torbjörn Larspers, Eslöv

Skyll dig själv!

Framför mig på bussen igår satt en kvinna med sin dotter, den senare uppskattningsvis i två-årsåldern. En buss i rörelse utgör ju som vi alla vet inte det stadigaste tänkbara underlaget för någon med ostadiga ben. Detta till trots ville flickan efter en stund inte sitta längre utan önskade stå upp. Efter att utan framgång ha försökt förklara riskerna med detta gav modern upp med orden: "Ja, ja, men du får skylla dig själv om du ramlar."

Orden "skylla sig själv" är en fras som sticker i mina öron. Vad man menar när man säger de orden är för det mesta något i stil med: "Kom inte till mig och sök sympati eller tröst. Du har själv försatt dig i den situation du har hamnat i; nu får du själv hantera den. Hade det varit mitt fel hade jag nog kunnat hjälpa dig, och kanske även om du bara hade haft otur och drabbats av olyckliga omständigheter, men den här gången har du bäddat illa för dig själv och ingen annan, åtminstone inte jag, kan förväntas rätta till det hela. Det har du inte förtjänat!"

Jesus kunde ha sagt till äktenskapsbryterskan som man ville stena: "Skyll dig själv!" Han kunde ha svarat rövaren som korsfästes jämte honom: "Kom inte till mig och sök sympati eller tröst." Om bröllopsvärden i Kana kunde han ha tänkt: "Du har själv försatt dig i den här situationen; nu får du själv hantera den." Till dig och mig skulle han kunna säga: "Vem är du som söker Gud? Någon gemenskap med honom har du minsann inte förtjänat."

Jesus kunde med viss rätt ha sagt allt detta, men gjorde och gör det aldrig. "Skyll dig själv"-tänkandet är ett okristet sätt att se på sina medmänniskor. Det kristna sättet är att ständigt erbjuda det stöd man förmår ge, och att be Gud om hjälp att stödja när man inte förmår.

Kvinnan på bussen höll hela resan sin dotter i handen och parerade alla bussens rörelser som annars skulle ha fått den skrattande, trygga flickan att ramla. Mamman lät henne aldrig skylla sig själv.

David Castor, Eslöv

gen. De kände att detta gav dem nya krafter att fortsätta sitt viktiga arbete i sina föreningar. Många ställde sig dock frågan varför inte fler ledare i vårt distrikt bemödar sig med att ta sig tid en dag i början av året, innan aktiviteterna drar igång, till att bli inspirerad på detta sätt. Jag anser att vi alla behöver detta, för det är alldeles för många gånger som man kör fast i sitt arbete. Frågan är också vad vi har våra anställda till inom organisationen om de inte ska hjälpa till med fortbildning?

En sista uppmaning till dig som ledare blir då att rannsaka dig själv:

- Varför har jag valt att bli ledare?
- Vilken inspiration vill jag ha?

Att vara ledd

– ledardag i Hässleholm med Tin Mörk

Som brukligt varje år startar distriktet upp med att ta vara på de ledare som finns och inspirera dem för det fortsatta arbetet under våren genom att arrangera en LEDARDAG.

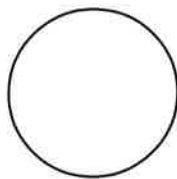
I år hade vi förmånen att få en av de anställda på EFS kansli till oss. Tin Mörk jobbar som utvecklingskonsult där hon framförallt har ansvaret för barn- och familjearbetet. Hon är också känd som den levande dockan Haki i *Barn I Alla Länderprojektet*, som hon driver tillsammans med Lotta Ring, som även hon arbetar på kansliet.

Tins uppgift under dagen var att ge de 15 barn- och scoutledare som slutit upp, nya tankar kring hur och varför vi fått gåvan att leda. På ett mycket levande och erfarenhetsmässigt sätt fick vi bli inspirerade till att bland annat reflektera över vår ledarroll. Hon gav oss i uppgift att med hjälp av olika snittblommor, som stämde in på oss, bygga en egen bukett. Detta gjorde vi för att visa hur viktiga vi är och att vi kan åstadkomma mycket i barn- och ungdomsarbetet.

För att visa på hur och vem vi är ledda av i vårt arbete, gick vi en hinderbana. En fick förbundna ögon medan en kompis skulle leda genom banan. Enligt Tin bygger vårt arbete på att förlita oss på Gud och låta honom vara delaktig i arbetet med framförallt böns kraft. Ledarna diskuterade då tillsammans hur mycket en liten bönestund innan varje samling betyder för aktivitetens skull och även för barnen.

Tin gav oss också en ledartårta som vi kan ha med i vårt arbete för att inte gå under. Den ser ut så här:

Samtal

Bön

Fortbildning

Fest!

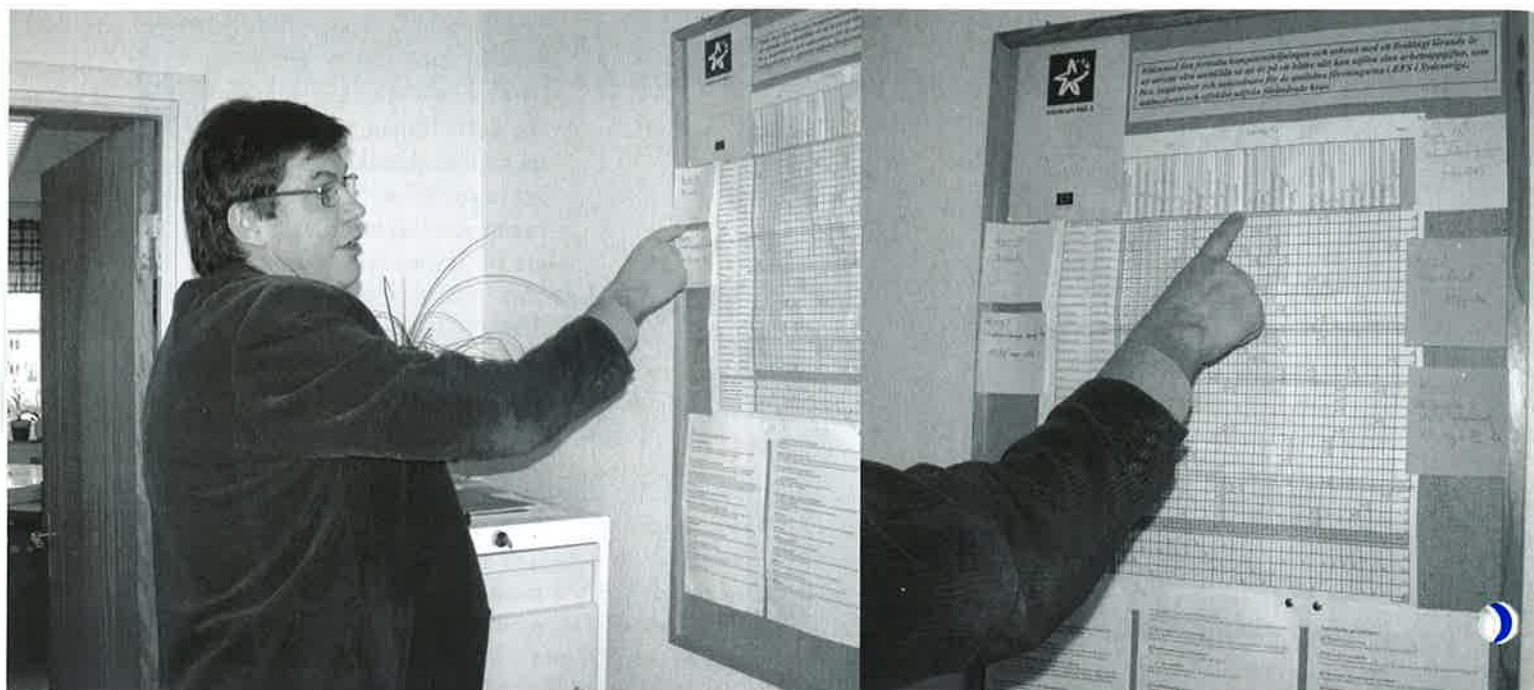
Utan delarna i denna kan det vara svårt att känna någon glädje i verksamheten. Man kan då fråga sig hur jag som ledare skulle få reda på den om vi inte haft denna dag?

Det var många positiva tongångar från ledarna som deltog under da-

- Varifrån får jag denna inspiration?
- Hur förvaltar jag gåvan jag fått av Gud på ett bra sätt?

Ulrika Bengtsson, Sölvesborg, Ordförande i UngdomsUtskottet
Foto: Jan Ebefelt

Paul visar schemat över de kurser som ska gå och vem eller vilka som ska gå dem.

EFS i Sydsverige rustar för en ny tids utmaningar

På Höllviksstrand i november 2002 fyllde anställda inom EFS i Sydsverige i enkäter. Distriktsstyrelsen, gårdsutskott och distriktsstyrelsens arbetsutskott fick också fylla i enkäter. Vad menar de anställda att de behöver för kompetenshöjning? Och vad menar organisationen att de behöver?

Under vintern och våren analyserades utvärderingen. Analysen var grunden för ett kompetenshöjningsprojekt delfinansierat av EU-bidrag. EU har avsatt pengar för detta för att minska risken för att det i framtiden samtidigt ska uppstå arbetslöshet och arbetskraftsbrist på grund av att arbetskraften inte har kompetens för de uppgifter som finns. Därför vill man uppgradera arbetskraften.

– Därför känns det här väldigt rätt.

Det här är inte bara för teknikindustrin. Även i kyrkan kan detta uppstå – att vi inte är rustade för en ny tids utmaningar, säger Paul Persson.

Han fick höra om detta EU-projekt från ett annat distrikt. Men för EFS i Sydsverige var det lite komplicerat att söka bidraget. Egentligen ska den anställdes arbetsgivare söka bidraget. Det vill säga den lokala missionsföreningen eller gårdsföreningen. Så sommaren 2002 hjälpte Paul Persson föreningar i regionen att söka. Men varje missionsförening var en för liten enhet och det blev för komplicerat att behandla alla, så det regionala ESF-kontoret, (Europeiska Sociala Fonden) gjorde ett undantag så att alla anställda inom EFS i Sydsverige kunde söka gemensamt. Med motiveringen att distriktet står för fortbildningen av de anställda.

– Det är ett tydligt bevis att detta är något vi inte hade fått del av om vi inte gjort det gemensamt som distrikt, säger Paul och fortsätter. De trettio anställda som tog del var på gränsen till för få, men det var nog spännande för ESF-kontoret att få in en ansökan från en sådan här udda organisation. Exempel på andra som sökt har varit industrier, skolor och sjukvårdsenheter.

– Ofta gör någon konsult den här analysen. Vi valde en annan modell. Istället utbildade vi två nyckelpersoner, Stefan Nordström och Paul Persson, för att utföra analysen. Utbildningen gav oss redskap att omforma frågorna för vår situation utifrån en mall de hade.

Det har kommit fram vad individer önskar för kompetenshöjning och våra behov i våra sammanhang för kompetensutveckling.

Så har vi gjort upp ett program, fått det godkänt och får pengar för genomförande och projektet har satt igång nu under hösten som gått. Kompetenshöjningen ska genomföras under fyra terminer och består av tre delar:

Olika kurser för olika behov

Den första delen är kurser som gäller alla anställda och täcker generella behov. Det kommer att gå en kurs per termin under fyra terminer. Det handlar om ledarfrågor, stresshantering, miljöfrågor (skapelse-teologi), och till dessa kurser har vi fått pengar för att kalla in experter. Vad det gäller ledarfrågor har de anställda uttryckt att vi vill jobba med målarbete – hur ställer vi upp mål och delmål och hur utvärderar vi om man nått de mål man satt upp? De anställda tyckte att detta inte bara gäller anställda utan även förtroendevalda – alla lokala styrelser.

– Det har vi tagit fasta på. I en förändrad tid behöver vi arbeta målmedvetet på det vi kan utveckla och jobba med. Vi har tre lördagar under våren -04 då de anställda och

förtroendevalda från föreningarna ska på kurs i "Målarbete i idéella föreningar".

Kursen genomförs med tre olika infallsvinklar beroende på om föreningarna är små eller stora, ligger på landsbygden eller i en stad. Varje förening ska bara på en av de här lördagarna. Datumen är 28/2, 27/3 och 3/4.

– Detta känns som det viktigaste jag har att göra detta år, säger Paul.

Den andra delen är kurser för de gemensamma behov som 3-5 anställda har. Vi samarbetar med Glimåkra folkhögskola som sagt "har ni tre deltagare ordnar vi kursen". Så det blir ett tiotal kurser Glimåkra kommer att ordna. Det handlar om till exempel datakurser i notskrivning, datoranvändning i storkök, kurser i självvård, kreativa gudstjänster, bibelstudiemetodik och arbetslagsledning.

Den sista delen är individuella kurser. Det kan vara blomsterarrangemang, gitarrkurs, språkkurs och Illustratorkurs (layoutprogram).

Distriktet får räkna arbetstiden de anställda lägger ner på utbildningen, och kursavgifterna som utgifter. Så står EU för 30 % av kostnaderna. Det som inte får räknas är resorna till kurserna, så distriktet utmanar missionsföreningarna att stå för resorna. Det som inte täcks av de 30 % får arbetsgivaren stå för, alltså distriktet eller lokal förening. Om inte kursavgiften täcks av de 30 % går distriktet in med resten.

Målsättningen med projektet är att de anställda ska bli bättre rustade för sina arbetsuppgifter, att de som inspiratörer och samordnare ska kunna arbeta målmedvetet och effektivt under förändrade krav.

Kurser har redan kommit igång. Distriktets medarbetare har under hösten varit på en ledarskapskonferens på Åh stiftsgård och notskrivarkursen har ägt rum.

Text och foto: Helena Dahlberg

EFS-kyrkan i Eslöv 100 år

År 1903 byggdes en ny EFS-kyrka i Eslöv. Att den under hundra år har fått vara en viktig plats för människor i vår stad firades med en högtidsgudstjänst i november med predikan av Jan-Olov Edlund som var pastor i Eslöv för cirka trettio år sedan. Vid det påföljande samkvämet varvades minnesbilder från kyrkans historia med framtidsvisioner som för närvarande formas i nära gemenskap med den missionsförsamling vi var ett med fram till splittringen som gjorde att vi kring förra sekelskiftet byggde varsin kyrka i stället för en gemensam.

Text och foto: David Castor, Eslöv

Jubileumstårtan på EFS-kyrkan i Eslövs 100-årsdag.

Kultur nyttigt på många sätt

För tredje året i rad anordnas en kulturvecka i EFS-kyrkan på Råå. Den här gången får hela veckan ett övergripande tema, nämligen HÄLSA. Hör kultur och hälsa ihop, och i så fall hur? Det är det vi vill ta reda på under Kulturveckan 2004.

Vad är kultur? Frågar man runt i samhället får man säkert många olika svar. Under de kulturveckor som varit tidigare i EFS-kyrkan på Råå har vi velat visa en bredd av kulturyttringar. Kulturveckan 2004 infaller i år i vecka 11, dvs. tisdagen den 9 till söndagen den 14 mars. Tidigare år har vi haft inslag av t.ex. litteratur, konst, musik, film mm. under en och samma vecka. Det här året blir det ett enda tema över alla dagarna, nämligen HÄLSA.

Hör hälsa och kultur samman? Varför inte? Det finns många beröringspunkter. Hälsan och folkhälsan har många trådar ut i samhället, kulturen har många rötter och grenar ut i samhället. Det borde finnas många mötesplatser. Några av dessa mötesplatser finns med i årets upplaga av Kulturveckan, t.ex. musiken som speglas under fredagen. I år har vi lyckats samla en rad mycket goda föreläsare, allt ifrån pastorer till musiker och namnkunniga professorer.

Vem är Kulturveckan till för? Givetvis för alla som är intresserade. Men främst är veckan ett verktyg att nå ut till den breda allmänheten med. På Råå upplever vi att rollerna i samhället lätt permanentas. Kyrkan finns där på Missionsgatan och den har sin givna roll: dit vågar man inte gå. Vi har då upplevt att just under Kulturveckan kommer människor som vi aldrig ser annars. Vi erbjuder intressanta föredrag, ger ett Guds Ord, erbjuder gemenskap och en billig fika. Det känns viktigt att det kommer kristna människor också

till Kulturveckan. Det är i den kristna gemenskapen som den rätta atmosfären infinner sig. Därför ska alla känna sig särskilt inbjudna, var de än bor och befinner sig.

Programmet ser ut som följer: Tisdag 9/3 kl.19, Pastor Stig Jirenius talar om *Bibelns hälsoråd*, onsdag 10/3 kl. 19, Professor Frank Sundler talar över ämnet *Livets väv – Skaparens konstverk*, torsdag 11/3 kl. 19, Psykiater Gunhild Ekdahl talar om *Hur våra tankar påverkar vår hälsa*. På torsdagskvällen blir det också sång och musik av Berth Lideberg och Anders Mårtensson från Sundsgården. På fredagen den 12/3 kl.19 har musikerapeut Inger Kroon hand om programmet och då får vi veta *Hur musiken påverkar oss*. Lördag 13/3 kl. 14 gästas vi av Professor Stig Bengmark som ger oss råd kring *Mat för hälsa, prestation och långt friskt liv*. Kulturveckan avslutas på söndagen den 14/3 kl. 17, då konsertpianisten och diakoniasistenten Stina Backlund berättar om *Möten som berör – om ett arbete bland människor på livets skuggsida*, från sitt arbete på Malmös gator. Det blir servering vid alla samlingarna. Alla är som sagt välkomna. Vi ser gärna att det blir en härlig blandning av kristna och kyrkoovana människor som ger och tar.

Robert Södertun, predikant på Råå

Café Lucia

Fyllda av förväntningar samlades vi i EFS Betania, Örkelljunga, för att ta del av årets stora höjdpunkt: Lucia-vaka!!

Kvällen inleddes men en ljuvlig lovsångsstund, ett stort tack till lovsångsteamet, ni var underbara! Sen bjöds det på lovsångsdans och därpå följde en stark och tankvärd predikan av Jarle Furali, mannen bakom luciavakan. Temat för predikan var hämtat från Matteusevangeliet, "gå därför ut och gör alla folk till mina lärjungar..."

Efter predikan fick vi se ytterligare två härliga lovsångsdanser och sen var det ännu ett härligt lovsångspass med förbön. Under förbönen bad vi

Luciavakans lovsångsteam.

– en uppskattad kväll med mingel, konsert och luciatåg

för alla våra kompisar och alla andra som var ute och söp och festade på lucianatten istället för att vara här och ha en underbar kväll med oss.

Efter det öppnades caféet och minglet började. I caféet serverades glögg, pepparkakor, kexchoklad, toast... Mmm! Tack all personal i köket för fantastiskt fika.

Och efter fikat blev det äntligen dags för KONSERT! Men en härlig blandning av nya och gamla låtar fick vi en go stund tillsammans med grymt komp och avundsvärd sång. Sen över till kvällens stora final... luciatåg! Sex skönsjungande (!) killar med känsla för både takt och ton... hm... sjöng de så välkända sångerna på ett alldeles nytt och eget sätt. En upplevelse vi sent kommer att glömma!

Lovsångsdans.

Sen var kvällens program slut, men caféet var öppet och man fick mingla runt så länge man orkade!
Repris nästa år?
HOPPAS!!!

Josefin Svedberg & Joanna Ekberg, Örkelljunga
Foto: Mikael Nilsson

Örskelljunga dragspelsgille framför julmusik.

av Örskelljunga dragspelsgille. Dagen därpå inväntar vi så våra 50 julgäster kommande från när och fjärran som ska fira julgemenskap här i fem dygn. En del av dem stannar även över nyårsdagarna tillsammans med anländande nya gäster.

Även annat händer. En busslast med 57 personer ska ha färdigbredd smörgås och lussekatt på julafton, ett åttioårskalas en annan dag, samt nyårsläger med 30 ungdomar från Pingstkyrkan i Landskrona. När sen alla gäster lämnar oss den 2 januari får vi fullt upp med att iordningställa rum och lokaler, för 3 januari stundar bröllop. 130 bröllopgäster, varav 40 ska ha boende och frukost.

Omtyckta dagar

Över juldagarna var det Mary och Einar Persson från Kågeröd som var värddpar, och för nyårsdagarna var det

December i Åsljunga

– julpyntat för gemenskap och fest

När det blivit pyntat för advent gör det mindre att det är ruggigt och mörkt utanför dörren. I alla hus lyser adventsljusstakar som ger en varm känsla av tryggt hem och gemenskap.

Om än jag vet att alla inte har det så, får jag ändå njuta och ödmjukt betrakta hur bra jag har det.

På gården har vi också pyntat för nu stundar julbord, jul-och nyårsdagar-nyårsläger och ett bröllop på gården innan vi får lite stiltje. Det blir dagar med feststämning, men också dagar med julens budskap. Personalen är förväntansfull. Man fejar, lagar mat och planerar. Åtta dagar är inbokade för julbord. Det sista blir den 22 dec, bokad av kommunen. Då blir det bland annat avtackningar för lång och trogen tjänst samt julmusik

Julbordet är dukat på EFS-gården i Åsljunga.

Astrid och Albin Olofsson från Klippan. Detta är verkligen omtyckta dagar. Jag har fått flera telefonsamtal den senaste veckan där man uttryckligen vill framföra ett tack till värdpar-, medverkande och personal för de här dagarna.

Tolv personer passade dessutom på att boka inför kommande år innan de reste hem.

Thomas Ekman, Åsljunga
Foto: Christer Örning

Nyårshälsningar direkt från Etiopien!

Det känns överkligt att vara här. Detta som jag hört om så många gånger men aldrig riktigt begripit. Nu sitter jag här och har firat gudstjänst i Bako överfyllda kyrka.

Vi har vandrat runt i blindskolan och träffat några av de barn som nu kan få en utbildning bland annat tack vare att PG-pojkar på femtiotalet så flitigt sålde sina tvålar. Vi känner oss hemma och välkomna i denna församling och denna stad trots att allt runt omkring är så totalt annorlunda: Fattigdomen, getterna på huvudgatan, det röda dammet, hotellet som bara har vatten ibland, barnen som följer oss med sina glada ögon men också med sina vädjan den om hjälp på olika sätt.

En del i gruppen har varit i Bako förut och återser gamla vänner. Ryktet om att "Kes Paul" är här med en grupp har gått och folk kommer

långväga ifrån för att träffa honom. Han är en mycket välkänd och respekterad person här.

Mission är på många sätt att bygga relationer. Det har pågått länge här och vi förstår att relationerna bär trots att det går lång tid mellan mötena.

På kvällarna sitter vi under Afrikas himmel och summerar våra många intryck.

Vi är starkt berörda av det vi är med om och funderar på hur vi ska kunna förmedla detta till er där hemma. Vi vet att det inte är lätt, men ni kommer att höra av oss!

Nu vill vi önska er en god fortsättning på det nya året. Vi åker nu tillbaka till Addis Abeba för att fira den Etiopiska julen.

För "Kes Pauls" grupp i Etiopien,
Birgitta Bemark

Fotnot: Kes betyder präst.

OAS-helg

5-6 mars i Eslöv

Berit Simonsson, Hans Weichbrodt, Jan Sköld,
Olof Edsinger.

Möjlighet till förbön, själavård och bikt. Flera av våra präster, förebedjare, lovsångare och själavårdare medverkar

Fre 5 mars kl. 19.30 Ungdomskväll för alla åldrar i Eslövs kyrka

Lör 6 mars kl. 10 och 19 Möten i Eslövs kyrka. Seminarier under eftermiddagen

Arrangörer: OAS-rörelsen, EFS i Sydsverige, Eslövs församling och Sensus

För ungdomar finns möjlighet till övernattning inkl. frukost (golvplats).

Anmälan för em-kaffe, barnpassning, övernattning för ungdomar och frågor till:
pastor.castor@home.se eller tel. 0413 - 55 53 25

Möjligt att komma även utan att anmäla sig. Man ordnar sin mat själv ute på stan. För övernattning finns vandrarhem och hotell (egen bokning).

Folder skickas ut till missionsföreningarna i januari och kan även beställas hos distriktsexpeditionen tel. 0451 - 38 80 70.

Välkomna!

sensus
STUDIEFÖRBUND

HUR?

Ungdomsforum 2004

Ett nytt år har gått oss förbi och 2004 står för dörren – finns det något bättre än att inleda det med ett ungdomsforum? I doubt it...

Mina två tidigare erfarenheter av UngFo har alltid varit förknippade med en lång resa till norrländsk mark, men äntligen var det dags att välkomna alla "nordbor" ner till vårt "vintriga" Skåneland och Sundsgården.

En gudstjänst utifrån årets tema HUR? blev inledningen på årets läger och ganska snart insåg jag att detta skulle bli ett läger präglad av en hel del frågor, både många och stora! Under första dagen stod också en rolig och nyttig timme på schemat med inslag av sketcher, roliga skämt och vi fick även en mycket intressant och lärorik lektion om EFS missionshistorik på stor bildskärm. Det gavs även möjlighet att ställa RAG mot väggen.

Berörd var ett av många heta diskussionsämne. Vad är Berörd? Varför behöver vi Berörd? Kan jag ut-

nyttja Berörd och på vilket sätt? Frågorna var många och en känsla av att Berörd är ett abstrakt och ogreppbart projekt verkade utspritt, och jag tror faktiskt att ombudens förvirring och brist på kunskap i denna fråga ganska väl återspeglar

vad vi i våra lokala föreningar vet om Berörd, eller? Men på ett enkelt och väl förståeligt sätt rätade RAG ut en del frågetecken (åtminstone mina) genom att likna Berörd vid en verktygslåda som vi fyller med de verktyg vi själva önskar eller är i

Anledningen till rörelserna är att sången "Andlig motion" körs för fullt.

behov av. Verktyg som redan finns i lådan är bl.a. Riksarbetsgruppen (RAG), ett lokalt riksprojekt som arbetar med smågrupper, ett globalt som arbetar mot barnsexhandel, Berörds missionsfond mm. Berörd blir vad vi gör det till helt enkelt! Som många vet befinner sig inte EFS ekonomi i någon glansperiod och det talas mycket om minskat givande osv., men *ungdomar*, ni som har tankar, idéer, visioner, drömmar om olika satsningar, stora som små... det finns pengar att söka från Berördfonden och inte minst från vårt distrikts ungdomskonto. Glöm inte det och fortsätt att visionera utan begränsningar!

Eget ungdomsförbund eller inte?

Jag var en av få som redan innan UngFo visste lite grann om det viktiga vägval EFS ungdom står inför

Joel Ögren, under Ungfo även kallad Autogiro-Joel eftersom han mycket starkt förespråkade autogiro till EFS.

den närmaste tiden, men för många kom nog frågan *om vi ska bilda ett eget ungdomsförbund eller inte* som en överraskning. Hur når vi ut till ungdomarna med detta så att alla vet vad vi har att ta ställning till? Under ett öppet forum satte diskussionen i full gång och man kunde tydligt urskilja 3 läger; tummen upp för ungdomsförbund, tummen ner för ungdomsförbund, men kanske var nog ändå största majoriteten osäker i detta tidiga skede. En del uttryckte att vi bör starta ett eget ungdomsförbund för att vi är i behov av miljonerna vi annars går miste om, medan andra ansåg att pengar är fel grund att bygga på. Andra frågor som kom upp var: klarar vi av att ta hand om de små barnen och deras verksamhet och kan vi själva hantera vår ekonomi? Finns det ungdomar som är beredda att sitta med i ungdomsstyrelser? Finns engagemanget och det ansvar som i så fall kommer att krävas? Nils J Lundgren heter mannen som står i spetsen i denna fråga och leder arbetet. Han kommer så småningom att presen-

tera några olika möjliga scenarier på hur vi ska organisera oss i framtiden, spännande att höra!

Motioner och diskussioner

Storforum inleddes genom att gå igenom all mötesteknik som är nödvändig för alla nya ansikten att känna till men också som en repetition för oss andra. När får man säga *Streck i debatten?* Får man säga nej? Vad innebär sakfråga? Hur skriver man ändringsförslag? Vad är en replik? Kan man verkligen rösta på avfall? Osv...

Mötet fortskred med behandling av årets motioner som bestod av en salig blandning till exempel *Mer Berörd-prylar åt folket!* En motion om att sälja t-shirtar, nyckelband, strumpor, mm. som ett sätt att marknadsföra Berörd och få in pengar. *Mentorskap för ledare!* var en annan motion som presenterades. Den motion som tog mest tid och skapade mest diskussion var den om vår (EFS ungdoms) ställning till en *kyrklig välsignelseakt för homosexuella*. Detta är en mycket aktu-

ell och svår fråga men diskussionerna genomfördes i all ödmjukhet och beslut togs om att det behövdes mer tid för samtal i denna fråga.

Givetvis innehöll UngFo även goa gudstjänster, ett vittnesbördsmöte, en gospelkonsert, spex, mat, seminarier, bibelstudium och framför allt många goda möten Jesus och med nya och gamla vänner!

Här och NU vill jag ta död på myten om att UngFo är tråkigt och att man bara sitter i möte och är så formell hela tiden... det är bara snack! Storforum sker under mycket trevliga och bitvis roliga former varvat med skämt, en och annan tabbe, skratt, lite kaloriintag osv. Det är kul att påverka och storforum är bara en bråkdel av UngFo. SÅ om du får möjlighet att åka nästa år så GÖR det och låt oss åtminstone fylla platserna vi fått.

Ida Rubin, Klippan

Foto: Anders Thuveesson, Vittsjö

barnen kunde ingen låta bli att applådera.

Jag går vidare till Bertil Carlsson, nuvarande gårdsföreståndare. Allt är på plats, granarna, stolar och bord har flyttats, julbrevet är utskickade och programbladet färdigt. Det är inga förändringar mer än att predikanten är nykomling.

Du har ju själv varit med några år – ser du några förändringar?

– De första årtiondena var det mycket EFS:are men nu är det mycket uppblandat och mycket av bygdens folk. Julhälsningen är en tradition som kommer att bevaras.

Dagen är inne och det är tidig gryning söndag den 21:a december. Bertil har tänt omkring 60 marschaller runt gården. Det är inte svårt att hitta rätt, vägen är upplyst. Bilarna

Julhälsning

– en tradition vid liv på ÅhusGården

Innanför ÅhusGårdens dörrar hänger fyra välfyllda tavlor med datum, årtal, talare, sångare, solister, uppgifter om kollekt och antal besökare under alla Julhälsningar genom åren. Första datumet är den 24 december 1961 och inget år är missat. I år kommer att bli den 43:e gången.

Förberedelserna och planeringen är i full gång.

Själv har jag starka minnen ifrån den första julafton morgonen på ÅhusGården.

Varför har vi denna tradition? Jag ställer frågan till Elsie Carlsson.

Varför introducerade Du och Din make Thure denna långa tradition?

– Vi kom ifrån Wittsjö och där hade man en sådan morgongudstjänst, berättar Elsie, då fick jag idén; kan inte vi göra något på ÅhusGården den 4:e advent?

Varför fick det namnet julhälsning? – Det bara blev så – att få möta och hälsa julen välkommen, och så har det förblivit genom alla dessa år.

Arvet och traditionerna har gått vidare genom gårdstjänstefolk och personal.

– Vi hade inga stora förhoppningar det första året, berättar Elsie.

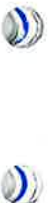
Ett femtiotal kom till denna första julhälsning. Programmet har varit nästan identiskt i alla år – mycket sång, blåsmusik och många solister. Information och julbrev skickades ut till EFS-föreningar, företag och frivilliga. Barnen har alltid haft en stor roll – de första åren plockade Thure själv fram alla sina söndagsskolebarn och ledde dem.

Jag själv har ett litet minne ifrån en sådan stund. Det var ju inte så vanligt med applåder i kyrkan på den tiden, men när Thure plockade fram

folk kommer i lämmeltåg till den ljusfyllda kyrkan, stolarna fylls och programbladen delas ut.

Julhälsningen inleds som vanligt med klockringning och Hosianna av Åhus Blåsorkester. Bertil inleder och leder denna manifestation. Välkomnar oss alla och hälsar julen välkommen.

Flera hedersmedlemmar som varit med alla gångerna hälsas särskilt välkomna. Alla sittplatser är fyllda. Advent är verkligen här när Rune M. Svensson, en välkänd solist och röst, inleder med "Sakta det klingar, frälsaren kommen är, nu är advent". Barnen har sitt framträdande, det är Unga Röster och Young Voices under ledning av Maria Heden – "Go tell it... that Jesus Christ is born". Det var även de som fick de starkaste applåderna. Mycket sång och

musik präglar gudstjänsten. Riverhouse sjunger bl. a Händels Messias.

Julens budskap i ordet framförs av nykomlingen Walle Sjögren. "Ingår Jesus i din jultradition?" "Vad betyder det att 'Gud blev människa' för dig?" "Kan du sätta rätt fokus?"

Bertil avslutar med lite tillbakablickar och tack för året som gått till alla frivilliga som stöttar och arbetar på gården, men också med en liten glimt in på det nya året med alla nya utmaningar och om vår nya gårdsförening.

Att sedan få sjunga med Rune "O Helga Natt" – då är det jul! Och detta gör han för 28:e gången.

Ett långt morgonmöte är avslutat och alla längtar efter kaffe och nybakade julkakor vid dukade bord i matsalen.

Sorlen är många, att få återse gamla bekanta, önska varandra God Jul och njuta av högtiden – det är en fantastisk gemenskap.

Minnena väcks till liv där vid kaffeborden. Jag får en liten pratstund med Hanna Beth som varit med alla gånger – trots lite skröplighet och rullator vill hon inte missa denna högtid – för att få uppleva gemenskapen och budskapet. Det fattas något om man inte varit här. Det är roligt att få se alla som kommer och antalet har ju 4-5-dubblats sedan de första åren.

Ruth och Agnes är andra hedersgäster. Agnes största upplevelse är att få höra Rune sjunga "O Helga Natt". Lennart saknar ett år när hans gamla Volkswagen inte ville starta vid – 28 grader. Vinterväder har det varit vid några tillfällen. Julhälsningen har aldrig blivit inställd pga vintervädret i denna tidiga morgonstund, men det har nog hindrat någon att komma. Själv har jag missat några gånger när jag firade fjärde advent och jul i Nedjo, Etiopien.

Bertil erinrar sig ett litet missöde. Predikanten som skulle medverka ringde lördag kväll och kunde inte komma – vad göres? Den söndagsmorgonen fick Bertil även hålla predikan.

Det har nu hunnit bli söndag f.m. Några fladdrande marschaller brinner fortfarande – julen är välkomnad! När du läser dessa rader har vi kommit en bit in på det nya året – många oskrivna ark. Boka in den 4:e advent kl 7.30. Du kommer att få en julupplevelse där Jesus hör till julens tradition.

Jag önskar er alla ett välsignat nytt år

Ingrid Sjölin, Fjälkinge

Foto: Bertil Carlsson

Jul- och nyårskonserten i Kristofferkyrkan – en oförglömlig upplevelse

När jag skriver de här raderna, är jag fortfarande påverkad av den underbara musiken, körens röster, blåsinstrumentens musikslag och sist men inte minst barnen. När de uppträdde tänkte jag: "vilka fina medborgare vi får i framtiden...!"

Allt var en oförglömlig upplevelse för mig denna kväll den 4 januari 2004.

Jag vet inte hur jag ska börja och hur jag skall sluta, för att beskriva med rätta ord min upplevelse och mina tankar, ty mitt ordförråd är för fattigt för att ge mig möjlighet att återge i ord mina känslor för denna underbara konsert. Det var så vackert och harmoniskt, att för en stund fick jag känslan att jag befann mig bland änglarna och deras hymner, i sång och instrumentaluppförande samt glädje och glans. Deras ansiktsuttryck gav en himmelsk känsla, och det gjorde att jag fick tåror i ögonen och rysningar i kroppen av en ovanlig känsla. Det finns bara ett ord jag vet för att beskriva hur jag kände för det hela: UNDERBART!

Jag känner mig lyckligt lottad, som hade tillfälle att uppleva, lyssna, njuta de nästan två timmarna av predikan, sånger av körer, solister, Gospel, Blåsorkestern, småbarnsgrupp, Ave Maria m.m. Tiden gick så fort, men man kunde förstå, att bakom allt detta låg ett stort och långt arbete av alla duktiga ledare, som lyckades till 100 %.

Ett stort tack till Kristofferkyrkans styrelse och alla ni ledare och medverkande, barn och vuxna, som med era ansträngningar organiserade en så underbar jul- och nyårskonsert. Hoppas att det blir flera... Ett fång med rosor och kramar till er allesammans och en och en, inklusive dem som fanns bakom kulisserna!

Angelique Loumakis

Per Persson Welinder 1819-1883

Per Persson Welinder föddes i Vä utanför Kristianstad 1819. Föräldrarna var hemmansägare och under en tid ägnade han sig själv åt jordbruk. Welinder fick ett andligt genombrott genom en predikan av H. B. Hammar (d.ä.) i Vä kyrka. Welinder kände en kallelse att bli präst och började att studera. Han tog studentexamen i Lund 1845 och prästvigdes 1848 efter teologiska studier vid universitetet. Efter detta följde olika prästtjänster i Lunds stift. Welinder hörde till den rosenianska-lågkyrkliga riktningen och räknades till en av Skånes väckelsepräster. Målet för hans arbete som präst var att människorna skulle få möta Kristi Evangelium. Åren 1848-1852 var Welinder adjunkt och vicepastor i Vinslöv hos kyrkoherde C. A. Bergman, 1852-1853 adjunkt och vicepastor i Ystad, Öja och Hedeskoga och 1853-1862 prebendekomminister i Stångby. År 1861 kallades han av friherre Nils Trolle att bli kyrkoherde i Fulltofta och Östra Espinge i nuvarande Hörby kommun. Vid denna tid hade vissa större jordägare, främst adelspersoner, rätt att själva utse kyrkoherdar (patronatsrätten). Efter åtta år i Fulltofta och Östra Espinge blev Welinder kyrkoherde i Norra Åsum utanför Kristianstad, en tjänst han innehade till sin död 1883. Under tiden i Norra Åsum gav han 1870-1876 ut tidskriften *Församlingsvännen*.

Förutom att vara församlingspräst var Per Persson Welinder engagerad i Kristianstads Traktatsällskap. Welinder efterträdde H. B. Hammar (d.ä.) år xx som ordförande för traktatsällskapet. Förutom Welinder satt flera präster i sällskapets styrelse. Kristianstads Traktatsällskaps stadgar sade vid denna tid att om möjligt hälften av styrelseledamöterna skulle vara prästvigda. Det stora antalet präster i styrelsen gjorde att traktatsällskapets kontakter med Svenska kyrkans församlingar var stark, men det fanns även risk att lekmännens inflytande begränsades. Traktatsällskapets styrelse var uppdelad i två grupper. Den ena gruppen, med kyrkoherde C. A. Bergman i Vinslöv som främste representant, drev en allianslinje där den personliga tron på Kristus var central, medan skillnader mellan olika väckelsegrupperingar i enskilda lärofrågor hade mindre betydelse. Den andra gruppen var uttalat evangelisk-luthersk. Även den gruppen betonade den personliga omvändelsen och relationen till Je-

sus, men lyfte fram den evangelisk-lutherska bekännelsen. Welinder tillhörde den senare gruppen och gick exempelvis mot P. P. Waldenström. Under Welinders tid som ordförande samverkade traktatsällskapet med EFS utan att vara anslutet. Samverkan innebar att Kristianstads Traktatsällskap understödde EFS yttre mission, spred litteratur som EFS givit ut samt ofta hade representanter för EFS som predikanter vid sina större missionsmöten. År 1888 anslöt sig Kristianstads Traktatsällskap till EFS och blev 1922 dess distrikt för östra Skåne och Blekinge.

Welinder önskade att Kristianstads Traktatsällskap skulle arbeta nära Svenska kyrkans församlingar och bygga sin verksamhet på den evangelisk-lutherska bekännelsen. Welinder är en av de främsta företrädarna för en tid när församlingspräster spelade en viktig roll i Kristianstads Traktatsällskap.

Torbjörn Larspers

V. Virestad-Alstad och Anderslövs EFS-förening firar 100-årsjubileum

den 21 feb 2004 kl. 14.00

i Bösarps församlingshem.

Pastor Torbjörn Larspers medverkar.

Livsväg

Den 27-29 februari vill vi få inbjuda dig som är mellan 20 och 35 år till konferensen Livsväg i Lutherska Missionskyrkan i Göteborg. Livsväg har tidigare arrangerats i Uppsala, men har nu fått ett "syskon" även i Väst-Sverige.

Förhoppningen med Livsväg är att konferensen ska få bli en oas där människor får mötas och bearbeta sina frågor om tro och liv. Vår ambition är att kunna erbjuda en stor variation i former och uttrycks-sätt, samt att ge möjlighet till samtal och möten i mindre grupp. Temat för Livsväg är Utrustad, och huvudtalare är Olof Edsinger, Reine Jansson, Mattias Martinson och Fredric Svensäter.

För info och foldrar kan du ringa till EFS i Väst-Sverige, tel 033-103171, eller maila till fredric.svensater@spray.se.

Arrangör: EFS i Väst-Sverige.

Uppdrag pågår!

Uppsala 19-21 mars 2004

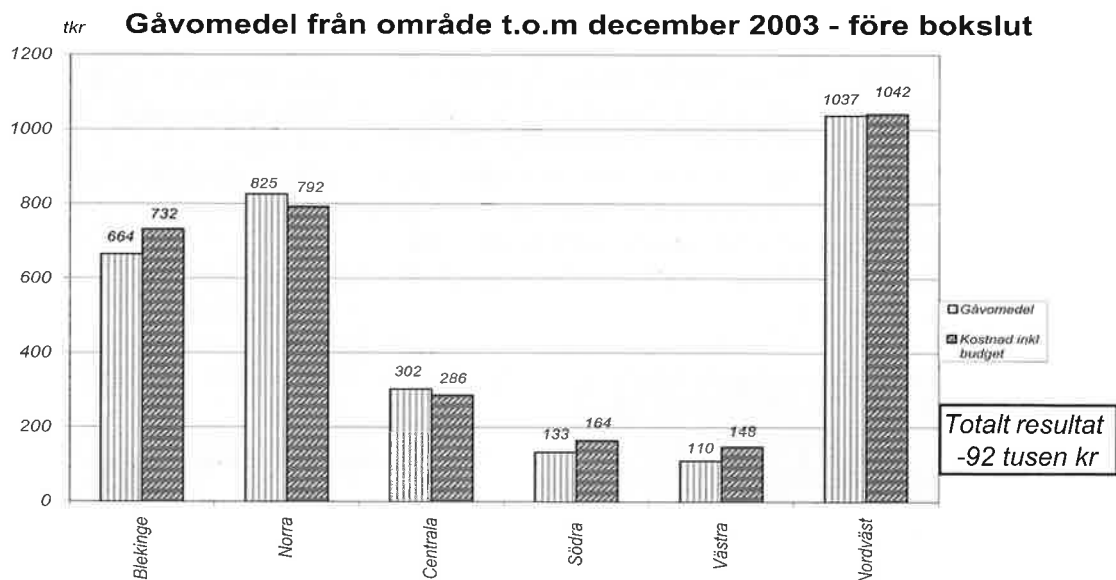
"Uppdrag pågår!" är en konferens för dig som är mellan 18 och 35 år och som undrar hur du kan göra Jesus Kristus känd, trodd, lydd och älskad bland människorna i din omgivning. Syftet med konferensen är att utmana, inspirera och utrusta dig som är ung och kristen att göra din del av vårt gemensamma missionsuppdrag.

Huvudtalare på konferensen är Johan Pernryd, aktiv i EFK:s församlingsplantering i Stenhagen (Uppsala), Wilgot Fritzon, missionsföreståndare för Ljus i Öster, Lars Mörling, pastor med erfarenhet från Rinkeby och Egypten samt Gunilla Bäcks, ordförande i Credo Uppsala. På lördagen blir det seminarier som på olika sätt handlar om mission och evangelisation i Sverige och utomlands.

För info och foldrar kan du ringa Olof Edsinger på tel 08-441 85 23 eller maila till olof.edsinger@efsmittsverige.org. Du kan även gå in på www.efsmittsverige.org.

Arrangörer: Johannelund/EFK Riks, EFS Mittsverige, Credo Uppsala och Hagabergs folkhögskola

Ekonomisk Rapport

Diagrammet visar gåvomedel och kostnader för varje område till och med månaden, 2003, i tusental kronor. I intäkterna ingår föreningsbidrag, kollektor och enskilda gåvor från föreningarna. Statsbidrag är fördelat tom månaden och landstingsbidraget för hela året fördelat.

I kostnaderna redovisas både verklig personalkostnad för distriktsanställda pastorer i områdena och budgeterad kostnad för den föreningsgemensamma verksamheten.

Som Ni ser skickade föreningarna gemensamt in 92 tusen kronor mindre än budgeterat till den föreningsgemensamma verksamheten. Detta resultat innan bokslutsarbetet är påbörjat och en del justeringar brukar det bli. Det totala resultatet för distriktet påverkas ju också av hur verksamheterna lyckats hålla sina budgetar. En del ändringar kommer det att bli även där i bokslutet så det är svårt att säga exakt var det hamnar i detta läge. Ett stort TACK till Er alla som varit med och gett mycket eller lite till det föreningsgemensamma arbetet!

/Cecilia Engström, Distriktsekonom

Paul Persson är fram till mitten av februari i Afrika och undertecknad, Torbjörn Larspers, vikarierar för honom. Paul leder en gruppresa från distriktet till Etiopien. Paul besöker vidare bibelskoleelever från Glimåkra som gör en praktikperiod hos missionärer i Tanzania och gör även fältstudier för sin forskning i Etiopien. Vi ser fram emot att få läsa färska rapporter från situationen i Etiopien och Tanzania i Livsluft framöver!

Fredag – lördag 5-6 mars ordnar distriktet tillsammans med OAS-rörelsen, Eslövs församling och Sensus studieförbund OAS-helg i Eslöv. Om denna helg kan du läsa i annonser i Livsluft och i den folder som finns ibladad detta nummer. Vi är glada för detta samarbete. De stora mötena kommer att hållas i Eslövs kyrka, seminarier i församlingsgården och EFS-kyrkan. Under hel-

gen finns möjlighet till förbön, bikt och själavård.

24 april håller EFS i Sydsverige årsmötesdag i St Mikael, Ängelholm. Handlingar till årsmötet kommer som vanligt att skickas ut till föreningarna från distriktsexpeditionen en månad i förväg. För övriga distriktsarrangemang hänvisas till almanackan på nästa sida och till EFS i Sydsveriges hemsida www.efssyd.org

Förttydligande

I förra numret av Livsluft presenterade vi fem nya biträdande medarbetare.

I texten stod följande: "Tidigare benämndes de biträdande medarbetarna biträdande predikanter, men då distriktet även gärna ser musiker etc i denna frivilliga tjänst kallas de numera biträdande medarbetare." För att inget missförstånd ska uppstå, är

ingen av de fem nya biträdande medarbetarna enbart musiker utan tjänar genom att predika.

Till sist

Under tiden som ligger framför håller många av våra föreningar sina årsmöten. Vi lägger ett arbetsår bakom oss och blickar framåt. Gemensamt får vi lägga år 2004 i Guds händer och be om Hans välsignelse.

Förbönsämnen

Vi ber för

- Föreningarnas och distriktets kommande årsmöten
- Förträffarna i mars för sommarens konfirmationsläger
- EFS ekonomi lokalt, regionalt och riks
- Våra syskonkyrkor och missionärer

Torbjörn Larspers

Frank Ådahl Röke Blås

7 mars kl. 18.00

Hässleholm Kulturhus, Röda salongen

Biljetter: Turistbyrån Hässleholm
tel. 0451 - 26 73 00

& Röke Blås-medlemmar

Arr. Sensus studieförbund, Röke Blås

Minnes- och högtidsgåvor

under december

*Minnesgåva till John Olssons minne
Högtidsgåvor vid Brage Norbergs 60-årsdag
och Margareta Thuressons 60-årsdag*

Totalt inkommet under perioden: 2100 kr till distriktets olika verksamhetsområden och 1100 kr till ÅhusGården

Tack för gåvorna och alla varma tankar som följer dem.

almanacka

även på www.efssyd.org

		Nummer/sida
<i>februari</i>		
13-21	Skidresa till Åre	
21	V. Virestad-Alstad och Anderslövs EFS 100-år, Bösarps församlingshem	2/16
28	Kurs i Målarbete, Glimåkra	
<i>mars</i>		
5-6	OAS-helg i Eslöv	2/11
6	Konsert med gospelkören Face to Face från Vittsjö-Bjärnum, ÅhusGården	
7	Frank Ådahl & Röke Blås, Hässleholm	2/18
12-14	Förträff, konfaläger 1, Åsljunga	
19-21	Förträff, konfaläger 2, Åsljunga	
19-21	Förträff, konfaläger, Åhus	
23-28	Gemenskapsvecka, EFS-Gården, Åsljunga	
27	Kurs i Målarbete, Glimåkra	
27	Musik- och lyrikafton med Stina Backlund och Anette Wikenmo, ÅhusGården	
<i>april</i>		
3	Kurs i Målarbete, Glimåkra	
16-17	GUL-Gospelhelg, ÅhusGården	
17	Gospelkonsert med Gospellägret, ÅhusGården	
24	Distriktets årsmöte, S:t Mikael, Ängelholm	11/18
<i>maj</i>		
1-2	Äktenskapskurs, ÅhusGården	1/14
8	Årsmöte Föreningen EFS-Gården Åsljunga	
8	Gospelkonsert med Gospellinjen från Glimåkra fhs, ÅhusGården	
11-15	Läkarmissionen, EFS-Gården, Åsljunga	
20-23	EFS Årskonferens, Umeå	
30	ÅhusGårdens Musikfest	
<i>juni</i>		
16-10/7	Konfaläger, Åhus	
23-17/7	Konfaläger 1, Åsljunga	
<i>juli</i>		
14-7/8	Konfaläger 2, Åsljunga	

Forts. från sid 20.

ens tänkt tanken. Utan det var enbart min nyfikenhet som drog mig vidare till än det ena och än det andra.

Det sa *klick* inom mig i samband med att jag var i Halmstad under påsken.

Jag hade packat min bil och for iväg på en kristen påskkonferens, med massor av kristna medmänniskor var jag än satte mina fötter. Jag ville veta mer, jag ville omsluta mig med

kristna i ett kristet sammanhang.

Bengt Johanssons musik kom in i mitt liv, musik med texter, och jag som inte hade hört på musik på flera år. *Mitt inre rum hade inte orkat med mer än dagens ljud!!!*

Jag blev FRÄLST, och där tänker jag stanna, livet ut.

Marita Andersson, Malmö

efs i
Sydsverige

Vallgatan 9, 281 31 Hässleholm
Telefontid: 10 - 15, lunch 12.30-13.
Telefon: 0451 - 38 80 70
Telefax: 0451 - 38 80 71
E-mail: info@efssyd.org
Hemsida: www.efssyd.org
Bankgiro: 196 - 7900
Postgiro: 3 28 67 - 4

Distriktsordförande

Christer Caesar, Krokvägen 4
281 51 Hässleholm 0451- 845 36

Distriktsföreståndare

Paul Persson, 0451 - 38 80 70
0708 - 28 61 65

epost: df@efssyd.org

eller paul.persson@efssyd.org

Distriktsekonom

Cecilia Engström 0451 - 38 80 70

Distriktskonsulent

Annica Nordqvist 0451 - 38 80 72

Assistent

Ingrid Viberg 0451 - 38 80 70

EFS-Gården, Åsljunga

Ånhultsvägen 31

286 72 Åsljunga

Tel: 0435 - 46 00 54,

46 00 52 (fax)

E-post: efs-garden@iname.com

Heljarödsgården

Farhult

263 93 Höganäs

Tel: 042 - 680 29 (även fax),

042 - 680 24 husmor

Ringamålagården, EFS

Pl 5105

374 92 Asarum

Tel: 0454 - 620 63

Sommargården Höllviksstrand

Höllviksstrandsvägen 2

236 38 Höllviken

Tel: sep - maj 046 - 25 31 66

jun - aug 040 - 45 12 02

Stenbräckagården, Tjurkö

370 43 Sturkö

Tel: 070 - 654 61 85

Fax: 0455 - 460 85

E-post: info@stenbracka.k.se

Hemsida: www.stenbracka.k.se

ÅhusGården, EFS

Sigfridsvägen 5, 296 38 Åhus

Tel: 044 - 24 00 20

E-post: ahusgarden@efssyd.org

Mitt vittnesbörd

Äntligen nådde Gud fram

Det är inte bara att jag tror på Gud utan det är som en *väckelse* inom hela mig, i hela min kropp. Dessa ord kom över mina läppar på väg hem, efter att jag hade mött en väninna på stan.

Varje gång jag försökte förklara hur jag upplever det när jag blir fylld med den Helige Andens kraft, så avbröt hon mig gång efter annan med att säga:

– Ja men du har ju hittat ditt och du tror ju på Gud!!!

Jag svarade: Nej det är inte tron i sig, för det är så mycket större än så. Men så klart finns min tro i botten eller rättare sagt min omvändelse. Så här höll vårt samtal på, tills Gud gav mig en liknelsebild att förklara med:

– Om du har ett stor träd, till exempel en bok, och en gren bryts av. Om du sen tar den grenen och sätter fast den på ett annat träd, exempelvis en björk, så blir det aldrig ett friskt flöde i det trädet. Det kommer alltid att halta.

– Ja, ja, sade hon, vi ses och hörs av...

Som Ni förstår eller vet av egen erfarenhet, är det inte alltid så lätt att få förklara, vad det kan innebära att vara troende...

Nästan hela detta året har jag vandrat i tro. Med mina 48 år i bagaget är det först nu som jag lever i vila.

Jag kommer för evigt att vara tacksam för den dagen som Betaniakyrkan i Malmö hade sin annons insänd angående kommande Alpha-kurs vt 2003. Jag läste tidningen just den dagen, vilket jag inte gör alla dagar.

Är du nyfiken på Gud? Jesus och livet i allmänhet?!

Vi äter en gemensam måltid, därefter diskuterar vi... något i den stilen stod det att läsa. Ja visst var jag nyfiken på vem Gud och Jesus var och är. Jag lyfte luren och anmälde mitt intresse.

Vid varje sammankomst *hände* något *kännbart* inom mig, jag blev *märkbart berörd* av något, något som jag inte kunde sätta fingret på. Tårar rann ned längs med mina kinder.

Idag vet jag att det är värmen från vår underbara Helige Ande som *rörde* vid mitt hjärta, samt en *utmattningsgråt* som fanns inom mig, som längtade efter sin förlösning.

Varje onsdagsmorgon när jag steg upp, tänkte jag "Kan det inte vara tisdag snart". Jag var precis som ett ivrigt litet barn, som väntade på sitt lördagsgodis!!! Och detta är inte likt mig, att skynda iväg till en annan dag, än dagen som är. Efter en lång sjukdomsperiod i mitt liv, har jag lärt mig att leva i "nuet".

Jag förstod inte vad denna längtan var, mer än att det var en skön känsla när "*detta*" inom mig blev berört och satte igång flödet *på mina inre tårar*. Tårar som har sin *källa* långt inuti mig, längst in i *mitt inre rum*. Det rummet som bara Gud når, och Gud längtade efter mig!

Att jag skulle bli troende på "kuppen" hade jag inte med i beräkningen, jag hade inte

Fortsättning på sid 19.

Nr 3 - 2004

Livsluft

EFS-Nytt Syd

Resan till Etiopien, sid 10.

Utbyggnad på gång i Ängelholm, sid 6

- Lägesrapport från Kilwa, sid 8
- Wintercampen, sid 14

Innehåll

- sid 3 Synpunkten
- sid 4 Beträktelse
- sid 5 Fredagskväll i EFS-kapellet i Lund
- sid 6 Utbyggnad på gång – EFS på Villagatan växer
- sid 8 Lägesrapport från Kilwa
- sid 10 Resan till Etiopien
- sid 13 Tack Leif
- sid 14 Scouter i full fart på Wintercampen
- sid 16 rEFSat i tidningarna
- sid 17 Julfirande i Åsljunga
- sid 18 Expinfo
- sid 19 Almanackan
- sid 20 Mitt Vittnesbörd

Inte lönt att visa kärlek

Min kompis jobbar som sjuksköterska. Jag skriver *jobbar som* och inte *är*, för det är en viktig skillnad.

Om man utbildar sig till sjuksköterska blir man sjuksköterska och *är* således sjuksköterska när man erhållit sin legitimation. Men jag tycker det finns ett problem i identifikationen med sitt jobb. För vad jobbet innebär behöver inte vara det det borde innebära och kanske man som person inte passar in i det vedertagna begreppet.

När hon började på utbildningen läste de om Florence Nightingale. Hon är en ikon. Hon framförde under sin tid banbrytande idéer om hygienens betydelse för sjukvården. Det är fantastiskt och beundransvärt. Men det är inte det enda innehållet i ikonbilderna. Hon framställs också som en kvinna som brydde sig mycket om sina patienter. På Umeå Universitets sjuksköterskebroch finns en barmhärtighetsros och Florence Nightingale's lampa – som hon gick omkring med på natten för att se till sina patienter.

Sjuksköterskeyrket framstår lätt som ett kall för människor som vill arbeta med människor, som tycker om människor och vill visa dem omsorg.

Men under de senaste två decennierna har arbetsbördan för sjukskö-

terskor ökat, det är färre sjuksköterskor, fler arbetsuppgifter, fler patienter och mindre eller ingen tid till att bry sig om.

Samma fenomen finns också inom skolan; färre lärare, större klasser, färre speciallärare och stödpersonal. Jag tycker det är läskigt att det som räknas idag som värt att betala ut lön för är produktivitet. Produktivitet betyder att det ska synas att jag har gjort något. Omsorg syns inte – men det tar tid.

I en rapport från socialstyrelsen konstateras att utmattningssyndrom, eller utbrändhet som vi säger, tycks vara speciellt vanligt hos personer med mycket människokontakt – de som jobbar inom vård, skola, omsorg, och mellanchefer.

Min kompis konstaterar att de får skriva avvikelserapport på avvikelserapport för att det inte finns tid för allt som ska hinnas med. Det de hoppas på avdelningen är att patienter ska anmäla dem, eftersom landstinget inte lyssnar på sjuksköterskornas protester.

Barmhärtighet är att handla kärleksfullt. Det är inte säkert att alla ska ha betalt för det, men alla måste ha tid till det. Har vi det?

Helena Dahlberg

Redaktionsruta

Livsluft nr 3/2004
Ärgång 12
Livsluft EFS-Nytt Syd
är tidningen för EFS i
Sydsverige.

Adress: Livsluft
Vallgatan 9, 28131 Hässleholm
Tel: 0451 – 38 80 70

Tf ansvarig utgivare är Torbjörn Larspers
Tfn. 0451 – 38 80 70
Redaktör: Helena Dahlberg
Sofierogatan 3a, 212 17 Malmö
Tel: 040 – 29 08 23
e-post: livsluft@efssyd.org

Manus ska vara redaktören tillhanda senast:
Den 2/3 för nr 4. Plan utgdag den 1/4 - 2004
Livsluft kommer ut med 10 nr/år.
Prenumerationspriset är 220:-/helår.
Pg 621 66 09 - 5
Bg 5396 - 9093

Annonspriser:
Helsida 2.500:-
Halvsida 1.400:-
1/4 sida 850:-
1/8 sida 450:-
1/16 sida 250:-

Tryck:
Stridhs Tryckeri
Box 63
261 22 Landskrona
Tel: 0418 – 44 61 80

Vem bryr sig?

Förmodligen bryr du dig om ett antal olika saker. Förmodligen har du känslor för vad som händer i din omgivning. Förmodligen ser du med intresse på personer runt omkring dig. Åtminstone ibland och åtminstone lite grand. Många är vi väl dock som medvetet eller omedvetet inrättar våra liv på ett sådant sätt att vi kör på livets motorväg, i omkörningsfilen, i allt högre hastighet utan möjlighet till annat än tunnelseende och med stora svårigheter att klara annat än att hålla sig kvar på vägen. Allt blir till små lösryckta fragmentariska bilder som svischar förbi.

Hur är det med helheten? Tar du dig tid att reflektera över livet ibland? Orden *vem bryr sig* hör man inte sällan från våra ungdomar idag, kanske i samband med att någon äldre uttalar sig i nedsättande ordalag om ett eller annat. Varför blir det så? Ja, möjligen för att dagens föräldrageneration ibland ser för lätt på sitt ansvar, kanske inte själva orkar bry sig om annat än att göra en jätteinsats på jobbet, hinna handla på vägen hem och möjligen ta en joggingrunda innan sängdags.

Jag tror att det är alldeles nödvändigt att bry sig om. För allas vår skull är det nödvändigt att bry sig om något annat än det egna jaget ibland. Att man bryr sig om att väl vårda relationerna till sin omgivning och inte minst till den växande generationen. I det ögonblick alla försöker sig på att studera sin omgivning med ett djupt och äkta intresse för vad där sker och finns, ja då kommer saker att börja hända, hända på det sättet att de som råkar befinna sig nära då detta sker kommer att känna sig sedda och bekräftade. Detta är inte minst viktigt för alla

unga som står där vid vädkanten och inte riktigt vet om de ska köra åt vänster eller höger, om de ska ta kostigen eller direkt slänga sig upp på motorvägen. Men vem bryr sig, det måste väl vara upp till var och en att ta ansvar för sig själv eller hur?

Tjaa... jag är själv rätt övertygad om att vi skulle ha lite mindre våld och annat otyg i vårt samhället om alla, åtminstone någon del av sin vakna tid, saktade farten en aning och djupt och äkta ville bry sig om någon eller något. Jag är helt säker på att ingen behöver känna trycket av att lösa all världens problem ensam och på en gång. Tvärtom räcker det förmodligen med ett uppskattande ord till arbetskompisen, att lyssna en stund på vad grannen har att berätta eller bara helt ordlöst krama sitt barn för att båda behöver det. Det är så mycket svårare att göra illa när engagemanget ökar och relationer byggs.

Jo, jo, jag vet. Det är lättare sagt än gjort. Arbetskompisen kan ju vara sååå jobbig, så varför ska just jag bry mig. Kanske för att ingen annan har gjort det. Eller grannen som bara pratar om sina eländiga frimärken och det är ju det minsta man är intresserad av. Nää, jag går inte på mötet ikväll, han där fattar ju ändå inget av vad jag har sagt minst hundra gånger. Listan kan göras lång eller hur? Jag tror inte att det nödvändigtvis handlar om att tvunget dela intresse, men väl att intressera sig för vad eller vem den andre är. Det är viktigt att prata *med* någon, inte *om* någon och framförallt med respekt för den andre och vem denne är. Det betyder inte på något sätt att man måste vara självutplånande eller ge upp sin egen uppfattning om något. Det går alldeles utmärkt att

med bibehållande av sin egen integritet möta en annan person med respekt och intresse för vem denne är och står för.

Hur gör man när en elvaåring i gruppen man är ledare för hela tiden sabbar för de andra och till och med brukar våld mot de andra? Oavsett hur många gånger man sagt till eller försökt prata med illbatteringen så bara funkade det inte. Det är lätt att det blir fel oavsett vad man tar sig för. Det blir helt fel mot gruppen i övrigt om vederbörande får vara kvar. Om den felande inte får komma tillbaka nästa träff, ja sannolikt drar då gruppen en lättnadens suck i hastigt mod, men vad har man då förvisat den enskilde till för öde? Jag har inte svaret, men väl uppfattningen att det gäller att bry sig, bry sig för att kanske hitta den där omöjliga lösningen.

När vi lyckas tränga utanför det egna jaget och dess behov, när vi lyckas kommunicera med omgivningen, då ökar hoppet. När och om vi, kanske endast för korta ögonblick, uppammar förmågan att se utanför den egna cirkeln ökar hoppet dramatiskt om en mycket bättre tillvaro för oss alla.

Vem eller vad har du brytt dig om idag?

Alldeles oavsett resultat, alldeles oavsett hur du eller jag lyckas med att bry oss är dock ett helt säkert – Gud bryr sig. Gud bryr sig för din och min skull alldeles oavsett vem vi är, vad vi är, vad vi än har gjort eller tänkt. Det är min stora trygghet.

Jan Ebefeldt, Allerum

Brukspatron Adamsson och nåden

När Carl-Olof Rosenius avled 1868 fortsatte hans tidskrift *Pietisten* att ges ut av en ny redaktör. Hans namn var Paul Peter Waldenström (1838-1917). Rosenius betonade nåden i det kristna budskapet – att vi blir räddade helt gratis genom Guds kärlek i Kristus när vi tar emot denna kärlek i tro. Waldenström förde till en början arvet från Rosenius vidare. Han hade då samma syn på försoningen och nåden som Rosenius och de lutherska teologerna. Senare skulle Waldenström komma att utvecklas i en annan riktning, men innan denna förändring skrev han en av sina mest uppmärksammade böcker, *Brukspatron Adamsson – eller var bor du?* (1862). På sin tid var den en av landets allra mest spridda skrifter. Boken är en skildring i allegorisk form av människans villkor och relation till Gud. *Brukspatron Adamsson* driver reformationens centralprincip nåden allena, sola gratia.

En av sina höjdpunkter når *Brukspatron Adamsson* i en dialog som utspelas mellan mor Enfaldig och brukspatron Adamsson:

– Ja, hemligheten är stor, svarade gumman, och den heter att leva på fri nåd, vilket man inte lär sig, förrän man kommit i ömklighetsklassen.

– Men om man syndar då, som jag gör?

– Så ska man tro nåden.

– Men om denna synden har sin grund i det, att man inte troget använder den nåd som Immanuel (dvs Jesus) ger?

– Så ska man tro nåden.

– Men om det brister just på själva tron?

– Så ska man tro nåden även därför.

– Men om man inte riktigt känner, ångrar och kämpar mot sin synd?

– Så ska man tro nåden.

– Men om man inte kan det då?

– Så blir nåden densamma ändå.

Så ska man tro nåden. Så blir nåden densamma ändå. Ingenting kan ändra detta.

Inför Guds erbjudna nåd kläs all självpraktighet av. Vi står inför Gud och möts av Hans varma famn. Luther beskrev det som att Gud sveper sin rättfärdighets mantel kring en mänsklighet som fryser i sin synd. Vi får bara ta emot och tacka ja. Som kristna är vi tiggare som berättar för andra tiggare var det finns bröd.

Torbjörn Larspers, Eslöv

(texten ur *Brukspatron Adamsson* är något förkortad och moderniserad)

I EFS-kapellet i Lund har det hänt en hel del de senaste åren. Gudstjänsterna på söndagarna drar fulla hus. På fredagskvällarna sedan ett halvår tillbaka samlas ett 25-tal ungdomar i kapellet, de flesta från förra sommarens konfirmationsläger på ÅhusGården och från EFS-gården i Åsljunga.

Gorillaleken.

Fredagskväll i EFS-kapellet i Lund

Vi i tidningsutskottet blev nyfikna på den här verksamheten och jag fick uppdraget att göra ett besök på kapellet en fredagskväll. Det var inspirerande att se så många ungdomar samlas en kväll, till en gemen-

skap med lekar, lovsång och undervisning.

När jag kom dit var ungdomarna tillsammans i små grupper. Men efter en stund satte Kristoffer Lignell

fart på lekarna, där en av lekarna, om jag minns rätt, benämndes "gorillaleken" – en häftigare variant av sten, sax och påse. Efter att en vinnare utsetts, fortsatte tävlingarna, nu för att göra en tårta, med inspiration från Astrid Lindgrens barnböcker. Nu blev det full aktivitet i de olika lagen. Efter en stund var lagen klara med sina tårtor, och en jury gick runt, bedömde och smakade på de olika tårtorna.

– Vi skulle vilja ha den här samlingen varje vecka, menar Anders Sjöstedt. Men vi orkar inte med att ha det så för tillfället. Som mål har vi också, att dessa ungdomar som samlas här på fredagskvällarna, ska hitta hit till våra gudstjänster på söndagarna, fortsatte Anders.

Dessa gudstjänster är till innehåll och upplägg speciellt utformade för gudstjänstovana.

Gudstjänst blev avslutning på kvällen, en gudstjänst med lovsång, vittnesbörd och undervisning.

Text och foto: Per Andersson, Staffanstorp

Tårttillverkning i full gång.

Utbyggnad på gång

– EFS på Villagatan växer

Kyrkan tappar medlemmar. Församlingar läggs ner eller slås ihop. Kyrkor avsakraliseras och används för andra ändamål. Tidningsrubriker med liknande innehåll har synts och hörts i media de senaste åren. De har blivit så vanliga att de inte är förstasidesstoff ens i de mest lokala dagbladen.

Att då skriva en artikel om en kyrka som går mot strömmen känns fint! För i Nordvästra Skåne finns en församling, som tvärtemot de ovan nämnda rubrikerna, har ett annat problem, nämligen trångboddhet. Ett problem som får anses vara tämligen angenämt! EFS-kyrkan på Villagatan i Ängelholm är en liten men växande församling. De män-

niskor som kommer till kyrkan, både medlemmar och icke-medlemmar är engagerade och energiska. Den som kommer ny till en gudstjänst möts av en välkomnande atmosfär. Ingen ska känna sig bortglömd, samtidigt som ingen heller får känna sig trängd av en översvallande vänlighet, vilket kan vara en svår balansgång. En församling som inte ser nya människor och välkomnar dem, utan helhjärtat ägnar sig åt att vara inbördes vänliga lockar kanske inte till ett nytt besök.

I församlingen finns en tydlig vision om att växa, och gudstjänsten är ett viktigt evangelisationsredskap. Målet är att inom en femårsperiod vara 300 medlemmar. I nuläget har man 91 medlemmar, varav 16 är nya

medlemmar för 2003. Statistik och siffror är bra att ta till när förändringar ska visas, men säger egentligen ingenting om de bakomliggande orsakerna.

Så vi lämnar statistiken därhän och ser istället närmare på vad det är som händer och sker i församlingen. Först och främst vill vi framhäva att det är en församling som sjuder av liv och ande. Som församlingens pastor Magnus Lennartsson sa:
– Jesus är där.

Aktiviteter

Kyrkan präglas mycket av sina olika aktiviteter för barn och ungdomar. Ett lätt kaos sprider sig i huset på söndagarna, då barnen lämnar kyrksalen för att ta sig en våning upp till söndagsskolans lokaler på ovanvåningen. Den branta trappan har gett många förälder skrämshicka och är en av anledningarna till att söndagsskolans lokaler, vid utbyggnaden, återfinns i markplan. Det finns olika grupper för barnen beroende på ålder och de samsas alla om utrymmet. På ovanvåningen finns möjlighet för småbarnsföräldrarna att lyssna på predikan via högtalare, medan barnen leker.

Under vår- och höstterminernas fredagskvällar samlas barn och ungdomar i de olika aktivitetsgrupperna, ledda av engagerade ledare. *Kids* kallas samlingen för de yngre barnen (från sex års ålder upp till tolv) och *Light* för ungdomarna däröver. Under de senaste höstarna har man i *Kids* ägnat sig åt att sätta upp musikaler. Från att ha varit en enkel uppsättning de första två åren ökade man på rejält häromåret och byggde upp en musikal med både ridå, rekvisita och scenkläder. An-

EFS på Villagatan i Ängelholm.

talet barn har stadigt ökat i grupperna och det är en extra sporre för alla, både barnen och ledarna. Ryktet sprids bland klasskamrater och kompisar, att på Villagatan där spelas det musikal på hösten och alla som vill får vara med och dansa, sjunga och agera. Vid uppspelningen är lokalerna återigen sprängfyllda och även de föräldrar som normalt inte besöker kyrkan brukar undra om det alltid är så här trångt.

Ett annat viktigt inslag i församlingssarbetet är Alpha-kurserna. Kurserna med sitt upplägg av gemenskap kring en måltid, föreläsning och därefter samtal har varit uppskattade av deltagarna. Genom denna form av utåtriktad verksamhet har församlingen nått icke-troende människor, varav flera har blivit kristna och idag är medlemmar i församlingen.

Utbyggnad

Församlingen sjuder som sagt av liv och den växer, vilket har lett fram till ett beslut om att genomföra en utbyggnad av kyrksalen. Ytterst är utbyggnadstanken inte född för att lösa dagens problem, utan för att skapa plats för fler och nya människor att komma in i församlingen. Att fler människor ska få lära känna Jesus och dela den gemenskap varje människa är kallad till. Beslutet att bygga ut har föregåtts av livliga diskussioner inom församlingen, eftersom det är ett stort beslut, inte minst ekonomiskt. Församlingen består av många barnfamiljer och unga människor, vars brist på ekonomiska resurser uppvägs av en glödande entusiasm för kyrkan. Förslag om att sälja fastigheten i centrala Ängelholm har varit uppe till diskussion, liksom att köpa en ny eller att bygga

Barnen i "Kids" framför en musikal.

en helt ny kyrka. Till slut har man enats om att bygga ut den befintliga kyrkan. Trots att det är trångt, finns det alltid sittplatser till alla besökare, även om det innebär att sitta i fikarummet, där man visserligen både ser och hör, men inte lika bra. Problemet med platsbristen blir dock uppenbar i samma stund gudstjänsten är över och fikastunden börjar. Det finns helt enkelt inte utrymme för alla att sitta ner för att dricka en kopp kaffe och äta en smörgås. Trängseln fram till den hägrande kaffekannan är också stor, även om stämningen i kön är hjärtlig. Den provisoriska lösningen består i att man sitter lite huller om buller inne i kyrksalen. Barnen dricker saft och äter smörgåsar på golvet framme vid altaret. Trappsteget vid altaret bildar både bord och pall för de av besökarna som är så smidiga. Övriga sätter sig på stolarna i salen och balanserar kaffekoppar bland skuttande barn och stående samtalsgrupper. Saft och en och annan smörgås hamnar tveklöst på golvet varje söndag. Den ritning som finns över utbyggnaden representerar rena fikaparadiset för församlingens kaffedrickare. En rejält tilltagen yta dvs. nuvarande kyrksal, görs om till cafeteria och en ny kyrksal byggs bortom densamma. Köket, en liten skrubb idag med en under-

dimensionerad vask och överbelamrade skåp, kommer i utbyggd form att erbjuda rejäla arbetsytor och möjlighet att enkelt komma åt att hämta det eftertraktade kaffet. Till fastigheten hör en rejäl trädgård och det är en del av den som kommer att användas för utbyggnaden. Trots det kommer gräsmattan att finnas kvar, till glädje för alla under den varma årstiden.

Om du tycker att det här låter spännande, hälsas du hjärtligt välkommen att besöka Villagatan, där det hålls gudstjänst på söndagar klockan 10.00. Om du har frågor kring verksamheten eller tips till församlingen om finansiering av bygget, är du välkommen att ringa pastor Magnus Lennartsson på telefonnummer 0431 - 290 42. Magnus får även avsluta dessa rader:

– Våra förfäder byggde många missionshus i våra bygder med en stark framtidstro. Platser som har fått betyda och betyder mycket för många. Vill du vara med och ge ett bidrag till ett kyrkbygge idag så finns möjligheten, behovet är stort.

Kerstin Sjunnesson, Ängelholm

Foto: Petter Jarbo

Efter en lite trög start kom kyrkbygget igång i december. På 4 veckor har de kommit så här långt. Väggarna består av handslagna betongblock med gjutna stöpelare vid fönstrena. Kyrksalen är till höger och kontoret till vänster.

Två stora dubbeldörrar välkomnar kyrkobesökarna. Framför dörrarna ska en stor veranda byggas.

Lägesrapport från Kilwa

Arbetet har sedan pengarna kommit fram i december gått mycket bra.

Första delutbetalningen (ungefär 35.000 kronor) motsvarar inte på något sätt hur långt de verkligen

kommit. Skulle man bara ta hänsyn till det, skulle bara grunden varit färdig. Byggmästaren har arbetat utan att få lön under flera veckor. Likadant är det med materialinköp. Församlingen har handlat på krita i den

lokala materialbutiken som ägs av en muslim. Han har sagt att "är det till kyrkan vet jag att jag får pengar". Det är sånt som kallas förtroende. Det arbete som återstår är yttertaget, putsning och målning av väggar, montering av dörrar och fönster och inredning med bänkar mm. Församlingen planerar att ta kyrkan i bruk till påsk. Regntiden som infaller under februari till april kan ju ändra planeringen, men de ser fram emot att flytta till den nya kyrkan då den gamla bambukyrkan börjar visa tecken på förfall, bland annat växer gräset upp genom det tunna betonggolvet.

Församlingen skickar många hälsningar till EFS-folket i Sydsverige och de är mycket stolta och tack samma över sin nya kyrka.

Text och foto: Ingvar Persson, Örskelljunga

Byggmästaren med sina medhjälpare, samtliga från Kilwa.

Invändig bild av kyrksalen. Ungefär 100 kvm som ger plats åt 200-300 gudstjänstbesökare.

Delar av byggkommittén och distriktsprästen Daniel Mbembati studerar ritningen över kyrkan.

Kontorsdelen. Längst upp på väggen gjuts en "ringbeam", en armerad betongbalk som ska ge väggarna stadga. Som byggställning används cementblock som staplas till den höjd som behövs. Inte helt säkert och inte helt ofarligt.

– januari 2004

Vatten är ännu inte framdragit till arbetsplatsen. Till dess att vattenslangen har grävts ner har byggmästaren anställt tre kvinnor att mot betalning bära vatten. De hämtar vattnet i 20-liters hinkar, bär det på huvudet ungefär 300 meter och fyller stora oljefat och för detta får de en krona hinken.

Inte fel med vila efter vattenhämtning.

Blindskolebarn i Bako lyssnar på radio.

Åker man till Etiopien som turist får man räkna med lite strapatser, men vi var ändå 20 personer från Sydsverige som antog utmaningen att lämna den svenska julen och med liv och lust och nyfikenhet utforska Etiopien i vardag och fest.

I resesällskapet fanns såväl de som bott och arbetat i Etiopien, de som varit i Afrika förr, liksom de som för första gången besökte ett land i tredje världen.

Vårt "hem" på resan var Entotto gästhem i Addis. Där fanns Lars och Margareta Johansson som trygga värdar och dit återvände vi för att pusta ut mellan utflykterna till Langanosjön (20 mil söderut), Bako och Nakamte (ca 35 mil västerut), Gonder, Axum och Lalibela (intressanta orter norrut som nåddes med flyg).

Minnesbilder är svåra att förmedla. Det räcker inte med ord. Fler sinnen behövs för att ge en rättvis bild:

Känsel – Solen som bränner på huden och fingrarna som river loss en bit mjuk och svampig injera.

Hörsel – Det obegripliga språket som strömmar ut ur högtalarna på morgonen när tidig mässa firas i någon ortodox kyrka.

Lukt – av kolelden som värmer kaffekitteln och svett,

Varför åker man till Etiopien som turist?

Sol och värme? – Ja, men det finns ju på många andra ställen i Afrika.

Tjusiga och bekväma turisthotell? – Då bör man leta någon annanstans.

Lugn och vila på avskild plats? – Knappast!

God och varierande mat? – Injera är gott, men det kan bli enformigt.

Myllrande folkliv? – Ibland är det jobbigt att vara viting i människohopen.

Vacker natur? – Ja, om man gillar berg och inte är höjdrädd!

Intressant historia? – Nu börjar vi närma oss.

En dröm som väckts genom missionsföredrag? – Ja!

Nyfikenhet på medvandrare i tron? – Ja, och deras sätt att bygga församlingar.

Vänliga människor? – Ja.

Fantastisk reseledare? – Inte minst!

Resan till

fett och smuts på kryddmarknaden. Smak – av härlig pepparsås och te som blandats med kryddor.

Men ni får nöja er med några ord från min dagbok!

10 Addis-ungdomar satsade för några år sedan 1 birr vardera för att köpa bröd till gatubarn. Genom att skapa förtroende hos dem och genom kärlek till dem har de lyckats rädda en del. Nu finns ett pojkhem och stödundervisning för fattiga barn. Man ger även viss medicinsk hjälp och undervisar i hälsa och sexualkunskap. Karin Gezelius, pensionerad sjuksköterska/missionär, arbetar nu här som volontär. Projektet stöds av en norsk-svensk stödgrupp och Svenska Läkarmissionen.

Besök på Sheraton hotell som var juldekorerat till tusen! Stora granar, pepparkakshus, renar, tomtar i parken och ljusslingor överallt samt plastpalmer i grälla färger. Det lär finnas 295 rum och parken med swimmingpool var härlig, men direkt utanför grindarna fanns fattigdomen i form av ler- och plåthus, gropiga sandvägar och illa klädda människor.

Helmysig grillkväll vid Langanosjön med ljummen luft och ljudet av vågskvalp i bakgrunden. Vi mumsade i oss grillspett, chips, bröd, frukt och etiopiskt godis samt diskuterade välfärd och fattigdom, bad och sjöng.

Årets första dag ägnades mest åt färden till Bako. Vi stannade till vid en kyrkogård i utkanten av Addis där bl a Carl Cederquist, Anna-Greta Stjärne och Carl Gustav von Rosen ligger begravda. Landskapet på väg

Gruppen framför bussen.

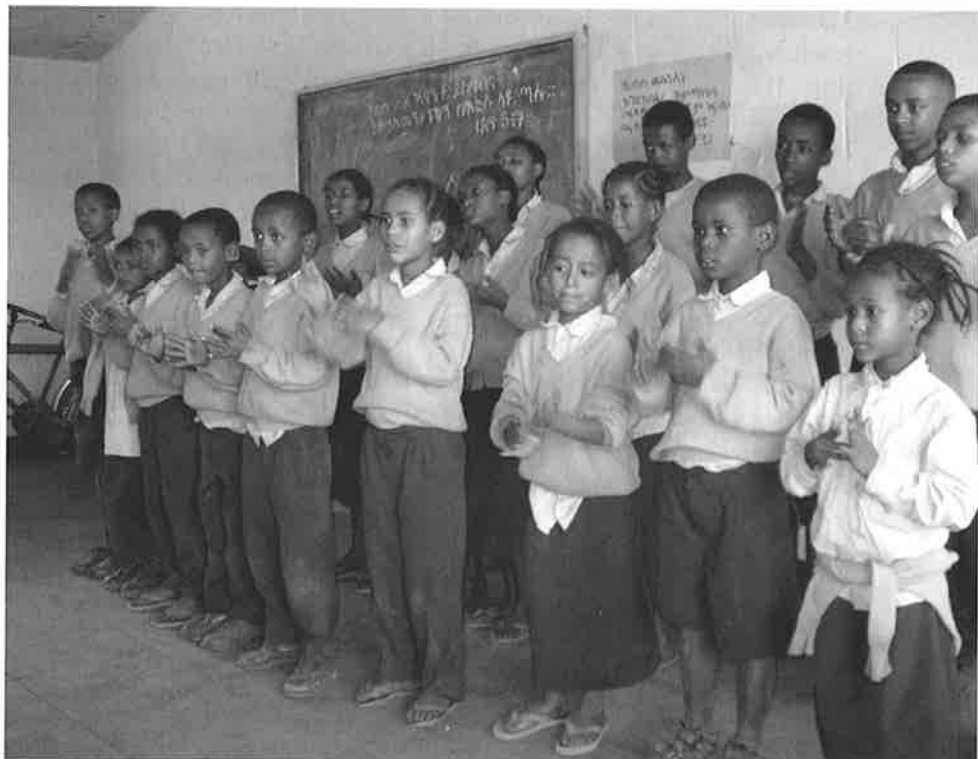
Etiopien

mot Bako är bergigt och kulligt, mycket odling av tef (sädesslag) och snabbväxande eucalyptusträd. Det är skördetid och vi ser många som skär tefen med skära. Vi såg även oxvandringar som användes för tröskning. Det blev en lång och tröttsam dag som avslutades med att församlingen i Bako bjöd på injera och olika såser på Shells restaurang, det för européer säkraste matstället i Bako. Sedan var vi nöjda med att inkvartera oss på Park hotel, trots små och mörka rum, utedass och endast en vattentunna på gården till "kattatvätt".

Lördag i Nakamte

Där fick vi bl a besöka Chalekele församling som började som en liten bönegrupp i en hydda. Snart fick man bygga till; vi öppnade dörren och kom in i en större "sal" som rymde 1 500 personer. En bit däriifrån höll man, sedan tre år, tillbaka, på att bygga en rejäl kyrka i betong och tegel för 2 500 personer. 600 000 birr (ungefär lika många kronor) hade man samlat ihop. Fantastiskt!

I Nakamte finns också en dövskola, som Pelle Joelsson (vilken var med på resan) en gång varit med om att bygga, då som ett hostel för studeranden. Byggnaderna nationaliserades och var i statlig ägo under 20 år,

Dövskolebarn i Nakamte.

men lämnades tillbaka för ett par år sedan, slitet och skitigt! Nu hade man fräschat upp och gjort väldigt fint. Vi fick träffa dövskolebarnen, jättemysiga. De verkade ha det bra i en varm atmosfär med god pedagogik och fina logement. Roligt att se!

Söndag i Bako

Låg på morgonen och lyssnade till böneutroparen, tuppar, hundar, vattenplask, fåglar och småprat. Efter frukost på Shells restaurang gick vi till gudstjänst tillsammans med 7-800 andra, både inne i och utanför kyrkan. Det var en händelserik gudstjänst med barndop, ljusständning av barn, sång av oss, tal av Paul, engagerad predikan på amarinja tolkad till oromiffa, bön med tungotal och profetiskt tilltal, körsång, auktion av höns som såldes upp till 7 gånger. Efter nästan tre timmar var vi klara. Då fick vi, via jordbruksskolan som drivs av jordbruksministeriet och har ca 700 elever, gå till Amelorc, som varit husa och barnflicka hos många svenskar. Där fick vi god middag med köttbullar och potatismos, sallad och grönsaker! Amelorc och hennes man är arbetslösa och försörjer sig på att hyra ut rum till studeran-

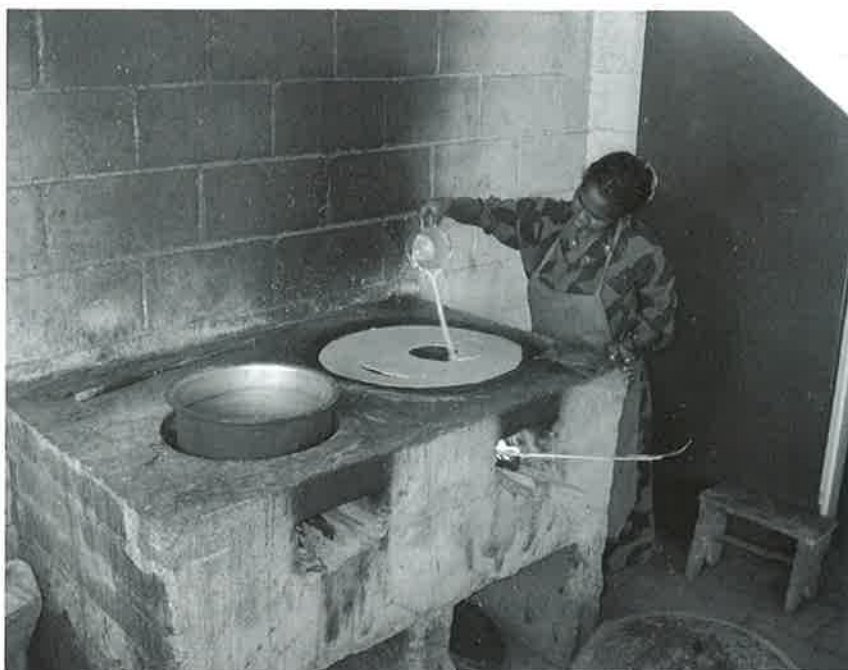
den i små hus runt det stora.

Lite senare på dagen gick vi in mot sta'n. Det var jobbigt! En skrånande hop av ungar följde oss, fast vi försökte nonchalera dem. Vad ska det bli av alla dessa barn, som visserligen går i skola, men i klasser med 70-80-90 barn och som, även om de får utbildning, riskerar att bli arbetslösa? Vi gick till ortodoxa kyrkan, in på dess område, där barnen inte kunde följa med. Vi träffade en man, lärare på secondary school, som var duktig på engelska. Han berättade att han missat mässan, som börjat kl 5 på morgonen, så nu var han vid kyrkan för att be utanför dörrarna. Vi pratade lite med honom om den ortodoxa kyrkan och han höll med om att det var mycket ritualer och regler att följa. Han visste vem Torsten Persson var och kände till Mekane Yesus-kyrkans arbete.

På kvällen samlades vi i Shell-restaurangens trädgård tillsammans med några av kyrkans folk. Jag satt vid sidan om Emana Jetto, ordförande i äldsterådet i Bako församling. Han berättade om arbetet i församlingen. Bland de olika kommittéerna finns bl a två som har som enda uppgift att be! Det finns en evangelisationskommitté som går runt på marknaderna och rör sig längs stora vägen för att få kontakt med folk och vittna om sin tro, en ungdoms- och söndagsskolekommitté, en körkommitté etc. Av samtalet förstod jag att man lägger stor vikt vid att be och fasta... är det det vi saknar?

Måndag i Ijaji

Tidig morgon med avfärd kl 8 till Ijaji, huvudort i den nyaste synoden, två år gammal och känd för stark tillväxt och stort utvecklingsarbete för att få självförsörjande församlingar. Vi började på synodkontoret, som just blivit mörklagt p g a att

Injeratillagning.

bagaget på vårt busstak dragit ner elledningen! Presidenten hälsade oss välkomna och sedan fortsatte vi tillsammans med honom till Granche församling, ca 15 km söderut. Först med bussen, sedan till fots i hettan och den röda sanden. Presidenten körde skytteltrafik med sin Toyota och plockade upp oss efterhand.

I Granche, som står omtalat i Agne Nordlanders bok "Väckelse och växtvärk i Etiopien", fick vi se förråden av säd och majs, den gamla och nya kyrkan och kvarnen som församlingen driver. 65-70% av befolkningen i detta område tillhör kyrkan. Det som "drar" är kärleken människor emellan, andlig frid och materiell förbättring genom att man uppmuntras att arbeta och ta ansvar. Tänk att vi i lilla EFS kan få känna oss delaktiga i allt detta!

Etiopisk julafton

Firades den 6 januari bl a med besök på nationalmuséet. Fram emot kvällen besökte vi en utegudstjänst med ett proffsigt julspele. Kvällsmåltiden intog Nils och jag tillsammans med Tomas Anderssons familj, som ju är från Lerberget och nu arbetar i Nakamte. Det var trevligt att träffa dem en stund och diskutera missionärens vedermödor och gläd-

jeämnen. Är man i Addis under den etiopiska julen får man naturligtvis inte missa den ortodoxa midnattsmässan. Vi åkte till St Mary-kyrkan som var full med vitklädda människor. Kvinnorna satt på golvet längs väggarna och i en fjärdedel av kyrkan höll prästerna och diakonerna på att sjunga och dansa, ibland långsamt och sövande, ibland mer rytmiskt, till ljudet av två stora trummor. Ett följe av präster i mässkrudar och med parasoll och processionskors kom och läste något som antagligen endast några få begrep, eftersom det var på geez. Gudstjänsten och dansen fortsatte, men vi åkte hem och somnade vid 1-tiden efter ännu en händelserik dag.

Sista delen av vår resa ägnades åt historiska platser, nämligen de gamla huvudstäderna Gonder, Axum och Lalibela. Men om det får jag berätta en annan gång...

Åsa Dencker, Höganäs

Foto: Nils Dencker

Tack Leif!

I slutet av januari avtackades Leif Gustafsson efter lång och trogen tjänst som pastor för EFS-föreningarna i östra Blekinge med centrum i Jämjö.

I sin avskedspredikan utgick Leif från bibelordet "Jesus Kristus är den samme igår, idag och i evighet". (Heb 13:8) Vid kyrkkaffet fanns representanter från de olika samfundens församlingar i östra Blekinge

som alla tackade för Leifs insats som EFS-pastor i området under nära 20 år. Många uttryckte sin glädje över vad Leifs förkunnelse fått betyda för dem, både som enskilda och som kristna gemenskaper.

Leif fortsätter nu i församlingstjänst inom Svenska kyrkan, närmast som pastorsadjunkt i Nättraby-Hasslö pastorat strax väster om Karlskrona.

EFS i Sydsverige fanns representerat av undertecknad. Det som särskilt fastnade för mig i Leifs förkunnelse den här dagen var att tron är något att luta sig emot. Tack Leif för ditt trogna arbete i östra Blekinge och Guds välsignelse i din fortsatta gärning!

Text: Torbjörn Larspers, Eslöv
Foto: Karin Hartler

Leif Gustafsson och dottern Magdalena.

i Sydsveriges 8:e årsmötesdag

Plats: St Mikael, Ängelholm,
Datum: lördag 24 april 2004

Kl. 9-9.30	Kaffe
Kl. 9.30-11.30	Öppet forum om konfirmandverksamheten och distriktets framtid
Kl. 10.30-11.45	Fullmaktsgranskning
Kl. 11.45-12.45	Årsmöte del 1
Kl. 12.45-14	Lunch
Kl. 14-15	Gudstjänst
Kl. 15.15-18.15	Årsmöte del 2 (med kaffepaus)
Kl. 18.15	Kvällsmat
Kl. 19	Gospelgudstjänst

Anmälan för mat och kaffe till distriktsexpen: tel 0451-38 80 70, senast 16/4.

Under dagen kommer böcker från distriktets tidigare arkiv i Vittsjö att finnas till försäljning.

Utlys föreningsmöte till i början av april! Då har årsmöteshandlingarna distribuerats till föreningarna. Det är viktigt att årsmötesdagens frågor diskuterats i föreningarna!

Ang. Öppet forum
Alla EFSare och i synnerhet föreningsstyrelser är välkomna till Öppet forum om konfirmandverksamheten och distriktets framtid kl. 9.30-11.30! Detta är ett viktigt öppet forum där betydelsefulla framtidsfrågor behandlas.

Välkomna! /Distriktsstyrelsen

Gör som mer än
1000
andra - studera på vår
BIBELLINJE

Polis, lärare, sjukgymnast,
hälsopedagog, idrottslärare,
präst, diakon, informatör,
medieproffs - you name it!

Kolla linjerna på
**HJÄLMAREDS
FÖLKHÖGSKOLA**
441 95 ALINGSÅS Tel 0322 - 139 69

Se vår hemsida
hjalmares.se

Ring för broschyr eller mejla
exp@hjalmares.se

Välkommen till ÖPPET HUS
lördag 27 mars 10 - 13.30

Utfodring av hungriga scouter, alla får McWintercamp inklusive plusmeny.

Scouter i full fart på Wintercampen

För tredje året i rad var det scoutläger i slutet på januari på Göransborg utanför Höör. 81 scouter och ledare samlades på förmiddagen och scouterna blev direkt utskickade på spårunda i "djup snö" (för att vara i Skåne i alla fall).

Väl tillbaka, lite blöta, fick de grillade hamburgare till lunch och det är alltid populärt.

Eftermiddagen och kvällen innehöll patrullcampen! Här var det stafetter i olika mer eller mindre svåra övningar och sen ett antal stationer som patrullen tillsammans skulle klara av. Det var legobygge, låter kanske inte så klurigt, men det var det! Ledaren hade byggt en figur som några i patrullen fick se och bakom ett plank stod resten med klossar och skulle bygga likadant med hjälp av muntlig förklaring. Det var knäckebrödsrally. Ett stort runt knäckebröd på ett snöre som skulle över diverse hinder genom att man

fick bryta av bitar inifrån mitten. Klurigt! Spindelnet att klättra igenom, backklättring, pulkasalom m.m. Patrullerna kunde genom att klara dessa övningar samla poäng och efter detta korades vinnande patrull som fick ta med sig vandringsfanan hem för ett år. Läggerbål, aftonbön, "nattlig poängjakt" med ficklampan som redskap och marängsviss på det gjorde att vi fick en god natts sömn.

Söndagsmorgon, pigg och utvilad! Packa väskan, äta frukost, se film från helgen! (De stora ungdomarna, WinterVaken, som också var med på lägret spelade in under lördagen och redigerade på natten). Lägret avslutades med familjegudstjänst om vatten. Vi fick följa med Jonas Helgeson, Martin och Rebecka Persson på en tolkning av bibeltexten i Joh 4: 1-15, Jesus och den samariska kvinnan. Här fick vi många tänkvärda saker att ta med oss hem och fundera på.

Vi gratulerar patrull Ekoxen från Karlshamn till 2004 års vinst i den stora patrullcampen.

Vi ses igen nästa år!

Annica Nordqvist

Några röster från lägret

Samane Ibrahim, 12 år, Bjärnum

1. Vilken var den roligaste aktiviteten på Wintercampen?

Svar: Hmm... svår fråga... "Catch the flag"!

2. Hur var maten tyckte du?

Svar: Det var gott!

3. Samvetsfråga: Var ni uppe och busade på natten när ledarna sov?

Svar: Lite grann, vi lade saker ovanför dörrarna som skulle trilla ner då någon öppnade.

3. Om det blir Wintercampen nästa år, hänger du med då också?

Svar: Ja, det tror jag bestämt!

"Pastor Castor" ledde ett lysande lägerbål och andakt.

1. Har Du varit på Wintercampen någongång innan? Hur många?
2. Vad var roligast på detta lägret? Berätta gärna mer än en sak!
3. Lärde Du dig något nytt under helgen?
4. Fick Du testa något nytt, som Du aldrig gjort innan?
5. Vill Du åka på scoutläger fler gånger?
6. Vill du tillägga något?

Anton Kjerstensson, 13 år, Röke

1. Ja, två gånger
2. Tipsrundan i snön var rolig. Snöbollskriget var inte heller så dumt. SNÖÖÖÖ!!!!
3. Det är svårt att sätta fyr i snö. Fast vi fick ju höra att det inte är

omöjligt för Gud, för Honom är ju allting möjligt...

4. Nej, jag hade nog testat det mesta innan
5. Jaa, jag åker gärna på scoutläger igen!!!
6. Jag tycker att Göransborg är ett perfekt ställe att ha scouthajk på. Kanonmat som "kockarna" fixade till åt oss! Kul med filmerna som killarna hade gjort från tidigare Wintercamper mm.

Kajsa Kjerstensson, 11 år, Röke

1. Ja, två gånger
2. Utelekarna med patrulltävlingen, filmerna som killarna hade gjort
3. Marcus lärde oss att det finns många olika saker som lätt kan ta

Är man höjdrädd ska man knappast ge sig på Jonas Helgessons aktiviteter.

fyr. Man ska ha stor respekt för elden!

5. JAAA! Det vill jag!
6. En sak är jätteviktigt – alla måste samarbeta i gruppen för att det ska fungera bra!

Anna Kjerstensson, 10 år, Röke

1. Ja, en gång
2. Jag tyckte det var en rolig grej när patrullen skulle ta sig så snabbt som möjligt genom en nät, som hängde mellan träden. Vi var snabbast! Det var roligt med lekarna inomhus. Kul att lära känna nya scouter!
3. Jag lärde mej en del nya saker om elden och att det kan ta fyr av gas.
5. Ja, det vill jag gärna!
6. Det var jättegod mat och ett roligt läger!!!

Foto: Anders Thuvesson

Skönt att lägret hade egna vakter. Lyckligtvis grep de godistjuven.

rEFSat i tidningarna

Ingemar Karp kulturpristagare

"Utan att darra alltför mycket på manschetten är det inte helt fel att kalla honom för "Mr Röke Blås". Och nu får Ingemar Karp, också erkänd lärare, årets kulturpris på 15 000 kr."

Så skrev man i Norra Skåne 21 november sedan kulturnämnden i Hässleholm tilldelat Ingemar Karp kulturpriset. Och motiveringen till priset talar om målmedvetenhet, kvalitetskänsla och kunnighet, som gjort att Ingemar utvecklat Röke Blås till en orkester av erkänt hög kvalitet. Kulturnämndens ordförande Anders Åström säger om Ingemar:

– Jag är full av beundran över hur han behandlar de unga. Frågar man andra hur han är brukar svaret bli "målmedveten och sträng.

Men man hade inte skapat god stämning vid framträdande och undervisning utan att ha roligt och det är synnerligen viktigt."

Ingemar fick hämta sitt pris vid en högtidlighet på första söndagen i advent på Kulturhuset i Hässleholm och EFS Syd gratulerar.

Annandagskonsert i Bjärnum

En väl inarbetad tradition är Röke Blås konsert i Norra Åkarps kyrka på annandag jul. Här var också Norraskånereportern Bertil Nilsson på plats och konstaterade att "det var knökafullt i de långa bänkarna, och ända ut i vapenhuset fanns det folk som lyssnade"

Att Bjärnumssonen Vincent Nilsson var hemma och lät instrumentet, dvs trombonen, ljuda samt att "Westinarna" Samuel, Hannah och Helena framträdde får man också veta i denna väl illustrerade artikel.

Missionshuset i Ödåkra bevaras som bostad

Nedlagda missionshus blir en allt vanligare företeelse efterhand som föreningarna krymper och inte längre klarar av kostnaderna för huset och dess underhåll. Det vackra huset på Fiskalsgatan i Ödåkra upphörde som kapell under år 2002 och övergår nu att bli bostadshus. Det får en hedrande utmärkelse i och med att det blir q-märkt. Det innebär att det inte får rivras eller förvanskas.

I en artikel i Helsingborgs Dagblad 16 sept 2003 berättar Nils Gustav Nilsson som med sin maka Britta bor i Lerberget om föreningen och dess historia.

Ödåkra missionsförening bildades 1905 men syföreningen hade anor ända från slutet av 1800-talet. Missionshuset invigdes 1906. Det har funnits söndagsskola och livlig ungdomsverksamhet men det som längst fungerade här var syföreningen.

Men vart tar inventarierna vägen när man slutar med verksamheten? I Ödåkra fick Allerumsföreningen överta en del medan annat såldes eller skänktes till Heljaröds ungdomsgård.

Listerkyrkan ordnade musikkafé

I Karlshamns Allehanda berättas 12 november att Listerkyrkan ordnat musikkafé med Listers Blås och Uno Hellgren som programvärd. Orkestern satsade på svängig medryckande musik med bl.a. nummer som Rock the gospel, C-jam Blues och Put your hand. Sångsolist var pastor Anders Nordin med sånger som Colour my world, My Way och Var inte rädd.

Första advent firades i Listerkyrkan med tillsammans gudstjänst för stora

och små. Anders Nordin predikade och det serverades kyrkkaffe.

I Siretorp var det adventsfest första söndagen i advent med Annes kvartett, Kompiskören och operasångare Rolf Nilsson som sjöng adventssånger.

Julauktion och dagledigträff i Falkvikskyrkan

Falkvikskyrkan i Sölvesborg hade julauktion 15 november. Det var andra året som Missionsföreningen gjorde denna satsning. Handarbeten i trä och textil, matvaror, blommor och frukt bjöds ut till försäljning.

På adventssöndagens kväll hölls gudstjänst med temat Nu väntar hela jorden. Holger Lundström höll kvällen andakt.

Vid dagledigträff i Falkvikskyrkan 26 november berättade Holger Lundström om en resa med rubriken I Mose fotspår – från Egypten mot löftets land.

Kristofferkyrkan har haft träffpunktssamlingar

Vid Träffpunkten 10 okt svarade Åke Wirtén för programmet med temat Svenska bilder. Han presenterade då en serie sommar- och höstbilder från flertalet av Sveriges landskap.

Vid Träffpunkten 4 december hade man ett omväxlande program med adventssånger och andakt av Rune Johansson.

Vid gudstjänsten 23 november predikade Rune Johansson. Allan Sandström var gudstjänstledare och Mikaela Ohlsson spelade valthorn.

Julbasar hade man lördagen före första advent. Utöver det som fanns att köpa såsom julpynt, bröd och kakor hölls också auktion på äldre porslin och diverse annat.

I november hölls den sista samlingen kring serien De tio budorden – Alla tiders regler. Det handlade denna

gång om det första budet och frågan vem som är vår tids Gud. Kvällens gäst var f.d. handbollsproffset Lars Olsson. Medverkade gjorde också Karlshamns Gospel Choir, husbandet och församlingens dramagrupp.

Birger Ohlsson, Bjärnum

Det händer på ÅhusGården

Lörd. 6 mars kl. 19.00
Gospelkonsert med Face to Face
från Bjärnum-Vittsjö

Sönd. 21 mars kl. 18.00
Årsmöte med föreningen ÅhusGården EFS
Medverkan av Riverhouse Gospel m.fl.

Lörd. 27 mars kl. 19.00
"Möte med Mästaren"
Sång och musikprogram med
Stina Backlund och Anette Vikenmo, Malmö

Vid samtliga tillfällen gäller fri entré.

Minnes- och högtidsgåvor

under januari och början av februari

*Minnesgåvor till Märta Perssons minne
Högtidsgåva vid Mary Perssons födelsedag*

Totalt inkommet under perioden: 400 kr till distriktets olika verksamhetsområden och 1 000 kr till EFS Mission och 200 kr till EFS-Gården, Åsljunga

Tack för gåvorna och alla varma tankar som följer dem!

Julfirande i Åsljunga

Så har vi åter fått förmånen att fira julen, Jesu födelsedag, på EFS-Gården, Åsljunga. Ett kristet julfirande med folk från när och fjärran och flera olika samfund. Någon tyckte nog att det kristna inslaget var lite för mycket – andra tvärtom. Något ur programmet där vi möttes av polisen som blev prost, av grabben och ęnstöringen som mötte Jesus på juldagen och av att Guds storhet är att han kan göra sig så liten som Jesus i krubban.

Vi träffade den pensionerade läkaren som reser till Kenya och arbetar på sjukhus samt sångerskan som så gärna sjunger om Jesus.

Vi några femtiotalet gäster, tackar personalen på gården, denna fina missionsstation, för de härliga dagarna.

Endeltagare

Valborg på Höllviksstrand

30/4

19.30 Sundsgårdens dramalinje: Rut
Servering och varelđ

Välkommen!

www.hollviksstrand.com

Kokerska ÅhusGården

ÅhusGården EFS är en läger-, kurs-, och konferensgård med kristen profil.
Vi är 5 helårsanställda och ytterligare ett antal sommarpersonal.

En av våra mångåriga medarbetare går i pension. Vi söker därför dig som är kokerska/kock.

Du bör ha utbildning och/eller erfarenhet av liknande arbete.

Huvuduppgiften är arbete i mindre storkök med i första hand matlagning, men också andra förekommande uppgifter som dukning, servering, diskning och lokalvård ingår.

Tjänsten är tillsvidareanställning.

Tjänsten omfattar 80-100%.

Lön enligt avtal.

Tillträde 2004-05-01

Vi förutsätter att sökande är lojal med ÅhusGårdens kristna inriktning.

För vidare information kontakta föreståndare Bertil Carlsson eller husmor Anne-Louise Wramneby
tel. 044 - 24 00 20.

Facklig repr. Stefan Nordström, tel. 0454-329217

Ansökan insändes senast 15 mars 2004 till ÅhusGården EFS, Sigfridsvägen 5, 296 38 ÅHUS.

Tack

EFS i Sydsverige vill framföra sitt tack till pastor Leif Gustafsson, Jämsjö, som slutade sin tjänst i och med januari månads utgång. Leif har troget tjänat EFS-föreningarna i östra Blekinge under nära 20 år och övergår nu i församlingstjänst i Svenska kyrkan. Under det närmaste året kommer Leif att tjänstgöra i Nätraby-Hasslö församling strax väster om Karlskrona. Vi vill här framföra vårt tack till Leif för lång och trogen tjänst i EFS samt be om Guds välsignelse över hans fortsatta arbete i vår kyrka!

Naturlig församlingsutveckling

I slutet av januari var Stefan Nordström, Mikael Artursson och Torbjörn Larspers i Stockholm på en handledarkurs i Naturlig Församlingsutveckling (NFU). Grunden för NFU, som är ett ekumeniskt projekt, är en stor internationell undersökning vilken gjordes

för några år sedan. I undersökningen ställde man sig frågan vilka församlingar/kristna sammanhang växer och varför? Finns det gemensamma drag i församlingar som växer? NFU-kursen gav mycket och vi kommer att presentera NFU mer i *Livsluft* och i föreningarna framöver.

Medarbetardagar

Torsdag-fredag 1-2 april anordnas medarbetardagar för de anställda och biträdande medarbetarna på ÅhusGården. Dagarna innehåller bland annat samtal om Naturlig Församlingsutveckling och medarbetarförbundets årsmöte.

GUL

Distriktsstyrelsen beslutade vid sitt sammanträde 12 februari att inrätta en projektjänst för GUL (Guds Underbara Liv). Projektjänsten är på 2 år på heltid eller 3 år på deltid. Målsättningen för projektet är att blåsa liv i GUL-visionen och föra över engagemanget till missionsföreningarna. Medel till denna tjänst tas från fonderade medel. Projektjänsten lysas ut i nästa nummer av *Livsluft* och i *Budbäraren*. Be för att rätt person får denna tjänst och att GUL-arbetet får det stöd det nu behöver!

Kilwa

I detta nummer av *Livsluft* finns en rik rapport från distriktets missionsprojekt, att bygga en kyrka i staden Kilwa i Tanzania. Ingvar Persson har varit till Kilwa nyligen och rapporterar att kyrkbygget stadigt går framåt. Vi gläds över denna utveckling och ber att kyrkan i Kilwa får bli en välsignad mötesplats mellan Evangeliet och människorna i området. Tack alla som bidrar till att göra detta möjligt!

Årsmötesdagen 24 april

Glöm inte bort distriktets årsmötesdag 24 april i St Mikael, Ängelholm! Under förmiddagen hålls ett öppet forum som behandlar konfirmandverksamheten och distriktets framtid. Under dagen hålls även två gudstjänster. Se annons på sid 13. Anmäl er för mat och kaffe till distriktsexpeditionen senast 16 april. Välkomna!

Vi ber för:

- Kilwa
- GUL
- Årsmötesdagen 24 april
- Sommarens 4 konfirmandläger
- Distriktets anställda och alla frivilligt engagerade

Torbjörn Larspers

OAS-helg

5-6 mars i Eslöv

Berit Simonsson, Hans Weichbrodt, Jan Sköld, Olof Edsinger.

Möjlighet till förbön, själavård och bikt. Flera av våra präster, förebedjare, lovsångare och själavårdare medverkar

Fre 5 mars kl. 19.30 Ungdomskväll för alla åldrar i Eslövs kyrka

Lör 6 mars kl. 10 och 19 Möten i Eslövs kyrka. Seminarier under eftermiddagen

Arrangörer: OAS-rörelsen, EFS i Sydsverige, Eslövs församling och Sensus

För ungdomar finns möjlighet till övernattnings inkl. frukost (golvsplats).

Anmälan för em-kaffe, barnpassning, övernattnings för ungdomar och frågor till:
pastor.castor@home.se eller tel. 0413 - 55 53 25

Möjligt att komma även utan att anmäla sig. Man ordnar sin mat själv ute på stan. För övernattnings finns vandrarhem och hotell (egen bokning).

Folder skickades ut till missionsföreningarna i januari och kan även beställas hos distriktsexpeditionen tel. 0451 - 38 80 70.

Välkomna!

sensus
STUDIEFÖRBUND

almanacka

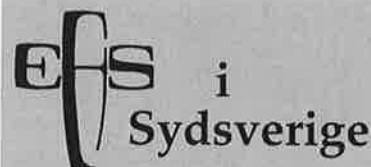
även på www.efssyd.org

		Nummer/sida
mars		
5-6	OAS-helg i Eslöv	3/18
6	Konsert med gospelkören Face to Face från Vittsjö-Bjärnum, ÅhusGården	3/17
7	Frank Ådahl & Röke Blås, Hässleholm	2/18
12-14	Förträff, konfaläger 1, Åsljunga	
19-21	Förträff, konfaläger 2, Åsljunga	
19-21	Förträff, konfaläger, Åhus	
21	Årsmöte med föreningen ÅhusGården EFS	3/17
23-28	Gemenskapsvecka, EFS-Gården, Åsljunga	
27	Kurs i Målarbete, Glimåkra	
27	"Möte med Mästaren", Sång och musik med Stina Backlund och Anette Wikenmo, ÅhusGården	3/17
april		
3	Kurs i Målarbete, Glimåkra	
16-17	GUL-Gospelhelg, ÅhusGården	
17	Gospelkonsert med Gospellägret, ÅhusGården	
24	Distriktets årsmöte, S:t Mikael, Ängelholm	3/13
30	Valborgsfirande på Höllviksstrand	3/17
maj		
1-2	Äktenskapskurs, ÅhusGården	1/14
8	Årsmöte Föreningen EFS-Gården, Åsljunga	
8	Gospelkonsert med Gospellinjen från Glimåkra fhs, ÅhusGården	
11-15	Läkarmissionen, EFS-Gården, Åsljunga	
19-23	Förträff, konfaläger, Heljaröd	
20-23	EFS Årskonferens, Umeå	
30	ÅhusGårdens Musikfest	
juni		
16-10/7	Konfaläger, Åhus	
21	Midsommarfirande, ÅhusGården	
23-17/7	Konfaläger 1, Åsljunga	
juli		
13-31	Konfaläger, Heljaröd	
14-7/8	Konfaläger 2, Åsljunga	
augusti		
11-15	Bibeldagar, Ringamålagården	

Livsluftsläsare!

Har du glömt att prenumerera på Livsluft för 2004? Skicka då snarast in 220 kr på pg 621 66 09-5, så får Du den hela året. Glöm inte att skriva namn!

Obs! Detta gäller inte Dig som prenumererar genom förening eller prenumerantsamlare.

Vallgatan 9, 281 31 Hässleholm
Telefontid: 10 - 15, lunch 12.30-13.
Telefon: 0451 - 38 80 70
Telefax: 0451 - 38 80 71
E-mail: info@efssyd.org
Hemsida: www.efssyd.org
Bankgiro: 196 - 7900
Postgiro: 3 28 67 - 4

Distriktsordförande
Christer Caesar, Krokvägen 4
281 51 Hässleholm 0451- 845 36

Distriktsföreståndare
Paul Persson, 0451 - 38 80 70
0708 - 28 61 65
epost: df@efssyd.org
eller paul.persson@efssyd.org

Distriktsekonom
Cecilia Engström 0451 - 38 80 70

Distriktskonsulent
Annica Nordqvist 0451 - 38 80 72

Assistent
Ingrid Viberg 0451 - 38 80 70

EFS-Gården, Åsljunga
Ånhultsvägen 31
286 72 Åsljunga
Tel: 0435 - 46 00 54,
46 00 52 (fax)

E-post: efs-garden@iname.com
Heljarödsgården

Farhult
263 93 Höganäs
Tel: 042 - 680 29 (även fax),
042 - 680 24 husmor

Ringamålagården, EFS
PI 5105

374 92 Asarum
Tel: 0454 - 620 63

Sommargården Höllviksstrand
Höllviksstrandsvägen 2

236 38 Höllviken
Tel: sep - maj 046 - 25 31 66

jun - aug 040 - 45 12 02
Stenbräckagården, Tjurkö

370 43 Sturkö
Tel: 070 - 654 61 85

Fax: 0455 - 460 85
E-post: info@stenbracka.k.se
Hemsida: www.stenbracka.k.se

ÅhusGården, EFS
Sigfridsvägen 5, 296 38 Åhus
Tel: 044 - 24 00 20

E-post: ahusgarden@efssyd.org

Mitt vittnesbörd

En brun hand i min vita

Det började med att vi växlade pengar på Hilton hotell, för att därefter inta en god, västerländsk måltid, på en restaurang där utsikten över Addis Abeba var fantastisk. Vi hade blivit lovade en mjukstart på vår vistelse i Etiopien och det såg ut att kunna uppfyllas. Med mätt mage, goda vänner och en strålende varm afrikansk sol som smeker våra vinterbleka kinder, kunde inte resan ha börjat bättre. Detta var förmodligen på vår första dag i Etiopien.

Lugnet, tryggheten och det självklara, förbyttes under eftermiddagen till tårar, kaos och ett stort varför. Tillsammans gick vi för att besöka ett gatubarnsprojekt, som några unga lärjungar till Jesus hade startat. Vi gick från Entottos missionsstation tvärs över gatan och in i en annan verklighet. En verklighet som många utav oss aldrig förut hade mött. En värld där små barn, pojkar och flickor, lever sina liv på matrester som de hittar i containers och soptunnor. Vi fick även besöka skolor, som ungdomarna hade startat för att försöka ge gatubarnen en större möjlighet att utbilda sig och få en drägligare tillvaro.

När vi besökte en av skolorna fick vi gå ett stycke innan vi kom dit. Det blev sensation, när 21 vita människor kom till området där skolan låg. De tittade på oss och vi på dem. Små, smutsiga, snoriga och illa klädda barn sprang runt omkring oss. Efter ett tag kunde vi känna hur en brun hand smög sig in i vår vita och när vi tittade ner möttes vi av bruna ögon och en skrattande mun. I den stunden blev det tydligt för mig att det var en människa som höll mig i handen. En liten, smutsig

människa med samma behov och önsningar som jag, men med ytterst små möjligheter att uppfylla sina drömmar.

När vi kom till skolan möttes vi som kungligheter. De hade gjort svenska och etiopiska flaggor som de viftade med, samtidigt som de sjöng så himlen öppnade sig. De var oerhört stolta över att få visa upp sin skola och sig själva. I den stunden brast mitt hjärta och verkligheten blev för närgående. Tårarna kom och skammen över mitt vita skinn, som ger mig möjlighet att äta mig mätt, blev outhärdlig. Varför har jag större rättigheter att äta mig mätt, ha en säng att sova i och kläder på kroppen? Beror det på mitt vita skinn eller är världen så bottenlöst orättvis? Jag har inget svar att ge. Jag vet bara att Herren har låtit mig få ett vitt skinn och det förpliktigar mot andra som inte har fått samma möjlighet som jag.

Jag tror ingen på resan blev densamme efter vår första dag i Etiopien. Vi kraschlandade i en mycket brutal verklighet och den upplevelsen påverkade resten av vår resa. *"Kungen skall svara dem: Sannerligen, allt vad ni har gjort för någon av dessa minsta som är mina bröder, det har ni gjort för mig."* (Matt 25:40) Jesu ord bränner i mitt samvete. Kanske är det för deras, Herrens minsta bröders skull, som du och jag har fötts i detta välmående land Sverige. Vi har möjligheter att leva ett liv, som få människor har möjlighet till. Hur hanterar vi detta privilegium?

Eva-lotta Kjellberg, Örkelljunga

Nr 4 - 2004

Livsluft

EFS-Nytt Syd

Gertrud Ingvarson delar ut biblar när hon åker motorcykel.

BikerChurch, sid 10

- Åreresan, sid 6
- Frank Ådahl & Röke Blås, sid 8

Innehåll

- sid 3 Synpunkten
sid 4 Beträktelse
sid 5 Stugmöte i Englarp
sid 6 Skidresan till Åre
sid 7 EFS unga i framtiden
sid 8 Konsert med Röke Blås och Frank Ådahl
sid 10 BikerChurch – med bibel och båge
sid 12 Vad är påsken för dig?
sid 13 Face to Face på ÅhusGården
sid 14 Jubileum på Söderslätt
sid 15 OAS-helg i Eslöv
sid 16 Etiopisk kväll
sid 17 Annonser
sid 18 Expinfo
sid 19 Almanackan
sid 20 Mitt Vittnesbörd

Vända insidan till

– Det var han som började!

– Men hon sa... !

Allting utspelade sig på arabiska, jag hade ingen möjlighet att säga vem som startade grälet. Jag försökte förklara att "det är inte ens fel när två träter", att det inte blir mycket bättre av att ge igen.

– Men om någon dödade ditt barn – vad skulle du göra då? Skulle inte du ge igen?

– Jag hoppas verkligen att jag inte skulle ge igen.

– Varför då? Det blir orättvist. Om du dödar deras barn blir det lika för båda.

– Om någon dödade mitt barn skulle jag bli fruktansvärt ledsen, men om jag dödade deras barn skulle de också bli fruktansvärt ledsna, och vad skulle bli bättre för det? Hur ska vi någonsin få slut på krigen om alla måste hämnas jämt?

Nu slog de bort det hypotetiska resonemanget och kom tillbaka till skolan. Mindre abstrakt:

– Det var ändå hon som...

Det är inte alls så lätt att vända andra kinden till – att istället för att tiga surt berätta att man tog illa upp. Det är lätt att säga till 12-åringar som grälar – när man själv vill att bråket ska upphöra. Men det är svårare att själv bevara öppenhet och respekt för en annan människa när man upplever att hon inte respekte-

rar en, eller kanske bara inte visar den omsorg man hade väntat sig. Eller när man själv bara är oerhört trött.

I en bok (som handlade om sorg) stod det att man ibland kan känna sig som ett öppet sår. Jag tyckte det var väldigt träffande.

Häromveckan satt jag på bussen. Jag var trött, det var mycket folk, jag plockade upp en bok jag just hittat på Arken i Lund, och gled in i min egen värld. Tills det jag läste träffade mig. Det stod: "Jag måste själv alltid vara så formbar att Jesus kan rista in sitt ansikte i mitt hjärta." Jag kom på att jag inte alls kände mig formbar. Jag hade ju slagit av omvärlden för att jag var trött. Mitt hjärta var hyfsat stelt. Jag trodde inte jag orkade prata med någon alls, eller ens möta någons blick, men det orkade jag ju visst – när jag kom på mig.

Jag tycker det kan vara befriande att få känna sig som ett öppet sår. Dels för att jag blir väldigt närvarande, och dels för att jag upptäcker hur kärleksfulla människor är. Det är inte alls särskilt många som vill peta så det gör ont – utan absolut oftast tvärtom.

Helena Dahlberg

Redaktionsruta

Livsluft nr 4/2004
Årgång 12
Livsluft EFS-Nytt Syd
är tidningen för EFS i
Sydsverige.

Adress: Livsluft
Vallgatan 9, 28131 Hässleholm
Tel: 0451 – 388070

Ansvarig utgivare är Paul Persson
Tfn. 0451 – 38 80 70
Redaktör: Helena Dahlberg
Sofierogatan 3a, 212 17 Malmö
Tel: 040 – 29 08 23
e-post: livsluft@efssyd.org

Manus ska vara redaktören tillbanda senast:
Den 1/4 för nr 5. Plan utgdag den 3/5 - 2004
Livsluft kommer ut med 10 nr/år.
Prenumerationspriset är 220:-/helår.
Pg 621 66 09 - 5
Bg 5396 - 9093

Annonspriser:
Helsida 2.500:-
Halvsida 1.400:-
1/4 sida 850:-
1/8 sida 450:-
1/16 sida 250:-

Tryck:
Stridhs Tryckeri
Box 63
261 22 Landskrona
Tel: 0418 – 44 61 80

Låt oss pratas vid, be och arbeta tillsammans

Jag har fått ett par speciella brev på sistone. Det ena avslutas med frågan: "Har vi missat vår uppgift?" Det kan finnas stor anledning att ställa denna och andra frågor, inte minst nu i fastan.

Men detta brev och ett annat brev från samma avsändare får mig att ställa följande fråga:

Har vi missat frimodigheten att tala öppet med varandra?

Det är nämligen så att de två brev jag nämner är anonyma brev. Det är tråkigt att få sådana brev eftersom man inte får möjligheten att gå vidare med de intressanta frågorna tillsammans med skrivaren. Det är klart att anonyma brev kan fungera tankeväckande och det har de här och tidigare brev från samma avsändare verkligen gjort. Eftersom de inte är formulerade som insändare utan snarare är privat riktade till distriktsföreståndaren har vi inte kunnat publicera dem som insändare i Livsluft heller. Nu väljer jag att kommentera dem i denna min "synpunkt".

Det skrämmer mig om vi inte vågar prata med varandra. Speciellt när ett serviceställe, som en distriktssexpedition är, blir något man inte vågar ta kontakt med utan att vara anonym. Vad har hänt?

Ett försök att öppna upp för kreativitet, i distriktet och över föreningsgränserna, var det nätverkstänkande som ingick i den målbild som utar-

betades för distriktet för ett par år sedan. Vad blev det av detta försök? Distriktet ville hjälpa till att skapa nätverk av engagerade personer som kunde driva olika frågor. Personligen såg jag detta nätverkstänkande som det mest kreativa i det målbildsförslag som antogs vid årsmötet i Karlshamn 2001. Tyvärr har det glömts bort tycker jag. Det började bra med ett erbjudande från Livsluft (se Livsluft 2001 nr 10, sid. 11) och flera artiklar i Livsluft under 2002. Men nu får dessa anonyma brev mig att lyfta fram saken.

Det bildades ganska snart några nätverk, bl.a. ett nätverk med några som velat arbeta med relationsfrågor och som för det ändamålet anordnat helger som de kallat "Friskvård för äktenskapet". Bl.a. detta har fått min anonyme vän att reagera och påpeka att ensamheten är vår tids största problem. Personen efterlyser träffar för ensamstående m.m.

Men min käre vän, speciellt i den situation med begränsade resurser som distriktet har så är ditt engagemang i frågan viktig. Vill du att något ska hända är det avgörande att du hör av dig, utan att vara anonym. Jag vet att det i dina brev finns många andra bra förslag och tankar. Ditt brev visar på engagemang. Tack för att du inte teg utan sände brevet! Men min innerliga önskan är att dina och andras goda tankar fick komma fram i ett positivt samtal med vänner som brinner för samma

eller liknande sak, fick vara föremål för gemensam bön och gemensamt kreativt arbete.

Tidningen Livsluft kom som sagt med ett fint erbjudande som det kanske är dags att påminna om. Så här stod det på den ovan nämnda sidan: "Här är platsen för dig som vill lyfta fram en fråga och efterlysa om det finns fler i distriktet som brinner för din fråga och vill vara med i ett nätverk. På denna sida kan du gratis annonsera och skriva om förslag du har..."

Detta erbjudande gäller fortfarande. Välkommen att presentera förslag och vara med i bön och kreativt arbete runt olika idéer.

Paul Persson

Ingen kan sätta käpp i hjulet för Guds plan

Vår himmelske far har god koll på läget, tiden igenom i denna värld.

2 Mos 1:8 - 2:10, 3:11, 2 Mos 12:1-11, 2 Mos 12:50-51

Herren befriar sin egendom, sitt folk ur slaveriets Egypten, samt leder dem till det på förhand utlovade landet.

I. Denna världs stora makthavare kände stor oro inför Guds plan (befrielsen). Faraos kände sig hotad: folket förökade sig. A. Han ökar trycket på Guds folk i dubbla omgångar, i syfte att de skulle bli färre. Effekten uteblir.

B. Annan åtgärd påbjuds för att decimera mängden av Guds folk. Som vi ser i texten lyckades Faraos inte heller genom denna åtgärd sätta käpp i hjulet för Guds plan.

C. Så går han loss med den slutliga lösningen på problemet: Guds folk i världen. Som ovan, alla gossebarn skulle dö. 2 Mos 1:22-2:1-10. Den Gud utvalt till befriare av sitt folk, undgick Faraos alla ansträngningar att göra sig av med Guds folks befriare och ledare – Moses.

Folket befrias och drar mot det utlovade landet – Kanans land.

II. Nästa gång Herren Gud ska befria sin egendom, sitt folk, gäller det från syndens Egypten, till Guds rike.

Återigen drabbas denna världens stora härskare. Romarriket kände sig hotat, Herodes kände sig hotad inför den befriare som Herren Gud skulle sända till världen (Jesus).

A. Romarna ockuperade landet och för-

slavade folket på många sätt med skattepålagor och dagsverken. (Luk 2:1-2.) Detta knäcker inte folket.

B. Nu ökar oron bland makthavarna som smider en listig plan för att kunna sätta käpp i hjulet för Guds plan. (Matt 2:1-12)

C. När Herodes (Matt 2:14-23) såg att han blivit dragen vid näsan genom de vise männen, var det dags för den slutliga lösningen – Herodes låter döda alla gossebarn i hela regionen. Men Herren Gud har då redan fört ut sin utvalde, befriaren (Jesus)

Alltså ingen lyckas med att sätta käpp i hjulet för Herren Guds planer. Han som säger: *"Jag har inte ofärdens, utan fridens tankar om er, till att ge er en framtid och ett hopp."* (Jer 29:11)

III. Nästa gång Herren Gud sänder befriaren, handlar det om den slutliga befrielsen av sin egendom – Guds folk i världen.

Inte heller då har denna världs makthavare någon möjlighet att förhindra detta. 2 Tess 4:13-18. Matt 24:33-44 m.fl. bibelavsnitt.

Detta tredje avsnitt skulle trötta ut er eftersom det innehåller så mycket bibelläsning. Så jag vill sluta med följande ord: *Ja, mina barn, förbli i Honom, så att vi kan stå frimodiga när han uppenbarar sig och inte behöver vända oss bort i skam vid hans ankomst.* (1 Joh 2:28.)

Lennart Petersson, Höganäs

Stugmöte i Englarp

Storstugan var fullsatt hos Lena och Gösta Andersson i Englarp en söndagseftermiddag mitt i februari. De hade inbjudit till "Stugmöte".

Detta var något som var vanligt i många byar för många år sedan. Tyvärr har det blivit mera sällan med åren, även om det förekommit ibland även på senare år. Hur många gånger satt inte byns folk packade i stugorna när resepredikanten kom på besök. I dessa trakter var det gästande predikanter både från "Traktatsällskapet" och "Västra Skånes Missionsförening". Predikante-

rna blev trakterade med mat och husrum i stugorna och även ibland med skjuts till nästa plats dagen efter.

Denna soliga söndag var vi alltså välkomna till Englarp. Gillis Lindell och Lena Andersson samtalade först lite om hur det varit förr. Gillis hade som resepredikant gästat detta hem när Carla och Conrad Kristensson, Lenas föräldrar, välkomnat till stugmöten. Då inbjöds alla grannar och det var en självklarhet att alla som hade möjlighet gick dit. Det var inte mycket som hände runt om i byarna då. På stugmötena var det

Lena Andersson.

sång och predikan och sen gemenskap runt kaffeborden. Många gånger var det både varmt och trångt. Predikan var ofta lång och ibland tog tröttheten överhand och något huvud nickade till.

Tänk så mycket Guds ord som predikats i stugorna runt om i våra bygder! Många gånger var det besökare som inte så ofta gick till kyrkor och missionshus som på det här sättet fick höra Guds ord.

Efter återblicken på gamla tider fick vi lyssna till predikan av Holger Lundström. Och de gamla sångerna sjöngs på nytt i detta rum som så många gånger förr.

Besökare både från Hässleholm och Röke blev sedan inbjudna till kaffeborden. Det kändes som om jag var förflyttad tillbaka många år i tiden. Alla var tacksamma för denna eftermiddag och för allt vi fick ta del av i predikan och sedan vid kaffeborden. Ett stor TACK till Lena och Gösta som ordnade med detta.

Gunilla Persson, Röke
Foto: Karin Olsson

Emelie Svensson.

Åreresan

Kvart i sex stod vi klara att åka från Checkpoint i Åstorp med ett förväntansfullt leende på läpparna. Äntligen var vi på väg att åka skidor i Åre!

Resan upp tog cirka femton timmar, men det gick ganska snabbt för vi sov på bussen. När vi kom fram åkte vi ganska direkt till Duved, hyrde utrustning och åkte där resten av dagen. Under hela veckan fick man välja på att åka på några olika ställen, så det fanns bra valmöjligheter.

Kvällarna bestod av olika aktiviteter. En kväll hade vi sångtävling, och en annan kväll fick vi bada i en utomhuspool och basta. Det var riktigt roligt att bli "saltad och pepprad" med snö av Per och Magnus. Alla kvällar var det någon typ av andakt. En kväll hade vi gudstjänst med nattvard i Stavkyrkan som låg precis utanför Hållandsgården, där vi bodde. Vi hade också en kväll där man fick dela vittnesbörd och om hur det är att vara kristen i vardagen.

Varje kväll blev den som hade gjort dagens roligaste händelse i backen tilldelad en rosa skjorta med "Ich bin ein ESEL" (Jag är en åsna) tryckt på ryggen. Denna tröja fick personen i fråga ha på sig hela dagen därpå. Den har varit med ett tag och alla som har haft den har fått skriva sitt namn och en kommentar på den. Det var roliga nomineringar denna vecka, bland annat: att stå och sjunga i Ankarliften och senare upptäcka att liften var borta. Personen i fråga ser ledaren längre bak stå ensam och hojtar och får tillåtelse att sätta sig bredvid.

Personen i fråga välter både sig själv och ledaren och fastnar med hängslena och åker vidare upp med liften en bit. Man kan som en annan stå på toppen, blicka ner mot backen, se Åre-sjön längre ner och utan att tänka på att det är en sjö, säga till sina kompisar: – Kolla där nere vad isig backen är!! Men nog om Esel detta året. Vi får hoppas på många trevliga bidrag till nästa år.

Vi vill också tillägga att utan Magnus och Rebban hade inte kiosken varit så bra. Det var mellandagsrea och annandagsrea. Vi fick också veta att Chipsens, Ost-

På väg upp i liften.

bågarnas och Läskens dag alla inföll i februari månad vecka åtta. Alla pengar som tjänades utöver kostnader för sakerna i kiosken gick oavkortat till BIAL (Barn I Alla Länder). De gjorde väldig bra reklam för kiosken, både till och från backen. Pistvakt (TV-serie) blev fort en succé bland alla på bussen. Ni vet vi fick sitta på bussen ca 20 minuter till och från backen varje dag och då såg vi på Pistvakt.

Våra ledare var riktigt goa. Maten får toppbetyg tack vare Gittan och Hanna – räddarna i nöden. Vi vill också tacka ledarna som offrade en hel dag för att vi skulle kunna äta på "das Baar", en hamburgerbar helt gjord i snö och is, som ledarna byggde upp under förmiddagen.

Busschaufförerna ska ha ett stort tack som körde oss till och från backen och hela resan.

Tack alla ledare för en underbar vecka.

PS. Vill ni se på bilder från resan så gå in på www.gulaceller.nu DS.

Jesper Andréasson, John Henrysson och Malin Henrysson, Allerum
Foto: David Castor

TEJP

– EN FESTPUNKT

Tid: 11-15 augusti.

Plats: Dekarsön utanför Örnsköldsvik.

Är du mellan 16 och 26 år? Längtar du efter ett liv där Jesus, hans kärlek och hans kraft får prägla mer av din egen vardag? I så fall har vi ett hett tips!

Vi är väldigt många som de senaste åren har varit med på något av EFS olika ungdomsläger. Särskilt Livskraft och Ungdomsriks har samlat hundratals personer, och från många deltagare har vi hört att dessa läger haft stor betydelse.

Men nu vill vi ta ett nytt steg! Vi vill skapa en mötesplats där deltagare från alla dessa läger får möjlighet att träffas. Vi vill utmana dig som är ung och kristen att på allt fler områden i ditt liv gå i Jesu fotspår. Sist men inte minst vill vi ge ett stort utrymme för humor och spex, äventyrsaktiviteter och turneringar.

I princip skulle man nog kunna kalla detta för ett **sommarlivs ungdomskraftriks**. Men för enkelhets skull kallar vi det för Tejp – en festpunkt.

Mer info kommer under våren, men redan nu kan du gå in på hemsidan: www.tejp.efs.nu.

Arrangörer: EFS Riks, EFS i Mittnorland, EFS Mittsverige, Mellansels folkhögskola och Sensus.

EFS unga i framtiden

Just nu pågår ett projekt som utreder EFS barn- och ungdomsorganisation i framtiden. Varför en utredning till, kan man fråga sig. Orsaken är ett krav från Statens Ungdomsstyrelse (SU). Varje år får EFS barn- och ungdomsverksamhet fem-sex miljoner i bidrag från SU. Av dessa går knappt två miljoner till riks, och resterande pengar till de lokala sammanhangen via bidrag från kommunen. SU har efter ett regeringsbeslut 1994 krävt självständiga barn- och ungdomsorganisationer för att dela ut bidragen. EFS har sedan dess sökt, och beviljats, dispens. Men enligt beslut från SU kommer dispens inte längre att ges: 2005 måste EFS ha tagit beslut om en självständig ungdomsorganisation för att få det ekonomiska bidraget. Samma krav ställs på andra liknande organisationer.

Oavsett vad man tycker om statens krav är detta något vi måste ta ställning till. Det handlar inte bara om ekonomi och struktur, utan är även en möjlighet att tänka nytt kring ungdomarnas engagemang.

En projektgrupp under ledning av Nils J Lundgren tillsattes våren 2003. Efter en höst med samtal i olika sammanhang: i styrelser, med distriktskonsulenter och på ungdomsläger, handlar våren 2004 om att ta fram olika framtidsscenarioer som kommer att belysas på årskonferensen i Umeå. I juni tar styrelsen ett inriktningsbeslut och därefter kommer en preliminär slutrapport att skrivas. I höst går en remiss ut kring en tänkt framtidsväg, där distrikt och lokala föreningar kommer att kunna ge förslag, och detta kommer att sammanfattas i ett arbetsforum i november. På årsmötet 2005 i Sundsvall ska ett beslut fattas.

På distriktets årsmöte i Ängelholm den 24 april kommer mer information kring frågan.

Detta är projektgruppen:

Mona Edsinger,
Anders Sandberg,
Rebecka Nilsson,
Elin Carlsson,
Jonas Nordén,
Simon Miderfjäll,
Liselotte Rogberg

Frågor?

Kontakta gärna projektledare:

nils.j.lundgren@efs.svenskakyrkan.se

eller Mona Edsinger, EFS kansli, tfn 018-169846,

mona.edsinger@efs.svenskakyrkan.se

Frank Ådahl och Röke Blås

Första söndagen i mars bjöd Röke Blås på konsert med en kändis, nämligen Frank Ådahl. Tillställningen ägde rum i Hässleholms kulturhus och arrangerades av Sensus samt orkestern själv. Publiken, som i det närmsta fyllde Röda salongen, applåderade förväntansfullt in den populära orkestern, dagen till ära i helsvart mundering.

Sist kom dirigent Ingemar Karp och applåderna tilltog. Snart satte musiken igång. Koncentrationen var påtaglig. Första stycket hette *Chick Corea Olé* och passade genom sin pampighet mycket bra som inledning. De sköna tonerna borgade för en prima fortsättning av kvällen. Kinna Kjerstensson passade sedan på att hälsa alla välkomna. I samband med detta förklarade hon att huvudsyftet med musikkårens verksamhet är att peka på och hylla Jesus. Att framföra bra musik är också viktigt, men sekundärt. Som ju alla vet innebär detta inte att man gör avkall på kvaliteten. Röke Blås som begrepp är för många (även utanför kristna sammanhang) liktydigt med hög klass.

Orkestern drog så igång ett gladjazzigt stycke, med Nina Kristensson, Anna Björkenrud, Samuel Westin och Vincent Nilsson som solister. Hela kulturhuset kom härmed i gungning. Efter detta kunde

hedersgästen inte längre hålla sig bakom kulisserna. Frank Ådahl gjorde entré tillsammans med sin ackompanjator Mattias Bylund. Dessa båda hade nu att genomgå en intervju med Fredrik Pålsson och Jonas Lundin (som är smått berömd för att ställa roliga frågor), innan sången kunde börja. Av Frank fick man bland annat veta att Edin/Ådahl hade hållit på i fjorton år när de splittrades 1992. Vidare att hans favoritbidrag i årets melodifestival är Fames låt, att han till vardags är lärare på Musikmakarna i Örnsköldsvik och att han föredrar att uppträda med Röke Blås framför att uppträda ensam. Mattias å sin sida

berättade att han bor i Göteborg. Men han hade också något om möjligt ännu mer spektakulärt att förtälja. Som mycket ung hade han vid ett tillfälle blivit passad och somnad av Ingemar Karp. Ingemar och Mattias far var nämligen bekanta sedan den gemensamma tiden på musikhögskolan.

Franks första sång för kvällen var *Som en vind*, dvs. vinnarlåten från 1990 års svenska melodifestival. På den följde *Reser till kärlek*, också den från Edin/Ådahl-eran. Frank visade sig ha en stor förkärlek för wailing och falsettuppgångar, två finesser som han flitigt kryddade sina sånger med. I *Jag kan inte leva utan dig*, skriven av en av Franks bröder, fick publiken tillfälle att stämma in lite. Efteråt kommenterade Frank insatsen med "De har ju rytmkänsla". Vad han ansåg om tonsäkerheten fick man dock inte veta, men antagligen var också den till belåtenhet. Den första sångavdelningen avslutades därpå med två nygjorda bitar, *I found love* och *Each time I pray*.

Så blev det dags för blåset att avlösa Frank och Mattias. Det gjorde de med ett potpurri av Stevie Wonder-

låtarna *Superstition*, *For your love* och *Another star*. Man presenterade här särskilt Mattias Folkesson och Samuel Westin, som båda stod för säkra soloprestationer. *I hear you talkin'*, som sedan följde, innehöll några mjukare partier men präglades i huvudsak av grovsväng. Framfötterna visades här sektionvis, och inte minst flöjtsektionen plus oboisten (Stina Nilsson) förtjänar ett omnämnande.

När Ådahl/Bylund sedan applåderades in för andra gången fick orkestern tillfälle att vila munnar och fingrar en stund. Publiken serverades nu *En vanlig människa*. Frank förkla-

Mattias, som under konserten alternerade mellan ett Yamaha-el piano och en Steinway-flygel tog nu plats bakom den senare. Därifrån åstadkom han en studsig och medryckande bakgrund i Carole Kings *You've got a friend*. Sången har slitits av många artister genom åren, menade Frank. Men med ett intressant arrangemang behöver det inte innebära ett problem. Problem blev det istället för den som försökte sitta stilla i sin stol. Fick man väl den ena foten att lugna sig gick den andra snart igång. Att döma av de dundrande ovationerna efteråt tycks jag inte vara ensam om åsikten att det här var en av kvällens absoluta höjdpunkter.

rade att sången skulle påminna om att Gud älskar utan rangordning. Det spelar ingen roll om man heter Saddam Hussein eller ej; inför Gud är alla lika. Sången skulle också peka på risken att man som kristen får för sig att man är mer älskad än andra. Det var inte utan en stor portion innerlighet som Frank framförde detta budskap. Nästa bit, även det en ballad, var *Tårar från himlen*, med en text som stämde till eftertanke. Det blev särskilt tydligt då tårar faktiskt var just vad den observante kunde iaktta i somligas ögon under sången. Då Frank och Mattias sen fortsatte med *Can you feel the love tonight* gladdes särskilt alla barn. I alla fall de som sett *Lejonkungen* där sången ingår.

Nu förenades alla medverkande i *My tribute (Min Gud tillhör äran)*. Frank bad före denna sång av Andraé Crouch om ursäkt till alla som hört Carolas version. Ursäkten var visserligen mycket ödmjuk, men i mitt tycke också överflödigt. Frank, Mattias och Ingemar begåvades sen med varsin färggrann blomflock, innan det var dags för kvällens sista nummer. Det hette *Jag längtar* och handlade om längtan till himmelen. Ett mäktigt trombonsolo levererat av Vincent Nilsson var kronan på verket. Detta blev nu förstås inte den sista låten. Publiken krävde lika väntat som befogat ett extranummer. Och publiken fick som den ville. Blåsets kanske oftast spelade stycke, *Oh happy day*, sattes igång. Här fick

skicklige Olof Karp tillfälle att med flyhänthet och precision demonstrera hur man lämpligast behandlar ett trumset: Hårt. Men inte heller efter detta var publiken nöjd. Eller jo, det var den ju. Men den ville ha mer. Därför avslutade Frank kvällen med Beatlesballaden *The long and winding road* till ett mjukt och stämningsfullt flygelkomp. När sista tonen avklingat tackade Frank alla som lyssnat men också Röke Blås, som han sa sig vara mycket imponerad av.

Alla kunde nu nöjda och glada av all musik lämna Röda salongen. Att Norge vunnit Vasaloppet några timmar tidigare samma dag var redan glömt.

Nils Johannesson, Hässleholm
Foto: Johan Forssblad

Gertrud och Ingemar Ingvarson på motorcyklarna i vårsolen.

BikerChurch – evangelisation med

– Det är ett väldigt sug efter biblarna. Vi har varit på MC-träff på High Chaparral och delat ut massor med biblar. Och jag har aldrig sett en bibel slängd. Det är ett oerhört sug efter Jesus och Gud, säger Gertrud Ingvarsson.

Gertrud och Ingemar Ingvarson kör motorcykel med den kristna MC-klubben Holy Riders i Skåne, och är med i BikerChurch – en organisation som delar ut biblar till MC-åkare. MC-träffen på High Chaparral är en av Europas största MC-träffar. Dit kommer omkring 15-20 000 besökare på tre dagar.

– Där är alla sorters människor – Hells Angels, vanliga Svensson med motorcykel och så vi. Alla som åker MC helt enkelt, säger Gertrud.

Första året fick BikerChurch kämpa för att få en plats på High Chaparral. Till slut fick de ett tält men ingen el – så det blev enkelt. Andra året fick de ström och sen har det inte varit något problem.

– De har till och med frågat om vi kan komma, säger Ingemar och förklarar. Där är väldigt mycket sorl och det väsnas, men närmar man sig Bikerkyrkan är det en lugn plats i allt detta – en oas – och då är vi i stort sett granne med Hells Angels. Bikerkyrkan gör nog nytta.

På High Chaparral delar de ut biblar, bjuder på fika och får be för människor. Man förstår att de påverkar sin omgivning, oavsett hur den ser ut från början.

– När man åker ut får man ta den miljön som den är – om det är sprit, svordomar, eller halvnakna män och kvinnor – men det är alltid någon som blir påverkad, berättar Ingemar, och Gertrud fyller i:

– Vi har fått be för många där.

BikerChurch är inte bara med på stora MC-träffar som på High Chaparral. De vill synas så mycket som möjligt så att alla ska veta att BikerChurch handlar om biblar.

– Vi vill att varumärket ska bli känt, att "BikerChurch – det är de som delar ut biblar", säger Ingemar och fortsätter. Det är ingen som tänker på något annat än hamburgare när de hör McDonalds. Så ska det också vara med BikerChurch. Det ska stå för biblar. Vi var på en utställning med gamla bilar och hörde någon som sa: "Där är ju dom som delar ut biblar." Det börjar ge klang!

Gertrud och Ingemar gick med i Holy Riders och BikerChurch på grund av MC-intresset. I år är tredje

året de kör motorcykel. När barnen hade blivit så stora att de kunde ta sig runt själva med bil, då förverkligade Ingemar och Gertrud sin dröm och skaffade motorcyklar. Och med BikerChurch kan de kombinera intresset för motorcyklar med evangelisation.

– Det är rätt roligt – när vi är ute och kör och stannar någonstans, så lägger vi biblar på MC-sätena. Ibland försvinner de, och ibland kommer människor fram och frågar om de får köpa biblarna, berättar Gertrud.

Biblarna delar de ut gratis. Om någon församling vill stödja klubben åker Ingemar och Gertrud gärna ut och berättar, då vill de gärna ha kollekten eller en utgångskollekt – för att köpa in fler biblar.

– Vår klubb köper ju in de biblar vi delar ut, förklarar Gertrud.

Biblarna köper de från Bible for the Nations, som förutom Bikerbibeln också gör Motorbibeln (riktad till bilintresserade) och Street Bible (riktad till ungdomar). Bibeltextern är hämtad från Nya Testamentet, en Levande Bok, och utöver det finns vittnesbörd och annat riktat till målgruppen.

Jag undrar om man måste vara evangelist för att vara med i BikerChurch. Det tycker varken Gertrud eller Ingemar. Man måste tycka om att evangelisera, men man måste inte vara evangelist.

– När man har en sån här tröja på sig kommer det ibland fram folk och frågar om du har en bibel på dig.

Bibel och båge

– Det finns så många uppgifter – alla behövs, säger Gertrud.

– En del har talets gåva – de pratar alltid, och det ska de göra, de ska inte koka kaffe. Det finns allt som ska göras runt omkring också, fyller Ingemar i.

– Och så handlar det om gemenskapen också – att man har samma intresse, konstaterar Gertrud.

Faktaruta BikerChurch:

BikerChurch är ett nätverk för bibelspridning. Anslutna till organisationen är kristna MC-klubbar, enskilda personer och vanliga kyrkor – alla som vill stödja bibelspridningen ekonomiskt. BikerChurch är grundat för ca 5 år sedan av Raul Åkesson som ville nå MC-folket med Guds Ord. Så kom Bikerbibeln till. Under de senaste tre åren har det spridits 114 000 Bikerbiblar. Målet är att sprida 1 000 000 Bikerbiblar i Europa.

Vill man köpa biblar eller att någon ska komma till gudstjänsten och informera om BikerChurch kan man kontakta Gertrud och Ingemar Ingvarson i Örkelljunga.

Tfn: 070 - 205 88 57 E-post: ingvarson@swipnet.se

MC-klubben Holy Riders har alltid en träff i månaden – i någons hem eller i en kyrka. Sen blir det ibland var fjortonde dag eller en gång i veckan att de far ut och åker.

– När man blir sugen ringer man runt och ser vem som vill följa med på en runda. Det ska vara så enkelt som möjligt, inte tillkrånglat och besvärligt, berättar Gertrud.

De är ofta ca 15 stycken från klubben som är ute och åker var gång. Varje år åker de också en Öresundsruna, och sist var de 30-35 stycken. Då är det inte bara folk från klubben. De bjuder in alla som vill följa med, och Gertrud betonar att man inte måste vara med i klubben för att få följa med ut och åka.

– Det får absolut inte bli något slutet. Det är öppet för alla, har man MC så är det bara att hänga med.

Ingemar berättar att Holy Riders är precis som andra kristna gemenskaper; de träffas och umgås, spelar volleyboll, kastar MC-delar, har bibelundervisning och lovsång. De vill nå människor som inte är kristna och kör MC.

– Det är svårt att nå människor, de kommer inte till kyrkan. Har man intresset gemensamt är det mycket lättare, säger Gertrud. Ingemar fortsätter:

– Intresset för Jesus och det kristna evangeliet, man tror att det inte finns, men felet är att de inte får chansen att få reda på det. Det finns sökare överallt. När de får reda på budskapet tar de erbjudandet. Det finns hur många möjligheter som helst.

Text och foto: Helena Dahlberg

Vad är påsken för dig?

Från död till liv! För att uppleva påskdagens glädje behövs långfredagen.

Karin Paulsson, Hässleholm

Tre betydelsefulla tillfällen att få del av frälsningsbudskapet: gudstjänsterna på skärtorsdagskvällen, långfredagen och påskdagen.

Holger Lundström, Sölvesborg

Glädje och fullbordan. Han kom och segrade. Nu är det färdigt!

Ingemar Arvidsson, Glimåkra

Nytt liv!

Margareta Olsson, Påarp

Två svägerskor, Eva och Kerstin ställdes inför frågan en tisdagskväll i Betania i Staffanstorp och kom fram till att påsken är:

- det mest centrala för min tro,
- en lång, skön helg med många tillfällen till gemenskap med familj, släkt och vänner,
- många varför om Jesu lidande,
- djup förtvivlan- mörker- sorg på långfredag som byts ut, mot hopp- ljus- glädje över det oväntade undret, det överkliga som hänt!
- att Jesus har uppstått!

Eva och Kerstin Andersson, Staffanstorp

Jesu uppståndelse!

Alvi Olsson, Åsljunga

Upptagen. Fest.

Eva-lotta Kjellberg, Örkelljunga

Livets seger över döden.

Tore Nilsson, Bjärnum

Glädje. Jesus triumferar. Livet segrar.

Inger Svensson, Hässleholm

Påsken för mig är att i mina mörka stunder, i mitt Getsemane vet jag att Kristus varit där före mig. Jag är inte ensam. När sedan Påskdagen gryr vänder livet. Glädjen och ljuset kommer tillbaka in i mitt liv. Påsken är också pånyttfödelse i naturen. Det är vår!

Elsa-Kerstin Norberg, Höganäs

i Sydsveriges 8:e årsmötesdag

**Plats: St Mikael, Ängelholm,
Datum: lördag 24 april 2004**

Kl. 9-9.30	Kaffe
Kl. 9.30-11.30	Öppet forum om konfirmandverksamheten och distriktets framtid
Kl. 10.30-11.45	Fullmaktsgrensning
Kl. 11.45-12.45	Årsmöte del 1
Kl. 12.45-14	Lunch
Kl. 14-15	Gudstjänst
Kl. 15.15-18.15	Årsmöte del 2 (med kaffepaus)
Kl. 18.15	Kvällsmat
Kl. 19	Gospelgudstjänst

Föranmälan behövs endast för lunch (75 kr) till distriktsexpeditionen: tel 0451-38 80 70, senast 16/4.

Under dagen kommer böcker från distriktets tidigare arkiv i Vittsjö att finnas till försäljning.

Utlys föreningsmöte till i början av april! Då har årsmöteshandlingarna distribuerats till föreningarna. Det är viktigt att årsmötesdagens frågor diskuterats i föreningarna!

Ang. Öppet forum
Alla EFSare och i synnerhet föreningsstyrelser är välkomna till Öppet forum om konfirmandverksamheten och distriktets framtid kl. 9.30-11.30! Detta är ett viktigt öppet forum där betydelsefulla framtidsfrågor behandlas.

Välkomna! /Distriktsstyrelsen

Face to face på ÅhusGården

Åhusgården har fått en god vana, nämligen att bjuda på god sång och musik. Senast i raden var en konsert med gospelkören "Face to Face" från Vittsjö/Bjärnum.

Men det var inte en konsert där underhållning var det viktigaste, utan mer en konsert där kören med sitt framträdande vill vittna om sin tro, och vad de hade funnit i Gud. Det märktes på inlevelsen, äktheten och känslan i framträdandet.

Vi som var där fick lyssna till de välkända och klassiska gospelsångerna, som "O happy day", "Step to step to my lord", "I feel allright", med flera, men också en del andra gospellåtar.

Varför har då kören fått namnet "Face to Face" (ansikte mot ansikte)? Jag ställde frågan till Johan, en medlem i kören.

– När vi repar är vi tillsammans ansikte mot ansikte, när vi sjunger inför publik är vi ansikte mot ansikte med dessa, vid båda tillfällena är vi ansikte mot ansikte med Gud. Därav detta namn på kören, säger Johan.

På frågan om hur ofta kören är ute och sjunger, svarar Johan

– Vi försöker begränsa våra framträdanden till en gång på en månad, Detta för att det inte skall bli betungande, sa Johan.

Nästa gång kören kommer till Åhusgården hoppas jag att det är fler som tar tillfället att lyssna till kören, för det var det värt.

Text och foto: Per Andersson, Staffanstorp

GOSPELHELG

"Guds Underbara Liv"
16-17 april 2004 på ÅhusGården

- Du får möjlighet att tillsammans med kompisar sjunga gospel med häftigt komp
- Du får undervisning i kristen tro
- Kul gemenskap med kompisar
- Tid: 16-17 april 2004
- Vi börjar fred 17.30 med kv.mat
- Slutar med konsert lörd.19.00
- Kostnad: 300:- för mat o logi.
- Sång och musik: Anna-Maria Johansson och Olof Karp, Örkelljunga tillsammans med kompgrupp
- Bibelundervisning: Valdemar "Valle" Sjögren, pastor i Åhus Frikyrka
- Allt-i-allo: Bertil Carlsson, ÅhusGården

JUST DU ÄR VÄLKOMMEN!

ÅhusGården

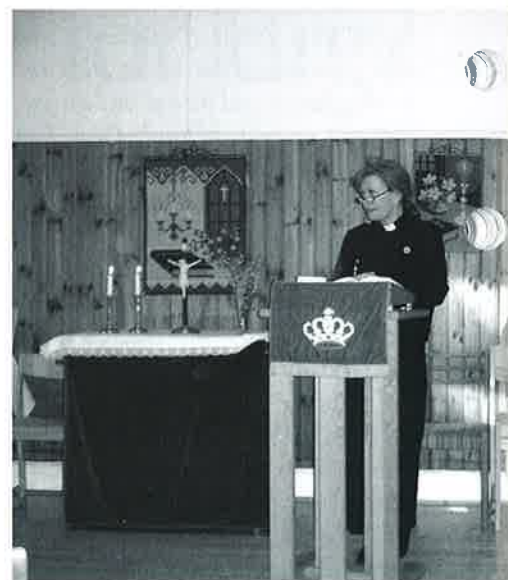
Anmälan till ÅhusGården,
Sigfridsvägen 5,
296 38 ÅHUS, **senast 8 april**
Tel. 044-24 00 20
E-post: ahusgarden@efssyd.org

Maj Nilsson berättar föreningens historia.

I slutet av februari kunde V Virestad – Anderslöv – Alstad Missionsförening fira sin 100e födelsedag! Jubiléet firades i Bösarps församlingshem.

Föreningens ordförande Ernfrid Nilsson ledde högtidsmötet och sekreterare Maj Nilsson presenterade en intressant krönika över föreningens historia. Torbjörn Larpers talade över Rom 10:13-17 och framförde hälsning från EFS i Sydsverige. Under mötet framfördes även flera an-

Kyrkoherde Maud Lundh framför hälsning.

dra hälsningar, bland annat från Svenska kyrkan av kyrkoherde Maud Lundh, Dalköpinge församling, som överlämnade ett exemplar av den nya psalmboken som gåva till föreningen.

Av Maj Nilssons krönika framgick hur mycket en missionsförening kan få betyda för missionsarbetet både här hemma och i andra länder. Krönikan beskriver ett mycket aktivt arbete under de gångna 100 åren med möten, bibelstudier, andakter på äldreboenden och missions-samlingar. Under föreningens första 40 år samlades 12 000 kr in till den inre och yttre missionen. Med tanke på den tidens penningvärde är detta en stor summa. En stor del av dessa pengar användes till att underhålla en lärare, Shiblön, på missionsfältet i Indien. När föreningen fyllde 50

år 1954 hade nästan 21 000 kr sammanlagt samlats in. Hälften av dessa hade sänts till den yttre missionen. Under de senaste 12 åren har drygt 154 000 kr samlats in varav 131 000 kr sänts till den yttre missionen. Från föreningen har en etiopienmissionär (Arne Hansson, utsänd 1946) och en predikant (Sven Nilsson, predikant från mitten av 1930-talet) utgått.

Livsluft önskar V Virestad – Anderslöv – Alstad Missionsförening Guds välsignelse!

Text och foto: Torbjörn Larpers, Eslöv

Gemenskap vid kaffeborden.

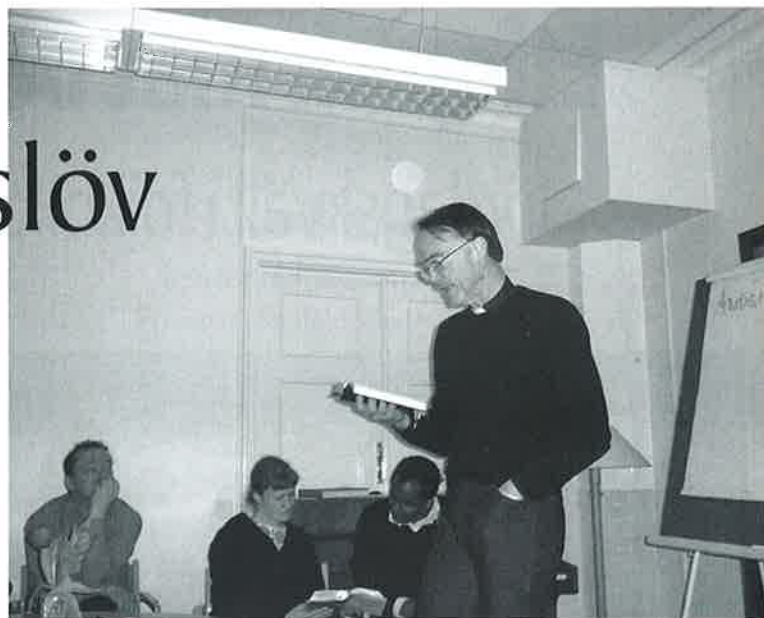
OAS-helg i Eslöv

Fredag-lördag 5-6 mars hölls OAS-helg i Eslöv. Bakom helgen stod – förutom EFS i Sydsverige – OAS-rörelsen, Eslövs församling och Sensus studieförbund.

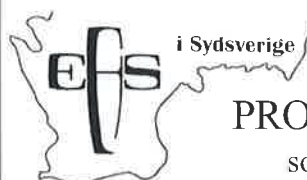
Talare under helgen var Berit Simonsson, Hans Weichbrodt, Jan Sköld och Olof Edsinger. Helgen innehöll tre stora möten i Eslövs kyrka och seminarier under lördagseftermiddagen i församlingsgården och EFS-kyrkan. Ämnena för seminarierna var "Den profetiska gåvan i teori och praktik" (Jan Sköld), "Hur fungerar nådegåvor i praktiken?" (Berit Simonsson och Hans Weichbrodt), "Andlig kamp" (Olof Edsinger) och "Livsförvandlande hemgrupper" (Marie-Louise Nilsson). Under kvällsmötena erbjöds möjlighet till personlig förbön, att bli smord med olja, själavård och bikt. Bönedukar delades även ut till sjuka som inte kunde vara med. Mot slutet av lördagens kvällsmöte ledde församlingens kyrkoherde, Christer Löfqvist, ett stort nattvardsfirande där gåvorna delades ut vid tre stationer.

Nästa OAS-helg i samarbetet EFS i Sydsverige – OAS-rörelsen blir 4-5 september i Listerkyrkan, Hällevik.

Text och foto: Torbjörn Larpers, Eslöv

Jan Sköld.

i Sydsverige har en
PROJEKTTJÄNST
som Du kan söka

Vi vill under ett par år framåt satsa intensivt på konfirmanduppföljning och vår vision GUL (Guds Underbara Liv). Visionens grundtanke är cellgrupper för våra ungdomar, t. ex. som uppföljning av deras konfaläger.

Din uppgift kommer att vara inriktad på att få detta arbeta att fungera självständigt ute i distriktet. Genom att arbeta med distriktets pastorer/ungdomsledare och frivilliga, ska arbetet drivas med hjälp av dessa när projektiden är slut.

Några arbetsuppgifter: Kartläggning av ungdomsarbetet, uppbyggnad av kontaktnät, strukturering, administration, läger, utbildningar och inspirationsdagar m.m.

Du kommer att ingå i distriktsexpeditionens arbetslag, men också ha en referensgrupp att jobba med.

Tjänsten är på heltid i 2 år eller på deltid i 3 år.

Tillträdesdatum och lön diskuteras. Bil erfodras!

Ansökan till:
"Projektjänst",
EFS i Sydsverige, Vallgatan 9, 281 31 Hässleholm
0451-38 80 70 (Vid frågor kontakta Df Paul Persson)
Ansökan ska vara oss tillhanda SENAST den 30 april

Valborg på Höllviksstrand

30/4

19.30 Teater Glädjetår från Sundsgården med dramat Rut: En teaterpjäs om mod, styrka och lojalitet

Servering & våreld

www.hollviksstrand.com

Etiopisk mat och bildvisning

– lördagskväll i folkbildningens tecken

Lördagen den 28 februari var en härlig vårvinterdag. När jag vid halvsextiden satte mig på cykeln för att trampa bort till Hässleholms församlingshus var det fortfarande ljust. Snart mörknade det, men då var den etiopiska aftonen redan i gång.

Innan vi hälsades välkomna hade vi tid att gå omkring och bekanta oss med varandra och med etiopiska nytto- och konstföremål som förevisades. Här fanns bland annat ett korgflätat, vackert mönstrat lågt "pelarbord" vars "bordsskiva" var stor nog att rymma ett fat, gemensamt för alla som samlades kring det. Skivan omgavs av en hög kant och täcktes av ett lock när det inte vankades mat. På en vägg hängde en karta över Etiopien.

Jenny Magnusson från den internationella gruppen i Hässleholms församling hälsade alla välkomna – vi var omkring 50 personer – och berättade att detta var första gången som gruppen ordnade en dylik afton. Även Eva-Karin och Paul Persson hälsade oss välkomna – på etiopiska språk. Paul var reseledare för den grupp som under jul- och nyårshelgen besökte Etiopien. Båda rörde de sig vant i sina vita etiopiska kläder, bestående av byxor, tror jag, och sedan tyg som virats runt kroppen (jag är ingen Ingrid Schrewelius). Min bordsgranne som deltog i nämnda resa berättade att etiopierna är skickliga att anpassa dräkten till den rådande temperaturen: om man fryser eller är för varm kan man alltid fördela tyget på ett annat sätt över kroppen. En annan resenär vid vårt bord berättade om ett av sina

första intryck sedan de landat i Addis och färdades i buss genom staden på kvällen. Här och där på trottoarerna låg något som liknade tygbylten, men det var människor som låg och sov i sina traditionella klädedräkter. Mötet med fattigdomen var inte lätt, berättade han.

Annorlunda måltid

Så var det dags för oss att äta. Maten var tillagad av ett etiopiskt par, som driver ett cateringföretag i Lund. De var på plats, iförda vackra dräkter också de, och berättade om den mat vi skulle få. Att äta på etiopiskt vis innebär att man äter med händerna. Paul gick från bord till bord med en skål vatten och en handduk så att vi kunde tvätta händerna. På varje bord landade så ett par stora fat med vackert upplagda rätter. Etiopisk mat är inte bara pepparsås hade vi just fått höra och det såg vi nu med egna ögon. Med en bit injerabröd i handen gällde det att plocka upp något från fatet och sedan föra det till munnen. Paul berättade att det händer att etiopierna matar varandra; själv var han en gång på ett bröllop där han bara behövde gapa. På faten låg linser, bönor, kyckling med mera. Gott var det, kryddorna underbara.

Bilder får berätta

När nu kroppen fått sitt var det dags att gå ner till församlingssalen för att titta på Pelle Joélsons diabilder. Hustrun Birgitta inledde och berättade att resan till Etiopien för deras del innebar ett återseende av det land som de arbetade i under tre år i början av 70-talet. Pelle var med och byggde många hus, bland annat de som nu används av dövskolan i Nakamte och Birgitta utbildade vävinstruktörer. Pelle hade många

noggrant utvalda bilder med sig och berättade intressant och levande. Inga longörer här inte! Särskilt gripande var berättelserna om återseendets glädje, om mötet med ett par av dem han arbetade med för trettio år sedan.

Etiopiskt kaffe...

Återstod så det som är så viktigt både i Etiopien och i Sverige, nämligen kaffet. Åter fick vi en introduktion av vår etiopiska vän från Lund. På bordet där kaffet hälldes upp i små koppar brann en rökelsesticka. Vid kaffet sjöng vi en sång på något av Etiopiens språk och fick tillfälle att ställa frågor. Någon undrade vad som förändrats i Etiopien under de gångna trettio åren. Den dramatiska befolkningsökningen löd ett av svaren. All odlingsbar mark tas till vara; det är nödvändigt för att befolkningen ska få mat. Malaria är mer utbredd än tidigare, AIDS har tillkommit.

Avslutningsvis informerade Birgit Nilsson om Lutherhjälpens fasteinsamling. Hon nämnde bland annat ländernas dumpning av sitt livsmedelsöverskott i länderna och konsekvenserna därav. Mer om detta kan man läsa på Lutherhjälpens hemsida.

När jag åter satt på min cykel kunde jag konstatera att det varit en lyckad kväll.

Per Nilson, Hässleholm
Foto: Rolf Bemark

Konsert

17 april kl. 19.00 på ÅhusGården
med

Gospellägrets

ledare och deltagare.

Fri entré. Kollekt. Servering.

Välkomna!

ÅhusGården

Under våren och sommaren 2004 vill vi hälsa dej välkommen till bland annat:

Valborgsmässoafton 30/4

19.30 Teater Glädjetår från Sundsgården
med dramat Rut

Kristi himmelfärds dag 20/5

Barnens dag!

En hel dags skoj för barn m föräldrar.

13.00 Lunch

14.00 Lek och äventyrstationer

16.00 Barnteater med Gunlög Rosén

17.30 Kvällsmat

19.00 En kväll för vuxna med
Gunlög Rosén

Pingstafton 29/5

18.00 Konsert med Österlen Gospel

19.30 Supé

Bibelhelg med Anders Sjöberg 5-6/6

Bibelhelgen börjar kl 10 på lördag
och avslutas med nattvard söndag
kl 14.00

Sommarläger 16-20/6

Barnläger med ledarskola

Välkommen!

www.hollviksstrand.com

Handlingar till distriktets årsmöte 24 april i Ängelholm (St Mikael) har skickats ut till föreningarnas ordförande/kontaktperson. Om föreningen inte fått årsmöteshandlingar ber jag er att snarast kontakta distriktsexpeditionen. Läs dessa handlingar och diskutera dem i föreningarna. Kalla gärna samman till föreningsmöte. Förutom årsmötesförhandlingar innehåller årsmötesdagen även gudstjänster och ett öppet forum om konfirmandverksamheten och distriktets framtida arbete. Se även annons i detta nummer av Livsluft! Lunchen under årsmötesdagen kostar 75 kr. Anmälan om lunch till distriktsexpeditionen senast 16 april. (Det är endast lunchen som måste förbeställas.)

Under våren är flera av distriktets anställda medarbetare på kompetenshöjande kurser. Distriktet har fått medel från EU för denna satsning. Exempel på kurser som medarbetarna deltar i är datorkurser och en kurs i målarbete.

Denna månad ber vi särskilt för:

- Det nya lägret **Påsklägret** på Solvik 12-14 april.
- Den nya **Gospelhelgen** i Åhus 16-17 april.
- Distriktets årsmöte den 24 april
- De **nätverk** som är igång i distriktet.
- **BikerChurch**

Torbjörn Larspers, tf distriktsföreståndare

Minnes- och högtidsgåvor

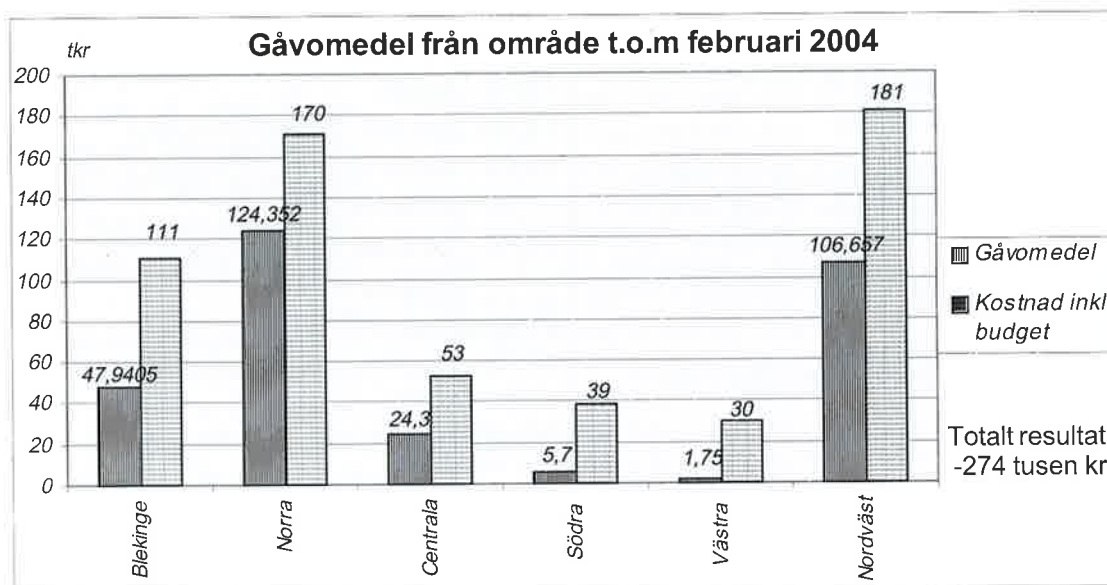
Februari

*Minnesgåvor till Märta Perssons och Ingrid Evertssons minne
Högtidsgåvor vid Erik Eliassons, Gunvor Perssons o Aina Nilssons högtidsdagar.*

Totalt inkommet under perioden: 2 500 kr till distriktets olika verksamhetsområden, 100 kr till ÅhusGården och 100 kr till EFS Mission.

Tack för gåvorna och alla varma tankar som följer dem.

Ekonomisk rapport

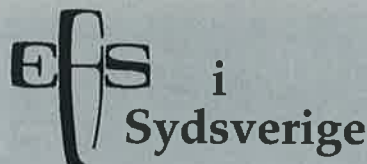

Diagrammet visar gåvomedel och kostnader för varje område till och med månaden 2004, i tusental kronor. I intäkterna ingår föreningsbidrag, kollektor och enskilda gåvor från föreningarna. Statsbidrag och landstingsbidrag är inte inkommet.

I kostnaderna redovisas både verklig personalkostnad för distriktsanställda pastorer i områdena och *Distriktsstyrelsens föreslagna* budgeterade kostnad för den föreningsgemensamma verksamheten.

almanacka

även på www.efssyd.org

		Nummer/sida
<i>april</i>		
1-2	MAF-dagar, ÅhusGården	
3	Kurs i Målarbete, Glimåkra	
8-10	Påskläger, 12-14 år, Solvik, Åsljunga	
8-13	Påskdagar, EFS-Gården, Åsljunga	
16-17	Gospelhelg, ÅhusGården	4/13
17	Gospelkonsert med Gospellägret, ÅhusGården	4/17
24	Distriktets årsmöte, S:t Mikael, Ängelholm	4/12
30	Valborgsfirande på Höllviksstrand	4/15
<i>maj</i>		
1-2	Äktenskapskurs, ÅhusGården	1/14
8	Årsmöte Föreningen EFS-Gården, Åsljunga	
10-15	Läkarmissionen, EFS-Gården, Åsljunga	
19-23	Förträff, konfaläger, Heljaröd	
20	Kristi himmelfärds dag – Barnens dag, Höllviksstrand	4/17
20-23	EFS Årskonferens, Umeå	
22	Gospelkonsert med Gospellinjen från Glimåkra fhs, ÅhusGården	
29	Cup GUL, Lerberget	
29	Konsert med Österlen Gospel, Höllviksstrand	4/17
30	ÅhusGårdens Musikfest	
<i>juni</i>		
5-6	Bibelhelg med Anders Sjöberg, Höllviksstrand	4/17
16-20	Sommarläger, Höllviksstrand	4/17
16-10/7	Konfaläger, Åhus	
21	Midsommarfirande, ÅhusGården	
24-17/7	Konfaläger 1, Åsljunga	
24-27	RiksBlåsarfest, Örnsköldsvik	
25-4/7	Midsommarljus, Heljarödsgården	
<i>juli</i>		
13-31	Konfaläger, Heljaröd	
15-7/8	Konfaläger 2, Åsljunga	
26-31	Blåsarläger, Glimåkra fhs	
<i>augusti</i>		
11-15	Bibeldagar, Ringamålagården	
11-15	TEJP, Riksungdomsläger, Örnsköldsvik	
13-15	Missionskonferens, ÅhusGården	
<i>september</i>		
3-4	OAS-helg, Listerkyrkan, Hellevik	
10-12	Ashram, EFS-Gården, Åsljunga	
<i>oktober</i>		
12-17	Bibel- & Gemenskapsvecka, EFS-Gården, Åsljunga	
<i>november</i>		
13-14	Gåsamiddag, EFS-Gården, Åsljunga	
27, 28	Julbord, EFS-Gården, Åsljunga	

Vallgatan 9, 281 31 Hässleholm
Telefontid: 10 - 15, lunch 12.30-13.
Telefon: 0451 - 38 80 70
Telefax: 0451 - 38 80 71
E-mail: info@efssyd.org
Hemsida: www.efssyd.org
Bankgiro: 196 - 7900
Postgiro: 3 28 67 - 4

Distriktsordförande

Christer Caesar, Krokvägen 4
281 51 Hässleholm 0451- 845 36

Distriktsföreståndare

Paul Persson, 0451 - 38 80 70
0708 - 28 61 65

epost: df@efssyd.org

eller paul.persson@efssyd.org

Distriktsekonom

Cecilia Engström 0451 - 38 80 70

Distriktskonsulent

Annica Nordqvist 0451 - 38 80 72

Assistent

Ingrid Viberg 0451 - 38 80 70

EFS-Gården, Åsljunga

Ånhultsvägen 31

286 72 Åsljunga

Tel: 0435 - 46 00 54,

46 00 52 (fax)

E-post: efs-garden@iname.com

Heljarödsgården

Farhult

263 93 Höganäs

Tel: 042 - 680 29 (även fax),

042 - 680 24 husmor

Ringamålagården, EFS

PI 5105

374 92 Asarum

Tel: 0454 - 620 63

Sommargården Höllviksstrand

Höllviksstrandsvägen 2

236 38 Höllviken

Tel: sep - maj 046 - 25 31 66

jun - aug 040 - 45 12 02

Stenbräckagården, Tjurkö

370 43 Sturkö

Tel: 070 - 654 61 85

Fax: 0455 - 460 85

E-post: info@stenbracka.k.se

Hemsida: www.stenbracka.k.se

ÅhusGården, EFS

Sigfridsvägen 5, 296 38 Åhus

Tel: 044 - 24 00 20

E-post: ahusgarden@efssyd.org

Mitt vittnesbörd

Att vara kristen är inte alltid lätt!

Att vara kristen är inte alltid lätt! Jag vet inte hur många gånger jag tänkt så eller hört andra säga det. Att lägga någonting i Guds händer och därefter kunna slappna av i tanken att min Gud är den störste och han fixar det här tillsammans med mig är inte alltid det lättaste.

För ungefär en månad sedan åkte jag till Stockholm för att vara med på Berzeliusdagarna där. Dessa två dagar var ägnade åt att locka gymnasister till kemistudier efter studenten. Jag fick den stora förmånen att åka dit tillsammans med två elever från min skola. Min lärare var så stolt över att just jag skulle få åka, men jag kände denna resa som en börda. På något vis hamnade jag efter alla funderingar till slut på tåget och kände mig helt ensam. Men ju längre tiden gick kände jag en frid lägga sig inom mig. Jag var inte ensam.

På tåget hem igen, två dagar senare var jag otroligt starkt medveten om vilken stor skatt jag har.

Jag insåg detta då jag berättade för två personer som jag träffade i Stockholm, om att jag var kristen och uppväxt i en kristen familj. Båda utbrast utan tvekan att jag nog inte anade hur lyckligt lottad jag var. De hade alldeles rätt! Tidigare hade jag inte tänkt på hur bra jag faktiskt har det. Det är så ofta småsaker, som skolan, som gör en blind. Jag har en Fader i himlen som alltid är med mig. Tack vare honom har jag träffat vänner som man alltid kan vara avslappnad med.

På lördagskvällarna är UG på Heljaröd en självklar vinnare framför festande med klasskompisar. Varför ta till något man mår dåligt av när man istället kan fyllas av den Helige Ande! Det är inte alltid lätt att vara kristen, men om man frågar mig så är det betydligt lättare än att klara sig UTAN Gud!

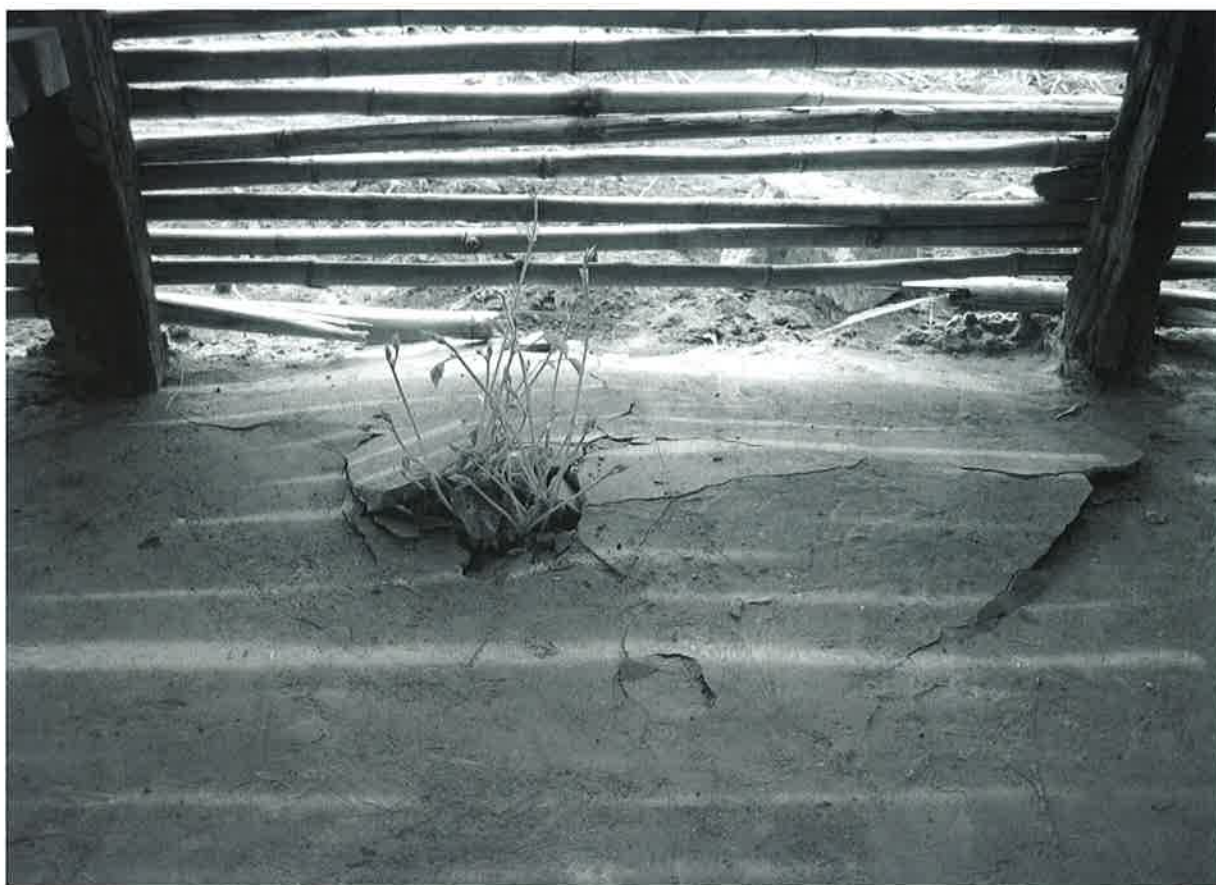
Sara Jönsson, Allerum

Nr 5 - 2004

Livsluft

EFS-Nytt Syd

Betraktelse sid 4

Dagbok – från de första dagarna i april, sid 10

- Betraktelse, sid 4
- Jubileumsös med Bodekulls blås, sid 8

Innehåll

- sid 3 Synpunkten
- sid 4 Beträktelse
- sid 5 Delaktighet och engagerad
- sid 6 EFS i Sydsveriges persongalleri
- sid 7 Möte med Mästaren
- sid 8 Jubileumsös med bodekulls blås
- sid 10 Dagbok från de första dagarna i april
- sid 12 Målarbete med eftertanke
- sid 13 Annonser
- sid 14 Expinfo
- sid 15 Almanackan
- sid 16 Mitt Vittnesbörd

Fram för fler dåliga kompisar!

– Det känns inte som att jag har något gemensamt med så många här. Uttalandet förvånade mig – inte för att man inte kan känna så – men för att hon kunde komma fram till det efter bara någon timme i sällskap med ca 20 personer med det enda uppenbara sambandet att vi alla går på samma skola.

Ibland vet jag genast om jag tycker om en ny bekantskap, men ofta kan det vara tvärtom – de jag tycker verkar trevliga i början går mig på nerverna efter ett tag och de jag stör mig på i början visar sig bli goda vänner. Så för mig är det näst intill omöjligt att göra ett uttalande som tjejen på födelsedagsfesten. Jag vet inte om det beror på att jag är en dålig människokännare eller på grund av att jag inte vet vad jag själv uppskattar, men vis av mina erfarenheter brukar jag tänka att alla människor har sina goda sidor och en del behöver bara mer tid för att de ska visa sig, eller kanske hellre – för att jag ska upptäcka dem.

I Erlend Loes bok "Naiv Super" har huvudpersonen två kompisar – en bra och en dålig. Jag tycker det är

underbart uttryckt. Tänk att inte sluta räkna med en dålig kompis som sin kompis. En besvärlig relation behöver ju inte vara mindre värdefull än en god. Ibland är man själv en dålig kompis och får behålla sina vänner ändå. Då får man uppleva nåd. Ibland kanske man behöver vara en bra kompis åt en dålig en, ibland kanske man inte behöver det men vill vara det ändå – för sin egen, eller för kompisens skull. Det är nästan så att man kan önska sig fler dåliga kompisar – för friktionens skull, eller mer friktion i sina relationer för relationens egen skull.

Ibland kan jag tro att vi (särskilt som svenskar – ett mindre socialt folk) kräver lite för mycket av våra relationer – både i vad vi förväntar oss av andra, och vad vi tror oss måsta ha att erbjuda, och så förlorar vi något värdefullt i båda fallen – nåden i att få tycka om och vara omtyckt som kompis, vare sig man är en bra eller dålig sådan för stunden.

Helena Dahlberg, som läser spanska i San Sebastián, saknar sina vänner och njuter av att träffa nya.

Redaktionsruta

Livsluft nr 5/2004
Årgång 12
Livsluft EFS-Nytt Syd
är tidningen för EFS i
Sydsverige.

Adress: Livsluft
Vallgatan 9, 281 31 Hässleholm
Tel: 0451 – 38 80 70

Ansvarig utgivare är Paul Persson
Tfn. 0451 – 38 80 70
Redaktör: Helena Dahlberg
Sofierogatan 3a, 212 17 Malmö
Tel: 040 – 29 08 23
e-post: livsluft@efssyd.org

Manus ska vara redaktören tillhanda senast:
Den 7/5 för nr 6-7. Plan utgdag den 15/6 - 2004
Livsluft kommer ut med 10 nr/år.
Prenumerationspriset är 220:-/helår.
Pg 621 66 09 - 5
Bg 5396 - 9093

Annonspriser:
Helsida 2.500:-
Halvsida 1.400:-
1/4 sida 850:-
1/8 sida 450:-
1/16 sida 250:-

Tryck:
Stridhs Tryckeri
Box 63
261 22 Landskrona
Tel: 0418 – 44 61 80

Vi måste göra detta tillsammans!

Känner Du igen den här frågeställningen? "Att vara eller inte vara..." Ska detta verkligen vara en fras som behöver användas så ofta när det gäller våra distriktsgemensamma läger?

Ta en titt på lägerfoldern som är med i detta nummer! Visst är det kul! Att det händer SÅ många saker under sommaren. Men Du, titta en gång till på Miniörlägret och Sommarlägret! Jo, gör det nu!

Såg Du något som inte stämmer? Jag tror att Du såg det. Ja, just det ett frågetecken på raden där ledarnas namn ska stå.

För mig blir frasen i inledningen mer och mer vardag för varje termin som går. Visst ska det vara läger för våra barn i distriktet. Det är det jag brinner för och jobbar för. MEN, jag kan inte göra dem själv! Våra anställda kan inte alltid vara dem som ska dra i våra läger och arrangemang. NEJ, vill vi ha läger för våra barn så får vi faktiskt ta och börja hjälpa åt!

I EFS i Sydsverige finns det ett ungdomsutskott (UU) som tillsammans med mig jobbar med barn- och ungdomsverksamheten i distriktet. Detta känner Du säkert redan till. För två år sedan gjorde UU en rundringning till ca 25 av föreningarna i distriktet som har denna verksamhet och ställde lite frågor om distriktets lägerverksamhet. Bland annat ställdes denna fråga:

- Vilka resurser skulle Din förening kunna bidra med när det gäller distriktets barn- och ungdomsarbete?

UU valde att ringa för att få den

personliga kontakten och för att samtidigt kunna få möjligheten att diskutera svaren och idéerna som finns i föreningarna. Svaren var väldigt olika. Några föreningar svarade att de hade svårt med ledare på hemmaplan och trodde sig inte kunna hjälpa till på distriktsläger för det skulle bli för mycket. Andra erbjöd ekonomisk hjälp för det var vad de kunde. Det fanns till och med föreningar som sa sig kunna ta hand om två läger per år. Var är Ni nu?

Vad göra? som min mattelärare alltid sa när talen på svarta tavlan skulle lösas. Ja, det är som sagt den återkommande frågan. Nu måste vi komma vidare och hur ska vi tillsammans genomföra våra läger? Kan Du tänka dig att vara ledare? Kan Ni i er förening ställa upp som ledare?

Vi måste göra detta tillsammans! Hur rimligt är det att jag lägger ner flera dagars arbetstid på att leta ledare? Inte alls rimligt om ni frågar mig. Jag gör det för att det är mitt

jobb och för att jag verkligen vill att lägren ska bli av. Varför ska jag alltid ringa Dig? Kan inte Du ringa mig? NU, tycker jag det börjar bli upp till Dig att höra av Dig och säga att jag kan hjälpa till! Börja med sommarlägren! Du kommer inte att bli besviken, det är fantastiskt att få dela några dagar med barnen och ungdomarna. Jag har gjort det i fem år, så jag vet, men jag behöver bytas ut!

De krokiga frågetecknen i lägerfoldern ska rätas ut! Annars blir det inga barnläger i sommar!

Annica Nordqvist, distriktskonsulent
annica.nordqvist@efssyd.org

Ps. Jag vill verkligen framhålla att det finns några som de senaste åren har gjort ett fantastiskt jobb för våra läger. Utan dem hade vi redan varit utan några av barnlägren. Vi kanske borde bilda fler nätverk runt våra olika läger?! Blåsarlägret, Höllviksstrands och Stenbräckas läger kan väl få vara förebilder i detta.

Växtkraft-skaparkraft- uppståndelsekraft

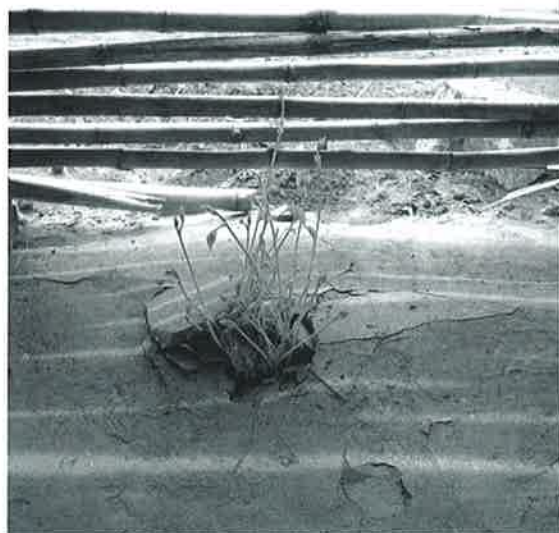
Ni kanske undrar vad den här bilden föreställer. Det är en bild tagen i Kilwas gamla bambukyrka och visar hur växtligheten börjat komma upp genom golvet inne i kyrkan. Golvet är inte så bra gjort. Det är tunt, men av cement.

Bilden har följt mig i mina tankar. Jag ser den som en bild av Guds enorma skaparkraft och växtkraft. Jag ser bilden som en bön för vad Gud kan göra i församlingen i Kilwa. Jag ber att den nya kyrkan som byggs, ska få bli en samlingsplats där Guds kraft predikas och där evangeliet får föras vidare till den till största delen muslimska befolkning.

Vi har nyss firat påsk och vi har återigen blivit påmind om hur Jesus hängdes upp på ett kors, lades i graven och uppstod på tredje dagen. Jesus vann seger över döden. Den uppståndelsekraften får vi också del av när vi tror på Honom. Det får vi föra vidare till våra medmänniskor.

Växter som i kyrkgolvet i Kilwa behöver någon form av näring annars vissnar dom. Likadant är det med vårt kristna liv. Tar vi inte påskens uppståndelsekraft till oss varje dag, är jag helt säker på att vår tro börjar tyna bort.

Nu när våren kommer, se växtligheten i naturen, låt Guds växtkraft och skaparkraft få spira och grönska och bära frukt i ditt liv.

*O Gud, du som låtit Kristus
vinna seger över döden
och öppnat evighetens portar
låt oss i tro hålla fast vid Honom,
så att vi vandrar på Dina vägar
och med alla Dina heliga få ärva
det rike Du berett.*

*Du som med Honom
och den Helige Anden
lever och verkar,
från evighet till evighet.*

Text och foto: Ingvar Persson

Delaktighet och engagerad

– En kurs för att öka det frivilliga engagemanget

Ett sextiotal personer från Lunds stift var samlade på Lunds stiftsgård Åkersberg en lördag i mars för att delta i kursen "Delaktighet och engagerad." Kursen ingår i det projekt som ett nybildat forum under namnet "Ideellt forum" har startat ute i stiftet. Bakom "Ideellt forum" står bland andra studieförbundet Sensus och EFS. En given målsättning är att öka det frivilliga engagemanget i Svenska kyrkans församlingar.

Bland föreläsarna var EFS väl representerat. EFS förre ordförande Katarina Glas var en av föreläsarna tillsammans med bland andra Lennart Jacobs och Kars-Erik Forsgren numera verksamma i studieförbundet Sensus.

I många församlingar har man kommit en bra bit på väg vad gäller det frivilliga engagemanget. Det känns positivt att konstatera att det finns oerhört många lekmän inom Svenska kyrkan som brinner för uppgiften att vara delaktig och engagerad i sina församlingar. Bland deltagarna på Åkersberg fanns det också flera EFS-are. Det kändes positivt att i samtal och diskussioner få mötas och ge visioner för hur inflytande för lekmännen kan förstärkas i församlingarna. Här är jag övertygad om att EFS har mycket att bidra med och att många broar kan byggas mellan EFS och Svenska kyrkan. Som med allt annat är förutsättningarna att man får mötas, samtala, ge tankar och ideer.

Katarina Glas påminde om kyrkordningens första punkt där det bland annat sägs att "kallelsen att föra ut evangeliet är given åt hela Guds folk." Med andra ord det finns plats för oss alla, både anställda och lekmän, EFS-folk och kyrkfolk, och det är i mötet mellan oss som de goda samtalen uppstår. Just därför upplevde jag en dag som denna hur viktigt det är att mötas och dela erfarenheter och visioner. EFS behöver i många fall vidga sina gränser och Svenska kyrkan behöver finna nya impulser för frivilligheten i församlingarna.

En fråga som ställdes under konferensen var varför man som enskild vill engagera sig? Svaret som gavs är tänkvärt. Man är bara beredd att engagera sig för en sak, en uppgift, om denna sak och uppgift känns angelägen

och viktig. Följdfrågan blir då: vad är viktigt och angeläget för mig?

Ordförande för Svenska Kyrkans Unga i Lunds stift berättade på ett humoristiskt och tänkvärt sätt hur han en gång blev en aktiv kristen och i dag leder stiftets ungdomar. "Det viktigaste var att någon såg mig och trodde på mig." Människor som får förtroende växer och det är bättre att många gör lite än att få göra allt.

Slutappellen innan vi skildes efter en givande dag var: Starta samtalet! Våga driva frivilligheten! Det finns många fler än vi ibland frestas tro som vill vara med...

Lennart Uddling
Lerberget

Bibelhelg med Anders Sjöberg

En vandring i Efesierbrevet: vila - växa - verka

Bibelhelgen börjar kl 10 den 5/6 och avslutas med nattvard kl 14 den 6/6.

Anmälan senast 1/6 till

Kristina Ek 046-200415

www.hollviksstrand.com

Gospelkonsert

Lörd. 22 maj kl. 19.00

Glimåkra Folkhögskolas Gospellinje.

Fri entré Kollekt Servering
Arr. ÅhusGården och Sensus

 ÅhusGården

Kvinnor i den nyevangeliska väckelserörelsen

– tidiga exempel från Skåne och Blekinge

När man läser den nyevangeliska väckelserörelsens historia slås man av att det nästan enbart är männen som syns. Under de första 100 åren var det män som satt i styrelserna, var predikanter och byggde missionshusen. I jubileumsböckerna är det männen som avbildas. Kvinnorna är osynliga, egentligen har de osynliggjorts. För vi vet att väckelserörelsens historia är fylld av kvinnor.

Det är under de senaste 50-60 åren som kvinnor släppts fram på den offentliga arenan inom den nyevangeliska väckelserörelsen, mycket beroende på att samhället förändrats. Den första kvinnan som blev invald i EFS styrelse var Isabella Stolpe. Detta skedde 1943.

Ett viktigt undantag finns dock. I det framväxande DUF (De Ungas Förbund) verkar det som att kvinnor snabbare kom i ledande positioner. DUF bildades 1902. En av förgrundsgestalterna på riksplanet var Efraim Rang. DUF hjälpte till att organisera en stor ungdomsväckelse inom den nyevangeliska rörelsen under 1900-talets första decennier. På lokalplanet bildades ungdomsföreningar som sedan slöt sig samman länsvis. En anledning till att kvinnorna hade större möjligheter att göra sig gällande på lokalplanet inom DUF kan vara att ungdomsorganisationen befann sig i ett pionjärstadium.

Kvinnorna har varit betydelsefulla i rörelsens hela historia. Ett par exempel på kvinnor som i väckelserörelsens inledningsskede betydde mycket var Amelia von Braun i Karlshamn och Ingrid Maria Dyberg i Skanör. Amelia von Braun bidrog till att introducera söndagsskolan i Sverige och Ingrid Maria Dyberg var viktig för att starta det nyevangeliska arbetet i hemstaden Skanör. Ett annat intressant exempel på kvinnornas betydelse är att när den nyevangeliska rörelsens arbete startade på Råå 1865 var det en kvinna – karakteristiskt nog känner vi idag inte till hennes namn – som kände nöd för rååborna och därför började dra i en del trådar. Denna kvinna var född på Råå, men bodde i Helsingborg. Hon hade själv kommit till tro och ville att hennes släktingar på Råå och hela fiskeläget skulle få ta del av vad hon fått höra. Kvinnan kontaktade därför den kände konsul P. Olsson i Helsingborg vilken blev mycket engagerad. Ett hus hyrdes på Råå för att ha som skol- och predikolokal. En kristen lärarinna, Elisabeth Ekensten, och en annan kvinna, Maria

Hammarström, flyttade till Råå för att där starta en kristen verksamhet för att nå rååborna. Genom husbesök bjöd man in till predikningar i det hus man hyrt. Till dessa samlingar kallade man predikanter. Efter en tid fanns en liten grupp på Råå som sedan fortsatte arbetet. Även om ekonomisk hjälp hade givits av konsul Olsson, var det en kvinna som tagit initiativet till verksamheten och två andra kvinnor som flyttade till Råå för att som ett slags evangelister försöka nå befolkningen där.

Kvinnornas arbete i syföreningar, arbetsföreningar, barnsamlingar, som förebedjare och givare är också viktigt att lyfta fram.

I min forskning stötte jag för en tid sedan i ett arkiv på en förteckning över prenumerationer på missions-tidskriften *Skånes Missionsblad* åren runt sekelskiftet 1900. *Skånes Missionblad* var en regional tidskrift som kom ut en gång per månad. Den gavs ut av Västra Skånes Missionsförening, Hässleholms Missionsförening och Nordöstra Skånes Missionsförening tillsammans. Tidskriften spreds i Skåne, Blekinge, södra Halland och södra Småland. Vid den aktuella tiden var Anders Åberg, Helsingborg, redaktör. Tidskriften spreds bland annat av prenumerantsamlare som värvade prenumeranter. Prenumerantsamlarna fick viss rabatt och kunde tjäna en slant på sitt arbete, men framför allt bör man se att prenumerantsamlarna kände ett ansvar att tidskriften skulle spridas till så många som möjligt. Och en överraskande stor andel av *Skånes Missionsblads* prenumerantsamlare var kvinnor. Här måste man komma ihåg kvinnornas svaga sociala ställning vid förra sekelskiftet. Bland annat saknade de rösträtt.

Spridandet av *Skånes Missionsblad* och annan litteratur var ett evangelisationsansvar. Genom att samla prenumerationer såg prenumerantsamlarna till att Ordet spreds till hemmen också i deras by eller stadsdel. Prenumerantsamlandet var även ett uttryck för läroansvar. De som samlade prenumeranter för en viss tidskrift menade att den tidskriften var en rätt uttolkare av Gudsordet. Och den skulle spridas bland människorna.

Tiden var ännu inte mogen för kvinnor att framträda som förkunnare och sakramentsförvaltare, även om det

skett i en del väckelsekretsar. Att samla prenumeranter var ett sätt för kvinnorna att sprida Ordet. Litteraturmissionen var viktig för den nyevangeliska rörelsen. Vi vet att EFS gav ut mycket litteratur genom sin förlagsverksamhet. Missionstidskrifter presenterade nyheter från den yttre missionens område, men tidskrifterna innehöll även andakter, predikningar och läroframställningar. Genom missionstidskrifterna spreds även information om när rörelsens resande predikanter besökte de olika områdena och när de stora missionsmötena hölls. Det hände att de mest omtyckta kristna tidskrifterna bands samman årgångsvis och lånades ut mellan hemmen. På det viset lästes tidskrifterna av många. Bland annat skedde det med Rosenius *Pietisten*. Ibland slutade tidskrifterna cirkulera först när bladen var alldeles sönderlästa. Mest bekanta som litteraturspridare var kolportörerna – men även prenumerantsamlarna var här viktiga.

Kvinnorna har varit viktiga när vi tittar bakåt. Och det är betydelsefullt att vi upptäcker det.

Torbjörn Larspers, Eslöv

Emmabo söker förskollärare

Emmabo är en liten, mysig förskola med 14 barn mellan 1 och 5 år och drygt tre tjänster i en äldre villa mitt i Eslöv. Förskolan drivs av EFS-kyrkan i Eslöv, och är en viktig del i vårt utåtriktade arbete. Förutom att ge barnen god omsorg i en lugnare miljö vill vi skapa kontakter och dela vår tro med barn och föräldrar. Vi söker nu dig som är förskollärare och som skulle känna för en sådan uppgift i Guds rike.

Ring gärna så berättar vi mer!

Ansökan med referenser inkommen senast den 14 maj till Maria Larspers, Odengatan 3F, 241 31 ESLÖV, eller till maria.larspers@comhem.se
Tel. 0413-162 08

www.emmabo.nu

Stina Backlund och Anette Vikenmo framför "Möte med Mästaren" på ÅhusGården

Möte med Mästaren

Med detta som tema framfördes ett sång- och musikprogram på ÅhusGården en lördagskväll i slutet av mars. Stina Backlund, Skurup och Anette Vikenmo, Limhamn hade ställt samman programmet och framförde nu detta med sång, pianomusik och korta tal. Stina Backlund som är en skicklig konsertpianist arbetar f.n. som diakoniansvarig i Betaniakyrkan i Malmö. Anette Vikenmo är utbildad rytmikpedagog och arbetar som musiklärare. Båda har också tillsammans ansvaret för tonårskören i Betaniakyrkan.

Det var ett mycket väl komponerat program där vi på ett innerligt sätt blev lotsade genom programmet med väl valda sånger, avancerade pianostycken av Stina och korta

tal som vävde samman temat. Sångerna som valts framfördes såväl som solo av dem båda som duetter där deras röster på ett fint sätt kompletterade varandra. Programmet har en kristocentrisk tråd som tar tag i lyssnaren. Ett program till stor välsignelse för oss som fick ta del av detta. Ett program som varmt rekommenderas.

Text och foto: Bertil Carlsson

Jubileumsös med Bodekulls blås

KARLSHAMN - Halleluja. Your love is amazing. Your love makes me sing! Så ljudet när Bodekulls lovsångsband angav tonen för Bodekulls Blås jubileumskonsert i Kristofferkyrkan, där 30-talet inspirerade musiker och solister i det närmaste fick taket att lyfta i den anrika kyrkokalenderen.

Givetvis var lokalen sprängfylld och givetvis fanns profiler såväl från Karlshamns musikliv som från stadens politiska liv på plats denna oförglömliga söndagsafton, där fullt drag och inte minst spännande och djärva arrangemang satte konserten på listan över musikårets toppar i staden vid Mieån.

Ovärderlig musikskola

Och låt oss först som sist säga det handlade om en afton som helt vittnade om Karlshamns Musikskolas ovärderliga insatser. Eller som Åke Wirtén så träffande uttryckte det i sitt tack till de medverkande när stående ovationer och extranummer från tioårsjubilarerna var över:

– Vi har varit med om en fantastisk konsert en musikalisk upplevelse! Ett stort tack till musikskolan. Utan den hade vi inte fått vara med om något sådant här. Det hade varit ett intet utan den "förädling" av materialet som skolan bestått och består. Speciellt glad och stolt, och det med all rätt givetvis, såg en i publiken ut – musikskolans rektor Lars Eric Andersson.

Nyckelpersoner

Tre av nyckelpersonerna bakom succéjubileet var Bodekulls Blås motor och ledare Percy Larsson (trumpet) samt Christoffer Ohlsson (saxofon) och Per Fastrup (trumpet). De två sistnämnda studerar vid

musikhögskolan i Malmö och svarade tillsammans med Percy för dirigentskapet samt flera solon.

Jazz- och gospelinspirerad musik är Bodekulls Blås alldeles speciella signum vilket underströks denna afton med gediget ensemblespel av idel "taggade" och inspirerade musiker från inledande Preludium över psalmen "Helig, Helig" till avslutande negrospiritualen "Let my people go".

Härliga solister (mellis).

Redan tidigt i programmet inleddes de unga solisternas långa rad med Per Fastrup i "Trumpet Holiday" Per som senare i programmet även bytte till flygelhorn i "Adagio" ur "Concierto de Aranjuez". Däremellan hade inte minst Angelica Larsson dragit ned applåder med ett klockrent trumpetsolo i "Vilken vän", liksom Ulrika Bengtsson på altsax.

Hur känsla kombinerad med gediget handlag med tenorsaxen kan ingå en lycklig symbios demonstrerade Christoffer Ohlsson inte minst i "Lord I want to be a Christian".

"Familjeorkester"

Christoffer som fö även hade skrivit arrangemanget till bl a jazzvarianten av "Amazing Grace" och som var en av många medverkande med efternamnet Ohlsson eller Larsson denna gudabenedade afton för den stora "familjeorkestern", där t ex Christoffer hade att dirigera såväl pappa Björn (tenorsax) som mamma Carola (klarinet) samt syster Mikaela (valthorn), Gabriella (klarinet) Joakim (trombon) samt Jonatan (gitarr) och inte minst fästmon Elin Svensson, aftonens förnämliga sångsolist i "God bless the child" och i den svenska versionen av Sinatralåten "My way": "Jag hål-

ler hans hand".

Nämnas kan att Elin också sjöng i det inledningsvis nämnda lovsångsbandet tillsammans med Maria Eriksson, Gabriella Ohlsson och Jasmine Nordström.

Inte heller extranumren gick av för hackor: Lina Sandells Tryggare kan ingen vara i en version där det var absolut omöjligt hålla fötterna i styr samt en gospel med Ola Mårtensson som magnifik slagverkssolist.

För aftonens andakt, svarade Björn Ohlsson som med utgångspunkt från omvända slavskepparen John Newtons "Amazing Grace" talade om den oändliga nåden innan "Amazing Grace" exekverades med sonen Jonatans gitarrsolo och Jonas Larssons trumpetsolo.

Percy nyckelperson

I sitt ovan nämnda tack efter de avslutande stående applåderna betonade Åke Wirtén att utan Percy Larsson - "som inte minst fosttrat Per Fastrup och Christoffer Ohlsson" - hade ingen succékonsert kommit till stånd.

Välförtjänta hyllningar

Såväl de tre nämnda som sång- solisten Elin Svensson fick även blommar av Åke, medan Karlshamns Musikkår genom sin ordförande Per-Olof Clarin överlämnade en tavla föreställande musikkåren, där flera av Bodekulls Blås medlemmar bidragit till att hålla de musikaliska ställningarna.

Efter konserten bjöds på fika under god och hög stämning, där Bodekulls Blås fick ytterligare välförtjänta hyllningar.

STIG JOHANSSON

Allt var underbart !

I mars var jag så lyckligt lottad, att jag fick uppleva Bodekulls Blås 10-årsjubileum med orkester och gospel i Kristofferkyrkan i Karlshamn.

Alla medverkande överträffade alla våra förväntningar, med bravur! Denna kväll kommer jag att behålla i hjärtat lång tid framöver, och jag förstår att bakom succén ligger mera arbete än man kan tänka sig. Från musiken till kaffeserveringen – allt var underbart. Alla hade sin roll i varje moment, i sång eller instrumentspel, med glädje som avspeglades i ansiktena. Dirigenter, solister, ni var alla perfekta, plus medverkande bakom kulisserna. Alla gjorde den 28 mars 2004 till en oförglömlig kväll. Alla applåder och stående ovationer var ni värda.

I Bibeln läser man om Simeon, som bad till Gud att hålla honom kvar i livet, så att han fick ta emot Messias i sin famn, innan han skulle dö. Han levde och väntade i många år tills jungfru Maria kom med Jesus till templet för välsignelse. Simeon tog Jesus i famnen, tackade Gud och sade: "Nu kan jag dö, Herre!" Självtänkt kan jag inte få leva så länge som Simeon, men jag hoppas att jag får leva och uppleva flera konserter som denna, som t.ex. nyårskonsert, 20-årsjubileum och annat som Kristofferkyrkan bjuder på hela tiden, olika verksamheter under medverkan av de underbara familjerna Ohlsson, Larsson och många fler - jag vet inte allas namn. Tack än en gång, och välkomna åter! Kram till er alla!

Angelique Loumakis

Barnens dag på Höllviksstrand

Kristi himmelfärds dag 20/5

Barnens dag!

En hel dags skoj för barn och föräldrar.

13.00 Lunch

14.00 Lek och äventyrsstationer

16.00 Barnteater med Gunlög Rosén

17.30 Kvällsmat

19.00 Stå-upp-föreläsning med Gunlög Rosén

Anmälan för mat senast den 17/5 till
Kristina Ek på 046-200415

www.hollviksstrand.com

Vill du bli stipendiat i EFS utbytesprogram?

Är Du intresserad av EFS utlandsarbete? Vill Du under tre månader våren 2005 vara gäst hos EFS systerkyrka i Indien, Evangelical Lutheran Church in Madhya Pradesh? Ta chansen att resa ut och se andra delar av vår värld. Du kommer även att få vara med i arbetet med returstipendiaterna och få visa dem på ditt hemland.

Är du mellan 20 och 30 år? Då ska Du söka stipendium i EFS utbytesprogram.

Inbjudan att söka EFS utlandsstipendium gäller denna gång i första hand Dig som tillhör något av följande EFS-distrikt: Västsverige,

Sydsverige eller Sydöstsverige samt elever vid Johannelunds Teologiska Högskola, RAG och EFS folkhögskolor. Alla, oavsett distriktstillhörighet, äger dock rätt att söka.

Ytterligare information samt ansökningshandlingar kan Du få genom Din distriktsexpedition:

Annica Nordqvist, EFS i Sydsverige, Vallgatan 9, 281 31 Hässleholm

Tel. 0451-38 80 70 eller annica.nordqvist@efssyd.org
Hit sänder Du även din ansökan före den 31 maj 2004.

Stefan Nordström, Paul Persson och Mikael Arthursson vid MAF-dagarna på ÅhusGården.

DAGBOK — FRÅN DE FÖRSTA DAGARNA I APRIL

I form av en dagbok innehållande intervju, foton och referat vill jag, Paul Persson, berätta och informera om de tre första dagarna i april.

Torsdagen den 1 april:

De anställda i distriktets föreningar var tillsammans med de biträdande medarbetarna inbjudna till medarbetardagar denna dag. Denna gång var det på ÅhusGården och handlade om Naturlig Församlings Utveckling (NFU). Tre utav medarbetarna hade tidigare varit på handledarutbildning och det var de som höll i dagen. Dessa är Stefan Nordström, Karlshamn, Mikael Arthursson, Malmö och Torbjörn Larspers, Eslov. Jag fick för Livslufts räkning möjlighet att sitta ner och prata med två av dem:

Stefan, när hörde du första gången om NFU?

– På fortbildningskurs på Johannelund för några år sedan presenterade Klas Lundström materialet helt kort.

Vad är då NFU?

– NFU är ett redskap för att vårda församlingen så att den kan "växa i alla avseenden" Ef. 4:15. NFU handlar om vilka faktorer som är avgö-

rande för växten, hur man identifierar dem i sin egen församling och hur man sedan arbetar med dem på ett naturligt sätt.

– Det började med ett tyskt forskningsinstitut som genomförde en stor internationell undersökning av både växande och minskande församlingar. I denna undersökning deltog över 1000 församlingar från 32 länder. När man analyserade denna enorma datamängd fann man åtta grundprinciper som återkom hos de växande församlingarna.

– De kvalitativa särdrag som man fann är i sig varken nya eller överraskande. Men det intressanta med detta redskap är att man som församling inte jämför sig med andra församlingar utan hur man själv är på dessa avgörande åtta punkter.

Stefan, ni har använt materialet i Karlshamn, eller hur? Berätta.

– Efter att ha hört om det presenterade jag det för styrelsen. Vi kom överens om att läsa en bok om NFU. Sedan blev det inte mer utan det låg och mognade. Men vid en församlingshelg aktualiserades det igen. Och nu har vi gjort den första enkäten.

Mikael, har ni använt det i Malmö?

– Nej det har vi inte, men jag funderar på om det är något för oss.

När du funderar vad ser du som styrka i materialet?

– NFU använder en bild av en trätunna. Jag tycker den sammanfattar styrkan i materialet. Tunnan kan inte rymma mer vatten än den lägsta brädan. NFU kan hjälpa till att identifiera den svaga punkten. Och så får man använda energi från den starka områden för att höja den svaga.

Stefan, vad menar du är en styrka med NFU?

– Det som nämndes förut att man inte utgår från någon annan församling utan arbetar utifrån sin egen unika situation.

Ni har båda ställt upp som handledare och fått utbildning för det. Det betyder att ni inte ska handleda era egna utan andra församlingar förstår jag. Hur tänker ni hinna med det?

– Att få arbeta med frågorna som man ändå brottas med även utifrån någon annan församlings situation tror vi kommer att ge oss mycket tillbaka i vårt lokala arbete.

Trätunnan.

Fredagen den 2 april:

Efter en god natt på ÅhusGården samlades de anställda som kunnat stanna kvar för Medarbetarförbundets årsmöte och avslutning av medarbetardagarna. Personligen fick jag sova i mitt gamla kontor som nu blivit ett mycket fint litet sovrum.

Vid årsmötet blev det omval av styrelsen. Även i år består alltså styrelsen för Medarbetarförbundets lokalavdelning i distriktet av: Stefan Nordström (ordförande), Annika Nordqvist (sekreterare), Mikael Arturs-son (kassör), Tomas Ekman och Claes Vetterlein.

Efter valet följde ett samtal om den verklighet som råder i distriktet, nämligen att medarbetarna inte har en och samma arbetsgivare utan att de är anställda av många olika lokala arbetsgivare, både missionsföreningar och gårdsföreningar. Speciellt inför det nya avtal som inom kort kommer så inser man att det är viktigt att de lokala arbetsgivarna får kunskap om detta.

Senare på eftermiddagen inleddes ett folkhögskolemöte för personal på "EFS-folkhögskolor" på Glimåkra folkhögskola. Det varade i dagarna tre och jag var där bara en stund vid inledningen så detta är inte ett referat av ett möte som annars sägs ha varit det "bästa folkhögskolemötet". Nej, jag vill nämna det för att passa på att betona de otroliga resurser "våra" folkhögskolor är. Vi är glada för ett positivt samarbete med

Stefan Johansson

Glimåkra som bl.a. framkommer i resten av dessa dagboksanteckningar. Vidare är vi från distriktets sida mitt uppe i ett samtal med Sundsgården om ett annat samarbete. Spännande, ja det är verkligen spännande med den miljö som folkhögskolorna utgör.

Lördagen den 3 april:

Denna dag genomfördes den tredje kursdagen med målfrågor på Glimåkra folkhögskola. Ungefär hälften av distriktets föreningar har tagit chansen att sända personer från styrelserna till dessa dagar då Stefan Johans-

Grupparbete, Deltagare från S:t Mikael i Ängelholm

son givit de anställda och förtroendevalda redskap för att arbeta med målfrågor. Detta är en kurs som ingår i det kompetenshöjnings program som vi fått EU bidrag för. De anställdas kostnader har delvis täckts av EUbidraget. För övrigt har distriktet, de lokala föreningarna (resorna) och Glimåkra folkhögskola hjälpts åt för att göra dessa dagar möjliga. Ingrid Viberg har sammanfattat denna utbildning på detta vis:

Hur hittar vi rätt?

Tre olika lördagar har föreningar med ungefär lika storlek åkt till Glimåkra folkhögskola för att lära sig hitta rätt. Vi har inte varit på en vanlig orienteringstävling i Göingeskogen. Nej, det har handlat om vår förenings plats i Guds värld.

För att kunna göra rätt vägval måste vi, som den vana orienteraren, ställa oss dessa tre frågor: **Var är vi? Vart vill vi? Hur tar vi oss dit?**

Under ledning av Stefan Johansson har vi undervisats, inspirerats och sänts för det viktiga uppdrag vi alla, som Guds barn, har kallats till.

Härliga och konstruktiva samtal har berikat vår gemenskap.

Men hur går vi vidare? Vi kan ju inte bara leva på minnet av den sköna lördagen på skolan där vi också fick så god fika och härlig middag.

Låt oss uppmuntra varann i arbetet att gå vidare. Vi får komma ihåg Ylva Eggehorns ord "Vi är utrustade med varandra".

Ring gärna och berätta för oss på expeditionen hur ni tycker att vi kan hjälpa till. Vi gör det så gärna.

Låt oss inte heller glömma att Jesus inte har någon reservplan. HAN HAR BARA OSS, DU OCH JAG.

Ingrid Viberg

Kursdeltagare

Ja, det är bara att beklaga att denna lilla snutt på intet sätt kan göra rättvisa åt all klokskap som förmedlades denna dag. Det enda jag kan rekommendera läsaren av dessa rader är, att ta kontakt med dem från just sin förening, som var med på dessa målarbetsdagar, för att få veta mer. Och de föreningar som till äventyrs inte hade skickat någon representant, får väl gråta blod i väntan på något eventuellt framtida uppsamlingsheat.

För att målarbete är en givande sak, vet vi av erfarenhet i vår församling. En annan toppensak till allra sist: förplägnaden! Kokt torsk med senapssås, nyponsoppa med glass! Tack, för en på alla sätt givande dag!

Staffan Hulthén
Betaniakyrkan, Malmö

Målarbete med eftertanke

Jag hade förmånen att tillbringa en lördag i april på Glimåkra folkhögskola. Dagen hade som rubrik Målarbete i idéella föreningar och handlade om hur EFS-föreningar kan få en positiv utveckling genom att sätta upp mål för sin verksamhet – och uppnå målen.

En sak varje förening har nytta av att göra.

Vi fick fundera över frågor som: Vilka tillgångar har vi och vilka behov finns? Varför började en viss verksamhet och har något förändras sedan dess? Vilken är styrkan respektive svagheten i våra olika verksamhetsgrenar och finns där något problem?

Frågor varje församling har nytta av att ställa sig.

(Gör gärna en paus i läsningen här, och ta en funderare på ovanstående.) Dagen var den tredje som EFS i Sydsvrige hade inbjudit till i samarbete med Glimåkra folkhögskola. De olika EFS-föreningarna hade grupperats efter storlek, vilket verkade förståeligt. För även om frågeställningarna och de bakomliggande

principerna säkert var generella och gäller alla möjliga idéella föreningar, kan förverkligandet säkert se olika ut. Inte minst beroende på om det gäller en stor eller liten förening. Oerhört viktigt var säkert det inledande påpekandet att en församling inte är ett företag. Och att målarbetet därmed har fundamentala skillnader.

Guds barn är viktigare än Guds tjänare och församlingsmedlemmar – medlemmar i Kristi kropp – får inte ses som anställda i ett företag.

Denna väsensskillnad tydliggjorde Stefan Johansson, kursföreståndare för bibellinjen på Glimåkra, i en ytterst klargörande utläggning av Kolosserbrevet 1:24–29.

Det var en stor tillgång att hela dagen leddes av en så erfaren pedagog som Stefan Johansson.

Han talade om utåt- och inåt-perspektiv med Kristus hela tiden i centrum. Men samtidigt är inte centrum helheten, utan alla tre trosartiklarna – om Fadern, Sonen och den Helige Ande: om skapandet, frälsningen och helgelsen – måste vara med.

Minnes-och högtidsgåvor

Mars

Högtidsgåvor vid Erik Eliassons och Aina Nilssons högtidsdagar och Torsten Olssons 80-årsdag

Totalt inkommet under perioden: 900 kr till distriktets olika verksamhetsområden, 100 kr till Blindskolan i Backo.

Tack för gåvorna och alla varma tankar som följer dem.

Sommarläger 2004

Sommarläger på Åsljunga

Du som är född 90, 91 eller 92 – kom på läger den 19-21 juli på Solvik i Åsljunga.

Pris: 450 kr

Ledare: ? (inget läger om inte ledare finns!)

Ta chansen till ett läger mitt på sommaren! Vad kan vara mer perfekt än att få åka på läger på sommarlovet? Här blir det fullt ös, med massor av kul saker som händer.

Anmälan till EFS-exp. Vallgatan 9,
281 31 Hässleholm
Tel: 0451- 38 80 70, fax 0451- 38 80 71
Mail: dk@efssyd.org
Senast den 1/7 vill vi ha din anmälan!

Miniorläger

den 9-10 juli

på Solvik, Åsljunga för dig som är född 93, 94 eller 95!

Pris: 300:-

Ledare: ? (inget läger om inte ledare finns!)

Kom och var med om härliga lägerdagar på Solvik!

Anmälan till:
EFS-exp, Vallgatan 9, 281 31 Hässleholm
Tel: 0451-38 80 70, fax 0451-38 80 71
Mail: dk@efssyd.org
Senast den 1/7 vill vi ha din anmälan!

Äventyrläger

Gemenskapande

På Tjurkö den 1-4 augusti 2004

Välkommen till läger på Hägnan Tjurkö, lägret är till för dig som nu går i årskurs 3 – 6.

Start: Söndagen den 1 augusti kl. 16⁰⁰
Slut: Onsdagen den 4 augusti kl. 16⁰⁰
Pris: 500 kr. sök bidrag från din församling eller förening.
Logi: I lägrets egna tält.
Ledare: Daniel Svensson, Helena Gustafsson, Anna Ekström, Anna Lindgren, Johanna Elofsson m.fl.
Program: Äventyrsdax, andakt, friluftsliv, bad, lägerbål m.m.
Mat: Vi lagar själva maten över öppen eld.
Arrangörer: EFS och Sv. kyrkan i Karlskrona & Ronneby kontrakt.

Anmälan: Senast den 21 maj Mariagården
via gruppleadaren eller direkt till: Linn Aasen
Riksvägen 46
371 62 Lyckeby

OBS! Begränsat antal deltagare, anmäl i god tid! Bekräftelse och utrustningslista kommer under v 25.

Undrar du något, så ring Daniel tfn. 0455-25780 eller 0455-302891

Blåsarläger

26-31 juli på Glimåkra Folkhögskola för dig som är 10 år eller äldre och spelar ett instrument som passar in i en blåsorkester.

Medverkande: Fredrik Karp, Ingemar Karp m.fl.

Pris: 1200:-

Workshop: Även detta år har Du möjlighet att välja en workshop.

Under 1,5 timme varje kväll så ska Du välja något av följande: Gospelkör, improvisation eller drama. Du får bara välja ett av dessa tre och Du ska anmäla vilken av dem du vill ha i första, andra och tredje hand.

Anmälan:
Tag kontakt med EFS-expedition på 0451 - 38 80 70 för anmälningsfolder! Anmälan ska dock vara gjord före 31 maj.

För 8:e året i rad

Midssommarljus

på Heljarödsgården 25 juni - 4 juli 2004 som vanligt

31

För dig som vill göra något riktigt bra av ditt sommarlov och vill lära känna Gud bättre. Vill dela dina dagar med underbara människor som njuter av att få vara tillsammans med dig. Vill gå på tältnöten, få bibelundervisning, bada, äta glass, vara aktiv, dansa, måla och spela fotboll. För dig som är konfirmerad och uppåt. Ett sommarläger som vill ta fasta på det bästa sommaren har att ge.

Läger 1

Start: Midsommarafton 25 juni. kl. 14.00

Slut: Söndag 27 juni. kl. 18.00

Midsommarfirande med allt vad det innebär. Dans, blommor, tältnöten och midnattsmässa, lovsång och bön till vår mäktige Gud! Café, soluppgång, gemenskap och en hel del därtill.

Säng 400:-

Golv 350:-

Tält 300:-

Läger 2

Start: Måndag 28 juni. kl. 14.00

Slut: Fredag 2 juli. kl. 17.00

5 dagar av möten, bad, sport, gemenskap, undervisning med Hans Johansson. Delta i olika Workshops, ät glass och njut. Två höjdare smäller vi in under veckan, Midsommarally och film- världspremiär.

Säng 400:-

Golv 350:-

Tält 300:-

Läger 3

Start: Fredag 2 juli. kl. 17.00

Slut: Söndag 4 juli. kl. 18.00

Avslutningshelgen fortsätter med möten i tältet, café och undervisning. Varför inte lite beachvolley eller lovsångsmöte? Strandfest med Beachbrothers och dom försvunna ankareburgarna!

Säng 400:-

Golv 350:-

Tält 300:-

Stanna hela perioden, kostnad för alla **3** delarna: Säng 900:- Golv 750:- Tält 650:-

OBS: Gården tar emot ett begränsat antal personer så anmäl dig till Midssommarljus så fort du kan... så är du säker på att få plats!

Anmäl dig innan den 18 juni till vår ungdomskonsulent Annica Nordqvist, EFS i Sydsverige, Vallgatan 9, 281 31 Hässleholm, eller ring henne direkt 0451-38 80 70. Anmälan kan också göras via heljarod@efssyd.org. Skriv namn, adress, telefon, email, ålder, vilket/vilka läger, önskad boendeform, allergier osv.

All betalning sker på plats när du kommer till lägret.

Har du frågor kan du ringa Jonathan Andersson, 0702-30 82 81

Sommarläger

16-20 juni för dig som är 9-14 år med Ledarskola för er som är 15 år och uppåt.

Sommarlägret är ett läger med Jesus i centrum. Längtar du efter några härliga lägerdagar med mycket bad,skoj, lek, musik och fest så är sommarlägret något för dej.

Start: 16 juni

Avslutning: 20 juni

Pris: 500 kr syskonrabatt 25% för första syskonet, 50% för andra, tredje och fjärde syskonet.

Ledare: Anders och Bi Gudmundsson m.fl.

I ledarskolan varvar vi teori med praktik, och tar tid för både allvar och skoj.

Vi ledare ser fram emot att få träffa alla barn och ungdomar.

Sista anmälningdag: 4 juni.

anmäl dig så fort som möjligt till:

Bi o Anders Gudmundsson
Vetev 6, 240 10 Dalby
eller mailadress:
anders.gudmundsson@design.lth.se
eller telefon: 046 - 20 22 29

Skriv: namn, födelseår, adress, tfn, ev. allergi, vem du vill dela rum med och vilket lägerbete du helst vill ha.

Höllviksstrand

Sommarpunkten

Sommarpunkten på Höllviksstrand är lägret för dig mellan 8-14 år och

går av stapeln den 17-19 september.

Gör som vi, kom till ett läger med mycket musik, lekar och annat skoj! På lägret har vi också tid för spännande bibelstunder och lugna andakter, allt i en skön mix.

Ta chansen och anmäl dig nu, innan lägre är fullt.

Ålder: 8-14 år.

Pris: 250 kr

Sista anmälningdag den 10 september.

Anmälan och frågor till: Caroline Andersson,
Farinvägen 25, 24533 STAFFANSTORP, 046 - 129436

sommarpunkten@hollviksstrand.com

www.hollviksstrand.com

Under sommaren 2004 vill vi hälsa dig välkommen till bland annat:

Kristi himmelfärds dag 20/5

Barnens dag!

En hel dags skoj för barn och föräldrar.

13.00 Lunch

14.00 Lek och äventyrsstationer

16.00 Barnteater med Gunlög Rosén

17.30 Kvällsmat

19.00 Stå-upp-föreställning
med Gunlög Rosén

Anmälan för mat senast den 17/5 till
Kristina Ek på 046-200415.

Pingstafton 29/5

18.00 Konsert med Österlen Gospel

19.30 Supé

Anmälan senast 24/5 till
Kristina Ek 046-200415.

Bibelhelg med Anders Sjöberg 5-6/6

Bibelhelgen börjar kl 10 på lördag
och avslutas med nattvard söndag
kl 14.00. Anmälan senast 1/6 till
Kristina Ek 046-200415.

Sommarläger 16-20/6

Barnläger med ledarskola

Midsommarfirande 25-26/6

Medverkande: Carl-Erik Sahlberg

Välkommen!

www.hollviksstrand.com

ÅhusGårdens Musikfest

Sönd. 30 maj kl. med början kl. 19.00

**Whatcha Gospelkör, Åhus, Floodgate,
Malmö, m.fl.**

Entré Servering

Arr: ÅhusGården och Sensus

OAS-helg

3-4 sept i Listerkyrkan

**Hans Weichbrodt, LarsOlov Eriksson (Johan-
nelund), Eva-lotta Kjellberg**

Möjlighet till förbön, själavård och bikt. Flera av våra
präster, förebedjare, lovsångare och själavårdare
medverkar

**Fre 4 sept kl. 19.30 Ungdomskväll för alla
åldrar**

**Lör 5 sept kl. 10 och 19 Möten. Seminarier
under eftermiddagen**

Folder skickas ut till missionsföreningarna i början av
sommaren. Kan även beställas hos distriktsexp-
editionen tel. 0451-38 80 70

Välkomna!

**sensus
STUDIEFÖRBUND**

Arrangörer: OAS-rörelsen och EFS i Sydsverige,

Forts. från sid 16.

även det här.

Jag flyttade hem till Sverige, till Arboga, skiljde mig,
fick jobb och lägenhet (det kändes som om Herren ar-
betade heltid med bara mig och barnen). Jag gick med
i kyrkokören, jag gick till kyrkan ibland, men fann mig
inte riktigt tillräta. Jag hade en del knutar kvar att
reda ut med mig själv.

Så en kväll i september satte jag mig vid datorn, och
där, i cyber-rymden bland alla miljoner och åter miljo-
ner sidor, fann jag min man, min tvillingsjäl. Tre och
en halv månad senare, förlovade vi oss under stjärnorna
ute på landsbygden i södra Skåne, och ytterligare sju
månader senare gifte vi oss.

Jag minns fortfarande det min älskade make och allra
goaste vän sade den nyårsnatten vi förlovade oss. Vi
tittade upp mot en stjärnklar himmel och han sa: -
Omslutande allt detta är Gud.

Tack Gud!

Ingela Lindberg

Redaktör

Du håller nu i din hand ett speciellt nummer av Livsluft. Om du lägger märke till sista meningen i Redaktionsraderna i början av tidningen så står det: Helena Dahlberg som läser spanska i San Sebastian, saknar sina vänner och njuter av att träffa nya. En kryptisk mening. Vår redaktör Helena gjorde förra sommaren en Livsluft i Luleå. Hon har väl inte gjort denna i San Sebastian, Spanien? Nej, det har hon inte däremot är det hennes man som redigerat tidningen denna gång. Tack David.

Sommarens läger

Sommaren närmar sig med stormsteg och med detta nummer får du sommarlägerfoldern. Om du behöver fler av dessa för att dela ut till människor omkring dig så hör av dig

till distriktsexpeditionen. (Och glöm inte frågetecknen, som måste bli utropstecken – läs mer om det i synpunkten !!!) Låt oss också göra det till ett böneämne – men inte bara det. Du kanske är svaret på frågetecknet.

Prästvigning

Tidigt under sommaren nämligen den 6 juni är det prästvigning i Lunds domkyrka. Det är inte så ovanligt. Nej, det ovanliga är att för första gången äger prästvigningen för de präster som ska ut i EFS-tjänst rum i respektive domkyrkor och inte vid EFS årskonferens. Reservera gärna denna söndag för en utflykt till Lund och var med när **Barbro Bjärle**, Helsingborg och **Jonathan Andersson**, Heljaröd prästvigs där. Anders Sjöberg kommer att var med vid denna historiska prästvigning.

Kilwa

På förekommen anledning och med anledning av betraktelsen vill jag också nämna något om Kilwa. Insamlingen till kyrkbygget i Kilwa var begränsat till 2003. Nu får vi fortsätta att i förbön stödja församlingen som bygger vidare på

kyrkbygget x2. Både kyrkbyggnaden och församlingsbyggandet, mitt i sitt speciella sammanhang.

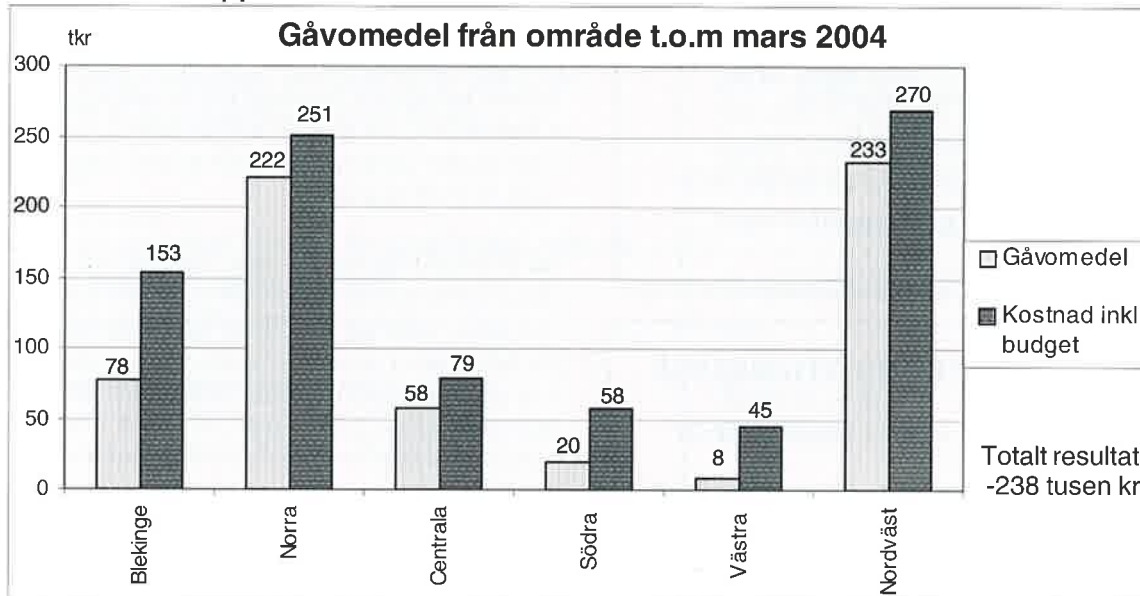
2005 och 2006

Slutligen är det hög tid att blicka framåt till dessa år – jubileumsåren. 2005 är det 150 år sedan Kristianstads Traktatsförbund bildades. Året därpå bildades EFS och VSM (Västra Skånes Missionsförening). Detta föranleder oss att redan nu börja tänka på hur allt detta ska firas. Vi behöver kanske inte oroa oss så mycket för EFS jubileum men vi har anledning planera de två andra. Hör gärna av er till expeditionen om ni har tankar och funderingar med anledning av detta. Vi har ju börjat få en inblick genom Torbjörn Larspers persongalleri.

Böneämnen denna månad

- EFS årskonferens i Umeå 20-23 maj
- Prästvigningen i Lund den 6 juni
- Sommarens alla läger.
- Församlingen i Kilwa, Tanzania
- Det fortsatta arbetet (målarbetet) i våra församlingar här.

Ekonomisk rapport

Diagrammet visar gåvomedel och kostnader för varje område till och med månaden 2004, i tusental kronor. I intäkterna ingår föreningsbidrag, kollekter och enskilda gåvor från föreningarna. Statsbidrag och landstingsbidrag är inte inkommet.

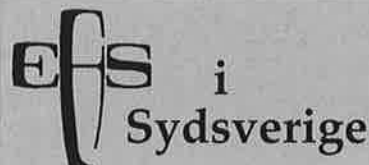
I kostnaderna redovisas både verklig personalkostnad för distriktsanställda pastorer i områdena och *Distriktsstyrelsens föreslagna* budgeterade kostnad för den föreningsgemensamma verksamheten.

almanacka

även på www.efssyd.org

		Nummer/sida
<i>maj</i>		
1-2	Äktenskapskurs, ÅhusGården	1/14
8	Årsmöte Föreningen EFS-Gården, Åsljunga	
10-15	Läkarmissionen, EFS-Gården, Åsljunga	
19-23	Förträff, konfaläger, Heljaröd	
20	Kristi himmelfärds dag – Barnens dag, Höllviksstrand	5/9
20-23	EFS Årskonferens, Umeå	
22	Gospelkonsert med Gospellinjen från Glimåkra fhs, ÅhusGården	5/5
29	Cup GUL, Lerberget	
29	Konsert med Österlen Gospel, Höllviksstrand	5/13
30	ÅhusGårdens Musikfest	5/13
<i>juni</i>		
5-6	Bibelhelg med Anders Sjöberg, Höllviksstrand	5/5
6	Prästvigning, Lunds domkyrka	
16-20	Sommarläger, Höllviksstrand	5/13
16-10/7	Konfaläger, Åhus	
24-17/7	Konfaläger 1, Åsljunga	
24-27	RiksBlåsarfest, Örnköldsvik	
25	Midsommarfirande, ÅhusGården	
25-4/7	Midsommarljus, Heljarödsgården	
<i>juli</i>		
13-31	Konfaläger, Heljaröd	
15-7/8	Konfaläger 2, Åsljunga	
26-31	Blåsarläger, Glimåkra fhs	
<i>augusti</i>		
11-15	Bibeldagar, Ringamålagården	
11-15	TEJP, Riksungdomsläger, Örnköldsvik	
13-15	Missionskonferens, ÅhusGården	
<i>september</i>		
3-4	OAS-helg, Listerkyrkan, Hellevik	5/13
10-12	Ashram, EFS-Gården, Åsljunga	
<i>oktober</i>		
12-17	Bibel- & Gemenskapsvecka, EFS-Gården, Åsljunga	
<i>november</i>		
13-14	Gåsamiddag, EFS-Gården, Åsljunga	
27, 28	Julbord, EFS-Gården, Åsljunga	
<i>december</i>		
4,5,11,12	Julbord, EFS-Gården, Åsljunga	
23-28	Julgemenskap, EFS-Gården, Åsljunga	
28-2/1	Nyårsgemenskap, EFS-Gården, Åsljunga	

Vallgatan 9, 281 31 Hässleholm

Telefontid: 10 - 15, lunch 12.30-13,

Telefon: 0451 - 38 80 70

Telefax: 0451 - 38 80 71

E-mail: info@efssyd.org

Hemsida: www.efssyd.org

Bankgiro: 196 - 7900

Postgiro: 3 28 67 - 4

Distriktsordförande

Christer Caesar, Krokvägen 4

281 51 Hässleholm 0451- 845 36

Distriktsföreståndare

Paul Persson, 0451 - 38 80 70

0708 - 28 61 65

epost: df@efssyd.org

eller paul.persson@efssyd.org

Distriktsekonom

Cecilia Engström 0451 - 38 80 70

Distriktskonsulent

Annica Nordqvist 0451 - 38 80 72

Assistent

Ingrid Viberg 0451 - 38 80 70

EFS-Gården, Åsljunga

Ånhultsvägen 31

286 72 Åsljunga

Tel: 0435 - 46 00 54,

46 00 52 (fax)

E-post: efs-garden@iname.com

Heljarödsgården

Farhult

263 93 Höganäs

Tel: 042 - 680 29 (även fax),

042 - 680 24 husmor

Ringamålagården, EFS

Pl 5105

374 92 Asarum

Tel: 0454 - 620 63

Sommargården Höllviksstrand

Höllviksstrandsvägen 2

236 38 Höllviken

Tel: sep - maj 046 - 25 31 66

jun - aug 040 - 45 12 02

Stenbräckagården, Tjurkö

370 43 Sturkö

Tel: 070 - 654 61 85

Fax: 0455 - 460 85

E-post: info@stenbracka.k.se

Hemsida: www.stenbracka.k.se

ÅhusGården, EFS

Sigfridsvägen 5, 296 38 Åhus

Tel: 044 - 24 00 20

E-post: ahusgarden@efssyd.org

Innehåll

- sid 3 Synpunkten
- sid 4 Beträktelse
- sid 5 Friskvård för äktenskap
- sid 6 Till minne av Erik Karp
- sid 7 Påsken 2004 i åsjunga
- sid 8 Missionskonferens för dig i åhus
- sid 9 Valborg i höllvik strand
- sid 10 Dramatiskt årsmöte
- sid 12 Midsommarstänger
- sid 13 Från San Sebastian
- sid 14 Nyfiken på Gunnel Andersson
- sid 16 EFS i Svensköp rustar för tältmöten
- sid 17 Pionjärbibelskola
- sid 18 Expinfo
- sid 19 Almanacka
- sid 20 Mitt Vittnesbörd

Generös skaparglädje

Flera gånger per dag förundras jag över vad mycket vackert det finns här i San Sebastian, byggnader, stränder, berg, kyrkor, fontäner och parker. Jag blir glad av att se så mycket vackert.

Men det som verkligen fått mig att stanna till i den här stan är inget som är uppfört efter någon statsplan eller något kommunalt beslut, utan en liten privat trädgård. Vi skulle bara ta en promenad och helt plötsligt stod jag och tittade på en trädgård som var helt osannolik, jag kunde inte sluta titta och jag ville knappt gå därifrån. Och det var inte någon grönsaksodling eller ovanliga växter - som ju också kan fånga mitt intresse, utan 20 modellflygplan mellan en halv och en och en halv meter i storlek, i olika färger och modeller - propellerplan, passagerarplan, och jaktplan - uppriggade på pinnar eller hängande från huset så att i stort sett alla fungerade som vindflöjlar. Mitt i ett helt vanligt kvarter (näja, det fanns visst en trädgård med små tomtar i också) stod detta lilla stenhus som hämtat ur en barnbok som Skrotnisse.

Där och då blev jag påmind om Guds karaktär. Det var ofrånkomligt. Som ett eko. En sådan skaparglädje var det länge sen jag sett. Någon som inte slutar efter att han

sett att han klarade av att pussla ihop ett plan, (som jag själv antagligen hade gjort) någon som inte slutar efter fem - de var ju trots allt ganska stora - och någon som inte är matt på att tillverka flygplan efter femton stycken. Utan någon som helst nytta. Fascinerande. Senare när jag återvände för att ta kort på konstverket kom det ut en kvinna, som berättade att det var hennes far som hade byggt allihopa.

Ofta när jag tillverkar saker vill jag att de ska gå att använda till något, för att det känns så onödigt med en massa saker utan någon större funktion än sin existens. Men de har ju det. Det kan vara stimulerande, upplyftande, roande, eller ge en glimt av Gud att få se prov på människors kreativitet. Egentligen är det lite synd att det ligger en massa skisser, poesi, målningar och andra konstverk gömda på grund av blygsamhet hemma i någon låda. Jag blev glad av generositeten mannen visade genom att bjuda vem som helst på sina konstverk så där uppradade i trädgården.

Helena Dahlberg, San Sebastian

Redaktionsruta

Livluft nr 5/2004
Årgång 12
Livluft EFS-Nytt Syd
är tidningen för EFS i
Sydsverige.

Adress: Livluft
Vallgatan 9, 281 31 Hässleholm
Tel: 0451 - 38 80 70

Ansvarig utgivare är Paul Persson
Tfn. 0451 - 38 80 70
Redaktör: Helena Dahlberg
Sofierogatan 3a, 212 17 Malmö
Tel: 040 - 29 08 23
e-post: livluft@efssyd.org

Manus ska vara redaktören tillhanda senast:
Den 7/7 för nr 8-9. Plan utgdag den 15/8 - 2004
Livluft kommer ut med 10 nr/år.
Prenumerationspriset är 220:-/helår.
Pg 621 66 09 - 5
Bg 5396 - 9093

Annonspriser:
Helsida 2.500:-
Halvsida 1.400:-
1/4 sida 850:-
1/8 sida 450:-
1/16 sida 250:-

Tryck:
XRT AB
Box 167
261 22 Landskrona
Tel: 0418 - 44 61 80

Att pröva en utmaning eller att prövas av densamme!

Falkvikskyrkan i Sölvesborg är nu även EFS verksamhetsplats i Sölvesborg. Har den inte varit det redan i några år, kanske vän av ordning frågar? Jo, i det dagliga uppdraget att arbeta i samhället för Kristus har den varit plattformen sedan oktober 2001. Vi har verkat tillsammans med Sölvesborgs Missionsförsamling som finns i Falkvikskyrkan. Men skillnaden är att nu har vi funnit en lösning som möjliggör en acceptans även av våra riksorganisationer. Den 16 maj hade vi ett extra årsmöte som tog de nödvändiga besluten. (Visserligen med reservation för att de skall ratificeras av våra riksorganisationer också.) Därmed är det även juridiskt klart.

Bakgrunden är i korthet att EFS har bedrivit verksamhet i Hjortakrokskyrkan i 20 år och nästan lika länge har Sölvesborgs Missionsförsamling haft sin plattform i Falkvikskyrkan. Båda parter har noterat en minskande tillslutning och något behöver göras. För EFS del hade det enklaste varit att helt enkelt lägga ner verksamheten i staden och koncentrera till Listerkyrkan i Hällevik ute på Listerlandet. Men vi ville helst inte bara lämna stadskärnan. Att anta en utmaning eller ge upp!!

I detta läge fick vi en inbjudan till samtal om framtiden från Missionsförsamlingen. Vi tog vara på denna kontakt och ett långsamt men framåtsyftande samtal och verksamhetsträffar gjorde att vi såg att våra möjligheter skulle kunna bli ömsesidigt bättre om vi arbetade gemensamt. I Sölvesborg finns det dessutom, sedan många år tillbaka, ett unikt samarbetsavtal mellan

Svenska kyrkan och Missionsförsamlingen. Vi sneglade på samverkansformen i Kristofferkyrkan i Karlshamn och trodde det skulle vara en väg också för oss. Men icke!! Det visade sig strax att om vi gjorde det fick vi inte vara med, först inte i EFS och sedan inte heller i Missionskyrkan! OJ!

Nu var det så att hela tiden vi fört samtal har vi betonat vår vilja att göra detta inom och tillsammans med befintlig församlingstillhörighet. Vi ville inte starta en egen frikyrka. Det blev nu en lång brottning med paragrafer och riksorganisationer. Svenska Missionskyrkan och Svenska kyrkan blev parterna eftersom EFS centralt har frånhänt sig all förhandlingsmakt till Svenska kyrkan genom det samverkansavtal som tidigare upprättats centralt. Inte blev vi lite snopna när detta faktum blev klart för oss. Det blev mycket av provning när alla dokument skulle nagelfaras och anpassas.

Nu har vi en styrelse och en kassaförvaltning. Blandad besättning från både EFS och Missionsförsamlingen. Noteras kan även att en samverkansgrupp med deltagare både från Falkvikskyrkan och Sölvesborgs församling kommer att verka kontinuerligt. Dessutom kommer Sölvesborgs församling att ha en delegat adjungerad till samtliga styrelsemöten i Falkvikskyrkan. Bl.a. dessa båda åtgärder hoppas vi skall kunna bredda basen för vår verksamhet och bättre utnyttja kontaktnät m.m.

Nåväl, nu ligger mycket av dessa

erfarenheter bakom oss och vi ser framåt. Kompromissen blev att vi samverkar i "Föreningen Falkvikskyrkan", en nybildad förening. Denna förening tar över all verksamhet, inventarier, kapital och kyrka. I botten kvarstår EFS-föreningen och Missionsförsamlingen. Den stora fördelen är att denna form är förankrad fullt ut hos EFS, Svenska Missionskyrkan och Svenska kyrkan. Vi kommer att ha en "Invigningsgudstjänst" med officiell status för att markera denna enhet och samverkansform. Det blir den 19 sept. kl. 10.00. Välkommen Du också!

Vi är även i den nya verksamheten en liten förening om vi räknar de medlemmar som har rimlig möjlighet att arbeta i föreningen. Men vi gör det bästa av de möjligheter vi har. Vår bön är att Herren som ger förutsättningarna, också skall låta sin välsignelse verka i och genom oss som finns här och nu. Vi har ett hus mindre att vårda och lite mindre att administrera (nu när processen är genomarbetad). Detta är ett sätt att frigöra de begränsade resurser vi har för att kunna orka med vardagen. Vi har nu startat en mindre kör, återstartat scoutverksamheten, ökat våra smågrupper så visst händer det en del glädjande saker i vår nya gemenskap.

Vi tror mycket på den lokala platsens kraft i att kunna samverka mera och hushålla med resurserna. Lokalt känner vi en syskongemenskap som kan ge möjlighet att verka framåt.

Fortsättning på sid. 5

Att vara sig själv

Häromdagen läste jag en intervju med en sångartist. Han berättade om sitt låtskrivande och så sa han: "Att vara annorlunda för annorlundaskapets egen skull kan vilken byfåne som helst, och det är ointressant. Men världen är så mättad av musik, det finns så mycket som folk redan har hört. Återstår då att vara personlig i sitt uttryck – vad det nu är. Det kan sitta i sången, i dialekten, i mitt sätt att vara mig själv". Uttalandet fick mig att nicka instämmande.

I vårt moderna samhälle är det svårt att tro att vi duger som vi är. Det är dessutom svårt att riktigt veta vem eller vad man egentligen är. Vi jämför oss gärna med varandra och inte minst media och reklamvärlden matar oss med idealbilder av hur vi kunde vara, om bara om... Inte sällan ges det motsägelsefulla bilder, bilder som gör oss än mer förvirrade. Om jag köper den här soffan, är jag då "helt rätt" eller är jag en tråkig traditionalist? (för att ta ett banalt exempel). Identitetssvaga människor konsumerar mer, och de är lätta att manipulera.

Även som kristen är det lätt att glömma bort att Gud har skapat oss unika, till att vara de vi är. Inte nog med det – han har skapat oss till sin avbild så att vi alla kan sägas vara små delaspekter av Guds väsen. Ett mysterium, eller hur? På jorden har det aldrig funnits någon förut som är exakt lik dig. Att vara trogen sin kallelse är lika mycket att ta detta unika tillvara som att tjäna där Gud placerat oss i tillvaron. Vi är med andra ord inte utbytbara. Gud har skapat just dig till sin avbild, till att återspegla Honom genom just din speciella personlighet. Det spelar roll att det är du som jobbar

där du jobbar, att det är du som är förälder eller vän eller älskade till den och den. Det finns säkert de som är duktigare, bättre, har större social kompetens eller vad det nu kan vara, men det är bara du som kan vara du – en unik avbild av vår himmelske Far!

I sina sämre stunder frågar man sig gärna varför Gud skapade just mig och inte någon med lite högre kapacitet och lite bättre karaktär, någon med fler gåvor och större mått av tro. Det är ändå ett stort problem det här med de otaliga, ständiga misslyckandena. Eller ska vi kalla det synd? Ok att Gud skapat mig som jag är, men vad gör jag med min synd?

Vi som vuxit upp inom kristenheten vet hur lösningen låter. Kristi kropp för dig utgiven, Kristi blod för dig utgjutet. Jesus dog för dig på Golgata, för din synd och dina misslyckanden. Är det då inte märkligt att det ska vara så svårt att ta till sig? Men om nu Gud skapat dig till sin avbild, tror du då inte att Han är angelägen om att du utvecklas som Han tänkt? Tror du inte Han finns med dig i din kamp och undanröjer allt det som verkligen kan bli ett hinder? Från hans sida finns inget hinder, inga problem – det har Han redan fixat. I Hans perspektiv är vi redan fullkomnade.

Den citerade artisten slår huvudet på spiken när han slår fast att det som återstår är att vara sig själv, att bidra med sitt personliga uttryck – avtryck av Gud. Och, får vi lägga till, att "se Guds lamm som tar bort världens synd" och tro det.

Helena Sällstöm, Höör

Friskvård för äktenskap

1-2 maj ÅHUSGÅRDEN

Tänk dig en helg med din livspartner utan blöjbyten, ilskna mobiltelefonssignaler, matbestyr, fönsterputstväng samt trädgårds - ansningsarbete!!!

Foto: PetterJarbo

Finns det egentligen något viktigare än vad denna kurs ville fokusera på nämligen att: vårda sin relation med sin livspartner, nyupptäcka och förundras över den samma, samt att öka möjligheten till en livslång relation? Alla bekymras vi över det ökande antalet skilsmässor, men vad gör kyrkor och församlingar för att vända trenden?

Får ni ytterligare en sådan här chans så tveka inte utan anmäl er snabbt. Vi som var med varierade mellan att ha varit gifta i 6 månader upp till ca 30 år. Ändå kunde vart och ett av paren få ut massor av kursen/helgen. **STORT TACK TILL** Allan o Lena Svensson, Agneta o Lennart Albertsson samt Birgitta o Calle Jarbo som ansvarade för kursen, delade med sig av sina egna erfarenheter och inspirerade oss deltagare på ett fantastiskt sätt.

En hälsning från Predikaren 4:9-12 fick vi också med oss på vägen. Där står det om det tretvinnade sammanhang vi står i tillsammans med Jesus Kristus.

Kristianstad den 5 maj 2004   Birgitta och Paul Olsson

Konsert med Bengt Johansson

23:e juli kl 19.30

Välkommen på konsert med Bengt Johansson på Höllviksstrand!

www.hollviksstrand.com

Fortsättning Synpunkten från sid. 3

Det är viktigt att denna lokala väg att samverka får en enklare och mera självklar förankring uppåt i våra kyrkors organisationer. Det är stor risk att många små tynande verksamheter får läggas ned alldeles för tidigt runt om i vårt land om vi inte i tid hittar varandra och tillåts att arbeta hand i hand. För Kristus, med varandra!

Vad hände då med Hjortakrokskyrkan? Jo, den såldes till kommunen som nu använder den som skollokaler efter en smärre ombyggnad. Kyrkan fick vara en missionsstation i 20 år och har fått betyda mycket för många. Vi hade bl.a. en mycket aktiv söndagsskola i många år. Jag har ofta fått frågan om det inte känns vemodigt att sälja kyrkan som jag varit med att bygga? Nej och ja! Vemodigt är det att vi inte kan fylla den med människor som söker Guds gemenskap. Ja. Det är tragiskt! Men kyrkan i all ära den är trots allt bara en byggnad. Den är byggd för Guds verk och som sådan skall den betraktas men inte mera. Kan vi nu bättre verka i Falkvikskyrkan så gör den ekonomiska ersättningen vi fick vid försäljningen bättre nytta på andra platser i Guds rike.

Välkommen att besöka oss, stödja oss och lära med och av varandra. Bed gärna för att vi skall få stor del av Guds kraft och välsignelse i vår kamp för Guds rike här i Sölvesborg. Vi är glada och tacksamma att vi ännu en tid får verka, men vi känner starkt behov av Kristus och Hans närvaro!

Eskil Arnoldsson, Sölvesborg

ERIK KARP

Pionjären och visionären Erik Karp är hemma hos Gud. Många av oss delar saken efter honom med hustrun Asta och barnen med familjer. Samtidigt är vi många som har Erik att tacka för oändligt mycket.

Vi som fick förmånen att lära känna Erik har också många minnesbilder. Han var en person som man kommer ihåg för sin klara målmedvetenhet, energi och ut hållighet. Minsta motståndets lag var inget för honom. Här följer några personliga minnen och reflektioner: Juniorläger i Hällevik 1958 veckan före det stora rikslägret. Jag hörde att en musikkår övade, – jag ville vara med men hade inte trumpeteten med mig. En dag mitt i lägerveckan kom Erik till matbordet och frågade om det fanns någon som spelade blåsinstrument. Efter att ha räckt upp handen var jag strax med och slog cymbaler. Vilken upplevelse!

Detta var början till mitt medlemskap i olika musiksammanhang där Erik var motorn, inspiratören och organisatören.

Erik var ju folkskolläraren och kantorn som startade Röke Blås 1955. Han skrev: "I början var det litet motigt. Somliga hotade t.o.m. att inskränka på sina gudstjänstbesök om ungdomarna skulle spela. Det var klent med anslag från både förening och kommuner." Trots detta blev Erik snart också en "handelsresande" i musikkårsarbete. Nya blåsargrupper bildades bl.a i Tyringe, Hillarp, Bjärnum, Vittsjö och Markaryd. God hjälp fick han och de lokalt ansvariga ledarna av musik-konsulent Gunnar Ebbinge och flera militärmusiker. Det dröjde inte heller länge innan äldste sonen Ingemar fick följa med – tänk vilken drivhusmiljö Erik kunde arrangera! Erik var verkligen mannen som genomförde det han trodde på.

När Lennart Nilson från Bjärnum hade besökt avslutningen på det första musiklägret i Åhus 1961 frågade han Erik om det skulle kunna bildas en musikkår i Bjärnum. Erik reagerade snabbt och beställde "i tro" hem ett antal instrument. Min bror Vincent var inställd på att spela trummor. Det fanns emellertid inga trummor men det stod ett eufonium som hade blivit över. Erik kunde med sin entusiasm motivera Vincent att börja spela detta instrument. Vad det sedan har lett vidare till för Vincent och många andra kan inte uttryckas bara i några få meningar.

Erik var alltid tydlig i sin målsättning för det rika sång-

Erik Karp på sin 90 årsdag.

och musikarbete han var engagerad i. Han svarade så här en gång på frågan vad musikverksamheten har haft för betydelse: "Många har vunnits för Kristus, ännu fler har fått en fin sysselsättning och de allra flesta har kommit in i ett synnerligen berikande kamratskap." När Röke Musikkår endast hade hållit på något år drog Erik iväg med grabbarna på turné till Värmland. Det finns många berättelser om hur det gick till på denna resa. Han skrev: "Medelåldern i kåren var ca 11 år och endast pojkar, varför det blev många slagsmål. Men kampanan var också god på estraden..... Resan gav ungefär 400 kronor i behållning. Hälften skickades till en blindskola i Backo." Att vara ledare för ett sådant gäng var nog inte alltid så enkelt. Att han ändå snart fortsatte med flera resor var säkert ett uttryck för att han förstod att gemenskapen under en sådan resa kan vara helt avgörande för en ung människas framtida livsinställning. Det primära för Erik var att bedriva musikarbete för att kunna få unga och gamla att lära känna Jesus som sin personlige räddare. Om detta fanns det ingen som helst tvekan.

För mig som har haft förmånen att vara med i Röke Blås i många år är det lätt att konstatera att de idéer och visioner som låg bakom Eriks hängivna insats fortfarande präglar dagens arbete i orkestern. – Tack Gud för Eriks liv och gärning!

Tore Nilsson, Bjärnum

Foto: Eva Karp

PÅSKEN 2004

I ÅSLJUNGA

Som när ett barn kommer hem om kvällen och möts av en vänlig famn,
Så var det för oss att komma till EFS-gården och mötas av Marianne och Torsten Simonsson och Thomas Ekman.

På torsdag kväll vandrade vi i Getsemane dal
Och anade något lite av Hans smärtas kval.
Det var en helig stund vid vårt nattvardsbord.
Där hörde vi Honom tala till oss kärleksord.

Smärtan på långfredagen oss genomträngde
När vi såg hur plågad Jesus på korset hängde.
Det var för vår synd och skuld Han led och dog
Och alla våra sjukdomar på sig Han tog

Vid nionde timmen samlades vi på långfredag
När Jesus drog sitt sista andedrag.
Paret Simonsson utstrålade Guds kärlek,
Som var så äkta utan svek.

Pianisterna och sångfåglarna Bodil och Inga, de två,
Förde oss på djupet och höjderna och gladde oss så.
Påskbordet var en fröjd för ögat att se
Och i all den goda maten var smaklökarna me´.

På Påskdagen i Örkelljunga kyrka var glädjen stor
För alla som på Jesu uppståndelse tror.
På annandag påsk vi med Emmaus-lärjungarna gick
Och under alla andakter och gudstjänster vi många guld-
korn fick

I bönerummet kände man Guds närvaro och friden
Och stilla stod nästan tiden.
Dessa dagar gav mig mer hunger efter Guds ord
Och att vittna för människor på vår jord.

EFS-gården ligger vid sjön som en pärla
Och runt poängpromenaderna trippar en ärla.
Solen sken, fåglarna kvittrade, vitsipporna tittade fram
När vi vandrade runt sjön, där änderna sam.

Spännande program har vi fått delta i
Och för allt underbart tackar vi!
Vi vill önska Er Guds rika välsignelse nu och i kom-
mande dar!
Tack och lov att vi har en kärleksfull och mäktig Far!

Shalom!

Carin Constantin, Göteborg
Vainy och Uno Fransson, V. Frölunda
Stig Kristiansson, Hälsö

Välkomna till Stenbräcka

Delta gärna i vårt midsommarfirande.
Vi har öppet hela sommaren.
Stugor, vandrarhem, camping,
badplats och meditationsområde.
Konferens- och kurslokaler öppna året runt.
Vi kan även erbjuda helpension

Tfn. 070-6546185 / reception 0455-46285
www.stenbracka.k.se

Midsommarfirande 25 - 26/6
Talare: Carl-Erik Sahlberg

Konsert med Bengt Johansson 23/7 kl 19.30

Konsert med Röke Blås 8/8 kl 15.00

Sensommarfest 21/8 kl 18.00

Sommarpunkten 17-19/9
Läger från 8 år

Under hela sommaren har vi Gudstjänster varje
söndag kl 15.00 och Cafékvällar med program
varje lördag kl 19.00 under juli månad samt den
7/8.

Välkommen att njuta av sommaren på
Höllviksstrand!

Höllviksstrandsvägen 2, 236 38 Höllviken tfn 040-45 12 02
Mer information om vårt program finns på vår hemsida:
www.hollviksstrand.com

MISSIONSKONFERENS FÖR DIG

I ÅHUS!

En onsdagskväll efter påsk letar jag mig fram till Almliden i Örkelljunga. Våren har formligen exploderat här i norra Skåne och vi lever kvar i påskbudskapets uppståndelseglädje. Fåglarna hjälper mig att lovsjunga Skaparen och jag njuter av mitt påsklov. Jag ska intervjuva två tjejer, Lillemor Persson och Eva-lotta Kjellberg.

Hur ska vi nå vidare med korssets evangelium?

Det blir huvudfrågan för missionskonferensen i Åhus den 13-15 augusti 2004. Den kommer att bli en av årets absoluta höjdpunkter!

Vi börjar med att be tillsammans, därefter fikar vi en stund för att sedan börja prata om konferensen. Frågorna stockar sig. Missionskonferens!?

Hur började det?

Lillemor berättar att på 50-talet började man med Syskonmöten, som under 70-talet kom att kallas Missionsdagar och var förlagda på Johannelund. Under 80-talet samlades man på Hagaberg men under 90-talet flyttade missionsdagarna ut i landet.

För några år sedan inbjöds vi på nytt till Missionsdagar, då i Lötenkyrkan Uppsala. Därefter har vi samlats både på Hjälmared och Hagaberg. Motorn i de här konferenserna har bland annat varit Ingemar Holmkvist. 2003 var man på Hagaberg. Lillemor och Eva-lotta var där. Ingemar utmanade oss i Skåne och överlämnade stafettpinnen till EFS i Sydsvetige. Tjejerna tog utmaningen med sig och redan i bilen hem satte arbetet igång. Korssets betydelse - ungdomar - bredden - festen och glöden, var tankar som kom.

Jag som skriver minns den träff vi hade i missionsnätverket på distriktsexpeditionen i Hässleholm, september 2003. Paul Persson, distriktsföreståndare, frågade oss, ca 15 personer, om vi vågade anta utmaningen att stå som arrangörer för en helg kring mission. En sådan

helg gör sig inte själv och vi andra såg nog lite tveksamma ut. Då riktigt lyste det kring kvällens radarpar, som undrade om vi andra ville stödja dem om de fick vara motorer i en arbetsgrupp på fyra. Naturligtvis ville vi det. Holger Lundström och Helena Liljedahl valdes att tillsammans med Lillemor och Eva-lotta arbeta med konferensen.

Eva-lotta, vilken målgrupp vänder sig konferensen till?

Hon hoppas att ALLA som brinner för att evangeliet om Jesus ska spridas, i och utanför Sverige, ska komma. Särskilt önskar hon att fler ungdomar ska känna sig välkomna! Eva-lotta fortsätter med att lyfta fram EFS målsättning, att verka för Kristi rikets tillväxt och att göra Jesus känd, trodd, älskad och efterföljd. Hon önskar att dessa ord ska bli fördjupade hos oss, så att vi inom EFS vågar gå vidare till onådda områden som t.ex. arabvärlden där många ännu inte känner, tror och älskar Jesus. Vårt uppdrag är ännu inte slutfört. Lillemor påpekar att vi inte får glömma våra "gamla" relationer. I våra traditionella områden finns det också nya utmaningar, som t.ex. Kilwa i Tanzania.

Innehållet i konferensen då, Lillemor?

Hon berättar att Agne Nordlander

Lillemor Persson och Eva-lotta Kjellberg

kommer att ha bibelstudier över ämnet "Hans kors - Vår befrielse". Klas Lundström ska tala om "Evangeliet i nya kulturer". Sedan har vi missionsdirektor Stig Lundberg och informatör Eva Gebeyehu, som ska dela med sig av både information och framtidsvision. Missionsföreståndare Anders Sjöberg kommer att tala utifrån konferenstemat "Jag har utvalt er..."

Två spännande rubriker står dels Börje Egfors för, som ska prata om "Islam och kristen tro" och dels Anna Lund, som talar utifrån rubriken "Du, Gud och Mellanöstern". Sedan får vi inte glömma fredagskvällen.

Eva-lotta gestikulerar och kan knappt sitta stilla i soffan, när hon berättar om FESTEN på fredagskvällen. - Varför ska vi alltid vara så allvarliga och ibland lite tungsinta då vi träffas? Jag är säker på att Gud vill se oss glada och uppklädda, när vi träffas för att äta, skratta, sjunga och ha det bra tillsammans. Den Etiopiska festen på fredagskvällen ser jag verkligen fram emot, säger hon med glittrande ögon och jag håller verkligen med. En annan viktig sak att framhålla, säger Lillemor, är att det finns ett långt pass på lördagseftermiddagen då man har tid att umgås, vila eller gå till de riks-bekanta vita Åhusstränderna för att bada och sola.

Ni som har "skapat" programmet, vad ser ni fram emot?

Lillemor tänker länge innan hon säger: "Om man bär på en missionskallelse och undrar hur man gör" kan man få veta vilka vägar man kan gå för att komma vidare. Förra årets konferens hade som tema "Hela världen väntar" och årets tema är "Jag har utvalt er", så vad väntar vi på? Eva-lotta ser särskilt fram emot att få höra om islam och mellanöstern. Kanske kan det ge nya impulser till att satsa på onådade områden för EFS-missionsarbete.

Min sista fråga: Vad kan konferensen leda till?

Lillemor hoppas att den ska sätta spår så att vi blir uppmuntrade och börjar be så att vi kan bli använda för evangelisation och mission hemma och borta. Våga se utmaningar – kort sagt att Gud ska ge oss brinnande hjärtan.

Eva-lotta håller med och tillägger, att vi inom EFS ska få vår missionskallelse fördjupad och förnyad, samt att vi får en större tilltro till Ordet och dess kraft att föra evangeliet framåt.

Vi avslutar kvällen som vi började, med att lägga konferensen i Herrens händer. Vi bad att Han ska välsigna och styra programmet och de medverkande så att Hans vilja sker.

Fåglarna sjöng fortfarande då jag återvände ut i vårkvällen och jag summerade kvällen för mig själv – För dig som känner att du behöver rekreation och inspiration i sommar måste Åhus vara den bästa platsen! Välkommen den 13-15 augusti!

För att ta del av programmet, kan du läsa annonsen som fanns i Budbäraren nr 7 eller gå in på EFS Syds hemsida www.efssyd.org.

Text och foto: Hillevi Nilsson

Välkommen till

Seniorhelg på Sunnerbogården 9-11 juli

Vi börjar på eftermiddagen den 9 juli och slutar på söndagen den 11 på eftermiddagen.

Medverkande blir Torsten Simonsson, Kjell Josephsson. Övriga medv. Britta och Carl Forssman, Marianne Karlsson, Evy och Alvar Kristansson. Värpar Gunn och Evert Salomonsson. Ring 0372-62360 om utförligare program.

För barn från 10årsåldern t.o.m. 15-16 år har vi

Musikläger 27 juli - 1 aug

Sång, stråk och blåsinstrument. Ring 0372-62360 och fråga om program.

VALBORG PÅ HÖLLVIKSSTRAND.

Valborg på Höllviksstrand betyder startskottet och en mjukstart för sommarsäsongens verksamhet, med program som läger, cafékvällar och konserter. Som traditionen bjuder är det teatergruppen "Glädjetårar" som medverkar med en teaterföreställning, denna gång, en dramatisering av Ruts bok. Ett uppförande, som gjorde intryck och stämde till eftertanke hos åhörarna. Ruts bok och det som hände där, är i högsta grad aktuellt i dag.

Efter föreställningen var det dags att bege sig till stranden, för att bevittna tändandet av vårbrasan. Här hälsades också våren välkommen genom de traditionella vårsångerna "Sköna maj", "Vintern rasat" m. fl. och så en hyllning till fosterlandet med "Du gamla du fria". När brasan brunnit ner, och det gjorde den ganska fort, väntade kaffetären på gården.

Valborgsmässoafton avslutades med en aftonbön, som leddes av Kristina Ek. Håkan Ahlberg och Jonas Ek sjöng ett par sånger, som anknöt till Kristinas vittnesbörd.

Text och foto: Per Andersson.Staffanstorp

Valborgsmässoelden på höllvikstrand

Åsa Deckner v. ordf. Tomas Behrens ordf.
Jan Ebefeldt sekr.

Ett år har gått sedan medlemmarna i EFS i Sydsverige, samlades till årsmöte senast. Årets upplaga var förlagd till S:t Mikael's kyrka i Ängelholm. Etthundratjugo röstberättigade hade strålat samman för att göra sin röst hörd och på så vis lägga kursen för EFS i Sydsverige.

Öppet forum

Efter en inledande "kaffepaus" var det dags att samlas till en första samling, där distriktets konfirmandläger skulle diskuteras, dess betydelse, den ekonomiska biten m.m. En grupp som håller på att "utreda" konfirmandarbetet fungerade som panel. Vad betyder konfirmandarbetet var en av frågorna.

– Jag ser konfirmationstiden som ett viktigt steg i livet, svarade Jan Ebefeldt, och fick medhåll av Ulrika Bengtsson.

– Jag ser konfirmandarbetet som ganska jobbigt, men ändå spännande. Att vara från sin familj blir lite ensamt, även om man har en massa ungdomar runt omkring, menade Glenn Sjöberg, som fick representera konfalärarna.

– Vi har en mycket viktig uppgift, sa Christer Caesar, och fortsatte: "Vi skall en gång stå till svars inför Gud, om vad vi har gjort och inte gjort." Arbetsutskottet har sammanställt ett utredningsförslag som kommer att presenteras under hösten. Att finansiera konfalägren är en stor fråga. Sivert Bohlin föreslog att "knapra" lite på fonderna, för att "stötta" läg-

ren ekonomiskt. Christer Caesar menade att redovisningen är intern och skall inte ligga till grund för fortsatt utredning.

Det kom fram en del förslag hur "konfalägren" skall utformas i framtiden. Folke Persson menade att våra läger är dyra och måste ses över. Åter en annan, ansåg att efterarbetet är lika viktigt. Många förslag kom fram, hur man bäst organiserar

vara på en plats där människor kommer till tro, och fördjupar den, sa Magnus. Torbjörn Larspers berättade om EFS i Eslöv, där man tillsammans med andra samfund satsar på kulturevenemang. Detta för att nå människor, som vanligtvis inte går till våra gudstjänster.

– Vi vill påminna om Jesus. Vi vill beröra många. Vi vill "slipa" ner trösklarna till kyrkorna, sa Torbjörn.

DRAMATISKT

konfirmandarbetet. Ett förslag var att driva "konfaläger" med inriktning på scout. Att dela upp lägret under en längre period var ett annat förslag. Vi avvaktar AU:s utredningsförslag, och får nöja oss med detta så länge.

Efter en liten "bensträckare" var det dags för årsmötesförhandlingar. Christer Caesar förkunnade med ett klubbslag att förhandlingarna kunde börja. Ett presidium, med Tomas Behrens som ordförande, Jan Ebefeldt sekreterare, och Åsa Denker vice ordförande, valdes. Paul Persson tog till ett nytt grepp att föredra verksamhetsberättelsen genom att med hjälp av bilder från olika delar av verksamheten presentera arbetet i distriktet.

Därefter blev det en paus i förhandlingarna för att årsmötesdeltagarna skulle få stilla sin lekamliga hunger. Här fanns det också plats för en guidning av kyrkan för dem som var intresserade.

Årsmöter hettade till

Efter lunchpausen var det dags att bänka sig i kyrkan igen. Inte till förhandlingar utan till "Gudstjänst med vittnesbörd", en gudstjänst som Vuxenutskottet var ansvarig för. Magnus Lennartsson gav oss glimtar från arbetet i EFS-föreningen på Villagatan i Ängelholm, som är en av de växande föreningarna i distriktet.

– Vi är trångbodda. Och detta på grund av Guds nåd. Det är Gud som bygger församlingen. Vi vill också

Jan Rooth gav oss till sist lite historik från EFS föreningen i S:t Mikael's kyrkan. Hans-Lennart Pettersson avslutade gudstjänsten med att kort predika över bibelord från Lukas och Sefanja.

– Sann glädje på jorden grundar sig på vad Jesus har gjort. Jesus har presterat vad vi inte kunde, menade Hans-Lennart. Förhandlingarna återupptogs efter gudstjänsten och nu handlade det om vår ekonomi i distriktet. Balans och resultaträkning fastställdes och ansvarsfrihet för styrelsen för det gångna året beviljades. Därefter var det dags att diskutera den av styrelsen framlagda budgeten. Här "hettade" det till. Många föreningar menade att man inte kunde uppfylla det av styrelsen uppsatta målet, angående gåvomedel. Förslaget från Sivert Bohlin om att skriva ner budgeten med 700 000:- diskuterades livligt. Sven E Johansson menade om vi tar Siverts budget, måste bland annat antalet konfirmander minskas på våra läger. Några ombud, tyckte att man kunde ta lite av fonder som finns, för att "stötta" upp budgeten. Det blev omröstning, och där fick Siverts förslag majoritet. På grund av detta ställde styrelsen sina platser till förfogande med motiveringen att man inte åtnjuter årsmötets förtroende. Här blev det tvärstopp. Årsmötet avbröts och de efterföljande punkterna på dagordningen, ajournerades till den 15 maj. Fortsättning följer! Det var många som stannade kvar på den efterföljande gospel-

gudstjänsten. Vi fick lyssna och deltaga i den härliga lovsången tillsammans med S:t Mikael gospelkör. Paul Persson predikade över bibelord från Esters bok.

– Herren tystar inte de munnar som lovsjunger honom. Det finns så mycket som kan tysta våra munnar. Jag undrar om våran del av världen är den del som Gud hör mest lovsång ifrån, sa Paul och fortsatte. Låt

ÅRSMÖTE

inte detta tysta våra munnar. I livets olika förhållanden får vi lovsjunga Gud.

Trots det lite negativa som hänt under dagen avslutades den i lovsång till vår Gud som gett oss uppdraget att ge evangelium till alla människor, trots olika uppfattningar om ekonomin.

EFS i Sydsveriges årsmöte del två.

Fortsättningen på det avbrutna årsmötet i Ängelholm var förlagt till Helsingborg den 15 maj. Nu skulle de återstående paragraferna behandlas, och en del beslut skulle tas. Årsmötet inleddes med en kort andakt som Lillemor och Ingvar Persson var ansvariga för.

– Kraften från Gud hur förvaltar vi den? frågade Ingvar och fortsatte: Be Gud att vi använder vår kraft på rätt sätt.

Unik situation

Därefter var det dags för att återuppta det ajournerade årsmötet. Samma presidium som i Ängelholm tog plats för att leda förhandlingarna.

–Vi har hamnat i en unik situation sa årsmötets ordförande Tomas Behrens innan han förklarade årsmötet öppnat.

Christer Caesar tog till orda och bad om ursäkt för "handlingsförklaring" på årsmötet i Ängelholm. Han menade att han skulle ha gett en bättre förklaring på hur det ligger till med distriktets fonder. Därefter gav han en redogörelse för hur "läget" är på fondfronten. Det visade sig att fonderna egentligen är en bokföringsprodukt, och när allt är redovisat, så finns det inga pengar kvar i fonderna. Det är egentligen ett minus i fonderna efter att distriktets fastigheter lånat internt till större reparationer, bidrag till Kilwa, "konfalägren", GUL ett bidrag till en anställd, m. m. Per Behrens yrkade på att ta upp budgetfrågan till behandling igen. Det begärdes votering vilket också visade att de 82 ombuden var redo att diskutera budgeten en gång till. Majoriteten för att riva upp beslutet från Ängelholm var stor, eller 58 st. för och 14 st. emot.

Efter detta beslut var debatten igång, och det blev många och långa inlägg innan det var dags att ta beslut i budget frågan en gång till. Det blev majoritet för det av styrelsen framtagna förslaget från förra delen av årsmötet, siffrorna skrevs till 57 röster för styrelsens förslag och 13 rös-

ter emot. Några föreningar reserverade sig mot beslutet.

Efter en välbehövlig lunchpaus startade åter förhandlingarna. En motion från Eva-lotta Kjellberg diskuterades och det beslutades, på styrelsens förslag, att motionen skulle avslås med motiveringen att invänta utredningen angående konfirmationslägren. I budgetförslaget för 2005 framkom det tre olika förslag att ta ställning till. Det som vann mest gehör var att arbeta med förslaget med inriktningen "vad vill vi, vad får det kosta?" Christer Caesar efterlyste förslag på vilka verksamheter som kan tas bort för att vi skall kunna leva upp till en eventuellt "slimmad" budget, nästa år.

Styrelseval

Styrelseval var nästa punkt på dagordningen. Den "gamla" styrelsen avgick på årsmötet i Ängelholm och det blev för valberedningen att "skaka" fram nya kandidater, vilket också lyckats. Några av de tidigare ledamöterna ställde upp igen och det hela avlöpte ganska smärtfritt. När rösterna räknats samman, visade det sig att majoriteten av kandidaterna fått samma antal röster. För att klara ut vem som skall "sitta" på tre resp. två eller ett år, fick lottning tillgripas. Denna utföll enligt följande: valda på tre år blev Jan Ebefeldt, Magnus Håkansson, Håkan Lindberg, Sven E Johansson. På två år Maria Grahn, Tomas Ekman, Gun Lyckander och Ingvar Persson, och på ett år Christer Caesar, Mats Hansson och Folke Persson. Ordinarie revisorer blev Nils Arvidsson och Karin Ferm med AnneMaj Örström och Anti Ristima som suppleanter. Valberedningen, som haft en jobbig tid, ställde upp till omval. Tomas Behrens förklarade därefter årsmötet avslutat, efter det att avgående styrelseledamöter avtackats.

En del viktig information gavs, bland annat, att nästa årsmöte för distriktet kommer att hållas i Österängskyrkan i Kristianstad. Ett extra årsmöte kommer att hållas till hösten, men plats är ännu ej utsedd.

Text och Foto: Per Andersson, Staffanstorp

S:t Mikael
Gospel

Midsommarstänger

Som det mest svenska av allt midsommarfirande ter sig dansen kring midsommarstången.

De äldsta beläggen vi har om midsommarstänger går tillbaka till 1600-talet då sådana stänger förekommer på bild i Erik Dahlbergs bildverk "Suecia Antiqua". Linné omnämner på 1700-talet majstängerna från Skåne, Östergötland och Västergötland. Forskarna anser att seden med majstång kom in från Tyskland på 1400- och 1500-talen och att stängerna då tycks ha stått uppe året runt.

Någon har undrat varför det heter majstång när det är i juni den reses. Förklaringen är att ordet inte har med månaden maj att göra utan kommer av det gamla ordet "meja" i betydelsen att smycka med grönt.

En stollig föreställning som blev populär på 1970-talet var påståendet att majstången egentligen skulle vara en symbol för det manliga könsorganet. Det fick vid ett tillfälle en tillresande predikant att bli djupt chockerad när man i en kyrka placerat en midsommarstång i miniatyr på altaret i kyrkan. Den kvinnliga kyrkvärden förstod inte alls hans upprördhet. Hon såg korset i majstången men han felaktigt något helt annat.

Dansen kring midsommarstången upprörde folk på både 1600-talet och 1800-talet. Den ansågs leda till osedlighet. Eftersom dans inom väckelserörelserna på 1800-talet blev syndstämplad avtog seden att dansa kring majstången. Men de livaktiga hembygds- och folkdansrörelserna återuppväckte seden. Även i de lågkyrkliga och frikyrkliga kretsarna blev det på 1940-talet tillåtet med ringlekar på midsommarafton för ungdomarna. Så minns jag t.ex en midsommarkväll 1947 då det förekom ringlekar i samband med Vannebergamötet som arrangerades av Svenska Missionsförbundet. Detta skedde dock under protester från de äldre som ansåg att man nu släppt in synden i samfundet.

Midsommareldar och källkult

Vi bränner valborgsmässobål och i Västsverige har man påskeldar, men däremot eldar vi nu inte längre vid midsommar. Men midsommareldar kallade S:t Hanseldar förekom förr i Skåne, Blekinge, Bohuslän, Jämt-

land och Härjedalen. Denna spridning visar på att seden hade danskt ursprung för alla dessa landskap hade ju varit danska en gång i tiden.

Även i Småland har dock midsommareldar förekommit. Så berättar prästen Peter Wieselgren att på Grönskulle i Hjälmseryds socken dansade folket förr vid midsommarbrasan.

Även en källkult har förekommit här i samband med midsommarfirandet. I Färlöv nära Kristianstad omtalas 1667 en källa till vilken många S:t Hansfirare kom för att söka bot för sin sjukdom genom att dricka ur källan.

Birger Ohlsson, Bjärnum

Välkommen till vigsel mellan

Elin Svensson

&

Christoffer Ohlsson

Vigselakten äger rum i Broby kyrka
den 14 augusti kl. 15.00.)

Tältkyrkan i svensköp

7-11 juli "Vägen till frälsning" Kjell Ove Nilsson
14-18 juli "Därför är jag kristen"

Karl-Gustav Larsson
Kvällar 19.30 söndagar 11.00
Carl-Axel Ohlin mötesledare,
Olika sångare och sånggrupper varje dag.

Alla Välkomna!

EFS Missionsförening i svensköp

Redaktören i San Sebastian

Jag önskar att jag hade haft en kamera med härom söndagen när det regnade. Varje söndag är det proppfullt med folk ute på gatorna i staden och eftersom det regnade såg det inte ut som människor utan snarare som mattor av paraplyer som var ute och gick.

Här i San Sebastian går inte en enda människa ut utan paraply (förutom jag som inte äger ett) eftersom det enda man vet riktigt säkert här är att man inte har någon aning om hur vädret blir. Eftersom Baskien ligger precis framför Pyreneerna tömmer molnen hyfsat mycket regn just här. När mannen min säger att det är 20-25 grader i Malmö och strålande sol, tröstar jag mig med att man inte pratar spanska där. Det är ju därför jag är här.

Jag läser spanska på en privat språkskola och trivs riktigt bra med studierna. Lärarna är väldigt duktiga på att förklara och det verkar finnas regler för allt, och en logik i språket – om inte nödvändigtvis svensk logik. Nu kan jag i stort sett säga vad jag vill, men att säga det korrekt är fortfarande hyfsat svårt. De använder konjunktiv hit och dit t.ex. för hypoteser, men inte för åsikter, och till åsikter räknas inte bara "jag tycker", utan även "jag tror" och "jag antar", som i mitt svenska öra då låter mer som hypoteser. Och på samma sätt kräver önskingar som t.ex. "jag föredrar" konjunktiv, fastän det i mitt öra låter mer som en åsikt och en realitet än en önskan. Men å andra sidan, när förklaringarna inte är helt logiska på svenska, så är de ändå oftast väldigt tydliga, så det är väl bara att vänta ut att spanskan får sin egen logik även i mitt huvud.

Något som är ganska otäckt här i Spanien är vad de visar på TV och i tidningarna. De har ingen censur alls och det verkar nästan som att de måste visa allt. Min lärare sa att det antagligen beror på att spanjorer är allergiska mot all form av censur efter Franco och diktaturen då i stort sett allt var farligt och man knappt fick se nåt spår av verkligheten i media. Men nu har det slagit över åt andra hållet och tvärt emot all god smak eller tanke på minderåriga visar de döda och sårade oavsett tillstånd. Det är inte i närheten av lustigt.

Det enda jag riktigt saknar här är en kyrka att gå i. Det finns bara en enda evangelisk kyrka här i stan och den kände jag mig inte alls hemma i. Jag tog för givet att det måste finnas fler än en i en stad med 180.000 invånare, men den andra jag till slut hört talas om, en baptistförsamling, ligger tydligen i nästa stad, några mil bort. Men det finns gott om katolska kyrkor. Där jag bor ligger det en katedral runt knuten och det är skönt att gå in där för att be. Jag har behållning av predikan, tros- och syndabekännelsen men resten av gudstjänsten förstår jag väldigt lite av. Alla läser med och sjunger utan vare sig program eller psalmböcker.

San Sebastian är visst någon slags centrum för gourméer. Under påskveckan kommer det en massa spanska turister hit för att pricka av ett antal restauranger. Jag tycker att det är juste med pintxos (baskiska för tapas) – små smakbitar av alla möjliga läckerheter, eftersom de är så små att man vågar prova på även det som ser mystiskt ut utan att riskera en förstörd middag. Hitills har jag inte provat något som inte smakat gott.

I övrigt ordnar skolan aktiviteter och utflykter till sevärdheter i närheten och om drygt en vecka kommer mina föräldrar och då ska jag passa på att se mer av nordkusten som tydligen ska vara lika vacker västerut också. Något som i mina ögon nästan är otroligt, så vackert som det är här, men det är väl bara att passa på och njuta.

Allt gott till er i Sverige, Helena Dahlberg, San Sebastian

Gunnel
Andersson

Nyfiken på Gunnel Andersson

Tron är ingen känslsak, det är en Huvudsak

Vi träffades tidigt i livet, Gunnel och jag. Då var jag en liten flicka som hälsade på i farmors Missionshus i Ausås. Gunnel hörde hemma där och var mycket äldre än jag. När hon var 15 var jag 10.

Idag är vi jämnåriga och sitter i personalrummet på Sundsgården, denna skola som faktiskt har en viktig roll även i mitt liv. Det var här mina föräldrar träffades en gång. Det blir ett samtal om livet, arbetet och tron och efteråt tycker vi nog båda att vi gärna kunde fortsatt prata en god stund – utan papper och penna.

Vi återvänder till Ausås där Gunnel växte upp i ett lantbrukarhem. "Har du några syskon?" undrar jag och Gunnel blir allvarlig. Hon fick en efterlängtat syster när hon var sex år. Då systemen var tre och Gunnel nio dog systemen plötsligt i en olyckshändelse. "Så jag vet vad det är att sörja som barn. När jag mött människor senare i livet med erfarenhet av sorg har jag förstått vad min egen upplevelse betytt". Gunnels föräldrar var kloka i denna svåra situation och de lät henne se sin döda lillasyster. "Jag menar att det var helt avgörande för att jag skulle kunna gå vidare. Annars hade jag bara haft bilden av att de åkte iväg med henne till sjukhuset och kom hem utan henne. Nu fick jag själv se henne och fick en möjlighet att förstå vad som hänt. Det var viktigt."

Trots den förlust som drabbat familjen gav föräldrarna sin dotter stor frihet under uppväxten. "De kontrollerade mig inte och det är något jag är oerhört tacksam för." I Ausås var missionshuset samlingspunkten för

barn- och ungdomsarbetet i byn och Gunnels far Gunnar var föreståndare för söndagsskolan i 40 år av sitt liv. Han var en duktig pedagog och hade velat bli lärare. Han gick på Hagabergs folkhögskola men hade inga ekonomiska möjligheter att utbilda sig vidare. Som söndagsskollärare kunde han använda och utveckla sitt intresse för pedagogik. När Gunnel så småningom bestämde sig för att bli lärare hade hon hans starka och självklara stöd. Ingen av oss som sett Gunnel i aktion tvivlar på att hon ärvt sin fars naturbegåvning när det gäller pedagogik.

Gunnel gick i realskola i Ängelholm och där tog hon också studenten. Hon var klar över sitt yrkesval och började direkt på den helt nystartade lärarhögskolan i Malmö. Hon gick ut i den första kullen mellanstadie-lärare 1965 och fick genast anställning på en skola i

Malmö. Att hon hade en pedagogisk talang hade man tydligen uppträckt på lärarhögskolan för efter bara 1½ år i yrket hörde man av sig och ville ha henne som övningsskollärare. Det innebar att hon skulle ha en klass på skolan och handleda kandidater. Dessutom skulle hon bedriva pedagogiska försök. Hon tackade ja, men efter bara ett år kontaktades hon av EFS i Västra Skåne som ville anställa henne som barn- och ungdomskonsulent. Det var söndagsskolan och FG/PG som behövde henne. Hon var tjänstledig i två år för det uppdraget men återvände sedan till lärarhögskolan där hon blev kvar till 1980.

Under åren på lärarhögskolan vidareutbildade hon sig i teologi, pedagogik och historia vilket resulterade i en fil kand. "och lite till". Hon stod nu vid ett vägsval då hon måste bestämma om hon skulle bli metodiklektor eller om hon skulle satsa på att bli lärare på en folkhögskola. Sundsgården hade hört av sig några gånger men det hade inte stämt med hennes yrkesliv just då.

Nu stämde det och 1980 kom hon till Sundsgården för att bli föreståndare för den bibellinje som skulle starta. Egentligen hade hon lovat sig själv att aldrig arbeta på folkhögskola. "Som ung nyutbildad lärare hade jag föreställningen att en kristen folkhögskola befolkas av kristna lärare som undervisar välartade elever och inte har någon kontakt med livet utanför. Jag ville ju finnas i ett dynamiskt sammanhang där det finns människor från alla möjliga miljöer och med ett vitt spektrum vad gäller relationen till kristen tro. Då kunde väl inte folkhögskolan var något att satsa på, tänkte jag. Så fel

jag hade! Folkhögskolan är ett minisamhälle med alla sorters människor och olika uppfattningar. Ingenstans där jag tidigare varit verksam har jag mött så många olika människor från så varierande sammanhang som här. Så fel jag hade!" säger hon igen med stort eftertryck. Gunnel valde att bo på skolan och menar att på det sättet har hennes tid på Sundsgården lika mycket som ett arbete varit ett sätt att leva.

När hon skulle starta bibellinjen kom en ny utmaning. Hon var ju inte teolog utan pedagog och därför måste den byggas utifrån en pedagogisk utgångspunkt. "Vi valde att utgå från människans och livets frågor och sedan hitta teologins svar. Vi var också klara över att vi ville arbeta med bibelkunskap, drama/teater och musik. Det visade sig inte helt oväntat att detta med teater, det var kontroversiellt om man ville ta det ut i missionshusen. Drama gick bra, för då är det något vi gör tillsammans, något om personlig utveckling. Men teater! Ingvar Rims-hult, som hade hand om detta, ville med teatern både förmedla ett budskap, väcka frågor och inte ha alla svaren. Och dessutom föra in en bit av verkligheten i missionshusen. Det var inte alltid riktigt tillåtet."

Vi pratar en stund om traditionen vi har om hur budskap ska förmedlas. Goda predikanter har i alla tider använt sig av bilder från verkligheten utanför. Men det har skett i form av en berättelse som kommit från predikstolen. Bilder och illustrationer har vi i stort sett släppt sen vi övergav flanellografen. Våra missionshus är helt avskalade från bilder. Pedagoger vet att vi människor är olika i vårt sätt att ta in budskap. Auditiva kallas de som behöver *höra* för att förstå och komma ihåg, visuella behöver *se* för att budskapet ska stanna kvar. Vi är olika Gunnel och jag. Jag kommer bäst ihåg det jag hört, röster, citat... "Sådan är inte jag" säger Gunnel. "Jag är en typiskt visuell person. Jag behöver se för att riktigt fångas av ett budskap".

Vi konstaterar att man inte brytt sig mycket om dessa väl kända olikheter i vår lutherska tradition. Budskap genom musik och tal, javisst, men teater, rörelse och bild – nej det har inte alltid varit riktigt lika rumsrent. Vi pratar om det uppväxande släktet som är uppfostrade mycket mer visuellt än auditivt. Det är viktigt att ta hänsyn till det när vi ska förmedla budskapet till nya generationer.

Gunnel säger att hon själv har haft oerhörd hjälp av teatern att utveckla sina tankar och sin tro, men konstaterar lugnt: "Jag kommer inte att få uppleva att folk tror på detta så mycket som jag gör".

Idag är Gunnel engagerad i Sundsgårdens Allmänna linje där hon startat en kurs för unga vuxna med Aspergers syndrom, ett neuropsykiatriskt funktionshinder. Detta är ett område inom pedagogiken som är under stark utveckling och där Gunnel är med och driver på, bl.a. genom olika uppdragsutbildningar för pedagoger runt om i landet.

Vi måste väl säga något om engagemanget i EFS i Västa Skåne även om det inte var fokus för min nyfikenhet idag, der var ju personen och yrkeskvinnan jag skulle porträttera. "Jag var med i distriktets styrelse redan i 25-årsåldern. Hade jag gjort som alla andra på den tiden hade jag väl suttit i 40 år eftersom jag kom in så ung. Men det gjorde jag inte. Jag avgick efter 9 år och sa att jag kanske kan komma tillbaka i en annan tidsperiod. Och det gjorde jag. Var VSM:s sista ordförande innan distriktet slogs ihop och blev EFS Syd. Den första och enda kvinnan på den posten dessutom." Händelser hon minns från den tiden var fördjupandet av avtalet med Svenska Kyrkan och så var hon med och satte spaden i jorden för S:t Mikael i Ängelholm. Försäljningen av Missionskapellet i Åstorp och flera andra missionshus är andra viktiga beslut.. "Och så mitt skötebarn: Åsljungagården. Där har jag mitt EFS engagemang nu och där vill jag lägga min kraft när jag om tre år blir pensionär. Den gården har

betytt och betyder än idag så mycket – för ungdomar och för äldre. Här har jag också fått utlopp för mitt andra stora intresse jämte pedagogiken – inredning. Hade jag behövt välja om i livet så hade jag blivit inredningsarkitekt." Där har vi det igen – intresset för det estetiska.

"Jag har levt och lever ett väldigt rikt liv med många intressant uppdrag och upplevelser", säger Gunnel. "Jag har ju inte fått några egna barn men på något sätt har det varit andras barn som har var min upp-gift. Man kan skapa mening i alla situationer och ibland ser man det inte förrän efteråt. Själv känner jag att jag har ett stort behov av avskildhet, ensamhet och för att få tid att tänka mitt i en rätt hög puls. Och den tiden kan jag ibland ta mig mellan alla sammanträden och allt engagemang."

Men tron då, vad ska vi skriva om trons plats i ditt liv? "Ja," säger Gunnel och tänker en stund. Och så kommer en formulering som suttit fast hos mig sedan dess: "Tron är ingen känslsak, det är en huvudsak. Ibland tänker jag att jag tror därför att jag vet. Jag är så tacksam för den evangelisk-lutherska kyrkans bekännelse där tyngdpunkten i min tro inte ligger hos mig utan hos Gud." Vi delar tankar om uttrycket att "Älska Jesus" som så mycket betonar den egna känslan. "Det väcker bara skuld-känslor hos mig" säger Gunnel och jag håller med henne. "Jag vet faktiskt inte om jag kan säga att jag älskar Jesus men jag är väldigt trygg i att Jesus älskar mig".

I den trygga formuleringen av trons väsen avslutar vi vårt samtal. Glada att få tillfälle att prata som vi aldrig gjort förut. Att vi hade så mycket gemensamt trodde vi inte då i Ausås missionshus när jag var så liten och hon så stor.

Text och Foto: Birgitta Bemark, Vejbystrand

EFS i Svensköp -rustar för tältmöten

Liksom så många somrar tidigare planerar EFS missionsförening i Svensköp att resa sommarens tältkyrka på sin sedvanliga plats, en km från Svensköps kyrka på vägen mot Hörby.

Det blir under semestermånadens två första hela veckor den 7 - 11 juli och den 14 - 18 juli. På kvällarna hålls gudstjänsterna kl. 19.30 och i år prövar man med att lägga söndagsgudstjänsterna kl. 11.00. Svenska kyrkan har sammanlyst sina gudstjänster med EFS och första söndagen firas även mässa under tältdukarna. Sångprogrammet under kvällarna speglar stark ekumenik. Första veckan återvänder en bygdens son till talarstolen i tältet. F.d. domprosten Kjell Ove Nilsson var en gång i sin ungdom tältmötestalare i gamla Askeröds-kretsen men har sedan dess bl.a. hunnit med att vara docent vid Lunds universitet och under några år professor i USA, vidare direktor vid Nordiska Ekumeniska Rådet och även direktor i Sveriges Kristna Råd. Han har gett ut flera böcker och 1998 kom boken "Träd upp i tid och otid". En teologi i kristider för predikanter och andra sökare. En bok med ett centralt bibel-troget innehåll, som finns att köpa för en billig penning under tältveckan.

Kjell Ove Nilssons sammanfattande tema under veckan blir "Vägen till frälsning". Andra veckan återvänder enligt flera års tradition Karl-Gustav Larsson till talarstolen. Karl-Gustav Larsson är en välkänd och gärna hörd förkunnare och i år blir hans sammanfattande tema "Därför är jag kristen".

Mötesledare är bygdens son Carl-Axel Ohlin. Sånginslagen är både varierande och starkt ekumeniskt sammansatta. Grupper såsom Rickarums manskör, Frälsningsarrnén i Limhamn och Kusinkören medverkar samt många ungdomliga sångare: Rune Lindqvist med dottern Ann Lindqvist, Ingela Olsson med döttrarna Frida och Maja Olsson, Gunnel Hansson med döttrarna Carna Hansson och Maria Grahn, vidare Pernilla Göstason och Ida Maria Andersson, Linda Andersson och Camilla Turesson, Christian Sturesson samt Annika Westergaard. Alla samlingar kommer att avslutas med gemenskap i serveringstältet. Där går det att inhandla kaffe och kakor, varm korv och glass, vilket kan behövas när många av gudstjänstdeltagarna inte bara väntas från den närmaste bygden utan från olika delar av Sydsverige. De yngre deltagarna inbjudes till kvällsläger med program anpassat för dem.

Elsa P Nilsson, Köinge

OAS-helg 3-4 sept i Listerkyrkan, Hällevik vid Sölvesborg

LarsOlov Eriksson, Johannelund, Eva-lotta Kjellberg, Örkel-ljunga, Jan Sköld, Lidköping

Möjlighet till förbön, själavård och bikt. Flera av våra präster, förebedjare, lovsångare och själavårdare medverkar

Fre 4 sept kl. 19.30 Ungdomskväll för alla åldrar

Lör 5 sept kl. 10 och 19 Möten. Seminarier under eftermiddagen

Folder skickas ut till missionsföreningarna i början av sommaren. Kan även beställas hos distriktsexpeditionen tel. 0451-38 80 70 Anmälan för mat till Andreas Nordin tel. 0456-570 20, andreas.nordin@glocalnet.net eller Sigurd Ivarson tel. 0456-514 60 senast 27 augusti, 150 kr för hela dagen Enkel logi för ungdomar (anmälan till Andreas Nordin) Logi för vuxna; Hanöhus hotell tel. 0456-525 10 eller Hälleviks Camping tel. 0456-527 14

OBS! Viktigt att anmäla sig för mat! Senast 27 augusti.

Välkomna!

sensus
STUDIEFÖRBUND

Arrangörer: OAS-rörelsen, EFS i Sydsverige, Sensus

Forts. Mitt vittnesbörd sid 20.

3. Min kunskap om Honom behöver ständigt fyllas på

Ibland hamnar jag i perioder där mitt kristna liv upplevs som fattigt och uttömt. Tron känns slentrian och Gud verkar vara långt borta. Jag försöker att läsa bibeln och be men den där närvaron vill inte riktigt infinna sig. Jag har dock upplevt att de här perioderna är nödvändiga. Det är som att tomrummet behöver skapas för att bereda plats för något nytt. Och förr eller senare måste jag också fylla på med ny kunskap för att relationen ska växa. Jag tycker om att läsa böcker och en god bok är för mig ett ovärderligt hjälpmedel i gemenskapen med Honom. En annan är en ensam promenad i skogen. Eftersom jag är en naturmänniska kan jag på ett särskilt sätt uppleva Guds närvaro ute i den miljö som Han har skapat. Kanske har du också några sådana knep att ta till när du känner att relationen med Gud behöver fyllas på. I så fall, använd dem flitigt för sådan som du är har Gud skapat dig till att vara!

Daniel Ottoson, Malmö

"Skörden är stor men arbetarna få. Be därför skördens herre att han sänder ut arbetare till sin skörd." Matt 9:37-38

Pionjärbibelskola

Behovet är stort av nya initiativ för evangelisation/mission, förnyelse och församlingsplantering såväl i Sverige som utomlands.

Bär du på en kallelse som du inte riktigt vet hur du skall förverkliga? Skulle du vilja avsätta 1-2 terminer mitt i livet för att stanna upp och gå på bibelskola?

Det finns många bibelskolor runt om i Sverige, dock inte så många som är förlagda mitt i ett pulserande församlingliv. I höst startar Johanneskyrkan i Halmstad en bibelskolekurs i samverkan med Hjälmares Folkhögskola. Johanneskyrkans bibelskola innehåller teoretiska ämnen som tros-lära, bibelkunskap, självvård, kyrkohistoria, ledarskap etc. Men eftersom denna bibelskola är förlagd mitt i en församling, är förhoppningen att skolan skall få tydlig praktisk, erfarenhetsmedveten inriktning med fokus på församlingsförnyelse, pionjärsatsningar och evangelisation/mission.

Förutom Reine Jansson och Per-Eive Berndtsson som arbetar som präster i Johanneskyrkan, kommer kursen dessutom, en dag per vecka, att gästas av en föreläsare med praktisk erfarenhet av pionjärverksamhet, mission, församlingsplantering etc, eller av någon erkänd kunnig bibellärare. Följande förkunnare kommer att medverka på bibelskolan: Anders Sjöberg, Magnus Persson, Anders-Petter Sjödin, Carl-Eric Sahlberg, Anita Barker, Hans Weichbrodt, Agne Nordlander, Jan Sköld, Bengt Castor, Anders Sjöstedt, Tomas Seidal, Mona Edsinger, Michael Martinson, Manfred Rusner, Marcus och EvaMarie Kihlagård, Per Alfredsson, Lennart Henriksson m fl.

Skolan är ettårig med möjlighet att bara gå en av terminerna. Under-

visningen kommer att pågå måndag till fredag mellan kl. 08.00-12.00, samt några timmars självstudier och praktik på kvällstid eller helger. Detta innebär att det är möjligt för den som så önskar att kunna skaffa ett "eftermiddagsjobb", utöver undervisningen. Kursdeltagarna ordnar själv med mat och logi.

Fika till självkostnadspris kommer att finnas varje dag i Johanneskyrkan mellan kl. 09.45-10.15.

Höstterminen 2004 startar den 30 augusti och slutar den 17 december. Vårterminen

2005 startar den 10 januari och slutar den 27 maj. Under vårterminen kommer alla elever att få möjlighet att åka utomlands på en kortare studieresa.

Kursen är en folkhögskolekurs vilket innebär att studierna vid bibelskolan är helt avgiftsfria för dig som kursdeltagare. Kostnader beräknas dock tillkomma för läromedel, försäkring och en ev missionsresa. Dessutom blir bibelskolan bidragsberättigad för CSN Studiebidrag.

Foldrar och anmälningsformulär kommer ut i början av maj 2004.

Johanneskyrkan startades som pionjärförsamling i Herrens år 1988. Församlingen har vuxit år från år. Idag är Johanneskyrkan en pulserande församling med ca 140 medlemmar och ca 250 återkommande gudstjänstbesökare, med behov av en större lokal. Sedan många år anordnar också församlingen en Påskkonferens för alla åldrar med många hundra deltagare årligen. En fokusering på fördjupande relationer i smågrupper och evangelisation/mission har funnits med från församlingsstart. Johanneskyrkan stöder missionsarbetare i Etiopien, Tanzania, Ryssland, Albanien och Schweiz. Varför inte också kommande missionärer i Sverige? Om man med några ord ska försöka beskriva vad det är för kyrka som inbjuder till den här bibelskolan så kan man säga att:

"Johanneskyrkan vill vara en evangelisk-luthersk, karismatisk, hemgruppsarbetande, sökarorienterad kyrka som är ansluten till Evangeliska Fosterlands-Stiftelsen, EFS, som är en självständig rörelse inom Svenska kyrkan".

Per-Eive Berndtsson, Halmstad

Johanneskyrkans BIBELSKOLA

i samverkan med Hjälmares Folkhögskola

En bibelskola för alla åldrar mitt i en pulserande församling med speciellt fokus på:

**Mission/Evangelisation
Pionjärinsatser
Förnyelse**

1 årig, start ht 2004. Heltidsstudier mån-fre 8-12.

**Fasta lärare: Reine Jansson, Per-Eive Berndtsson
Halmstad**

Gästande lärare: Anders Sjöberg, Magnus Persson, Anders-Petter Sjödin, Carl-Eric Sahlberg, Anita Barker, Hans Weichbrodt, Agne Nordlander, Jan Sköld, Bengt Castor, Anders Sjöstedt, Tomas Seidal, Mona Edsinger, Michael Martinson, Manfred Rusner, Marcus och Eva-Marie Kihlagård, Per Alfredsson, Lennart Henriksson m fl.

För vidare info: Ring Reine Tel 0733-906511, Per-Eive 0733-122221! Johanneskyrkan, Skolgatan 8, 302 32 Halmstad, Tel 035-124233, info@johanneskyrkan.efs.nu, www.johanneskyrkan.efs.nu.

I detta sommarnummer av Livsluft vill vi ge två "sommarinformationer".

Missionskonferens i Åhus

I sommar äger en Missionskonferens rum på Åhusgården. Mer om denna konferens på annan plats i tidningen. Denna missionskonferens den 13-15 augusti blir också höstens missionsdag för missionsombud och andra missionsintresserade. Vi har uppmanat alla missionsombuden att ta vara på möjligheten att inhämta mycken missionsinformation på hemmaplan genom att vara med på denna konferens. Nu vill vi också uppmana föreningarna att stötta missionsombuden ekonomiskt så att de kan vara med alla dagarna. Vidare så påminner arrangörerna att det kommer att vara barnverksamhet under konferensen. Detta ska göra det möjligt för barnfamiljer att delta dessa dagar. I barnverksamheten kommer Willow Creek materialet Promiseland användas.

Det kommer naturligtvis att vara möjligt att delta vid enskilda programpunkter. Däremot om man önskar vara med på Etiopienfesten på fredagskvällen den 13 augusti måste man föranmäla det till Åhusgården senast den 12 juli.

Sommarstängt på expeditionen

Veckorna 28 -32 kommer expeditionen att ha som-

marstängt p.g.a. semester. Under dessa veckor hänvisas i akuta ärenden till Paul Persson 0708-28061065 eller 0451-180334 eller Christer Caesar 070-544 92 27

Med denna information och följande böneämnen önskar vi på distriktsexpeditionen er alla en rik och välsignad sommar, genom Paul Persson

Sommarens böneämnen

Låt oss be för...

- den nya styrelsen och det uppdrag den fått av årsmötet
- missionskonferensen i Åhus 13-15 augusti
- sommarens konfirmandläger på Åhus, Åsljunga och Heljaröd
- oss som kristna att sommar får bli en tid då vi växer som Guds avbilder.

Minnes-och högtidsgåvor

April och början av maj

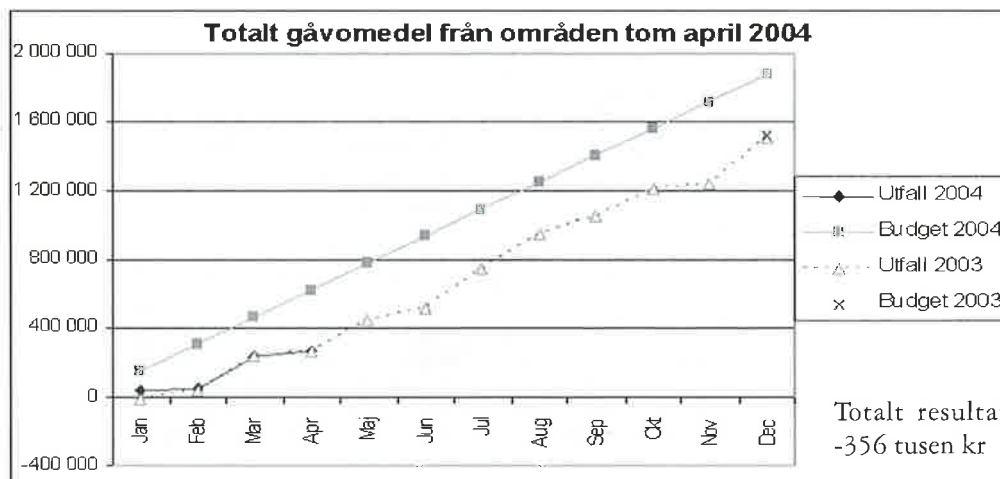
Minnesgåvor till Ruth Perssons, Erik Karpss, Elsa Henrikssons och Staffan Josephssons minne

Högtidsgåvor vid Ann-Britt Anderssons högtidsdag och Greta Tyrbos födelsedag

Totalt inkommet under perioden: 1 800 kr till distriktets olika verksamhetsområden, 100 kr till konfirmandarbetet och 400 kr till EFS-Gården, Åsljunga.

Tack för gåvorna och alla varma tankar som följer dem.

Ekonomisk rapport

Diagrammet visar gåvomedel och kostnader områdena totalt till och med månaden 2004, i tusental kronor. I intäkterna ingår föreningsbidrag, kollektor och enskilda gåvor från föreningarna. Statsbidrag och landstingsbidrag är inte inkommet. I kostnaderna redovisas både verklig personalkostnad för distriktsanställda pastorer i områdena och budgeterade kostnad för den föreningsgemensamma verksamheten.

almanacka

även på www.efssyd.org

juni

16-20	Sommarläger, Höllviksstrand	5/13
16-10/7	Konfaläger, Åhus	
24-17/7	Konfaläger 1, Åsljunga	
24-27	RiksBlåsarfest, Örnköldsvik	
25	Midsommarfirande, ÅhusGården	
25-26	Midsommarfirande, Höllvikstrand	6-7/7
25-4/7	Midsommarljus, Heljarödsgården	

juli

7-11	Vägen till frälsning, Svensköp	6-7/12
9-11	Seniorhelg, Sunnerbogården	6-7/9
13-31	Konfaläger, Heljaröd	
14-18	Därför är jag kristen, Svensköp	6-7/12
15-7/8	Konfaläger 2, Åsljunga	
23	Konsert, Bengt Johansson, Höllvikstrand	6-7/5
26-31	Blåsarläger, Glimåkra fhs	
27-1/8	Musikläger	6-7/9

augusti

8	Konsert Röke Blås, Höllvikstrand	6-7/7
11-15	Bibeldagar, Ringamålagården	
11-15	TEJP, Riksungdomsläger, Örnköldsvik	
13-15	Missionskonferens, ÅhusGården	
21	Sensommarfest, Höllvikstrand	6-7/7

september

3-4	OAS-helg, Listerkyrkan, Hellevik	6-7/16
10-12	Ashram, EFS-Gården, Åsljunga	
17-19	Sommarpunkten, Höllvikstrand	6-7/7

oktober

12-17	Bibel- & Gemenskapsvecka, EFS-Gården, Åsljunga	
-------	--	--

november

13-14	Gåsamiddag, EFS-Gården, Åsljunga	
27, 28	Julbord, EFS-Gården, Åsljunga	

december

4,5,11,12	Julbord, EFS-Gården, Åsljunga	
23-28	Julgemenskap, EFS-Gården, Åsljunga	
28-2/1	Nyårsgemenskap, EFS-Gården, Åsljunga	

Vallgatan 9, 281 31 Hässleholm
Telefontid: 10 - 15, lunch 12.30-13.
Telefon: 0451 - 38 80 70
Telefax: 0451 - 38 80 71
E-mail: info@efssyd.org
Hemsida: www.efssyd.org
Bankgiro: 196 - 7900
Postgiro: 3 28 67 - 4

Distriktsordförande

Christer Caesar, Krokvägen 4
281 51 Hässleholm 0451- 845 36

Distriktsföreståndare

Paul Persson, 0451 - 38 80 70
0708 - 28 61 65

epost: df@efssyd.org

eller paul.persson@efssyd.org

Distriktsekonom

Cecilia Engström 0451 - 38 80 70

Distriktskonsulent

Annica Nordqvist 0451 - 38 80 72

Assistent

Ingrid Viberg 0451 - 38 80 70

EFS-Gården, Åsljunga

Ånhultsvägen 31

286 72 Åsljunga

Tel: 0435 - 46 00 54,

46 00 52 (fax)

E-post: efs-garden@iname.com

Heljarödsgården

Farhult

263 93 Höganäs

Tel: 042 - 680 29 (även fax),

042 - 680 24 husmor

Ringamålagården, EFS

Pl 5105

374 92 Asarum

Tel: 0454 - 620 63

Sommargården Höllviksstrand

Höllviksstrandsvägen 2

236 38 Höllviken

Tel: sep - maj 046 - 25 31 66

jun - aug 040 - 45 12 02

Stenbräckagården, Tjurkö

370 43 Sturkö

Tel: 070 - 654 61 85

Fax: 0455 - 460 85

E-post: info@stenbracka.k.se

Hemsida: www.stenbracka.k.se

ÅhusGården, EFS

Sigfridsvägen 5, 296 38 Åhus

Tel: 044 - 24 00 20

E-post: ahusgarden@efssyd.org

Mitt vittnesbörd

Hur kan jag växa vidare som kristen?

Hur kan jag växa vidare som kristen? Jag tillhör en av de många som har fått med mig min kristna tro från min uppväxttid. Den har funnits där som en självklar del i mitt liv och blivit något som jag lätt tar för givet. Men ibland kommer jag till stunder då jag funderar på om det inte finns något mer. Jag menar, finns den Gud som jag tror på så måste väl ändå mitt kristna liv betyda något? Frågan dyker alltså upp som gör att jag tvingas ta ett steg framåt och inte blir stillastående: Hur kan jag växa vidare som kristen?

För mig har den här frågan varit central under en lång tid. Under konfirmationen uppstod något av en aha-upplevelse om vad det egentligen innebar att tro på Gud. Jag hade aldrig tänkt på det förut men när jag under några sommarveckor fick brottas med frågorna tillsammans med andra människor i samma situation blev närvaron av Gud i mitt liv påtaglig. Sedan dess har relationen med Honom fördjupats men frågan har kvarstått: Hur kan jag växa vidare som kristen? Tre övertygelser får ligga till grund för mitt vittnesbörd:

1. Att få förundras över Guds kärlek

Har Gud skapat mig och gett mig gåvan och förmågan att tro på Honom så måste det innebära att jag också är viktig för Honom. Att Han dessutom förbereder en plats för mig i Sitt rike måste tyda på en enormt stor kärlek till mig. Tänk att lilla jag är så viktig för Gud att Han så fullkomligt öser sin kärlek och omsorg över mig! För

mig är det viktigt att då och då stanna upp och reflektera över det här förhållandet. Det är så lätt att ibland halka in på ett spår där mina prestationer är det som räknas, men faktum är att de väger ganska lätt när jag nalkas Gud och förstår något av Hans stora kärlek. Då är inte min egen självgodhet särskilt stor längre utan den övergår snarare i en förundran över att Gud faktiskt vill ha med mig att göra, trots mina brister och felsteg. Ibland blir det så stort för mig att hela jag fylls av ett stort lyckorus och ögonen tåras av förundran.

2. Kyrkan är viktig

Ju längre tid jag har vandrat med Gud desto mer har jag förstått hur mycket gemenskapen med andra kristna betyder. Jag tror inte att vi är kallade att leva som kristna på egen hand utan församlingsgemenskapen är livsviktig, ja rent ut sagt nödvändig, för att kunna växa vidare. Därför kan min glädje bli desto större när jag ser den oerhörda mångfald av gåvor och personligheter som finns i kyrkan. Det tog dock ett bra tag innan jag blev viss om det här förhållandet. En ganska lång period i mitt liv såg jag bara de brister som fanns i kyrkan och hur stel och trångsynt organisationen och människorna där kunde vara. När Gud så uppenbarade hemligheten för mig blev det något av en överraskning att det faktiskt är i kyrkan som min plats är tänkt att vara – som en av de många lemmar Gud har fogat samman i sin kropp.

Fortsättning på sid 16

Nr 8-9 - 2004

Livsluft

EFS-Nytt Syd

Floodgate spelade på Musikfesten i Åhus, sid 12.

Sommarens konfaläger, sid 10-11

- Barnens dag, sid 6
- Missionärssändning, sid 13

Innehåll	
sid 3	Synpunkten
sid 4	Betraktelse
sid 5	Prästvigning
sid 6	Barnens dag
sid 7	Traditionellt trädgårdsmöte
sid 8	EFS årskonferens i Umeå
sid 10	Konfaläger
sid 12	Musikfest på ÅhusGården
sid 13	Sändningsmessa för Löfqvists
sid 14	Invigning av Lillstugan i Vittsjö
sid 16	Insändare – Distriktets årsmöte 2004
sid 17	Svar på insändaren
sid 18	Expinfo
sid 18	Distriktstidningarnas och Budis framtid
sid 19	Almanacka
sid 20	Mitt Vittnesbörd

Gud, jag söker bygglov...

– Jag ringde till min kompis häromveckan vid sju, halvåtta på kvällen och han svarade och sa att han arbetade. "Va", sa jag, "är du kvar på jobbet?" – men han jobbade ju på sitt hus. Jag tycker det är lite konstigt att han ser sin fritidsverksamhet som ett arbete.

– Svenskar är lite konstiga, först arbetar de hårt hela året och ser fram emot sina veckor med semester, och sen då de får semester, då drar de igång ett stort projekt så de får arbeta hårt hela semestern också.

Det är två olika vänner som reflekterat över våra ledighetsvanor. Jag har själv reagerat över att flera krönikor och kolumner jag läst denna sommar alla handlar om hur man ska klara av att vila under semestern. Betraktelsen på sida 4 i denna tidning är den mest konstruktiva jag läst.

Nåjå, i sig är det ju inget fel i att varje svensk bygger om sitt hus, sommarställe eller trädgård – det kan ju innebära både nöje, motion och tid till eftertanke, men jag kommer för egen del att fundera över vad jag bygger för.

Nu har vi ju varken hus eller trädgård, men ändå en dröm om att i framtiden ha något eget man får bygga på och fixa med. Och det är

ju en idyll i tanken. Så jag hajade till när jag läste i tidningen (i Luleå) att det saknas jourhem och familjehem till barn som behöver en stödfamilj, fosterfamilj eller placeras akut (vid till exempel psykisk sjukdom hos förälder). Vad hemskt, tänker jag. Det är kanske inte särskilt ofta idyllbilden av hemmet – inte bara den fysiska bilden – innebär en fristad för någon annans besvärliga barn.

Jag liftade en gång med en kvinna som jobbade med familjer med sociala problem. Själv hade hon två till fem barn eller ungdomar, utöver sina egna, boende hemma mest hela tiden. Jag frågade hur hon orkade med.

– Jag har en fantastisk man och fina barn, utan dem hade jag inte orkat! Det var som att tacksamheten över allt hon hade fått gjorde att hon hade över att ge – mycket över att ge, i mina ögon.

Det jag hoppas för min egen framtid är att jag inte ska bygga på ett hem som inte är öppet för andra, eller att jag skulle spendera onödig energi på döda ting. Tid jag kan behöva för att finnas till för någon annan, eller vila.

Helena Dahlberg

Redaktionsruta

Livsluft nr 8-9/2004
Årgång 12
Livsluft EFS-Nytt Syd
är tidningen för EFS i
Sydsverige.

Adress: Livsluft
Vallgatan 9, 281 31 Hässleholm
Tel: 0451 – 38 80 70

Ansvarig utgivare är Paul Persson
Tfn. 0451 – 38 80 70
Redaktör: Helena Dahlberg
Sofierogatan 3a, 212 17 Malmö
Tel: 040 – 29 08 23
e-post: livsluft@efssyd.org

Manus ska vara redaktören tillhanda senast:
Den 1/9 för nr 10. Plan utgdag den 1/10 - 2004
Livsluft kommer ut med 10 nr/år.
Prenumerationspriset är 220:-/helår.
Pg 621 66 09 - 5
Bg 5396 - 9093

Annonspriser:
Helsida 2.500:-
Halvsida 1.400:-
1/4 sida 850:-
1/8 sida 450:-
1/16 sida 250:-
Tryck:
XRT
Box 63
261 22 Landskrona
Tel: 0418 – 44 61 80

Inte längre som förr

En svensk sommar – väder eller klimatförändringar – en sak är säker, allting är inte längre som förr.

Vår distriktsföreståndare bad mig att skriva ner några av mina tankar och funderingar om den pågående dialogen om organisationen inom EFS. På distriktsårsmötet fick styrelsen i uppdrag att inför nästa årsmöte lägga fram ett förslag på en minskad distriktsbudget. Allting är inte heller här som förr.

Väckelsen kom som en reaktion på en stelnad kyrka – det allmänna prästadömet växte fram istället för en prästkyrka. EFS byggdes upp i en tid av väckelse, när engagemang och resurser fanns men kompetens saknades. Nationella-, distrikts- och föreningsnivåer behövdes för att möta en växande rörelse. Idag är kompetensen spridd, behoven är inte längre att möta en växande rörelse utan att hitta nya vägar till tillväxt. Precis som i det övriga samhället minskar intresset för och behovet av mellannivåer antingen de kallas landsting eller distrikt. Det lokala och det globala är de två nivåer som har betydelse.

Har vi då, 150 år senare, åter kommit till en punkt då stelnade former med kyrko- och samfundsbildningar, i hierarkiska organisationer är ett hinder istället för en resurs. Många är de vindar som blåser. En vind heter Taizé, en annan Alfa-grupper och en tredje är karismatisk. Mötet med Kristus i den lokala vardagen är den punkt där vi över kyrko- och samfundsgränser hittar varandra i gemensam handling. Kristus är en, men vägarna till mötet med Kristus ser olika ut och är lokala.

Utlandsmissionen har idag varit så framgångsrik att det finns fler kristna på det södra halvklotet än på det norra. Andens vind blåser starkt över

vårt klot idag. Så småningom kommer den åter att nå vårt land och då är frågan om vi är beredda att följa andens vind eller om vi kommer att försöka att hindra den. Globalt är det tid för mission i retur. Klimatet globalt och vädret är lokalt.

Vi byggde en gång i tiden folkhögskolor för att bilda och sprida kunskap om Kristus. Någonstans på vägen tappade vi bort vårt ursprungliga uppdrag, det vill säga att tjäna vår Herre och rörelsen. Vår tids andliga klimatförändringar ställer nya krav. När Gudsvinden kommer måste vi vara beredda med nya segel och kunna bedöma det lokala andliga vädret. Behovet av kunskap kommer åter i högsätet. De nya vindarna följer inte kyrko- och samfundsgränser och kanske är det så att 2000-talets

segel måste konstrueras för enhet istället för delning. Vi behöver bli ett Gudsfolk.

De lokala föreningarna och församlingarna i och utanför EFS behöver även i framtiden inspiration och förnyelse. De behöver stöd och hjälp att konstruera de nya seglen. Min förhoppning är att vi som rörelsens utbildningsinstitutioner åter ska bli självklara verktyg för förnyelse och förändring. Och vi är beredda att ställa våra resurser till förfogande.

Nu i början av augusti ser det trots allt ut som att sommaren är på väg.

Lars Dalesjö, rektor vid Sundsgårdens folkhögskola

OAS-helg 3-4 sept i Listerkyrkan, Hällevik vid Sölvesborg

LarsOlov Eriksson, Johannelund, Eva-lotta Kjellberg, Örkelljunga,
Jan Sköld, Lidköping

Möjlighet till förbön, själavård och bikt. Flera av våra präster, förebedjare, lovsångare och själavårdare medverkar.

Fre 4 sept kl. 19.30 Ungdomskväll för alla åldrar

Lör 5 sept kl. 10 och 19 Möten.

Seminarier under eftermiddagen.

Folder skickas ut till missionsföreningarna i början av sommaren. Kan även beställas hos distriktsexpeditionen, tel. 0451-38 80 70
Anmälan för mat till Andreas Nordin tel. 0456-570 20, andreas.nordin@localnet.net eller Sigurd Ivarson tel. 0456-514 60 senast 27 augusti, 150 kr för hela dagen
Enkel logi för ungdomar (anmälan till Andreas Nordin)
Logi för vuxna; Hanöhus hotell tel. 0456-525 10 eller Hälleviks Camping tel. 0456-527 14

OBS! Viktigt att anmäla sig för mat! Senast 27 augusti.

Välkomna!

sensus
STUDIEFÖRBUND

Arrangörer: OAS-rörelsen, EFS i Sydsverige, Sensus

Semestertider – vila eller stressfaktor?

När detta skrivs är det semestertider för de flesta av oss. Semester innebär ofta höga förväntningar. Nu skall vi hinna allt det där som vi inte hunnit under året. Huset skall målas, släktingar besökas, drömresan förverkligas. Äntligen skall vi få tid att läsa alla böcker vi inte hunnit med, få tid för varandra, tid med barnen, tid att...

När så semestern är slut kommer lätt frustrationen, vi hann ju inte med allt det vi hade önskat. Den där riktigt djupa relationen med familj och vänner blev inte så djup som vi hade hoppats. Värdet svek, pengarna räckte inte och så kom den där eländiga sommarförkylningen och förstörde alltihop.

Ställer vi realistiska krav på oss själva inför semestern? Stressforskningen visar att det tar upp till tio dagar att komma ner i varv från vårt ordinarie arbete. Problem i relationer som legat och grott under året blir lätt akuta när tiden med varandra ökar. Den trygghet som funnits i vardagens dagsrutiner tas bort när inget arbete kräver vår disciplin och självkontroll. Många tar dessutom semester inte bara från sitt arbete utan även från Gud. Bönerelationen försummas, gudstjänstbesöken tunnas ut. Bibel och andaktsbok ligger ofta kvarglömda på nattduksbordet.

Sätt dig ner en stund och tänk efter. Vad är egentligen viktigt på riktigt? Har vi realistiska förväntningar på oss själva och på varandra? Krav kväver. Outtalade förväntningar skapar barriärer mellan oss.

Spalta upp de önskemål som du har och som du skulle vilja se förverkligade. Välj flera små uppnåeliga mål i stället för ett enda jättestort. Låt alla i din familj göra en liknande lista. Ta sedan och samtala om era förväntningar och

mål tillsammans. Försök att hitta en kompromiss där allas önsknings och förväntningar någorlunda får komma till sin rätt.

Tänk utifrån fyra grundläggande behov.

1) **Andliga behov.** – Tid med Gud, andlig växt. Eftersom vi är skapade till gemenskap med Gud kommer vi inte till vår rätt utanför denna gemenskap.

2) **Behov av gemenskap och närhet till andra.** Vi är skapade till sociala varelser. Vi behöver andra människors gemenskap och närhet för att kunna ge och få bekräftelse. En av människans största tillfredsställelser är att få betyda något för någon annan.

3) **Intellektuella och skapande behov.** Gud har skapat oss med intellekt och skaparförmåga. Se till att ge dessa behov utrymme.

4) **Fysiska behov.** Den kropp du har fått behöver rörelse och motion.

Om vi som människor hittar en balans på dessa fyra områden kommer vi att få harmoni inte bara under semestern utan året runt.

Slutligen skickar jag med en Jesus hälsning till oss: Kom till mig, alla ni som är tyngda av bördor; jag skall skänka er vila. Ta på er mitt ok och lär av mig, som har ett mildt och ödmjukt hjärta, så skall ni finna vila för er själ. Mitt ok är skonsamt och min börda är lätt." Mat 11:28 – 30

Jan Cada, Hörja

Prästvigning

Den 6:e juni blev en dag som vi antagligen kommer att bära med oss resten av våra liv. En av dessa stora händelser som ibland händer. Biskop Christina Odenberg vågade i ett av sina tal säga att det är det största. Uppdraget att vara präst är, i hennes ögon, så stort.

Det kan vi nog tänka lite olika om, men för vår del, min och Barbro, är det en stor händelse som på olika sätt förändrade våra liv.

Bägge har vi under lång tid burit på kallelsen att tjäna som präster i Guds kyrka. Vi har jobbat i kyrkan och smakat på vad det innebär att vara pastorer. Barbro senast på Bruksgatan i Helsingborg och jag på Heljarödsgården. När vi började dessa tjänster var förutsättningen för oss bägge att vi skulle prästvigas. Vi hade på var sitt håll stu-

Jonathan Andersson och Barbro Bjerle.

– en stor dag för Jonathan och Barbro

derat under många år men vi behövde komplettera med lite olika saker. Under vårterminen har vi bildat en egen klass på Johannelunds teologiska högskola, kallad EFS syd, två elever och två lärare. Tänk om man alltid haft det så! Där har vi läst den pastorala terminen på distans och varit på skolan under tre veckor för övningar och redovisningar av det vi gjort. Innan dess har vi bägge läst olika kurser med hjälp av *Teologi för livet* – Ett samarbete mellan Johannelund och våra folkhögskolor. Kurser som vi bägge kan rekommendera alla att läsa, antingen som en högskolekurs eller som en kurs utan prov, av intresse eller som fortbildning. Vi är tacksamma för allt det stöd vi fått från Johannelund, de har verkligen ansträngt sig för att hjälpa oss att bli klara med våra studier.

Det speciella med vår prästvigning är inte bara den konstiga väg vi gått för att hamna där vi är. Det har också varit en historisk händelse. Vi är de första EFS-prästerna som vigs tillsammans med Svenska kyrkans övriga präster i det stift vi tjänstgör i. Tidigare har EFS haft sin egen prästvigning på årskonferensen, men i och med detta år vigs vi i domkyrkan i vårt tjänstgöringsstift. När jag och Barbro, som under sista året haft mycket gemensamt, har samtalat om detta, har vi varit mycket tacksamma för att det skett på detta sätt. Dels för att vi haft vår prästvigning på hemmaplan, men mest för att det nu blir tydligare

vilka vi är. Biskop Christina rättade mig när jag höll tal på prästvigningsmiddagen och kallade mig EFS-präst. "Inte alls", sa hon, "du är präst i Svenska kyrkan". För oss blev det stort att känna den samhörigheten. Vi är präster i Svenska kyrkan med särskild tjänst i EFS. Detta betonades under hela prästvigningsveckan och också i gudstjänsten då Paul Persson och Anders Sjöberg var med och bad för oss tillsammans med biskop Christina Odenberg.

Nu fortsätter vi våra jobb. Barbro i Helsingborg och jag på Heljarödsgården. Men 6 juni har förändrat oss. Nu är vi präster med allt vad det innebär. Vårt uppdrag har breddats och våra möjligheter att tjäna har blivit större.

Tack alla ni som på olika sätt har stöttat vår väg och ni som var med och uppvaktade oss.

Jonathan Andersson och Barbro Bjerle genom Jonathan
Foto: Per Andersson

Gunlög Roséns kråka pratar med Oskar Skårhammar.

följde en skattjakt. Det fanns 7 olika stationer där man bland annat fick pröva på att måla med fingrarna. Att försöka sparka boll med glasögon gjorda av tomma toalettrullar var inte det lättaste. Man fick en bokstav vid varje station och när man fått alla sju kunde man få ihop namnet på den stuga där skattjakten började. Vid kvarnen fick man sedan tips om var nästa ledtråd fanns och så fick man ledtråd efter ledtråd för att till slut hitta skatten inne vid kiosken!! Kl. 16.00 var det dags för dagens höjdare: teater med Gunlög Rosén och hennes barn och deras kusiner. När "kråkan" som Gunlög höll i handen kunde prata började skrattsalvorna som sedan varade hela föreställningen. Hjälp fick Gunlög också av barnen i publiken som gav förslag på vad hon skulle göra och säga. Som vuxen åhörare vet jag inte vad som

Barnens dag – en verklig höjdare!!

Tre grupper skulle samtidigt vara på Höllviksstrand på Kristi himmelfärdsdag: 40 konfirmander med ledare från Döderhults församling. En Höllvikenbo hade släkträff för 40 gäster. Våra ungdomar hade precis som i fjol anordnat Barnens dag och för vuxna även ett program på kvällen. Hur skulle det gå?

Skulle det gå att samsas i köket, få plats med all mat i kylskåp, finnas arbetsplats i köket, plats i matsalen och diskrummet? Vår husmor och kokerska i sommar, Ingela Lindberg, skulle göra sitt första arbetspass för säsongen och "skolas" in med allt vad det innebär. Hela dagen blev ett enda stort TACK till Gud för denna gård!

Vi var några som åkte ner redan på onsdagkvällen för att städa och sova över. Det betydde att vi fick ta emot denna härliga konfirmandgrupp och jag fick förmånen att vara med på deras morgonbön som startade prick

halv åtta. Den konfirmand som kom sist men dock i tid tittade på ledarna och sa: "förlåt att jag är sen"!! Vilken stillhet det var och vilket budskap de fick med sig. "Kristus lämnade jorden, men inte för att fara till en annan planet eller ett annat solsystem utan för att kunna vara hos oss och med oss!"

För konfirmanderna blev det sedan extra spännande eftersom det var osäkert om man kunde köra över bron på grund av blåsten, men allt gick bra och de fick en heldag i Köpenhamn.

Till köket kom sedan de som skulle ordna för släkträffen. Då fick vi av anordnaren lära oss hur man bakar jätteläckra marängtårter, med hjälp av blåslampa. Det imponerade både på treårige Benjamin och på mig, hans farmor. Ingela kunde samtidigt baka bröd och laga lunch och det uppstod inga problem med att få plats för allt i kylarna.

Så kom barnen med sina föräldrar och mor- och farföräldrar. Efter lunchen

fascinerade mig mest – om det var teatergruppens oerhörda skicklighet att spela teater eller deras förmåga att fånga barnen i publiken under hela föreställningen och få dem att formligen bubbla av skratt.

När konfirmandgruppen återvände från Köpenhamn hade vi nästan ätit vår kvällsmat färdigt så de kunde börja duka fram sin. I diskrummet fungerade det också utan problem med alla tre grupperna.

Så var det dags för de vuxnas program. Nu var konfirmandgruppen också med och det kanske märktes på den lapp jag fick. "Bakis" stod det på min lapp och jag skulle imitera en som varit berusad. Alla skulle säga: "Vilken fin frisyra du har!!" Det var en spännande upplevelse när jag sekunden innan sagt samma sak men i ett upprymt tillstånd. Vi hade av Gunlög Rosén fått i uppgift att skriva ner en känsla och sedan "minglade" vi alla runt och sa samma replik men med olika känslor och bytte lappar med

varann. Hon ville visa hur våra känslor påverkar vår omgivning, hur viktigt det är att vi bejakar dem, men sätter gränser för hur vi hanterar dem och hittar lösningar. Det var bara ett av många olika inslag som Gunlög lät oss uppleva. Många fyndigheter, tankar och infall som ledde till skratt. Dessutom lärde hon oss buktaleriets hemlighet och hur man med hoprullade bitar av en pappershandduk som stoppas in i kinderna kan göra sig oigenkännlig, som den fulaste varelse som finns!!

För mig blev den här dagen en stark påminnelse om hur värdefulla våra gårdar är som mötesplatser, där vi kan visa att Jesus finns här och nu och vill vara nära var och en av oss. Vi får mötas över åldersgränserna, barn, ungdomar och äldre och se att vi har en gemensam Hjälpare och Frälsare som låter oss uppleva både glädje och sorg, förtvivlan, oro och bekymmer. Men han finns för att vara hos oss!

Tack Gud för Barnens dag på Höllviksstrand 2004 och tack till er ungdomar som planerade och genomförde den!

Farmor Kerstin Andersson, Staffanstorp

Traditionellt trädgårdsmöte

Sedan cirka 15 år tillbaka har Åraslöv/Nosaby EFS inbjudit till sommarmöte i Karin och Ingvar Liljegrens trädgård. Så även detta år. Trots lite hotfulla moln hade ett 40-tal personer bänkat sig då Ingvar hälsade välkommen.

Liljegrens trädgård.

Mötet inleddes med ett musikstycke framfört av en dragspelstrio. För de musikaliska inslagen i övrigt svarade Rickarums Manskör under ledning av Gunnar Persson. Predikant var, liksom samtliga år tidigare, Carl-Axel Ohlin, Svensköp. Dagens text var hämtad ur 2 Mos. 3, som handlar om hur Gud presenterar sig för Mose som Abrahams, Isak och Jakobs Gud. Mötet, som delvis hölls inne i salongen, inrymde också servering och tillfälle till social gemenskap. Mötesledare var tidigare kretspre-dikant Egard Ohlsson, Åhus. Till de missionsprojekt EFS-föreningen

stöder insamlades en gåva som steg till bortåt 2000 kr.

Egard Ohlsson

Ingvar Liljegen och Egard Ohlsson.

Rickarums Manskör.

Välbesökt konferens i Umeå

2004 års EFS-konferens var förlagd till Umeå och värd för konferensen var EFS största distrikt. Att skriva om varje minut av konferensen skulle ta minst en tidning i anspråk, så därför blir det bara några glimtar från de olika samlingarna.

Som vanligt är konferensen en träffpunkt där man återser gamla bekanta, därför är platsen vid konferensbyrån en mötesplats med mycket omfattningar och kramar. Konferensen började egentligen med en mäsas på torsdagskvällen, men "tjuvstartade" med en ganska kylig gökotta på Gammlia. Mässan inleddes med att ett flertal tomma krukor av många olika modeller fyllde podiet, som då skulle gestalta temat "Bärande tro". Biskopen i Luleå stift, Hans Stiglund, var invigningstalare på mässan med temat "Betrodd". Han utgick i sin predikan ifrån 2 Kor 4:

– Gud är levande och det är vår uppgift att förkunna en levande Jesus, så bland annat biskopen i sin predikan. Kallelsen är att våga ta emot och att vara bärare av Kristi budskap på

jorden, avslutade Hans.

Mässan inramades med musik av ett välklingande symfoniband "Notdraget".

Inspirerande

Fredagen inleddes med ett inspirerande och lärorikt bibelstudium av "förförre" missionsföreståndaren Birger Olsson, med titeln "Församlingen i Guds ögon" där han bland annat liknade församlingen vid Guds åker, Guds fårahjord, Guds familj, Guds husbygge, med mera.

– Guds rike är alla, ingen är utanför. Jesu uppdrag gäller alla. Församlingen är till för alla avslutade Birger sitt bibelstudium.

Fredagen fortsatte med seminarier på olika håll. En del var fullbokade medan andra fick ställas in på grund av för litet antal deltagare.

Det roligaste caféuppträdandet under konferensen stod definitivt "Jesu jäntor" och "Kristi killar" för, på torsdagskvällen. Om man skall utnämna någon annan höjddare under konferensen, så var det caféet på fredagskvällen, där Magnus Malm samtalade

med Per Åkerlund om andlighet, kroppslighet och mänsklighet.

Lördagens årsmöte inledde Anders Sjöberg med en parentation över avlidna före detta EFS anställda. De efterföljande förhandlingarna, förlöpte ganska lugnt tills styrelsens programförklaring presenterades. Denna punkt stod egentligen inte på dagordningen men fick ändå ombuden att komma med "heta" inlägg och det blev helt plötsligt liv i debatten.

Ekonomichefen Anders Aspengren presenterade årets ekonomiska resultat, och tyckte att det var trevligare att göra det i år, med ett underskott på drygt 4 milj. jämfört med i fjor då underskottet var 25 milj. Årsmötet gav också styrelsen ansvarsfrihet för det gångna året. I övrigt beslutade 555 ombud att anta en gåvomedelsbudget för 2005 på 24,5 miljoner varav 2,5 är testamentsmedel.

Styrelsevalet utföll enligt följande: Nyval av Anna Thorén, Curt Sundström, och Andreas Ericsson och omval av Tomas Hansson och Lennart Simonsson. En motion, om att banta

Drama under barn gudstjänsten.

ling, och på Heljarödsgården.

Återigen hade vi förmånen att höra Anders Sjöberg förmedla Guds ord.

– Vi är kallade att gå ut. Vi är kallade att bära tron, vara med och bejaka mångfalden och att gå ut som rörelse och förkunna Jesus. Att vara frälst och att leva i detta är det största som finns. Vi får gå ut för att vi är på väg till vår Herre, och då blir glädjen fullkomlig, sa Anders avslutningsvis.

Sändningsgudstjänsten avslutades med bön och ett tack till distriktet som arrangerat konferensen. Allra sist bars de krukor som prytt podiet ut – inte tomma, som de var från början – utan fyllda med bland annat blommor. En talande bild. Många av oss kom kanske till konferensen lika tomma som krukorna, men har fyllts på under dagarna i Umeå, och får åka hem ”påfyllda”, rustade, att bära Kristi budskap vidare.

Text och bild: Per Andersson

styrelsen till ett mindre antal ledamöter, hänsköts till styrelsen för vidare utredning.

Fler höjdare

Om man ska plocka fram fler höjdare så var en av dessa stipendiekonserten på lördagskvällen. Den här gången hade juryn för Börje Gustavssons stipendium utsett två personer värdiga att ta emot stipendiet, nämligen Lisa Lundkvist och Per Harling. Två kompositörer, musiker med olika slags stilar. Lisa med musik, mer av visa i ”jazzform” medan vi har kommit i kontakt med Pers musik och komponerande via våra psalmböcker.

Söndagens bibelstudium av Anders Sjöberg hade rubriken ”Att bära uppdraget tillsammans” där han utgick från 2 Tim. 1

– Det är lättare att tala om överlåtelse än att göra det, menade Anders och fortsatte: Budskapets grund är evangeliet om Jesu död och uppståndelse. Det är lika sant om du tror eller ej.

– Döden har ingen makt. Att lägga sitt liv i Hans hand är att lägga det i Hans hand som har segrat, avslutade Anders.

Konferensens sista samling var sändningsgudstjänsten. Här presenterades fyra prästkandidater, som inneslöts i förbön och välsignelse, och som sedan skall prästvigas i det stift, där de kommer att tjänstgöra. Två av dessa kommer att tjänstgöra i EFS i Sydsverige, Lunds stift, nämligen Barbro Bjerle med pastorstjänst i Helsingborg och Jonathan Andersson som verkar i Jonstorps försam-

**efs-Gården
Åsijunga**

Välkommen till

Ashramdagarna 10 - 12 september

Dagar med lovsång, bibelundervisning, meditation, bönegrupper, gudstjänst. Ledare Bengt Ohlsson

Bibel- och gemenskapsdagar 12 - 17 oktober

Bibelstudium: Birger Broberg.

Dessutom sju intressanta föreläsningar, två sångprogram, avslutning med gudstjänst.

Värdpar Brita o Carl Forssman.

Boka i tid för våra uppskattade och trevliga dagar av

Julgemenskap 23 - 28 dec.

Nyårsdagar 28 dec- 2 jan

Ring 0435 - 46 00 54 och beställ programblad.
info om programmen finns också på vår hemsida.
www.efsgarden.com

Carl vann den prestigeladdade grimastävlingen.

– Ska du konfirmera dig?
– Ja, det är klart, tänk på alla presenterna.
Men presenterna är inte allt när det gäller konfaläger, det har vi fått erfara under våra snart tre och en halv vecka här på ÅhusGården.

Här kommer en snabb presentation av våra underbara ledare på lägret:

David Castor: 33 år. Pastor och konfirmationspräst.
 Kristoffer "Koffe" Lignell: 22 år. Konfalärare som läser till pastor.

Kristoffer "Stoffe" Ohlsson: 22 år. Fritidsledare. Går på musikhögskolan och ska snart gifta sig med...

Elin Svensson: 22 år. Fritidsledare som pluggar till gymnasielärare.

Anna Bergslund: 22 år. Fritidsledare och sångpedagog på lägret.

Jennifer Olsson: 21 år. Indientokig fritidsledare

Det är ledarna som har organiserat vårt läger, hållit i workshops, kvällsaktiviteter och har fått allting att gå ihop. Utöver ledarna har vi fått massa goa kompisar från

En tredjedel av lägret.

Would anyone ever die for you?
JESUS DID IT

Konfa Åhusgården 2004

halva Sverige och alla har kommit varandra väldigt nära och blivit som en stor familj, har stöttat varandra när någon har varit lite deppig, sjuk, brutit näsan med mera.

Efter denna snabba presentation av personerna kastar vi oss raskt in i den spännande berättelsen om vårt läger: Mars: Förträff. Vi var alla spända av förväntan över att få se vilka vi skulle få spendera halva sommarlovet med.

Efter att vi konstaterat att vi alla verkade vara trevliga figurer släppte all nervositet. Vi hade en mycket rolig helg med roliga aktiviteter och andakter som fick oss att se fram emot sommarens läger. En av helgens höjdpunkter var skogsbrännbollen som innebär brännboll i skogen.

16 juni: Konfalägret börjar. Samlingen var kl. 15 men det var ok om man anlände en halvtimme tidigare. Detta tror jag att många konfirmander inte minst vi själva tolkade som att kl. 14.30 var det bra att vara där. Så då var de flesta det också. Sedan började lägret. Här följer några av sakerna vi gjorde:

Workshops: Alla konfirmander fick välja en workshop som de skulle ägna sig åt under eftermiddagarna på lägret. Man kunde välja mellan drama, dans, afroensemble och kör. Varje grupp tränade under lägret in olika framträdanden som redovisades på konfirmationen. Vi har också framfört dans, drama och ackompanjerad sång vid besöks gudstjänsterna.

Lektionerna: Lektionerna var nog det folk fruktade mest innan lägret men när vi väl kom hit visade det sig att lektionerna var mer lärorika och intressanta än fruktansvärda. Detta berodde troligtvis på våra mycket duktiga lärare Koffe och David.

Gudstjänster och andakter: Under lägret har vi ägnat oss mycket åt andakter och gudstjänster. Vid dessa tillfällen har vi ägnat Gud uppmärksamhet genom att vi har sjungit mycket lovsång och bätt. Många har känt att Gud var mycket nära vid några tillfällen.

Aktiviteter: Innehållet på kvällsaktiviteterna var alltid mycket omväxlande och överraskande. Vi har haft allt från tårnbakningstävling och grillkväll till talangjakt, melodifestival och Cluedo. Alla kvällsaktiviteterna var mycket roliga och uppskattade. Vi blev även indelande i olika lag som i turnering tävlade mot varandra i volleyboll, fotboll, Ultimate och stingingboll. En kväll hade vi en fotbollsmatch mot BV:s konfaläger. Det blev en hård match men slutligen vann vi med 3-1.

Vi har konstaterat att ÅhusGården är ett väldigt mysigt ställe med bra lokaler och utsökt mat. Konfalägret är bland det bästa som många av oss nånsin gjort. Vi har fått många bra kompisar som vi kommer att sakna mycket efter lägret. Vi har fått lära oss mycket om Gud och många har blivit troende.

Konfaläger är inte bara presenterna – det är ett minne för livet.

Erica Stålbom och Thore Friberg,
konfirmander på konfa i Åhus 2004

Foto: David Castor

Jennifer låter Anders ana allvaret i Jesu korsfästelse.

Konfaläger på Åsljunga

Så har ännu ett gäng ungdomar fått möjligheten att tillbringa nästan en månad på EFS-gården för sin konfirmationstid. Dagen innan midsommar tog sex förväntansfulla ledare emot de 27 ungdomarna vilka skulle visa sig vara ett urhärligt gäng på många sätt.

Midsommarafton firades på klassiskt vis på gården, med sill och päror, jordgubbstårta och lite stafetter. Så är det väl lika bra att nämna det alla svenskar märkt denna sommar fram till skrivande stund, att det har regnat en del i sommar. Undrar om inte detta läger går till historien som ett av de mest regniga. Regnet stoppade oss dock inte utan det blev naturligtvis dans kring den egenhändigt fixade midsommarstången. Så var lägret i full gång...

Veckorna fylldes med lektioner av skiftande slag. De kreativa på eftermiddagarna var nog trots allt de mest uppskattade. Det tillverkades gipsmasker till en andakt, det byggdes Jerusalemmodeller, en tidslinje över vår tid fick prydas av egentillverkade affischer från olika bibelsammanhang. Vi fick lära känna Jesus och vad han gjort och gör genom undervisningen, film och inte minst genom en upplevelsevandring. Låt oss be att det Gud sått ut och det som fastnat i ungdomarnas hjärtan får slå rot och växa sig starkare.

Det dåliga vädret gjorde att badandet inte var lika intensivt som andra år, men en ny sport upptäcktes då stora delar av stigen runt sjön låg

djupt under vatten. Att springa runt sjön var det inte tal om men cykla skulle väl gå. En riktig vattensafari var möjlig då till och med enmeterstrampolinen låg under vattenytan. Ett tydligt tecken på att det dåliga sommarvädret inte drog ner humöret märkbart.

Tillsammans med de strandsatta sjörövarna med kapten Bratwurst i spetsen tog sig konfirmanderna genom många olika strapatser för att till slut kunna kora en ny besättning. (en ganska intern information men ack så viktig: Bratwurst ser fram emot en återträff redan i september)

Även i år fick konfirmanderna möjlighet att övervinna sin egen höjdrädsla då vi besökte Kullaberg. En härlig och blåsig dag med en del grottvandringar och mycket klättring. Dagarna avslutades i vanlig god ordning med andakter i kyrksalen eller i andaktsrummet. För många har det varit lägrets höjdpunkter, att få stanna upp i lovsången, bönen och inför någons vittnesbörd.

Vi som ledare är oerhört tacksamma till Gud för det han gjort i många människors liv under detta läger, "och jag är övertygad om att Han som har börjat ett gott verk hos er också ska fullborda det till Kristi Jesu dag." Fil 1:6

Allt gott till er alla som står med i detta rika arbete genom ekonomiska bidrag, praktiskt arbete och inte minst genom bön.

Magnus Lennartsson, Ängelholm

förbönsstunden hade gjort kvällen helt komplett. Sist ut under kvällen var gruppen Floodgate från Malmö. Ola Hedén och Daniel Dahlqvist startade gruppen 1999 och sedan dess gjort en USA turné, medverkat i den kristna melodifestivalen, samt släppt en skiva. Enligt uppgift ska även en andra skiva vara på gång.

Mellan och under inslagen kunde man även sitta ner en stund i matsalen och med musiken i bakgrunden föra en konversation i normal samtalston med en sällan träffad vän över en kebab, hamburgare eller taco. Var inte hungern alltför svår var kanske en kopp kaffe och en delikat kaka allt som behövdes. För den godissugna stod även gårdskioskens dörrar öppna

Musikfest i Åhus

Den 30:e maj gick den 24:e musikfesten i ordningen av stapeln på ÅhusGården. Denna stolta tradition har genom åren dragit tusentals av intresserade människor till sig.

Intresserade var det ja... Det är inte tvunget att det är just musiken som behöver vara det mest intressanta en sådan här kväll även om det stora flertalet säkert är där primärt för att avnjuta det blandade musikprogram som kvällen bjuder på. Kvällen innehåller så mycket mer än "bara" musikframträdanden i olika former. Kvällen blir automatiskt en träffpunkt för alla åldrar och bakgrunder. Här finns garanterat de som sedan barnsben varit med på alla tänkbara möten, träffar, läger, konserter och tillställningar till dem som kanske för första gången följer med en kristen kompis för att "kolla läget".

Först ut under kvällen var Kristianstadbandet Conversion som spelade eget material som var allt ifrån rock till ballader. Därefter togs det paus med möjlighet att köpa fika. Härefter tog ÅhusGårdens egen gospelkör Whatcha Gospel över programmet. Kören består av ett femtontal tjejer som träffas och övar inför de konserter de får. Däremellan sitter de hemma på kammaren och övar sina stämmor. I samma avdelning höll Åhuspastorn Walle Sjögren en kort andakt. Kanske till och med lite för kort... Fler med oss undrade säkert var undervisningen och lovsångsdelen med möjlighet till förbön tog vägen. Kvällen innehöll ju i övrigt något för varje smakriktning och tycke, så lite lovsång hade i varje fall vi sett fram emot då vi äntrade ÅhusGården. Lovsången och

Whatcha Gospel.

under kvällen. Ute i kapprummet stod missionsbutiken Joffi och sålde cd-skivor, böcker, armband och nothäften. Ett utmärkt tillfälle att se till att sången inte tystnar i veckan.

Vi som var där kunde inte mer än tacka ÅhusGården och Sensus för ett bra arrangemang och det är med stor förväntan vi ser fram emot nästa års 25-års jubilerande Musikfest.

Marcus och Karolin
Foto: Mikael Nilsson

Johanna och Daniel Löfquist (näst längst fram i processjonen). Deras fyra barn, Benjamin, Jolina, Joel och Noah, döptes under sändningsgudstjänsten.

Kallade till Guds rike - i Tanzania

Söndagen den 20:e juni i Ö. Broby kyrka var det sändningsmessa för familjen Löfquist. Det var en dag med mycket växlande väder: regn, sol-sken, blåst och kyla. Vädret fick bli en illustration till hur livet kan gestalta sig.

Kyrkoherde Anders O. Johansson utgick från dagens evangelietext från Joh.1:35-46 i sin predikan. Många situationer kan användas av Jesus för att vi ska nås av kallelsen att tro på honom och vandra i hans fotspår. Ibland använder han kanske en bibelskola, ett årsmöte eller en bibelcamping, eller så besöker han oss på jobbet, som han gjorde med en del av lärjungarna. Oftast är kallelsen en process, blandad med tvivel, frustration och bön. Så även för familjen Löfquist, konstaterade Anders, som följt dem under denna period. Ibland säger Jesus något som vi inte förväntat oss och då gäller det att

gå på hans uppdrag. Så småningom klarnar det och så var det också för Johanna och Daniel som nu lämnar sina lärartjänster på gosselinjen på Glimåkra folkhögskola, för att utveckla musiklivet i Moshi i Tanzanias evangeliskt lutherska kyrka, ELCT, genom att undervisa i musik.

En kristen är missionär i dag där han eller hon är, i Sverige eller någon annan stans. Det innebär bl.a. att arbeta för en rättvis fördelning i vår värld. Distriktsföreståndare Paul Persson poängterade att i Tanzania är det mycket tydligt att många av våra kristna syskon lider och det kommer att vara svårt att se människors nöd och behov så påtagligt varje dag. Paul uttryckte sin stora glädje över att familjen låter den kärlek de lärt känna genom vad Jesus gjort få bli handling (1 Joh.3:16). Deras arbete kan få stärka relationerna mellan syskonen i kyrkor i olika delar av världen.

Anders gratulerade familjen till att få sprida Guds kärlek i ord och handling i ett afrikanskt land, där chansen att få se mer påtagliga bevis på vad Gud gör antagligen är större än i Sverige. Vi i västvärlden tycks vara så förskrämda och får kanske därför inte se så många av Guds under och tecken som människor i Afrika får göra.

Ett tydligt "ja" till kallelsen fick Johanna och Daniel ge då kallelsebrevet från ELCT lästes upp av Lennart Hofgren från SKM. Olika bibelord lästes upp innan en stunds förbön följde.

Gudstjänsten berikades ytterligare av att Christa Lüddeckens, barnens mormor, döpte familjens fyra barn. Att Gud vill ha oss som medskapare och medhjälpare i världen blev tydligt då Benjamin läste en av bibeltexterna och Jolina hällde upp vattnet i dopfunten. Johanna sjöng sången "Han-

dens fem fingrar" ackompanjerad av Daniel. Hoppet och tron på Guds beskyddande hand kommer att bära dem och oss.

Så avslutades gudstjänsten med nattvard och därefter tågade vi syskon i Guds familj ut på kyrkbacken under sång. Där fick vi omsluta familjen Löfquist både genom att stå nära runt om dem och genom att lägga händerna på dem medan välsignelsen bads.

Eva Nilsson
Foto: Johanna Nilsson

Lillstugan från 1937 på ett äldre vykort...

I en stämning av fest, förväntan och allvar bänkade sig ett 60-tal personer i den tidigare Lillstugan vid Missionshemmet som blev EFS Pensionat som blev Wittsjöskog i Vittsjö. Ytterligare 25 – 30 fick förbliva stående eller sätta sig på golvet.

(Tänk om detta problem uppstod lite oftare i våra kristna kretsar i det här landet, i många av våra systerkyrkor i t.ex. Afrika är det väl närmast konstant.) Det blev i alla fall lite av en invasion denna 60-årsjubileumsaftonskväll av D-dagen.

En av Vittsjöbygdens döttrar, Filippa Esayas, själv med erfarenhet från nämnda systerkyrkor, höll på ett förtjänstfullt sätt i "trådarna" denna historiska och vackra sommarkväll. I sitt hälsningsanförande förde hon tankarna

Paul Persson, entusiastisk invigningstalare.

direkt till det frälsningshistoriska perspektivet genom att citera bland annat Ps. 118:24 "Detta är den dag som Herren gjort...". Hennes välkomstord riktades förutom till oss alla särskilt till sångare och talare samt representanter för Sv. Kyrkan, Bibeltrogna Vänner i Vittsjö och Snärshult, Smyrnaförsamlingen, Helgelseförbundet numera Evangeliska Frikyrkan och EFS-föreningarna i Bjärnum och Hillarp. Efter bön av mötesledaren sjöngs Sv.ps. 4 *Hela världen fröjdes Herren* och lästes Ps. 100. Guds ord fortsatte att ljuda i psalmerna 103 och 84 i Gunnar Wennerbergs tonsättning och i Torsten Weisters framförande till eget ackompanjemang.

EFS i Sydsveriges distriktsföreståndare, Paul Persson, uppmärksammade oss på att det vanliga i vår tid är att bönehus blir bostäder, men här är det tvärtom. Utifrån Esters bön och fasta uttryckte talaren i sitt invigningstal

Lillstugan från !

hopp om att i detta hus som nu inviges lovsången inte skall tystna, glöden på Guds altare inte tyna bort. Hans bön var att både dörrar, fönster, altare och predikstol skall komma att återspegla glansen från Gud genom att Hans ord får ljuda och förkunnas i detta hus. (Esters bön finns återgiven i de Apokryfiska böckerna i Bibel

Filippa Esayas mottager hälsningsorkidén av Calle Adolfsson, Sv.k.

2000, Karl XII:s Bibel m.fl. äldre översättningar.) Invigningshögtidens lovsångsteam med Karolin Nilsson som solist och Lars Lindkvist samt Johan Eldonson som ackompanjatörer framförde *Mitt hjärta flödar över* och *Jag vill ge dig o Herre min lovsång*.

Publikbild från den vänstra vinkeln när lovsångsteamet sjunger, Karolin Nilsson stående. Fönstret tv. med små rutor och färgat glas gav från samma plats ljus åt Lillstugans korridor.

och kvällens kollekt, som sedan visade sig uppgå till 6830 kronor, upptogs. Teamet sjöng *Jag har en sång, en enkel sång* och *Jag vill tacka för ditt kors*.

Filippa Esayas lämnade så ordet till Karl-Inge Delfin och Hans Thuvevesson, vilka gav en kort redogörelse för EFS-distriktets erbjudande att sälja Lillstugan, föreningens beslut att köpa, erhållet byggnadslov, reparationer och invändig ombyggnad fram till dags dato. Allt utom två, noga räknat tre, köpta tjänster har utförts av frivilliga krafter. Kostnaden hittills belöper sig på cirka 225 000 kronor.

De ovan nämnda församlingarnas representanter framförde sina lyckönskningar, överlämnade gåvor, önskade Guds välsignelse och överräckte bibelord ibland följda av kommentarer och korta utläggningar. Skriftord som

37 blev gudstjänstlokal 2004

Sofia Malm och Karin Olsson serverar. Sångarparet Berit och Torsten Weister tar tacksamt emot, liksom Greta Johannesson.

Norra områdets pastor, Eva-lotta Kjellberg, utgick i sin predikan från 2 Mos. 3:1-15 och talade om Gudsmötet/kallelsen i vardagen. Hon påminde om vad David Wilkerson enligt Nya Dagen sagt i Filadelfiakyrkan vid St. Eriksplan under Pingsthelgen. Wilkerson menar att synden i Amerika är stolthet, i Sverige apati. När Gud kallar Moses vill han rädda sitt folk. Han kallar oss att gå till den mänsklighet han älskar. Vågar vi gå? Vill vi gå? Eller får apatin taga överhand? Bryr vi oss inte ens? "Jag är" som var Mose uppdragsgivare är också vår, vi måste vara på det klara med det och att Han har lovat att gå med. Apatin/håglösheten får inte taga överhand. Efter att Berit och Torsten Weister sjungit *Jag kom till hans lustgård*, sjöng vi unisont *Gud är trofast* (Sv.ps. 30)

ljöd var 1 Kor. 2:2, Jes. 55 med ordet om Ordet som inte återvänder fåfängt, det faktum att Jesus kom till jorden för 2000 år sedan, den verkliga D-dagen, och gav sitt liv för oss och att Han är den samme, Hebr. 13:8, Joh. 10 om Jesus som den gode Herden, Ps. 121:5 – 8 och Joh. 4:10. Claes Ruderstam var representant för Harry B. Jönssons minnesfond och överlämnade med några väl valda ord en "slant" från fonden till Vittsjöbygdens EFS som hjälp till finansieringen.

Denna del av högtiden avslutades med att Berit och Torsten Weister sjöng *Det stod en blomma...*, i denna sång upprepades orden "Det finns en Gud, det finns en gud". För den givna kollekten, övriga gåvor och tjänster,

...blev gudstjänstlokal 2004

Det "allvarligaste"? Eva-lotta Kjellberg gjort... men Christer Carlsson, Hillarp, till vänster är övertygad om att det går bra.

medverkan, välgångsönskningar och närvaro framfördes EFS-föreningens tack.

Innan viss ommöblering inne och serveringen vidtog, klippte Eva-lotta Kjellberg det blågula bandet framför serveringsluckan, den mera påtagliga delen av invigningen. Bild med denna händelse var införd i Budbäraren nr. 12 2004. Serveringen försiggick både inne och ute. Ute var rest ett tält för ändamålet. Samkvämet med gemytliga samtal, hembakat bröd, gott kaffe, te och läsk blev en god avslutning på den gedigna och innehållsrika invigningshögtiden i en för denna sommar hittills sällsynt varm och vacker kväll.

Det är allas vår önskan att Lillstugan som betytt mycket under 65 år också skall få göra det i fortsättningen som EFS-lokal, vackert inbäddat bland höga tallar och i den mångomtalade och lovordade Vittsjöluften.

Lennart Björk, Bjärnum

Foto: Mikael Nilsson, Anders Thuveesson

Insändare

I mitten av januari lämnade jag en motion till distriktets årsmöte, där jag föreslog att kostnaden för konfirmandverksamheten skulle tas ur Investeringsfonden. Den skickades i sedvanlig ordning till Distriktsstyrelsen. Efter några dagar fick jag beskedet, att motionen inte kunde behandlas på Årsmötet, eftersom den kommit in för sent. Jag fick också i ett mejl veta att "Distriktsstyrelsen kommer istället att bjuda in alla föreningar till ett Öppet Forum på årsmötesdagens förmiddag och där behandla innehållet i motionen".

På Öppet Forum presenterade jag innehållet i min motion och deklarerade, att jag på årsmötet tänkte föreslå, att kostnaden för konfirmandverksamheten, 721 000 kr, skulle tas ur Investeringsfonden. Under själva årsmötet lade jag fram mitt förslag i form av tre att-satser:

- att finansiera hela konfirmandverksamheten under 2004 med hjälp av fonderade medel,
- att anta en budget för 2004 med förväntade gåvomedel på 1 155 000 kr,
- att av ett eventuellt överskott fonderas för konfirmandverksamheten upp till 721 000 kr för 2004.

Andra att-satsen vann med ungefär 2/3 av de avgivna rösterna. Övriga att-satser togs utan diskussion. Styrelseledamöternas reaktion blev att sju styrelsekandidater deklarerade att de inte längre ställde upp, "eftersom de inte hade Årsmötets förtroende". Detta fick till följd att Årsmötet ajournerades.

Dagen efter årsmötet skrev jag till dessa sju och utvecklade min syn på de troliga konsekvenserna av budgetbeslutet. Jag fick svar från Christer Caesar varpå jag svarade på hans svar. Jag skickade också ett förslag till Styrelsen på åtgärder, som man kunde vidta för att återvinna Årsmötets förtroende.

Distriktets årsmöt

Jag förstod att budgetärendet skulle komma upp igen på det fortsatta årsmötet i Helsingborg och skrev då ett längre försvarstal för budgetbeslutet. Per Behrens skrev också till ombuden, att han tänkte yrka på att budgetbeslutet togs upp till omprövning. Jag skickade ett utdrag ur mitt försvarstal till de kandidater som stod på omval i Valberedningens nya kandidatlista till styrelsevalet, där fyra av de sju hade ändrat sig och ställde upp, samt till Per Behrens. Utdraget innehöll mina beräkningar över av mig kända användningar av det egna kapitalet inklusive Investeringsfonden. Eftersom jag inte kände till de verkliga beloppen, gissade jag vilka beloppen skulle bli och kom då fram till att det återstod cirka 2,9 miljoner, av vilka budgetbeslutet i värsta fall skulle ta en fjärdedel. Jag väntade på någon reaktion över vad som var fel i mina beräkningar, men det kom ingen.

Årsmötets fortsättning i Helsingborg inleddes av Christer Caesar. Syftet var troligen att påverka Årsmötet att rösta Ja till Per Behrens yrkande att budgetbeslutet skulle tas upp till förnyad behandling, vilket också blev fallet med stor majoritet.

Christer Caesar presenterade siffror över Investeringsfondens användning, som visade att den "var in-tecknad över skorstenarna". Ombuden fick inte presentationen skriftligt, så det fanns ingen möjlighet att studera den och hitta eventuella brister. Distriktet hade trots allt vid årsskiftet 1,15 miljoner på banken och äger dessutom aktier och obligationer, vilka i dagsläget enligt förvaltaren har ett värde på cirka 1,5 miljoner.

Man kan som alternativ göra följande beräkning:

Omsättningstillgångar
(pengar som är tillgängliga eller blir det under året) 2 881

Aktier och obligationer (kan

säljas, värde på årsmötesdagen)	1 500
Kortfristiga skulder (pengar som åtgår under året)	-440
Av Styrelsen beslutade utbetalningar (mina beräkningar)	- 500
Reservationer (fastighetunderhåll, gåvomedelseftersläpning)	- 700
Budgetbeslutet i Ängelholm	<u>-721</u>
Saldo	2 000

Efter presentationen var det bara spillror kvar av mitt försvarstal. Dessa försökte jag föra fram under debatten som följde. Att mitt budgetförslag troligen inte skulle få sådana drastiska konsekvenser, som Styrelsen hävdade, gick inte fram hos ombuden. Om mitt budgetförslag hade gett ett överskott på 300 000 kr och Styrelsens budget kommer att ge ett underskott på 400 000 kr, vilket inte är orealistiskt i båda fallen, blir effekten för distriktets ekonomi den samma. Men för Styrelsen var mitt budgetförslag ideologiskt felaktigt. Vid den slutliga omröstningen vann Styrelsens budgetförslag med stor majoritet.

I framtiden kan Styrelsen på Årsmötet även ta upp obudgeterade utbetalningar för beslut, innan de genomförs, även om det är mindre bekvämt och fördröjer genomförandet. Det är trots allt så, att det är föreningarna som är Styrelsens huvudmän. Och talet om "den omvända pyramiden", där föreningarna är överst och Styrelsen nederst, skall vara sant i praktiken även i ekonomiska ärenden.

Min framställning kan inte ändra på något av de beslut, som togs på årsmötet. Men förhoppningsvis kommer den nyvalda styrelsen att agera på ett bättre sätt än den gamla.

Sivert Bohlin, Ombud för Svalövs
Missionsförening

Distriktsstyrelsen svarar

Inför årets årsmöte för EFS i Sydsverige inkom några motioner för sent och kunde därför stadgeenligt ej behandlas. Motionerna, bland andra Sivert Bohlins motion, innehöll i huvudsak frågeställningar gällande konfirmandundervisningen och kostnaden för denna. Frågeställningarna bedömdes angelägna att trots allt behandla på något sätt i samband med årsmötet och därför beslutades, och genomfördes, ett öppet forum. Vad som diskuterades på detta öppna forum har förts anteckningar om och kommer givetvis att utgöra ett underlag för Distriktsstyrelsens fortsatta behandling av frågeställningarna.

Under årsmötet del I framfördes under budgetdebatten ett förslag om att finansiering av innevarande års konfirmandundervisning skulle ske ur Distriktets "fonder", något som också i princip kom att utgöra årsmötets beslut vid detta tillfälle. Distriktsstyrelsen var ej förberedd på ett sådant förslag och hade då ej något underlag för att diskutera konsekvenserna av förslagens genomförande. Distriktsstyrelsen beklagar djupt att så var fallet.

Vid årsmötet del II kunde relevant information lämnas. Årsmötet informerades i detalj om Distriktets ekonomiska ställning, bland annat på vilket sätt kapitalet används respektive hur snabbt detta kan göras tillgängligt. Informationen medförde att årsmötet med stor majoritet beslutade ändra det tidigare fattade beslutet angående gåvomedelsbudget. Att här lämna detaljerade uppgifter

om budgeten och siffror i denna låter sig inte göras. Den som önskar detaljerad information ombeds ta kontakt med Distriktets ekonom Cecilia Engström.

Årsmötet beslutade även om att det under hösten 2004 skall genomföras ett arbetsforum, vilket bland annat skall behandla budgetfrågan inför framtiden. Distriktsstyrelsen ser med stor tillfredsställelse fram emot att ett sådant arbetsforum genomförs och hoppas att alla föreningar kommer att sända en eller flera representanter dit. Distriktsstyrelsen håller för närvarande på med planeringen av arbetsforumets genomförande. Avsikten är att genomföra detta arbetsforum så tidigt som möjligt under den kommande hösten för att där framförda uppfattningar skall kunna beredas och sedan ligga till grund för kloka beslut om framtiden vid ett extra årsmöte senare under hösten. På ett senare extra årsmöte kommer nödvändiga beslut därefter att konfirmeras.

Distriktsstyrelsens uppfattning är att kommande Arbetsforum kommer att bli en mycket bra möjlighet att i samråd med föreningarna fortsätta det redan påbörjade arbetet gällande hur vi tillsammans finner utrymme och konstruktiva lösningar för ett engagerat och framåtsträvande arbete i avsikt att främja Kristi rikes tillväxt.

Distriktsstyrelsen för EFS i Sydsverige

Informationen denna gång rör sig om två saker: Distriktets framtid och personalärenden.

Distriktets framtid

Vid årsmötets andra del i Helsingborg beslutades att genomföra ett arbetsforum där distriktets framtid diskuteras. Det talades om en samling som kanske till och med skulle omfatta övernattnings. Styrelsen har valt att lösa det genom att avsätta två lördagar så att det finns möjlighet att förankra tankar i respektive missionsförenings styrelse mellan de två dagarna. Vi föreslår att ni redan nu bokar in de två lördagar som är bokande 2 och 9 oktober och lokala föreningsmöten eller styrelsesammanträden i föreningarna mellan dessa datum för att just kunna samtala om tankar som kommer upp under arbetsforumet.

- 27-28 augusti Distriktsstyrelsen har en styrelsehög på Höllviksstrand
- 2 oktober Arbetsforum I på Glimåkra folkhögskola
- (Förenings- eller styrelsemöten i föreningarna.)
- 9 oktober Arbetsforum II på Sundsgårdens folkhögskola.
- 20 november Extra årsmöte på Åhusgården.

Personalärenden

Fyra personer går in i deltidstjänster till hösten:

- Mikael Göth anställs som ungdomsledare på 50% för EFS i Malmö.
- Björn Svensäter går in i en 50% predikanttjänst i EFS-kapellet i Lund.
- Marie-Louise Nilsson går in i en 30% tjänst för EFS i Ängelholm (Villagatan).
- Jan Cada återkommer i höst i anställd tjänst på ca. 20% i Röke. Vi önskar er alla hjärtligt välkomna in i dessa tjänster. Må Gud välsigna er i de uppgifter som väntar på er. Ni kommer att inbjudas till en introduktionseftermiddag på distriktsexpedi-

tionen den 8 september.

Vår distriktsekonom Cecilia Engström har fått tjänstledigt på 50% från 1 juli till 31 december för att pröva nytt arbete.

Paul Persson har begärt tjänstledigt på 50% från 23 augusti för att återuppta studierna och forskningen i missionsvetenskap. Som vanligt ställer den ständige vikarien och forskaren Torbjörn Larspers upp och vikarierar. Fördelningen kommer denna gång vara så upplagd att de i princip arbetar två veckor var för distriktet. Växlingen börjar med Torbjörns veckor v. 35-36 och v. 37-38 för Paul o.s.v.

Böneämnen

- Låt oss speciellt be för ovan nämnda nyanställda.
- Låt oss vidare verkligen be att Guds vilja ska få genomsyra processen och arbetet med distriktets framtid.
- Mitt i allt detta får vi inte glömma årets alla konfirmander. Vi innesluter speciellt dem som kommer från vår egen ort i våra förböner.

Paul Persson

Distriktstidningarnas och Budbärarens framtid

EFS informationsavdelning hade kallat till möte om distriktstidningarnas och Budbärarens framtid, innan EFS årskonferens började på allvar.

– Vi vill samtala om vad vi kan göra, men måste invänta strukturutredningen, inledde Torbjörn Stolpe och hälsade representanter för distriktstidningarna välkomna. Från EFS i Sydsverige var det Christer Caesar, Jan Ebefeldt och undertecknad, som skulle ta del av informationen om tidningarnas framtid.

Under mötet informerade Martin Nilsson om ett dataregister, som heter "Mysoft" och som kan klara av en hel del, vad det gäller adresser, information om medlemmar o.s.v.

Några distrikt kunde tänka sig ett samarbete med "Budis" medan andra

ville behålla distriktstidningen som den är nu, men med utskicket tillsammans med "Budis". Västerbotten satsar på hemsida, men är inte helt främmande för ett samarbete med Budbäraren. Norrbotten samarbetar nu med Västerbotten och Luleå stift med sin tidning. Andra distrikt har andra upplägg vad det gäller att forma sin tidning. En del har utskott eller råd som gör tidningen, på andra håll är det redaktören som jobbar nästan själv. Så det finns lite olika sätt att göra distriktstidningarna.

Martin Nilsson frågade om tidningen var viktig för insamlingar till EFS. Det blev ett ganska enhälligt nej. Vad det gäller ekonomin så framkom det inte så mycket. Vidare utredning angående ekonomin bör göras, vad distributionen, tryckning med

mera kostar. Ett av målen är väl att det skall bli billigare att "samköra" tidningarna.

Lotta Ring från Budbäraren menade att "idéflödet" vad det gäller innehållet i tidningarna, blir större, om distriktstidningarna inlemmas i "Budis" Vi avvaktar mer information om bland annat ekonomin för att så småningom ta beslut hur det hela skall utformas.

Per Andersson, Staffanstorp

almanacka

även på www.efssyd.org

augusti

8	Konsert med Röke Blås, Höllviksstrand	6-7/7
11-15	Bibeldagar, Ringamålagården	
11-15	TEJP, Riksungdomsläger, Örnsköldsvik	
13-15	Missionskonferens, ÅhusGården	
21	Sensommarfest, Höllviksstrand	6-7/7
27-28	Distriktsstyrelsens arbetshelg, Höllviksstrand	
29	Konsert med Åhus Swing Orkester, ÅhusGården	8-9/19

september

3-4	OAS-helg, Listerkyrkan, Hällevik	8-9/3
6	Distriktsstyrelsen sammanträder	
8	Introduktionsdag, Hässleholm	
10-12	Ashram, EFS-Gården, Åsljunga	8-9/9
15	Distriktsstyrelsen sammanträder	
17-19	Sommarpunkten, Höllviksstrand	6-7/7

oktober

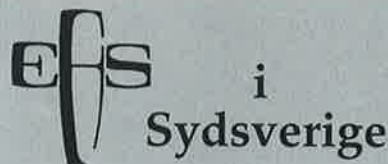
2	Arbetsforum I, Glimåkra FHS	
9	Arbetsforum II, Sundsgårdens FHS	
12-17	Bibel- & Gemenskapsvecka, EFS-Gården, Åsljunga	8-9/9

november

4	Distriktsstyrelsen sammanträder	
4-7	Allhelgonaläger, ÅhusGården	
13-14	Gåsamiddag, EFS-Gården, Åsljunga	
20	Extra årsmöte, Åhus	
27, 28	Julbord, EFS-Gården, Åsljunga	

december

4,5,11,12	Julbord, EFS-Gården, Åsljunga	
8	Distriktsstyrelsen sammanträder	
23-28	Julgemenskap, EFS-Gården, Åsljunga	8-9/9
28-2/1	Nyårsgemenskap, EFS-Gården, Åsljunga	8-9/9

Vallgatan 9, 281 31 Hässleholm
Telefontid: 10 - 15, lunch 12.30-13.
Telefon: 0451 - 38 80 70
Telefax: 0451 - 38 80 71
E-mail: info@efssyd.org
Hemsida: www.efssyd.org
Bankgiro: 196 - 7900
Postgiro: 3 28 67 - 4

Distriktsordförande

Christer Caesar, Krokvägen 4
281 51 Hässleholm 0451- 845 36

Distriktsföreståndare

Paul Persson och Torbjörn Larspers
0451 - 38 80 70, 0708 - 28 61 65
epost: df@efssyd.org

Distriktsekonom

Cecilia Engström 0451 - 38 80 70

Distriktskonsulent

Annica Nordqvist 0451 - 38 80 72

Assistent

Ingrid Viberg 0451 - 38 80 70

EFS-Gården, Åsljunga

Ånhultsvägen 31

286 72 Åsljunga

Tel: 0435 - 46 00 54,

46 00 52 (fax)

E-post: efs-garden@iname.com

Heljarödsgården

Farhult

263 93 Höganäs

Tel: 042 - 680 29 (även fax),

042 - 680 24 husmor

Ringamålagården, EFS

Pl 5105

374 92 Asarum

Tel: 0454 - 620 63

Sommargården Höllviksstrand

Höllviksstrandsvägen 2

236 38 Höllviken

Tel: sep - maj 046 - 25 31 66

jun - aug 040 - 45 12 02

Stenbräckagården, Tjurkö

370 43 Sturkö

Tel: 070 - 654 61 85

Fax: 0455 - 460 85

E-post: info@stenbracka.k.se

Hemsida: www.stenbracka.k.se

ÅhusGården, EFS

Sigfridsvägen 5, 296 38 Åhus

Tel: 044 - 24 00 20

E-post: ahusgarden@efssyd.org

Söndag 29 augusti

kl. 18.00

Konsert med Åhus Swing Orkester

Fri entré, kollekt, servering

Arr: ÅhusGården och Sensus

Välkomna!

Minnes-och högtidsgåvor

Resten av maj och juni

*Minnesgåvor
till Erik Karps minne*

*Högtidsgåva vid
Berta Svenssons 90-årsdag*

Totalt inkommet under perioden:
1200 kr till distriktets olika verk-
samsområden.

*Tack för gåvorna och alla varma
tankar som följer dem.*

Mitt vittnesbörd

Förtröstan

Min personliga relation till Gud har det senaste året handlat mycket om att våga förtrösta på Honom. Förtröstan på att det som sker är det bästa och på att Gud verkligen hjälper, lyfter och bär oss ur svårigheterna.

Jag tror att det ligger i människans natur att hon själv vill ha kontrollen över det som sker i hennes liv. Dagens samhälle som är starkt individualiserat påverkar säkert också – alla förväntas klara sig själva.

Länge har jag nog också själv velat ha kontrollen över mitt liv och allt jag tagit mig för – men då har jag samtidigt stängt en stor del av Gud ute, utan att jag har vetat om det.

Mitt senaste år har jag tillbringat på Hjälmareds folkhögskola utanför Alingsås där jag gått en bibellinje. Vägen dit var inte alls särskilt rak, men eftersom inget annat stod till buds förra hösten så blev det bibellinjen. Nu i efterhand ser jag att Gud verkligen ledde mig dit och för mig är det ett stort tecken. Min gudsrelation har fördjupats på ett sätt jag inte trodde var möjligt! Gud såg vad jag behövde, utan att jag själv visste det, och ledde mig till en källa där jag fick dricka ett helt år.

Under mitt år på skolan förstod jag på något sätt hur stor Guds omsorg är om mig. Detta fick mig att våga lita mer på Gud och våga förtrösta på honom – och tro mig, det är inte alldeles enkelt. Första gången är det lite som att kasta sig ut från en hög byggnad och inte veta om någon kommer att fånga en eller inte. Men för att se om det står någon där så måste man våga prova – annars

kommer man aldrig att få veta svaret på den frågan.

För mig handlar förtröstan om att inte oroa sig. Jag har Gud med mig, vad behöver jag då vara orolig för? En vän sa dessutom till mig att över 90% av det vi oroar oss för aldrig kommer att inträffa. Det är tankvärt!

Ett bibelord som blivit viktigt för mig är Matt. 26:39. Jesus är då i Getsemane och kommer att bli tillfångatagen för att föras till förhör och sedan slutligen korsfästas. Då ber Jesus:

”Fader, låt denna bägare gå förbi mig, om det är möjligt. Men inte som jag vill, utan som du vill.”

Här lägger Jesus fram sin önskan, men lägger samtidigt det som ska ske i sin Faders händer. Just precis på detta sätt tror jag att vi också måste göra om vi på allvar vill få uppleva Guds enorma omsorg och kärlek om oss. Jag tror att nyckelordet är att våga.

I mitt liv innebär det att jag just nu lägger allt vad hösten innebär i Guds händer och litar på att det som sker är det bästa.

Erbjudandet om att få lämna ifrån oss våra bekymmer är ovärderligt och här tror jag att vi kristna har en enorm styrka att hämta. Var inte rädd för att våga prova.

Gud är med dig!

Maria Sjögren, Åstorp

Nr 10 - 2004

Livsluft

EFS-Nytt Syd

På Glädjefesten i Svensköp fick barnen åka riktig rallybil.

Glädjefest, sid 6

- Åsljunga 2, konfaläger, sid 8
- Nya medarbetare, sid 12

Innehåll

- sid 3 Synpunkten
- sid 4 Betraktelse
- sid 5 Oas i Hässleholm
- sid 6 Glädjefest i Svensköp
- sid 8 Konfaläger Åsljunga 2
- sid 10 Tejp
– riksdagsmöten
- sid 12 Nya medarbetare i
distriktet
- sid 14 Sven Rubensson
– Etiopien i mitt hjärta
- sid 16 Tanzaniareisan
- sid 17 Återvändandets glädje
- sid 18 Missionskonferens på
Åhusgården
- sid 19 Också mitt Afrika
- sid 20 Blåsarläger på Glimåkra
- sid 21 Ekonomisk rapport
- sid 22 Expinfo
- sid 23 Almanacka
- sid 24 Mitt Vittnesbörd

Tack för mig

Nu är inte detta den sista tidning jag gör, men jag skulle ändå vilja ta tillfället i akt att få tacka för mig, eftersom jag redan flyttat från Livslufts arena – Skåne/Blekinge.

David, mannen min, är sen en tid tillbaka klar med sin utbildning vid Malmö Högskola (anledningen till att vi kom till Malmö från början). För de som träffat oss något mer är det kanske inte helt obekant att Norrland drar i oss, så när David blev erbjuden jobb i Luleå bestämde vi oss för att flytta hem.

Nu låter det som att vi aldrig ville till Malmö eller Skåne, och sticker så fort vi kan – och lite så är det ju. Men det är inte hela sanningen. Det är inte utan sorg i hjärtat vi lämnar Malmö. Vi har trivts väldigt bra –

trots befolkningstätheten. (Det är ju en storstad. Vad förväntar de sig?) Och särskilt har vi trivts med den gemenskap vi funnit i EFS och *vår* kyrka Betania i Malmö.

Men nu är vi redan i Luleå, för en ny tid i våra liv. Jag läser pedagogik för att få undervisa i media och spanska på gymnasiet. Det hinner jag läsa fram till jul, för i början av januari väntar vi vårt första barn.

Jag vill inte missa tillfället att tacka er Livsluftläsare för all den uppmuntran jag som redaktör har fått i personliga möten med er, runt om i distriktet. Det har verkligen värmt! Guds fortsatta välsignelse önskar jag Er!

Helena Dahlberg

Livsluft söker ny redaktör

Helena Dahlberg kommer att sluta som redaktör under hösten 2004. Därför söker vi en efterträdare till henne.

Vi söker Dig, som vill arbeta med att göra en tidning för EFS-folket och andra i Syd-Sverige. Du bör kunna arbeta med layout, fn med Page-Maker, göra reportage/intervjuer och driva tidningen framåt. Planeringen görs tillsammans med Tidningsutskottet.

Det arvoderade uppdraget som redaktör motsvarar 25 % av en heltidstjänst och lön utgår enligt EFS lönevillkor.

Upplysningar lämnas av Tidningsutskottets ordförande Per Andersson tel. 046-25 73 71 eller distriktsföreståndaren 0451-38 80 70.

Tillträde snarast möjligt.

Ansökan med referenser ska vara EFS i Sydsverige tillhanda senast den 20 oktober 2004. Du skickar Din ansökan till

EFS i Sydsverige, Vallgatan 9, 281 31 Hässleholm

Redaktionsruta

Livsluft nr 10/2004
Årgång 12
Livsluft EFS-Nytt Syd
är tidningen för EFS i
Sydsverige.

Adress: Livsluft
Vallgatan 9, 28131 Hässleholm
Tel: 0451 – 38 80 70

Ansvarig utgivare är Paul Persson
Tfn. 0451 – 38 80 70
Redaktör: Helena Dahlberg
c/o Nilsson, Havrevägen 18, 954 32 Luleå
Tfn. 0705 – 308 306
e-post: livsluft@efssyd.org

Manus ska vara redaktören tillhanda senast:
Den 1/10 för nr 11. Plan utgdag den 1/11 - 2004
Livsluft kommer ut med 10 nr/år.
Prenumerationspriset är 220:-/helår.
Pg 621 66 09 - 5
Bg 5396 - 9093

Annonspriser:
Helsida 2.500:-
Halvsida 1.400:-
1/4 sida 850:-
1/8 sida 450:-
1/16 sida 250:-

Tryck:
Stridhs Tryckeri
Box 63
261 22 Landskrona
Tfn: 0418 – 44 61 80

Blås liv i glöden

I Rom 12:4-5 skriver Paulus: *"Ty liksom vi har en enda kropp men många lemmar, alla med olika uppgifter, så utgör vi, fast många, en enda kropp i Kristus, men var för sig är vi lemmar som är till för varandra."*

Själva ordet "medlem" visar att vi som är med i EFS är en del av ett större sammanhang, en förening. Föreningarna är sedan lemmar av det större sammanhang som är EFS i Sydsverige, som i sin tur är en lem bland andra i EFS som rikstäckande rörelse. Alla vi som är inlemmade i EFS hör ihop och varje enskild lem är till för helheten.

Vårens årsmöte var i mer än ett avseende tudelat. Den spänning som alltid funnits mellan de föreningsgemensamma och de förenings-specifika uppgifterna blev synnerligen konkret och, hos många med mig, smärtsam. EFS i Sydsverige är idag, milt uttryckt, ingen optimalt fungerande lem i Kristi kropp. Vi saknar samsyn och en bärande vision om vad vi är till för. När vi har svårt att finna orden för en sådan vision blir det naturligt att ta utgångspunkt i ekonomiska termer, och där hamnar våra debatter gång på gång.

Tillgången till pengar är egentligen inte huvudproblemet. De allra flesta av oss har ganska gott om pengar. När föreningar kommer samman om lokala satsningar, gör den gemensamma visionen att tillräckligt med pengar kan samlas in. Och, handen på hjärtat, det är inte många av oss som med våra gåvor till föreningen nått vår ekonomiska smärtgräns vad gäller givande. Vårt huvudproblem är att synen på givande har förändrats hos många av oss. Då och då i debatterna dyker argumentet upp, att de pengar som skickas in till distriktet inte ger någonting konkret tillbaka till föreningen, och därför

inte känns så relevanta att skicka in. Konsekvensen av det argumentet är att vårt givande mer eller mindre ses som en förhandsbetalning för förväntade tjänster.

EFS hade aldrig kunnat bli till, om väckelsens folk hade haft en sådan villkorad syn på givande. De bars av en vision som höll, och genom Guds nåd bar den visionen frukt. Guds nåd är inte mindre idag, men vi verkar sakna den glöd som fäderna och mödrarna i vår rörelse leddes av. Kanske har vi blivit modfälda av att under lång tid ha upplevt en medlemsmässig tillbakagång, och kanske i våra mörkare stunder tycker att EFS ligger i respirator och att det barmhärtigaste vore att dra ur kontakten.

Vad än orsaken är till att läget är som det är, så kan vi vara förvissade

om att vi med Guds hjälp kan återerövra den förlorade glöden. Men då behöver vi klättra upp ur våra debattmässiga skyttevärn och mötas i samtal och nå en samsyn. Inte om fördelningen av våra ekonomiska resurser i första hand, utan om vad som är vårt gemensamma uppdrag som lemmen EFS i Sydsverige i Kristi kropp.

Det är min bön att de två arbetsföra som ska hållas i oktober på Glimåkra respektive Sundsgårdens folkhögskola ska präglas av en vilja att nå en sådan samsyn. Jag tvivlar inte på att Gud fortfarande har stor användning av EFS för sitt rikets tillväxt. Men det kommer an på oss att samla oss, så att vi blir ett fungerande redskap, lemmar som är till för varandra.

Håkan Lindberg, Staffanstorp

Kallelse till extra årsmöte för EFS i Sydsverige

EFS i Sydsverige håller extra årsmöte

lördagen den 20 nov. klockan 9.30 på ÅhusGården.

Enligt stadgarna gäller följande för representation vid årsmötet:

- ...
- 3.2.1 Ansluten missionsförening äger rätt att vara representerad vid årsmötet genom ett ombud för varje påbörjat 50-tal medlemmar upp till 200 medlemmar och därutöver med ett ombud för varje påbörjat 100-tal medlemmar. Med medlemsantal avses här summan av direkta medlemmar och medlemmar i aktiviteter enligt senaste rapport. Ombuden väljs av de direkta medlemmarna och kan endast utses bland dessa.
- 3.2.2 Annan ansluten förening äger rätt att vara representerad genom ett ombud.
- 3.2.3 Medarbetarnas fackliga distriktsorganisation äger rätt att vara representerad med ett ombud för varje påbörjat 20-tal tillsvidareanställda medarbetare.

...
Program och tider presenteras i senare nummer av Livsluft och sänds ut med handlingar till föreningarna.

Christer Caesar, ordf. distriktsstyrelsen EFS i Sydsverige

Gemenskap säger mer än tusen ord

Jag tror på den kristna gemenskapen. Denna gemenskap som något alldeles unikt, något som skiljer sig radikalt från alla andra sammanlutningar.

När bibeln talar om den kristna gemenskapen så beskrivs den som Kristi kropp. Så otroligt högt värderas den kristna gemenskapen. En gemenskap där de enskilda individerna fogats ihop av Gud och som påverkar varandra. Lider en så lider alla med den. Vi sitter ihop, och det är viktigt att vi gör det.

Ser man sedan till den erfarenhet som kristna har haft genom historien så backar inte heller den en tum. Den röda tråden är tydlig. Via de olika dopbekännelserna under 100 och 200-talet så får vi på 300-talet våra bekännelser: "... och på en helig, allmänlig och apostolisk kyrka". Sedan kan man genom historien följa hur man försöker förstå och förhålla sig till den kristna gemenskapen. Det är kloster, ordnar och bönhus av olika slag, gemenskaper och grupper och så vidare. Frågan om gemenskapen har varit otroligt viktig för kristna genom alla tider.

EFS i södra Sverige 2004. Vad betyder gemenskapen för oss idag? Så här tänker jag: Gemenskapen är en unik plats att förmedla evangeliet till det samhälle vi lever i. I en tid då vi befinner oss i ett fullkomligt informationsinferno säger gemenskap mer än tusen ord. Vidare utmanar gemenskapen

mig att vara mer människa. Både som uppriktad och med alla de brister jag har. Gemenskapen tvingar mig även att tänka annorlunda. Istället för: Vad får jag ut av det här? Måste jag komma till den punkten då jag ställer frågan: Vad kan jag ge här? Var behövs jag? till sist gör gemenskapen min tro mer verklig. Förlåtelsen blir konkret. Verkliga människor, verklig vardag och verklig Jesus som är sann Gud och sann människa.

Om du tänker att jag tror på den slutna gemenskapen, där det är omöjligt att komma in om man inte råkat födas in, har du missförstått mig. Jag tror inte bara på den öppna gemenskapen, utan på en gemenskap som utger sig själv. Jesus gav sig själv för vår värld. Vi är Kristi kropp. Primärt är gemenskapen mottagande (allt som vi har, har vi fått), men till sitt väsen är den utgivande.

Visst kan man bli trött på den kristna gemenskapen. Alla orsaker finns till detta. Åsikter, överarbetning och känslor i ett enda virrvarr. Vår gemenskap handlar ju om det innersta och det är kanske inte så konstigt att det blir lite fel till och från. Det finns inga enkla svar. Men om vi inte har korset som utgångspunkt för det vi gör går det garanterat åt skogen.

Mikael Göth, Lund

De lyfte blicken och då såg de ingen utom Jesus

Det var med stor glädje och förväntan som jag åkte till OAS sommarmöte i Hässleholm en vecka i juli. Ett stort gäng frivilliga från stans olika samfund hade engagerat sig i det praktiska, ordnat med mat, boende mm och gjort om Q-poolen till en kyrka.

– Oas sommarmöte i Hässleholm

Till sin hjälp hade de bland annat den bonad som följer med på alla stora OAS-möten.

Program

Förmiddagarnas bibeltimme varvar undervisningen med sång. Som deltagare får man även tillfälle att stanna upp, reflektera och diskutera med bänkgrannen. Även om det verkar långt på programmet, upplevs det inte så eftersom man blir helt uppslukad av undervisningen som är väldigt direkt, utmanande och Jesuscentrerad.

Under eftermiddagarna erbjuds flera olika seminarier, i år 18 stycken. De är ofta väldigt olika både vad gäller ämnen och talare och därmed även uppbyggnaden av dem. Några har många deltagare där ledaren håller ett föredrag. Några är lite mindre där deltagarna får vara med och forma innehållet med diskussioner och sina erfarenheter. Många gånger slutar man med bön antingen gemensamt, i grupp, eller enskilt. Mitt största problem är alltid att välja bort de jag *inte* hinner gå på. Jag och mina vänner brukar lösa det så

att vi går på olika seminarier och ger varandra en resumé efteråt.

Kvällsmötena är alltid lika spännande. Inte ens ledarskapet har koll på exakt vad som ska hända utan man har en stor förväntan på vad Gud ska göra denna kväll. Det ges alltid tillfälle till förbön, själavård och bikt. Ibland uppmärksammar undervisningen något särskilt som gör att man uppmanar till vissa förbönsämnen eller liknande.

Något som alltid ger mig särskilt mycket på mötena är lovsångsdansen – att med kroppen uttrycka sig kan säga mycket mer än ord. Ledarna brukar förklara varför och visa på de bibelställen som uppmanar oss att göra det.

Barnmöte

Samtidigt som förmiddagarnas bibeltimmar är det barnsamlingar där barnen är uppdelade i olika grupper. Det gör att småbarnsföräldrarna, för en gångs skull, kan sitta ner och ta del av undervisningen utan att behöva gå ifrån eller sysselsätta sina barn. På kvällarna går de ca 400 barnen med ledarna till ett eget barnmöte. Det är inte bara barnpassning utan även barnen får god undervisning. Lennart Henriksen som är anställd av OAS-rörelsen som inspiratör för barnverksamheten, är en riktig guldklipp i sammanhanget. OAS tar

verkligen barnens tro på allvar. Även barnen ges tillfälle för enskild förbön, bikt eller att sitta ner i ett rum för tystnad. Barnen är inte blyga utan springer och ställer sig i kö för förbön, tystnad eller för att berätta att de gjort något dumt och får förlåtelse för det under bikten.

Det finns hopp för svensk kristenhet

Att var med på dessa stora tillställningar tycker jag är en underbar upplevelse där man verkligen känner ett stort hopp för svensk kristenhet. Ca 5.000 människor var med på någon del av mötet i Hässleholm. Som mest var det under lördagsförmiddagens Högmässa då det var fullt med 2.000 personer i Q-poolen så att ca 300 personer fick sitta utanför.

Vad är det då som gör OAS sommarmöte så fantastiskt... Jag tror att det är en kombination av Kristuscentrerad och tydlig undervisning, förväntan på Gud, lovsången och gemenskap över ålders- och samfundsgränser.

Mer om OAS kan man läsa på deras hemsida: www.oas.just.nu

Även nästa år blir det stora sommar-mötet i Hässleholm, vecka 30. Jag hoppas att DU vågar Dig dit då!

Cecilia Engström, Kristianstad

Glädjefest!

– något som gör
en riktigt glad

Vi hade den stora förmånen att få vara med på festen som Bengt Nilsson anordnade för cancersjuka barn och deras familjer en söndag i slutet av augusti. Detta var den femte festen sedan 1994.

Barnen ute på åktur i byn.

Den första anordnades när hans dotter hade insjuknat i cancer och på läkares uppmaning behövde vara med om något som skulle göra henne riktigt glad. Hennes

Middag i matsalen.

Mikael spelar innebandy utan vare sig armar eller ben.

önskemål var en grisfest till glädje för henne och andra cancersjuka barn.

På väg till Svensköping svängde vi åt fel håll inne i byn. Vi hamnade i en kö bakom en polismotorcykel och en ambulans. Har det hänt en olycka var min första tanke? Men då vi såg hela långa raden av traktorer med vagnar, förstod vi att det var barnen och deras familjer som var ute och åkte i byn. När vagnarna svängde av på en liten markväg över åkrarna fick vi rådet att inte

Spela flöjt på krycka går visst det också.

ta den genvägen utan fortsätta landsvägen fram till gården. Bara åsynen av parkeringen, polishelikoptern, motorcyklarna, rallybilarna, alla kepsförsedda funktionärer, toalettvagnarna och glassbilarna gjorde att man fick en känsla av att något STORT var på gång.

Efter rundturen fick alla se hur Björne (känd från Björnes magasin i TV) räddades ur en bil som kört ner i en damm. Räddningstjänsten och polisen ställde upp gratis den här dagen.

Därefter tog cirka 500 personer plats i en fantastisk matsal och bjöds på middag.

Mikael som föddes utan armar och ben imponerade på oss alla, när han visade att man kan spela innebandy trots sitt handikapp, om man tränar och inte ger upp.

Ansiktsmålning.

Jörgen visade att man kan spela flöjt på sitt hjälpmedel, en krycka. Det går också bra!

Dags att förflytta sig runt till de olika stationerna. Överallt såg man glada barn som bland annat kunde få fina ansiktsmålningar, åka motorcykel eller sitta i någon av polisens färdmedel. Att åka i riktiga rallybilar som sladdade, (som åskådare fick man hjärtat i halsgropen) var jättehäftigt tyckte barnen. Rätt som det var vändes alla blickar upp mot himlen för då kom ett plan med fallskärmschoppare. De landade alla tio nästan exakt på det gula märket en efter en. En liten oro spred sig när det var dags för avslutningen. Skulle de barn som flugits ner från sjukhus i Stockholm missa

Allas blickar vända mot fallskärmschopparna.

Nästan en åktur på polismotorcykel.

Fallskärmschoppare på ingång.

avslutningen? Nej, Skyways meddelade att de skulle hålla det specialchartrade planet på Everöds flygplats tills de kom.

Barnen hade under dagen övat in sånger som man nu sjöng tillsammans med Sanna Nielsson (känd från Melodifestivalen). Det var en rörd Sanna som skulle framträda direkt efter att Bengt läst "Fotspår i sanden." Hon fick med sig alla i sången "Oh happy days, when Jesus washed my sins away!"

Med en stor röd ros, med guldstänk på, lämnade alla festen. Dessutom fick alla barn var sin rygsäck som innehöll små presenter. En oförglömlig dag för alla barnen och deras familjer. Alla sponsorer och funktionärer gjorde en insats som man sent ska glömma.

Text och foto: Per och Kerstin Andersson, Staffanstorp

SÖKES...

Avskedskramar.

det var en lite speciell upplevelse. För att se någon döpas i en sjö är ju inget man ser varje dag precis.

Vi började alltid dagen med morgonbön och avslutade alltid med aftonbön. I början höll ledarna i både morgon och aftonbön men efter ett tag fick vi konfirmander ta över morgonbönen och det innebar att varje rum hade var sin dag och det gick jättebra. Ibland fick vi besök av andra människor som höll i aftonbönen.

Läger utan tävlingar, det finns likaså inte, så vi hade självklart också en tävling som började första kvällen och avslutades sista kvällen: "De konfunderade spelen." Några tävlingar var stafetter, stationerna längs vägen på cykelhajken, volleybollturnering och för att inte glömma

Konfaläger hej, hej... konfaläger

Konfaläger! Behöver man säga mer? Kanske inte, men för att ni ska få förstå vår upplevelse, har vi skrivit en kort sammanfattning.

Man kan nästan säga att vi började lägret med att cykla till Eljalt, Röke EFS sommarhus. På vägen dit var vi i små lag och det fanns ett antal stationer längs vägen. Väl framme kunde vi ta det lugnt, prata, spela fotboll, kasta frisbee osv. Senare på kvällen var det lekar och korvgrillning. Vi sov på golven i matsalen och kyrksalen. Nästa dag efter lunch trampade vi tillbaka till gården i Åsljunga. Det var en bra idé att börja lägret med en cykelhajk för då hade man verkligen chansen att lära känna varandra.

Cykelhajken var inte den enda utflykten under lägret för vi var också ute vid Kullaberg på endagstur. Det var en lyckad dag på många sätt, det

var strålande solsken, vi hade kul tillsammans och det var roligt att prova på att klättra och att fira ner sig själv utför en klippa. När vi kom tillbaka hade ledarna fixat så att vi kunde basta och ha lite spa och senare på kvällen åt vi köpt pizza och hade grymt mysigt tillsammans.

Bada gjorde vi väldigt ofta, både nere vid bryggan på vår sida av sjön och på andra sidan. På andra sidan finns det hopptorn och en riktig strand så vi cyklade eller paddlade dit med kanoterna. En kväll efter aftonbönen tog vi oss även ett kvällsdopp och det var jättehärligt. Johannes tyckte att hans cykel också skulle få känna lite på vattnet så i med den bara, men som tur var så var Ylva en duktig dykare och lyckades tillslut få upp den.

På besöksdagen när nästan alla föräldrar åkt hem så döptes en konfirmand som heter Fredrik i sjön och

finalen när man skulle samla "pengar" på olika stationer som låg på alla möjliga och omöjliga ställen runt sjön. Efter att ha kämpat i tre och en halv vecka så var det dock "Pinky Pigs" som vann och laget bestod av: Anna, Frida B, Karl G, Anton, Elin och Anita.

Alla kvällar då vi inte tävlade gjorde vi många andra roliga saker som tex lekar, schlagerkväll, filmkvällar (alltid på söndagar) och de oförglömliga tjejernas och killarnas kväll: Tjejerna ledde ut killarna med förbundna ögon i skogen där vi träffade på jordgetingar! De som sluppit sticken gick vidare och bands ihop till ett långt led. Sen var det bara att trampa tillbaka. Uppe i kyrksalen fick de sedan "ansiktsmasker" vilket de inte var särskilt förtjusta i. Tjejerna fick lagvis tävla i olika grenar: provsmakning (inte världens godaste smaker), letande efter äpple i vatten och mjöl och irländsk julaf-

ton i sjön. Nere i källaren fanns ett rum fullt med madrasser, kuddar och filter. Askungen lästes upp och tjejerna var som förtrollade. Killarna kunde väl inte vara så snälla? NEJ! Dörrarna var ju inte låsta! Nu var väl alla rum nerkletade med tandkräm och så... Killarna bara log så nåt lurt var det. Men istället för bus hittade alla varsin röd ros. Snacka om lyckliga tjejer efter det.

Stämningen på lägret var mycket bra och sammanhållningen likaså. Alla ställde upp så att lägret blev så roligt som möjligt, även ledarna. Ledarna stod ut med oss i tre och en halv vecka, bara det är värt en applåd. Dessutom hittade de på nya, roliga saker hela tiden och följde med oss och badade nästan när som helst. De stod också ut under nätterna, fast de blev rätt trötta... För

Trång och stressig samarbetsövning på cykelhajak.

naturligtvis sov inte alla varje natt (jag tror faktiskt inte att någon sov varje natt). En natt kläddes Evalottas bil in i toapapper och under tiden var ledarna inne på rummen och la stenar i sängarna. Ingen trevlig överraskning!

En av de sista nätterna hade killarna bestämt att de skulle spela volleyboll i bara kalsongerna. Tjejerna var också med på noterna och sjöng "Vill ha dig i mörkret hos mig" m.fl. Vi var väl inte ute så länge men kul, det hade vi.

Lektionerna var mycket intressanta. Vi lärde oss mycket, och då kan vi nog tala för oss alla. Även om man kunde mycket innan lärde man sig massor. Lektionerna var visserligen långa men med lite drama, pyssel o.s.v. orkade vi med det.

På eftermiddagarna hade vi antingen sport eller musikal. På sporten testade vi olika sporter, alla fick pröva, alla fick vara med. Två gånger mötte vi tyskarna, som var på läger på Solvik, i fotboll. Det blev 1-1.

Musikalen "Pappa" är skriven av Ingemar Olsson. Alla var med i den och även de som inte ville ställde upp för de andra. Musikalen blev vår redovisning.

Sen var lägret plötsligt slut. Efter långa kramringar skildes vi åt men snart är det ju återträff!

Emma Jespersen & Grace Olsen
Foto: Ingemar Fredriksson

Delar av hejarklacken vid landskampen mot Tyskland på Solvik. Sverige vann med 4-3!

Personer SÖKES...

Allt är inte vad man tror att det är

– Tejp i Örnsköldsvik

Norrland. Detta kyliga landskap av oändlig ödslighet. Från tågfenstret erbjöds bara likadan utsikt timme efter timme. Skog. Sjö. Omväxling blev snart ett välkommet inslag, om det så bara handlade om en ynka stuga eller kanske en bil som skymtade utanför fönstret.

Det var så mina funderingar gick när den skånska Tejpdelegationen närmade sig sitt slutmål för den nästan dygnslånga resan. Jag vill inte direkt påstå att jag var full av förväntan och ivrig att komma av tåget, detta eftersom jag sovit uppskattningsvis tio minuter de senaste 20 timmarna, men jag såg absolut fram emot mitt första riksläger. Det skulle till och med visa sig att vissa (absolut inte alla) av mina fördomar om Norrland inte riktigt stämde.

Det är med sargat samvete jag inser att jag kanske inte är den bästa personen att sammanfatta lägret, eftersom jag och några av mina reskamrater vissa gånger prioriterade sömn före till exempel en sådan sak som frukost. Ja, ni får ursäkta, men det är faktiskt en hel vetenskap att sova på tåg. Nåja, vi mjukstartade lite med att bekanta oss med området eftersom vi anlant i mycket (för att inte säga överdrivet) god tid innan incheckningen öppnade. Förväntningarna var skyhöga när jag och några andra trevliga skåningar började granska lägerområdet på djupet. Djupet i sig var inte det största problemet, men att det skulle krävas vildmarksguide, machete och höga stövlar för att ta sig ner till "stranden" hade vi aldrig trott. Det blev inte fler dopp i havet, faktum är att vi ganska snabbt insåg varför

det hade anlagts en pool på lägerområdet.

Skånsk seger

Så småningom satte då själva lägret igång och de flesta språkproblemen uteblev för mig eftersom större delen av lägerledningen talade mitt eget modersmål – skånska. Det kom mer och mer folk, men det var inte alls den anstormning jag förberett mig på, och kanske också hoppats på. Nej, drygt 250 deltagare fick man vackert nöja sig med, kanske mycket på grund av att den kristna musikfestivalen Frizon pågick samtidigt. Men allting var skickligt arrangerat och välplanerat och om jag inte minns fel så tittade solen fram ganska ofta också, vilket medförde både god stämning och optimala aktivitetsförhållanden utomhus. Ingen var väl egentligen förvånad, men när Christoffer och Louise tog hem beachvolleybollturneringen kunde man inte undgå att vara stolt skåning. Noteras bör att övriga lag i turneringen var fyramannalag (!). På kvällarna bjöds det på lite olika caféer, bland annat ett trevligt musikcafé där gruppen Alternativt sällskap visade enorm klass. När dessa caféer stängde, tog "100% talkshow" vid. Det var ett trevligt gäng spexare som bjöd på sketcher, filmer och musik. En kväll stod jag och några kamrater och velade när vi hade kommit fram till val av café. Vi var trötta på muffins och

men det var inte så illa som vi befarat. Någon av de första promenaderna minns jag att vi talade om hur många minuter av våra liv som de eviga gångturerna skulle stjäla, men i efterhand vill jag se på det på ett annat sätt. Vad gav promenaderna? Ja, faktiskt ganska mycket. Man lärde känna nya vänner, fick tillfälle att diskutera precis allt och jag och min kamrat Petter hann till och med planera lite inför nästa café Ankaret där vi är inblandade. Att saker och ting inte är vad man tror att de är gäller som sammanfattning av hela lägret – de flesta norrlänningar till exempel är jättetrevliga,

musikcaféet kändes avslaget just den kvällen. Då – från ingenstans, kom påminnelsen om att man faktiskt befann sig i Norrland och att man var på läger. Två färgglada prickar, båda utsmyckade med cowboyhatt och scoutuniform ropade med sällan skådad entusiasm att nu var det dags att ta fram lägerbålshumöret. Vi stod stumma av förvåning några minuter, innan vi förstått vad som hänt, men snart ringlade sig en hop ungdomar ut i skogen tillsammans med lägerbålsledarna. Det dröjde en stund, sedan beslutade vi oss för att följa efter och se vad som egentligen pågick där i skogen uppe på berget. När vi kom fram satt som väntat ett gäng lägerdeltagare och sjöng runt en eld, men i samma ögonblick stod det klart för oss att vi var de enda icke-norrmlänningarna på platsen. Vi drabbades av mindre panik och vände om, ovilliga att störa denna inhemska ritual. Nej, för mig och mina vänner är lägerbålens tid förbi – på gott och ont.

Värdefullt seminarieinnehåll

Med den omskakade händelsen i ryggen och med ökad respekt för norrlänningar gjorde vi oss redo för en ny dag, fylld av spännande upptåg (?). Lägerledningen hade sannerligen lockat till sig en hel hop "tunga" namn som skulle hålla i diverse seminarier. Jag kan bara tala för mig själv men Magnus och Lotta Lennartssons seminarium om relationer fick mig att se på saker och ting från en annan vinkel. Det sades många bra saker där och jag är övertygad om att även de andra seminarierna hade något nyttigt att lära ut.

Ja, och plötsligt var man där man trodde att man aldrig skulle hitta sig själv. I Norrland, och vid vissa tillfällen kände jag mig till och med hemma, även om det tar emot lite att säga det som sann skåning. Mitt nyckelord för vistelsen på Dekarsön utanför Örnsköldsvik blir i efterhand ändå "promenad". Flera gånger varje dag gick vi den lite för långa promenaden från "lövedden" där vi bodde till lägrets centrum på "solbacken",

det går bra att bada i pool istället för i hav och en lång promenad behöver (trots att man är lat ungdom) inte vara något negativt. Och trots att det bara var 250 deltagare så blev det ett riktigt kanonläger, för den som de flesta egentligen kom för att träffa var där i allra högsta grad... gissa vem?

Oskar Simonsson (il Hombre), Hjärnarp

Foto: Liselott Rogberg

PS. Techno Artz på café Ankaret i oktober! DS.

Livsväg 04

Den 19-21 november vill vi på nytt få inbjuda dig som är **mellan 20 och 35 år** till konferensen **Livsväg 04** i Uppsala.

Förhoppningen med **Livsväg 04** är att konferensen ska få bli en oas där människor får mötas och bearbeta sina frågor om tro och liv. Vår ambition är att kunna erbjuda en stor variation i former och uttryckssätt, samt att ge möjlighet till samtal och möten i mindre grupp.

Temat för **Livsväg 04** är **Kärlek, tro och hopp**. Bland seminarier kan bland annat nämnas Andlig vägledning (LarsOlov Eriksson), Gudsfruktan (Hans Johansson), Enkel livsstil (John van Dinther), Relationer (Birgitta Gunnervall), Idrott och kristen tro (Mattias Norberg), Vänskapsevangelisation (Viveca Bratt & Hans Hemberg) och Skapa till Guds ära (Josefin Lennartsson).

För info och foldrar kan du maila till olof.edsinger@efsmittsverige.org eller ringa på 08-441 85 23. Du kan även gå in på www.efsmittsverige.org.

Arr: EFS Mittsverige, Johannelunds teologiska högskola, Lötenkyrkan och Hagabergs folkhögskola.

Nya medarbetare

Jan Cada, pastor i Norra området.

Jag kommer att arbeta 22% i Röke EFS och 3% i Åsljunga EFS. I Åsljunga innebär tjänsten ren förkunnelse. I Röke däremot kommer jag att syssla med en del olika saker: förkunnelse, undervisning/bibeltgenomgång, mål och strategifrågor, ledarutbildning och utveckling, samt även ungdomsarbete i viss mån. Vi får väl se hur långt mina 22% räcker.

De senaste åren har jag och Maggan (min fru) drivit ett litet dataföretag. Som egen företagare är det lite si och så med det där med fritid. Jag gillar att köra MC och titta på motorsport. Men ärligt talat så har det mesta snurrat runt företaget och i viss mån förkunnelse en gång i månaden.

Som många säkert vet så har jag jobbat inom EFS tidigare. Jag och Glenn Sjöberg (numera pastor i Karlskrona) var pastorer i Norra området i åtta års tid. Innan dess hade jag arbetat som skolevangelist, skogsarbetare, på däckverkstad, bussförare, och inom omsorgsförvaltningen.

Jan Cada, Hörja

Jag är 27 år och gift sedan två år tillbaka. Är nybliven pappa också. Har en liten Anna på drygt två månader, väldigt roligt!

Jag är född och uppvuxen i Kinna, Västergötland. Efter gymnasiet har jag gått bibellinje på Helsjöns folkhögskola, samt rest en del i Asien innan jag flyttade till Lund för att studera. I våras avslutade jag min teol. kand. vid Lunds universitet. Vid sidan av studierna har jag arbetat en hel del med diakonalt arbete bland hemlösa och missbrukare i Lund. Jag har under studietiden också varit engagerad i Credo, Theofil samt de senaste åren i EFS-kapellet, där jag nu fått en halvtidstjänst.

Det finns väldigt mycket roligt i livet, men framförallt njuter jag av naturen och sysselsättningar förknippade med den, såsom t.ex. fiske och jakt. Annars kopplar jag gärna av på gym eller framför pianot.

I EFS-kapellet i Lund strävar man tydligt efter att göra det kristna budskapet lättillgängligt och relevant för den vanliga lundabon, utan att fördenskull kompromissa med evangeliet. En stor del av min tjänst kommer att handla om undervisning, där jag i gudstjänster med olika inriktning samt alphakurser, på ett väldigt konkret sätt får ta mig an denna gigantiska utmaning av brobyggande och dubbelt lyssnande – ena örat mot Gud och andra mot min vän på gymmet eller i hemgruppen.

Björn Svensäter, Lund

Mikael Göth, ny ungdomsledare i Malmö, presenteras i nästa nummer av Livsluft.

Björn Svensäter, EFS-predikant i Lund.

Konfirmandträff i Ringamåla

Under många år har det anordnats konfirmationsläger på Ringamålagården i Blekinge. Vi som konfirmerades 1954 för Åke Dyberg vill gärna träffas igen och alla Ni som också vill återuppliva tiden från "konfälder" är särskilt välkomna den sjunde november.

Thorsten Josephsson är nog välkänd för många och även sångaren Lage Wedin.

Eftersom konfirmandtiden nog satt sina spår hos oss, har Du här tillfälle att än en gång mötas i din konfirmationskyrka.

Ringamålagården hälsar dig också välkommen.

Laila Johansson, Asarum

distriktet

Mitt namn är Marie-Louise Nilsson och jag har precis börjat jobba som predikant i EFS-kyrkan i Ängelholm. Jag är gift med Per Nilsson (uppvuxen i Bjärnum) och är sedan 2 ½ år bosatt i Ängelholm. Jag flyttade hit när vi gifte oss. De senaste 3 åren har jag studerat teologi, ett år på teologen i Lund och 2 år på Johannelunds teologiska högskola i Uppsala, där jag gick det 3-åriga programmet som ger möjlighet för prästvigning för tjänst i EFS. Alltså har jag veckopendlat mellan Ängelholm och Uppsala de senaste åren. En tuff period som nu är över!

Jag är uppvuxen i Sätaröd som ligger utanför Tollarp, tillsammans med mamma, pappa och syster. I Tollarp kom jag med i EFS genom barnverksamheten FG-PG som senare blev scout. Därifrån har jag många härliga minnen, med mycket skoj och god gemenskap, men framför allt att det var där som min tro började växa. Jag är väldigt glad över att få jobba i EFS-kyrkan i Ängelholm. Jag vill bestämt hävda att jag har ett av Sveriges bästa jobb!! Det är väldigt spännande att få jobba tillsammans med Magnus Lennartsson, som har jobbat här i fem år, som har erfarenhet både av församlingen och av yrket. Det är en nåd att jobba i team och få komplettera varandra, utifrån olika gåvor. Det är också fantastiskt att få jobba i en församling med så många duktiga och engagerade medlemmar. Tillsammans får vi utgöra Kristi kropp. Jag hoppas och min dröm är att få vara med om att få föra många människor i Ängelholm med omnejd till tro på Jesus Kristus. Och tillsammans med alla de underbara människorna i församlingen kan vi kanske få se det bli verklighet!

När jag är ledig läser jag gärna en god bok, eller umgås med vänner och familj. Att få avnjuta en god middag med gott sällskap är något jag uppskattar mycket. Film är annars något jag gärna ägnar mig åt, helst tillsammans med min man och lite vänner och en skål popcorn. Jag får även vara med i Röke Blås och föra lite oväsen med min flöjt. (Jag hoppas att Röke Blås är ett känt begrepp för alla EFS-are i Sydsverige!) Det är roligt att få vara med och spela, men även den andliga gemenskapen betyder mycket. Röke Blås är nog den största ungdomsgruppen vi har i vårt distrikt med över 60 ungdomar. Många av dem kommer inte ifrån kristna hem och för många är Röke Blås den enda kristna gemenskapen de är med i regelbundet. Det känns viktigt att få vara med och vittna om Jesus.

Marie-Louise Nilsson, Ängelholm

Marie-Louise Nilsson, predikant i EFS i Ängelholm.

Foto: Paul Persson

**Personer SÖKES
för viktiga uppdrag**

Konfirmandträff i Ringamåla

Söndagen den 7 nov. kl 11.00
inbjudes till konfirmandträff
i Ringamåla kyrka med högmässa

Medv: Thorsten Josephsson
Sång: Lage Wedin
Musik: Kjell Josephsson

Konfirmandgrupp från 1954.

Önskas middag på
Ringamåla-gården anmälan
tfn: 0454-16958, 0457-80878
Senast 22 okt

En söndag eftermiddag sommaren 2004 sitter jag tillsammans med Sven Rubenson i hans gamla barndomshem i Örkelljunga.

Det känns som en stor förmån att få vara med när Sven efter många år återser denna plats.

Han är född i Färingtofta, men flytten gick tidigt i livet till USA. När den stora depressionen slog sönder tillvaron för familjen i Dakota, blev det en dramatisk färd hem till Sverige och Örkelljunga,

Han berättar att han var endast 10 år gammal när han med föräldrar och fyra yngre syskon återkom från Amerika och fick sitt hem i denna lilla stuga.

Det är många minnen som plockas fram. Barndomshemmet har givetvis förändrats och moderniserats. Nu fungerar det gamla hemmet som ett fritidshus för Britt och Thomas Ekman, gårdsföreståndare på EFS-gården i Åsljunga.

Sven berättar att familjen var stor och stugan liten, men alla fick plats. Hemmet var fromt och intresset och ansvaret för "hednamissionen" fanns i familjen. Förtröstan på Gud och bön hade en stor och given plats.

Man upplever Sven som en vital pensionär, även om han själv tycker att

minnet sviktar en aning. Han har passerat de 80 för några år sedan. Han berättar att han dagligen sitter vid sin dator och översätter brev skrivna av etiopier. Volym 4 av den etiopiska historien är färdig i dagarna. Varje dag läser han också amharinja och säger att han behärskar språket bättre och bättre. Det är en lärd man jag har framför mig, missionären, läraren, historikern, professorn, forskaren men framför allt är Sven för mig en gammal vän och kristen broder. Men det är otroligt vilken kunskap och erfarenhet denne man besitter. En enkel fråga och svaret tar aldrig slut.

Så en eftermiddags samtal kan givetvis inte rymma ett helt livs kunskap och upplevelser, men lite glimtar.

Vill Du berätta något om ditt liv efter det att Du lämnade ditt barndomshem?

– Efter militärtjänsten tog jag studenten som privatist vid Hermods i Malmö. Där på preparandkursen ser jag en vacker flicka som visar sig komma från Norrland. Det sa inte bara klick utan pang.

Denna flicka var Britta, som några år senare blev hans hustru. Britta fick samma höst arbete på Hermods och Sven började sina akademiska studier i Lund.

Etiopien

– ett samtal

– Efter några år fick vi kallelsen att som EFS-missionärer åka till Etiopien. Året var 1947.

Vilken blev då Din uppgift?

– Först bodde vi på Entotto, missionsstationen i Addis Abeba, och arbetade där som rektor och lärare på missionens skola för pojkar. Efter fyra år fick vi uppdraget att förbereda lärarutbildningen i Adua i norra Etiopien inte långt från Eritrea. Genom kejsarens bistånd fick missionen där en lämplig, vacker tomt med en uppvuxen park och ett gediget stenhus, som vi fick inreda till bostad och skollokal. Det första året i Adua hade vi en preparandkurs för blivande lärare och de första examinerades efter tre års utbildning 1955.

Efter mer än 50 år berättar Sven om denna pionjärmission. Han berättar om många prövningar, men samtidigt upplevde han att marken var förberedd för evangeliet sen 50 år tillbaka genom den lärde "halakan" Twolde Medhen, som lärt sig svenska för att kunna läsa Bibeln på svenska. Sven berättar så levande om denna tid.

Det är också i detta område, runt Axum, som den ortodoxa kyrkan har sina rötter.

Efter fem år kom den första hemresan. Då hade Svens intresse för Etiopiens historia vaknat på allvar och Sven skrev under hemmavistelsen en avhandling om etiopisk historia på 1800-talet.

Rubensons förflyttades till Debre Zeit och det nystartade evangeliska läroverket där. Sven var den förste rektorn.

Tyvärr blev tiden där kort på grund

i mitt hjärta med Sven Rubenson

av interna konflikter mellan de understödjande missionerna. Detta är något som fortfarande smärtar Sven. 12 år i missionens tjänst var slut och familjen vistades i Sverige någon tid.

Sven accepterade en kallelse till en professur i historia vid Haile Sellasie I University i Addis Abeba 1959/60 och där undervisade han till -77.

Det blev som jag ser det en ny epok i Ditt liv. Stämmer det?

– Ja, jag hade blivit kontaktad av undervisningsministern och tillfrågad om att bygga upp en historisk institution med Etiopien och Afrika i centrum.

Detta har varit spännande år.

Han fick således kejsarens uppdrag att lägga grunden till en modern etiopisk historieutbildning och det kom att visa sig att detta blev ett livslångt uppdrag – att forska och leta fram Etiopiens historia.

– Under min tid som lärare vid missionens skolor hade jag sett att läroböckerna i historia huvudsakligen var skrivna av engelsmän före andra världskriget och jag förstod att någon måste skriva Etiopiens historia ur ett etiopiskt perspektiv och på ett modernare språk.

Vi vet också att Sven Rubensons arbete med forskning kring Etiopiens historia har varit banbrytande och rönt stor uppmärksamhet. Många resor har gått till arkiven i Kairo, Aten, Rom, Paris, London, Wien, Istanbul, m.fl. platser runtom i världen. Under ett sabbatsår från Addis Abeba var han gästföreläsare vid Columbia University i New York. För sina insatser har Sven tilldelats

Blå Nilens orden av första graden, något endast ett fåtal utlänningar fått.

Efter hemkomsten till Sverige 1977 har Sven hunnit med att vara universitetslärare på Historiska Institutionen i Lund i ca 10 år.

En fråga till vill jag ställa: Hur ser Du på den ortodoxa kyrkan, den gamla kyrkan från 300-talet, som vi nämnt tidigare?

Jag ser på Sven att han har mycket att säga om denna fråga.

– Min respekt för religionen och många av utövarna har växt allt eftersom jag lärt känna olika personer från den ortodoxa traditionen.

Så hänvisar han till en artikel han skrivit i ämnet. Vi hoppas kunna publicera den i ett senare nummer av tidningen.

Eftersom Britta på grund av ohälsa inte är med i Örkelljunga vid detta tillfälle bestämmer vi att jag ska göra ett besök hemma hos Sven och Britta i Lund. Sven är den som arbetat med undervisning, föreläsningar och forskning men jag vet att i hemmet finns hans kära hustru Britta och som gammal vän till familjen blir samtalet inte fullständigt om inte också Britta blir involverad. Britta har funnits vid Svens sida i mer än 60 år.

Därför blir det också ett besök på Klostergården i Lund, där de nu bor.

Det är roligt att komma dit till dem i deras trivsamma bostad. Att Etiopien inspirerat dem kan man inte ta miste på. Många är de etiopien-svenskar som minns deras gästfrihet både i Sverige och Etiopien.

Britta berättar att hon förutom fosteran av barn arbetat med olika upp-gifter inom skolans värld.

Av de fem barnen har tre av dem arbetat eller arbetar med internationella frågor. Och arvet tycks gå vidare till de 16 barnbarnen.

Britta och Sven, ni hör till den generation av missionärer som kom före mig till Etiopien. Och ni ska veta att vi är många som sett upp till er.

Hur kan vi sammanfatta vårt sam-tal?

En gång missionärer, alltid missionärer. Så var synsättet förr. Och så vill vi också se det.

Vi känner tacksamhet framför allt till Gud för den uppgift Han gett oss.

Ulla Johansson, Ängelholm
Foto: Thomas Ekman

Tanzaniaresan

För ca ett år sedan var vi några som började fundera på en resa till Tanzania. Gunilla Persson (med 19 år i Tanzania) blev självskrivnen primus motor.

Allt eftersom planeringen fortskred formade sig gruppen och så slutligen blev vi 15 glada resenärer. 8 över 57 år, 7 under 35 år – låter det spännande? Det var det! Vi var en härlig blandning människor som hade väldigt roligt tillsammans.

På flygplatsen i Kilimanjaro möttes vi av det mörker och den värme som vi skulle leva med i drygt två veckor. Mörker – solen går ner 18.30 och sedan *är det mörkt*. Värme – varierade beroende på att vi förflyttade oss från norr till söder.

Vi upplevde tre resor i en:

1:a resan – mötet med naturen

Att övernatta i en safarilodge ("tälthus") i Tarangire nationalpark var absolut en av höjdpunkterna. På natten kunde den som eventuellt var vaken höra ljud från apor, elefanter m.m. Så lärde vi oss att "the big five" var elefant, buffel, noshörning, lejon och leopard. Det är inte alla safariresenärer förunnat att få se dem alla på en och samma dag men det fick vi. Att med egna ögon se en leopard arbeta med sitt byte som hon dragit upp i en trädklyka var som att se ett vykort. Att beskåda en gepard på 20 meters avstånd var också häftigt.

2: resan – mötet med människorna

Denna del av resan var nog den som gjorde djupast intryck.

Vi besökte dövskolan i Mwangi där Gunilla arbetat under större delen av sin tid i Tanzania. Lisbeth (min fru) och jag gick ner till en samlingsplats, två bänkar omgivna av lummiga bougainvillea, det var på lördagsmorgonen och barnen var lediga. Där satt de och väntade på att få se och träffa oss – vita människor. De

började genast gestikulera och skulle uppmärksamma oss på att vi båda hade glasögon – det är ovanligt i Tanzania. Sedan skulle vi börja att prata. Hur skulle det gå till? Barnen var döva och vi kunde inte tecken-språk. Men på något sätt förstod vi att de frågade: "Vad heter du?". Ja, tänkte vi, hur gör vi oss förstådda nu? Den lilla flickan bredvid Lisbeth böjde sig ned, tog en liten pinne på marken och räckte fram sin lilla svarta arm. Visst går det att prata. Lisbeth skrev sitt namn genom att rispa försiktigt på hennes arm och sedan var kommunikationen igång.

Andra möten som gjorde stort intryck var mötet med barn i olika situationer: blindskola, hem för föräldralösa barn, barn i reguljär skola – här var det ca 2000 elever med skoluniform – en märklig syn. Vi frågade oss ofta: Hur kan barnen och även de vuxna vara så rena i allt detta damm och grus? Det verkade som de alltid hade nytvättade kläder.

3:e resan – Zanzibar

Vi avslutade vår resa på Zanzibar – paradisen som ligger en bit ut i Indiska Oceanen. Det som mötte oss där påminde om omslagsfotot till en rese katalog. Palmer,

milsvida vita sandstränder och turkost vatten. Att se soluppgången var en mäktig syn. Att få uppleva tidvattnet var också en stor upplevelse. Vid ebb försvann vattnet ca 5 km ut från kusten och då gick bybornas kvinnor ut till sina algodlingar. Några timmar senare slog vågorna höga ända upp där vi låg och gottade oss i solen. Vilken mäktig SkaparGud vi har!

Att detta blev en oförglömlig resa kan säkert alla i gruppen intyga.

Förutom Gunilla kunde även några av ungdomarna swahili och språket blev därför dörröppnaren i många situationer. Många gånger och ofta tillsammans med våra afrikanska vänner sjöng vi på svenska, swahili och engelska: "O, store Gud.." och kände inom oss att "Alla är vi ett i Kristus". "Och tills vi möts igen må Gud hålla, hålla dig i sin hand".

Lisbeth och Sven Algotsson, Röke

Foto: Kinna Kjerstenson

Återvändandets glädje!

Kinna, Robert och Reuben.

9 juli 2004 kl. 20.20... KLM-planet landar på Kilimanjaro International Airport. Jag är tillbaka i Tanzania efter tre år. Jag går nerför trappan och trampar tanzansk mark igen. Känslan som svalnat lite i takt med att åren gått kommer över mig med full kraft... Åh, vad jag älskar detta land och vad det betyder mycket för mig!

Lite spännande var det allt ändå att komma tillbaka. Att tillbringa en vecka på Redio Habari Maalum, där jag jobbade och bodde september - 99 till mars -00, utan svenskarna som fanns där då och som var min trygghet. De befinner sig alla i Sverige eller Finland nu. Men varför oroade jag mig? Jag möttes inte av handslag och leende. Jag möttes av stora, vidöppna och kärleksfulla famnar. Jag möttes av människor, barn, jämnåriga och äldre, som jag inte bara har mött och umgåtts med under några månader. Jag möttes av vänner som för alltid är en del av mitt liv. Livet har gått vidare där också och en hel del har hänt. Några har slutat jobba på stationen och andra har börjat. De flesta av mina jämnåriga vänner har gift sig, flera

har fått barn och några har barn på väg. Men ändå var mycket sig likt.

Jag kom hem!

Ja så var det faktiskt. Jag hade trott och hoppats att det skulle kännas så men ändå inte varit riktigt säker. Det är konstigt det här med att känna sig hemma. Tänk att man kan göra det i två olika världar... det är märkligt. Bara ett litet exempel på detta... jag åkte "dalla dalla" (minibuss) till stan (Arusha) för att hälsa på kompisar... en minibuss som knappt höll ihop men den gick att köra trots att vi fick gå av och hjälpa till och putta igång den en gång. Där satt jag längst bak, inträngd bland ca 15-20 masajer, någon höna och lite annat smått och gott... och vet ni vad? Jag kände mig trygg och hemma... helt felplacerad men ändå så rätt! "En människas hemtrakt finns inte på någon karta, den finns i hjärtat på de människor som älskar henne."

En annan go känsla var när jag gick på stan i Arusha med en kompis och så plötsligt hör jag någon ropa: Kinna! Tänk att bli igenkänd på gatorna i Arusha. Det är häftigt faktiskt! Jag är ingen turist i detta land...

Jag fick en fantastisk vecka i Ngaramtoni. Jag bara njöt av att få ta det lugnt, läsa, sitta i solen, leka, busa och skratta med alla barnen som blivit så stora och umgås med mina vänner. Jag hann med en härlig gudstjänst i "min" församling och just denna söndag så var det barnvälsignelse för en av mina bästa vänners lilla flicka Lisa... kändes roligt och speciellt att få vara med på det. Ja vad kan jag mer säga än att det gjorde gott i både ande, själ och kropp att få komma tillbaka till detta hem igen. Sen blir "priset att betala" högre och högre... det blir svårare och svårare att leva i dessa två världar. Och jag vet att många som läser detta vet precis vad jag menar. Men det är ju värt det ändå. Jag skulle aldrig för något i världen vilja byta bort det jag fått vara med om sen jag första gången kom till Tanzania 1997. Jag känner mig oerhört rik och välsignad!

Text och foto: Kinna Kjerstenson, Hässleholm

En av "the big five".

Etiopisk festmåltid.

Levande bilder

– missionskonferens på ÅhusGården

Det är etiopisk fest. Många är klädda i traditionella etiopiska kläder. Paul Persson som presenterar kvällens program är en av dem. Han använder den etiopiska flugvippan, gjord av hästtagel, som fläkt i den varma kvällen.

Vi får se bilder från etiopienresan som gick över jul och nyår. Bilderna gör intryck – imponerande natur och spännande kyrkohistoria. Sedan fick vi äta riktigt gott – etiopisk pepparsås, linssås, grönsaksrätter och injera. Kan det bli bättre? Inte i min mun. Efter middagen berättade Paul Bako missionsstations historia. Bättre än på bio.

Som missionärsbarn kom jag till ÅhusGården med fördomen att på missionskonferenser pratas det mest väldigt mycket om någon missionär få känner, som är långt bort och

har att göra med människor jag har ännu mindre anknytning till. Den fördomen dog. Av flera anledningar.

Det slog mig att det är så många som brinner för mission. Det är inte en människa som berättar om ett land långt, långt borta, utan det är många som berättar om länder som ligger nära berättarens hjärta och tydligen många fleras hjärtan, och det smittar.

Senare på kvällen höll Thomas Andersson, missionär i Etiopien, i andakten. Han sa: "Utan mission hade inte vår kyrka funnits." Jag fick nästan en klump i halsen. Min kristna gemenskap – obefintlig? Huja! Det är så lätt att se kyrkan som något som alltid funnits och alltid kommer att finnas vare sig jag är med eller inte. Men riktigt så är det ju inte. Thomas fortsatte: "Mission

föds i mötet med den uppståndne Kristus, det började med kvinnorna vid graven, har gått via apostlarna till vår kyrka idag." Mission är det som händer när "Ordet blir kött i oss" och vi vill dela det vi fått. Eller som Sven Rubensson senare uttryckte det: "genom nåt som gnager på vår personlighet... ett uppdrag vi fått, något vi måste"

Så är det – ett uppdrag vi fått, något vi måste. Inte betungande, men angeläget. Detta angelägna togs upp på många olika sätt under lördagen. Stig Lundberg, EFS utlandsdirektor, uppdaterade oss med information om hur läget ser ut i EFS olika missionsländer. Med Anders Sjöberg, Eva Gebeyehu och Stig Lundberg i panelen diskuterades sedan vad det innebär att vara missionär nu och i framtiden.

Thomas och Peggy Andersson.

Under det passet kom det upp flera tankegångar och funderingar utan direkta svar. Eva-lotta Kjellberg frågade: "Vad gör vi med alla ungdomar inom EFS som brinner för att evangelisera – för att de inte ska lämna oss för andra kyrkor som betonar detta engagemang?"

Sven Rubensson kom fram och undrade: "Vad gör en gammal gubbe som jag här framme när vi pratar om mission i framtiden?", och framförde att "vi tillåter en fullständig avkristning av vårt eget land – där är Evangeliska Fosterlandsstiftelsens främsta uppdrag!"

En annan fråga som kom upp var: "Om EFS är kallad till Somalia – gäller det då inte främst folket, och därmed alla de somalier som finns i Sverige i dag, eller tror vi att det bara är det geografiska området Gud är intresserad av?" Medan Elsie Lundeborg undrade när EFS kunde tänka sig att sända tillbaka missionärer till Somalia. Hon jämförde med pionjärmissionärerna som förr åkte till Afrika, kosta vad det kosta vill. "Vi har förlorat att vi är villiga att dö för Kristus. Många kristna i Somalia frågar om vi vill komma tillbaka."

Det fanns mycket att fundera över och inspireras av. Vare sig man längtar ut till ett land långt bort eller finner sin plats i Sverige kan man bara stämma in i det Lillemor Persson bad Gud om: "att vi ska få vara missionärer som passar i dagens verklighet".

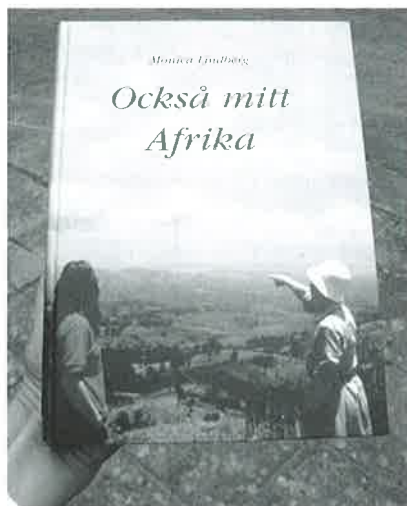
Text och foto: Helena Dahlberg, Luleå

**Personer
SÖKES
för viktiga
uppdrag i
bland annat
UNGDOMS-
UTSKOTTET!**

Också mitt Afrika

– Boken handlar om Guds vägar till människor – att Han kan nå vem som helst på Sina vägar. Det upptäckte jag i dagböckerna, och det var det jag ville berätta om.

Så säger Monica Lindberg som har skrivit boken *Också mitt Afrika*. En bok baserad på dagboksanteckningar från hennes föräldrars tid i Etiopien.

Monica Lindberg är dotter till Elsa och Arne Hansson, som var bland de första som kom tillbaka till Etiopien efter kriget, där de startade upp missionsstationen i Mendi, med kyrka, klinik och skola, och så småningom en bibelskola med evangelistutbildning.

Monica bodde i Etiopien tills hon var 12 år gammal. När hon senare skrev sin C-uppsats i religionsvetenskap om barn med dubbla kulturer började hon läsa mer i dagböckerna, och började skriva.

– Jag kom inte undan det. Mina föräldrar hade dagböcker liggande hemma. Det var ett dokument som ingen ser. Mina egna barn är vuxna nu, och när hinner man sitta ner och berätta för varandra? Också för alla missionsvänner. Det som finns i

Monica Lindberg.

böckerna rör vi inte riktigt om – det är andras berättelser också.

Boken beskriver Monica som ett tidsdokument från tiden 1946 – 1963. Den handlar om hur det startade upp – de första äldste, de första evangelisterna. Det är inte bara missionärernas historia utan även de inföddas, evangelisternas.

– Jag har försökt att berätta ur det vanliga livet om personer. Inte för mycket fakta. Mamma intervjuade många och skrev ner deras personberättelser. Det har jag försökt att lägga ihop till en helhetsbild så man förstår livet där.

Det är dagboksanteckningar i små stycken. Det längsta är några sidor. Det var svårt att skriva eftersom det fanns så oerhört mycket att ta av. Så vävs det samman med lite förklarande text mellan dagboksanteckningarna och lite allmän missionshistoria. Och i slutet finns ca 30 sidor samlade fakta för den som vill veta mer. Den som inte orkar läsa sådant ska slippa det.

Titeln?

– Det fanns ingen annan titel. En bit är min, men det är också läsarens Afrika. Jag hoppas att man kan ta till sig boken på det sättet.

Text och foto: Helena Dahlberg, Luleå

Blåsarläger på Glimåkra

– musikcafé, melodikryss och musicerande

Som alltid började lägret med incheckning, då alla fick reda på var de skulle bo. Det fanns två boendelalternativ, det ena var att bo i barack (vilket de lite yngre gjorde) och det andra alternativet var att bo i villa (för de äldre). Läget var på Glimåkra folkhögskola.

Det fanns två olika orkestrar att spela i (A-orkestern och B-orkestern). A-orkestern var en orkester för de lite mer erfarna deltagarna, den leddes av Ingemar Karp och Christoffer Ohlsson. B-orkestern var för de lite mindre erfarna och leddes av Martin Åsman.

En vanlig dag på Glimåkra kunde se ut ungefär så här: Efter en (ibland brutal) väckning var det samling vid flaggan. Därefter följde frukost och sedan en bibelstund. Vi var då indelade i två grupper, en för de yngre och en för de äldre. Efter bibelstunden var det orkester som varade ända fram till middagen.

Därefter följde fritid där man fick göra vad man ville, men det anordnades även sport som volleybollturnering, fotboll, innebandy och la cross, för dem som var intresserade. Det delades ut fina priser till sportvinnarna under galakvällarna.

På fritiden kunde man också bada, det gick då "badbussar" till Trollbadet.

Efter fritiden skulle vi spela i orkester igen, fram till kvällsmaten. Sedan var det workshop (före lägret fick man välja antingen drama, gospel eller improvisation, dessa pass kallades workshops).

Sedan var det galakväll vilket kunde innebära lite olika saker, till exempel utekväll och frågesport.

Första kvällen var det ett melodikryss då ledarorkestern spelade. Det kom sedan en fråga som hade en anknytning till låten även om det kunde vara något långsökt. Andra galakvällen hade vi frågesport då vinnaren fick det ärofyllda priset "Hasses Kasse", godis som Ica butiken Hasses sponsrade med.

Efter galakvällarna var det andakt för dem som ville, då var det lovsång och sedan predikan av Björn Ohlsson. Efter andakten var det musikcafé. Vilket var ett café där det fanns möjlighet att köpa godis och umgås. Det spelades också musik (live).

Sedan var det tänkt att vi skulle gå och lägga oss...

Sista kvällen var det lägerfest som ledarna höll i med mycket roligt spex. Därefter hade vi en nattvardsgudstjänst.

Hela lägret avslutades med två konserter, den första utanför Hasses och den andra i Glimåkra kyrka.

Ett stort tack till ledarna och ännu ett till kökspersonalen som lagade mycket god mat.

Vi ser fram emot nästa läger!

Rebecka och Elisabet Cada, Hörja

EFS Svensköp

Bibelhelg 22 – 24 oktober

"Drabbad av det oväntade"

Bibelhelg med chefredaktör Elisabeth Sandlund

Fred. 19.00	Konfirmationsminne Elisabeth Sandlund berättar. Intervju med konfirmander.
Lörd. 19.00	Kristen lördagskväll. Reflektioner kring arbetet i S:ta Clara kyrka.
Sönd. 13.30	Lekmannagudstjänst. Elisabeth Sandlund predikar.

Olika sånggrupper medverkar. Alla välkomna!

Drabbad av det oväntade

Chefredaktör Elisabeth Sandlund är huvudtalare vid Bibelhelgen i Svensköp den 22 - 24 oktober.

På fredagskvällen berättar hon från sin egen och sin dotters konfirmation. Det blir intervju med konfirmander från Åhus, Åsljunga och Hörby och Svensköps-sångarna sjunger.

På lördagskvällen gör Elisabeth Sandlund reflektioner kring arbetet i S:ta Clara kyrka i Stockholm och f.d. UG-kören sjunger.

Söndagens gudstjänst kommer utöver predikan av Elisabeth Sandlund att innehålla sång av Rickarums manskör och estradintervju.

EFS Missionsförening står för arrangemanget och samlingarna hålls i missionshuset kl 19.00 på kvällarna och 13,30 på söndagen.

Ekonomisk rapport

Resultat 2004-08-31

Blekinge

F.nr. Förening	Medlem	Augusti
1001 Blekinge		1 386
1002 Hörvik	2	4 730
1003 Jämjö	49	9 621
1004 Karlshamn Kristofferky.	55	-20 153
1005 Karlskrona	89	-34 364
1006 Kopparemåla	7	4 856
1007 Kvarnagården	2	878
1008 Lister	84	5 756
1009 Ringamåla	23	3 011
1010 Siretorp	20	-7 175
1011 Sturkö	8	-6 347
1012 Sölvesborg	17	9 380
1013 Torhamn	3	-662
1014 Torsö	9	-5 169
1015 Östra Hästholmen	5	-2 753
1304 Konungshamns Syf.		0
1305 Tjurkö Gårdsförening		1 051
Totalt Blekinge	373	-35 954

Norra Skåne *

F.nr. Förening	Medlem	Augusti
2001 Norra Skåne		41 634
2034 Bjärnum	31	11 610
2038 Hillarp	17	2 347
2039 Hässleholm	137	-17 408
2058 Röke	108	2 269
2074 Vittsjöbygden	29	-2 212
2077 Åsljunga	22	9 686
2082 Örkelljunga	47	6 876
2083 Östra Göinge	65	-4 433
2303 Hultatorps Syförening		2 000
Totalt Norra	456	52 369

Södra Skåne

F.nr. Förening	Medlem	Augusti
4001 Södra Skåne		
4052 Lund	26	5 720
4053 Malmö	131	-62 874
4056 Rydsgård	10	2 646
4064 Staffanstorps	25	8 513
4070 Trelleborg	19	-9 526
4072 Virestad-Alstad-Anderslöv	18	-6 538
4084 Östra Torn	18	1 496
Totalt Södra	247	-60 563

Centrala Skåne

F.nr. Förening	Medlem	Augusti
3001 Centrala Skåne		2 500
3032 Askeröd	13	-4 344
3035 Eslöv	41	-18 065
3041 Hörby	40	-821
3045 Kristianstad	68	-901
3047 Kungshult	13	-2 582
3054 Marieholm	17	-8 354
3055 Pärup	29	453
3059 Sebbarp	5	872
3066 Svalöv	15	-1 582
3067 Svensköp	24	-5 269
3068 Tollarp	15	-1 451
3075 Åhusbygden	26	12 146
3076 Åraslöv-Nosaby	11	1 359
Totalt Centrala	317	-26 039

Västra Skåne

F.nr. Förening	Medlem	Augusti
5001 Västra Skåne		
5037 Helsingborg	105	-51 348
5050 Landskrona	4	6 257
5057 Råå	82	-28 706
Totalt Västra	191	-73 797

F.nr. Förening	Medlem	Augusti
6001 Nordvästra Skåne		21 446
6030 Allerum	24	-487
6031 Arild	16	-1 903
6033 Ausås	11	19 177
6040 Höganäs	5	5 073
6042 Jonstorp	19	-5 624
6044 Klippan	36	-44 393
6048 Kvidinge	8	9 285
6049 Kågeröd	18	5 218
6051 Lerberget	107	-16 335
6061 S:t Mikael	78	-17 448
6078 Åstorp	18	-15 143
6079 Ängelholm	73	-29 412
6080 Ödåkra	3	1 315
6309 Kullabygden	22	3 255
Totalt Nordvästra	438	-65 976

Totalt områden   **2 022**   **-209 960**

* Norra Skånes personalkostnader fördelas enligt uppgifter från områdets kassör.

Historisk händelse

Den 6 september var en historisk dag för EFS i Sydsverige. För första gången hade EFS distriktsstyrelse och Svenska Missionskyrkans distriktsstyrelse ett gemensamt sammanträde. Det ägde rum i Missionskyrkan i Hässleholm (granne till distriktsexpeditionen) och var föranlett av det stundande 150 årsjubileet för EFS i Sydsverige.

Redan året innan EFS bildades 1856 grundades, den 3 januari 1855, Kristianstads Traktatsällskap. Detta var tjugo år innan den konflikt som ledde till att EFS och Missionsförbundet gick skilda vägar. Därför låg ett förslag att fira detta jubileum tillsammans med Svenska Missionskyrkan vid Vannebergamötet under midsommarhelgen 2005 (25 och 26 juni). Dessa möten, som var centrum för Kristianstads Traktatsällskap, har sedan splittringen arrangerats av Svenska Missionsförbundet/kyrkan. Det kom under Torbjörn Larspers historiska presentation fram att det tidigt efter splittringen nämligen 1883 föreslogs att på Vanneberga hålla en gemensam kristen fest trots att man gått skilda vägar. Det ägde aldrig rum då men det kanske är hög tid att genomföra den nu.

Styrelserna fattade en viljeinriktning att göra detta och att arbeta vidare med detaljerna för firandet. Var beredda att ta emot mer information om detta i kommande nummer av Livsluft men boka redan nu in denna **Jubileumsfest**. Det kan redan nu avslöjas att vår missionsföreståndare Anders Sjöberg och biskop Christina Odenberg är inbokade.

Arbetsforum

Under två lördagar i oktober hålls två arbetsföreläsningar (lördagen den 2 oktober i Glimåkra och lördagen den 9 oktober på Sundsgården). Det är tillfällen då distriktets föreningar ska få möjlighet att påverka distriktets verksamhet och budget inför det extra årsmöte som hålls den 20 november på Åhusgården. Till arbetsföreläsningarna inbjuds två personer från varje missionsförening och ordförandena för distriktsstyrelsens utskott. Dessa två arbetsföreläsningar leds av våra folkhögskolerektorer Lars Dale-sjö, Sundsgården, och Stefan Svensson, Glimåkra. Distriktet står för mat och kaffe under dagarna för alla som deltar. Detta är två dagar som hänger ihop och ombuden bör vara med vid båda tillfällena. Det är två angelägna dagar för alla föreningar som vill vara med och påverka framtiden. Låt oss omsluta dagarna med bön så att de kan leda fram till att vi ser Guds vilja för vårt sammanhang.

Personalärenden

Jarle Furali har slutat sin tjänst som ungdomsledare i Norra området och anställts som ungdomsledare av Slottshagskyrkan i Helsingborg. Vi tackar Jarle för hans insats och önskar honom Guds välsignelse i framtiden.

Helena Dahlberg har meddelat att hon flyttar till Luleå för studier och lämnar därför sitt uppdrag som redaktör för Livsluft. Helena har dock lovat att fortsätta arbeta med tidningen under hösten till dess att distriktet hittat en ny redaktör. Detta innebär att Livsluft under några månader kommer att ha sin redak-

tion i Norrbotten! Men med dagens kommunikationer är även detta möjligt. Vi tackar Helena för hennes arbete med Livsluft och önskar även henne Guds välsignelse. (Se annons på annan plats i tidningen.)

rEFSat

Det är länge sedan ni i Livsluft såg ett rEFSat – det vill säga en sammanfattning av sådant som stått i lokaltidningar om EFS. Det beror helt enkelt på att vi inte fått in något. Tidningsutskottet vägrar tro att det i sin tur beror på att det inte stått något i lokaltidningarna. Vi befarar att ni glömt bort att sända in material. Får vi uppmana er att sända in material till distriktsexpeditionen så får både vi på expeditionen och alla Livsluftsläsare del av det. Tack!

Sökes!

En dramatisk och olycklig minskning av ledamöterna i Ungdomsutskottet har ägt rum. Därför är jakten och sökandet efter ledamöter för Ungdomsutskottet och även de andra utskotten i full gång. Har du förslag på personer så hör av dig till Maria Grahn som finns med i distriktsstyrelsens valberedning tfn 044-31 04 42.

Vi ber denna månad för:

- För de två arbetsföreläsningarna 2/10 och 9/10 samt det extra årsmötet 20/11.
- För såväl nyanställda som alla andra anställda.
- Rekryteringen av ny redaktör för Livsluft.
- Rekryteringen av ledamöter till utskotten.

Paul Persson och Torbjörn Larspers

almanacka

även på www.efssyd.org

oktober		nr/sid
2	Arbetsforum I, Glimåkra FHS	
9	Arbetsforum II, Sundsgårdens FHS	
12-17	Bibel- & Gemenskapsvecka, EFS-Gården, Åsljunga	8-9/9
20-21	Medarbetardagar, Åsljunga	
22-24	"Drabbad av det oväntade", Bibelhelg i Svensköp	10/20
<i>november</i>		
4	Distriktsstyrelsen sammanträder	
4-7	Allhelgonaläger, ÅhusGården	
7	Konfirmandträff, Ringamåla	10/13
13-14	Gåsamiddag, EFS-Gården, Åsljunga	
19-21	Livsväg 04, Uppsala	10/11
20	Extra årsmöte, ÅhusGården	10/3
27, 28	Julbord, EFS-Gården, Åsljunga	
<i>december</i>		
4,5,11,12	Julbord, EFS-Gården, Åsljunga	
8	Distriktsstyrelsen sammanträder	
23-28	Julgemenskap, EFS-Gården, Åsljunga	8-9/9
28-2/1	Nyårsgemenskap, EFS-Gården, Åsljunga	8-9/9
2005		
<i>januari</i>		
15	Ledardag för ALLA ledare, Hässleholm	
29-30	WinterCampen och WinterVaken, Göransborg	
<i>mars</i>		
4-5	Oas-helg, Glimåkra	
<i>april</i>		
16	Distriktets årsmöte	
<i>juni</i>		
25-26	Jubileumsfest, Vanneberga	

Minnes-och högtidsgåvor

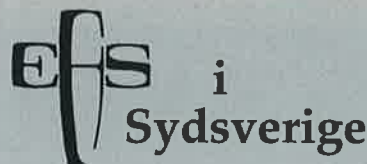
Resten av juli och augusti

Minnesgåvor till Rune Lindboffs och Rut Damströms minne

*Högtidsgåvor vid Tora Anderssons 90-årsdag
och Rut Eliassons 90-årsdag*

Totalt inkommet under perioden: 1400 kr till distriktets olika verksamhetsområden.

Tack för gåvorna och alla varma tankar som följer dem.

Vallgatan 9, 281 31 Hässleholm

Telefontid: 10 - 15, lunch 12.30-13.

Telefon: 0451 - 38 80 70

Telefax: 0451 - 38 80 71

E-mail: info@efssyd.org

Hemsida: www.efssyd.org

Bankgiro: 196 - 7900

Postgiro: 3 28 67 - 4

Distriktsordförande

Christer Caesar, Krokvägen 4

281 51 Hässleholm 0451- 845 36

Distriktsföreståndare

Paul Persson och Torbjörn Larspers

0451 - 38 80 70, 0708 - 28 61 65

epost: df@efssyd.org

Distriktsekonom

Cecilia Engström 0451 - 38 80 70

Distriktskonsulent

Annica Nordqvist 0451 - 38 80 72

Assistent

Ingrid Viberg 0451 - 38 80 70

EFS-Gården, Åsljunga

Ånhultsvägen 31

286 72 Åsljunga

Tfn: 0435 - 46 00 54,

46 00 52 (fax)

E-post: efs-garden@iname.com

Heljarödsgården

Farhult

263 93 Höganäs

Tfn: 042 - 680 29 (även fax),

042 - 680 24 husmor

Ringamålagården, EFS

Pl 5105

374 92 Asarum

Tfn: 0454 - 620 63

Sommargården Höllviksstrand

Höllviksstrandsvägen 2

236 38 Höllviken

Tfn: sep - maj 046 - 25 31 66

jun - aug 040 - 45 12 02

Stenbräckagården, Tjurkö

370 43 Sturkö

Tfn: 070 - 654 61 85

Fax: 0455 - 460 85

E-post: info@stenbracka.k.se

Hemsida: www.stenbracka.k.se

ÅhusGården, EFS

Sigfridsvägen 5, 296 38 Åhus

Tfn: 044 - 24 00 20

E-post: ahusgarden@efssyd.org

Mitt vittnesbörd

Vår Herre tröstar, lär och bär oss

För fem år sedan vändes mitt liv upp och ner på grund av en bilolycka. Från att ha levt ett aktivt liv hade jag plötsligt svårt att göra det mest elementära som att äta, vända mig i sängen och sköta personlig hygien. Dagarna gick ut på att hantera smärtan i huvud, nacke, axlar, rygg och tinnitus.

En dag då smärtan och örontjuten var som mest olidliga låg jag i sängen och försökte andas så lugnt som möjligt för att inte förvärra smärtan. Då blev jag medveten om att in- och utandningen formats till ordet Jesus. Det var en skön känsla. Eftersom jag aldrig varit någon stor bönemänniska sa jag till vår Herre att så här kan jag inte leva mitt liv. Då fylldes jag av frid och vetskap om att få slippa det, jag skulle klara av det. Så låg jag ganska länge med en enorm smärta men med en frid jag aldrig tidigare upplevt. Jag tänkte att det kan få kännas så här när vår Herre bär oss. Det var ofantligt skönt.

Idag är kroppen i bättre skick och smärtan oftast hanterbar. Jag vet fortfarande inte om vår Herre kommer att hela mig, men jag vet att jag kommer att klara av att leva hur livet än ter sig. Att vår Herre är med oss och bär oss är ju det viktigaste.

Jag avslutar med en av mina favoritdikter, *Fotspår*, av Margaret Fishback-Powers.

En natt hade jag en dröm. Jag drömde att jag gick längs en strand tillsammans med Gud. På himlen trädde bilder ur mitt liv fram. Jag såg på varje bild två par fotspår i sanden; ett par var mina och det andra paret var Guds.

När den sista bilden syntes såg jag tillbaka på fotspåren. Jag upptäckte då att många gånger under mitt liv fanns endast ett par fotspår. Jag såg också att detta var under de mest ensamma och svåra stunderna i mitt liv.

Detta bekymrade mig och jag frågade Gud om detta. "Gud, du sade när jag en gång bestämde mig för att följa dig, att du skulle gå med mig hela vägen. Men jag ser att under de svåraste tiderna i mitt liv finns det bara ett par fotspår... Jag förstår inte varför du lämnade mig när jag behövde dig som mest."

Gud svarade: "Mitt kära barn. Jag älskar dig och skulle aldrig lämna dig. Under tider av svårigheter och prövningar när du bara kan se ett par fotspår, då bar jag dig."

Martina Svensson, Nyhamnsläge

Nr II - 2004

Livsluft

EFS-Nytt Syd

Ett samtal om att mista sin mor och syster, sid 10.

Tema: Eftervärme

- Barn tänker om döden, sid 12
  - Tankar om Allhelgona, sid 14
-

Innehåll

- sid 3 Synpunkten
sid 4 Beträktelse
sid 5 Förening för framtiden
sid 6 Erica och Sara reser ut
sid 7 Ny ungdomsledare i Malmö – Mikael Göth
sid 8 Agne Nordlander slår av på takten
sid 10 Min mamma blir aldrig gammal
sid 12 Barn tänker om döden
sid 14 Gospel Company på Palladium
sid 14 Vad betyder Allhelgonahelgen för dig?
sid 15 Tankar kring Eftervärme
sid 16 Oas-möte på Lister
sid 17 Sagt om Oas-helgen
sid 18 Expinfo
sid 19 Almanacka
sid 20 Mitt Vittnesbörd

En socialpsykologisk självstudie

Carl-Erik Sahlberg var inbjuden att tala vid ett prästmöte i Kalmar. Han skulle tala om sin bok "Längtan efter liv", och vi i kristna studentföreningen var också inbjudna att lyssna. Det ville jag gärna göra, men jag hade lektioner i socialpsykologi och vi fick i uppdrag att studera en grupp. Sagt och gjort. Jag och min kursare Anne-Rose, studerade gruppen präster som lyssnade till Carl-Erik. Jag lyssnade en hel del också, det var ju därför jag ville dit.

Anne-Rose hade dock aldrig satt sin fot i kyrkan tidigare, och kände inte till ett endaste "kodord" som denna "grupp" slängde sig med. Under redovisningen kom detta upp:

– De tilltalade varandra som bröder och systrar, fastän många av dem aldrig träffats förr. De använde konstiga ord och metaforer i det vanliga språket, som till exempel välsignelse, nåd, andens duva, befrielse. Missbrukarna som kom till Sankta Clara kyrka omtalades som "våra små vänner" vilket markerade att de egentligen inte hörde till gruppen, ett sorts oss/dem-förhållande.

Det var mycket Anne-Rose lade märke till som jag aldrig tänkt på. Flera saker fick jag förklara, eller kanske snarare översätta till vanlig svenska för att hon skulle förstå. Jag fick mig en riktig tankeställare.

Jag har träffat flera människor som inom EFS upplevt att det är lågt i tak. Egentligen tror jag inte att det är det, men bara det att gruppen är så homogen kan göra att man tror

att man måste vara likadan för att höra hemma där. ("Varför står det så många Volvo 740 utanför EFS-kyrkan?" är en underrubrik som etsat sig fast hos mig. Den hör till en predikan jag nog inte ens hört.)

Det gemensamma språket anammar man lätt, det är väldigt funktionellt när man pratar i kyrkan där alla förstår.

Men något jag tror höjer tröskeln till kyrkan, och sänker taket, är en därtill anammad konformerande själv-censur. En del saker talar man aldrig om i kyrkan, en del saker tassar man omkring innanför den ram man tror alla andra tycker gäller. Och man gör det nog inte för att vara hemlig eller ens alltid medvetet, men lite sandpappar man allt på sig själv och sin tro för att stämma in i gruppen.

I förlängningen är det självmord på kyrkan som organism, för den bygger ju på att vi var och en är precis sådan Gud har skapat oss. Skärpta som Guds verktyg borde vi bli som stenar i vattnet, slipade mot varandra. Hur levande är min tro i de hörn där jag frivilligt filar bort den som sågsån, hellre än att stöta mig med någon? Och hur många viktiga samtal har jag förlorat på detta, när jag inte har gläntat på dörren, med en annan funderande syster eller bror?

Om man drar det till sin spets är det svårt att vara luddig i kanterna.

Helena Dahlberg

Redaktionsruta

Livsluft nr 11/2004
Årgång 12
Livsluft EFS-Nytt Syd
är tidningen för EFS i
Sydsverige.

Adress: Livsluft
Vallgatan 9, 281 31 Hässleholm
Tel: 0451 – 38 80 70

Ansvarig utgivare är Paul Persson
Tfn. 0451 – 38 80 70
Redaktör: Helena Dahlberg
c/o Nilsson, Havrevägen 18, 954 32 Luleå
Tfn. 0705 – 308 306
e-post: livsluft@efssyd.org

Manus ska vara redaktören tillhanda senast:
Den 1/11 för nr 12. Plan utgdag den 1/12 - 2004
Livsluft kommer ut med 10 nr/år.
Prenumerationspriset är 220:-/helår.
Pg 621 66 09 - 5
Bg 5396 - 9093

Annonspriser:
Helsida 2.500:-
Halvsida 1.400:-
1/4 sida 850:-
1/8 sida 450:-
1/16 sida 250:-

Tryck:
XRT
Box 63
261 22 Landskrona
Tfn: 0418 – 44 61 80

Släpp loss ungdomarna!

Jag sitter just nu med en remiss från EFS som behandlar frågan om EFS åter skall skapa en självständig ungdomsorganisation. Många av oss är ju gamla nog att minnas det som en gång fanns, först DUF och sedan EFU. Jag kommer ihåg hur vi arbetade med att nominera kandidater till EFU:s styrelse och det engagemang som fanns i vår ungdomsstyrelse, hur vi bland annat la upp strategier för att byta ut en del av den förgubbade missionsföreningsstyrelsen för att få in fler unga ledamöter. Vi hade ett forum och vi lyckades. EFU upphörde 1972 och meningen var att ungdomarna nu skulle kanalisera sitt engagemang genom huvudorganisationen EFS.

Hur ser det ut nu? Idag sitter vi som kom in i styrelser och utskott på 60- och 70-talet ofta fortfarande kvar. Vi skyller på att ingen vill ta ansvar etc. Varför är det så? Har vi skapat en byråkrati och en organisation som avskräcker de unga – former som inte passar generationen efter oss? Stora genomorganiserade rörelser – mycket ekonomi – mycket förvaltande och kanske lite aktivitet eller som det nu uttrycks – ”mycket prat och lite verkstad”.

För att få delat ansvar måste vi också visa förtroende – våga släppa kontrollen. De som ges förtroende tar i regel också ansvar. Att själv ta beslut, genomföra dessa, ta ansvar för dessa, utan att ständigt styras av andra, är en bra grogrund för att skapa en vilja att ta ett vidare ansvar i olika uppdrag senare i livet.

Efter integrationen visade det sig att ungdomarna inte fick den plats inom

EFS som utredarna tänkt sig. Ungdomarna blev marginaliserade på olika nivåer när det gällde att påverka beslut, inte minst på riksplanet. Senare skapades distriktsforum och på riksplanet ungdomsforum, för att ge ungdomarna en möjlighet att kanalisera sina idéer. Mellan ungdomsforum fanns en liten grupp, kallad Riksarbetsgruppen (RAG), vald av ungdomsforum, som fungerade som något av en liten styrelse. Fortfarande är det dock så att ungdomsforum bara kan komma med förslag till EFS styrelse och till årsmötet via motioner. Deras beslutsrätt är mycket begränsad. Den som varit på ett ungdomsforum kan dock inte tvivla på ungdomarnas engagemang och arbetslust.

Jag tror det är viktigt att ungdomarna åter får en självständig organisation. En organisation som kanske till stora delar kan bygga på distriktsforum i distrikt eller regioner och ett ungdomsforum på riksplan. Frågan om att bilda ett självständigt ungdomsförbund skall beslutas vid EFS' nästa konferens. Jag tror att det är viktigt att detta ungdomsförbund (eller vad det nu skall betecknas som) får en så enkel organisation som möjligt (helt utan går naturligtvis inte), så att inte arbetsglädje och initiativkraft hindras av en tung administration. Vi har pläderat för nätverksidén i vårt distrikt. Jag tror det finns mycket positivt i den idén.

Att det sedan finns en ekonomisk sida av saken har jag inte berört. För att vi i EFS även i fortsättningen skall få bidrag till vår ungdomsverksamhet, kräver staten ett ungdoms-

förbund, uppbyggt av lokala föreningar, där majoriteten av medlemmarna är under 25 år. På riks-, distrikts- och lokalplan rör det sig totalt om många miljoner kronor (vi har dispens till och med 2005!). Trots detta, tror jag att det viktigaste skälet till att bilda en Ungdomsorganisation ändå inte är ekonomiskt utan att det är än viktigare att ge ungdomarna ett förtroende att ta egna beslut och att sedan få driva dessa. Jag ser fram emot en ungdomsrörelse, även om de kanske kommer att jaga oss gamla med blåslampa.

Bengt Jakobsson, Åhus

Konfirmandläger på Schloss Mittersill, Österrike

med EFS Betania Malmö
sommar 2005

(11/6-2/7) + förlägger i Sverige
pris 8.200 kr exkl. bidrag

information/ansökan
040 - 12 95 16
senast 15 dec

**Undervisning,
gemenskap
Alper och äventyr**

”Jag har en plan”

”Jag har en plan”

Apg 3:24, 15:15

Lukas fortsätter i Apostlagärningarna på samma sätt som han gjort i sitt evangelium att hävda att de händelser han berättar om är direkta uppfyllelser av det som står i Gamla testamentet. Hela hans dubbelverk är ett enda långt vittnesbörd om att dessa händelser ”måste” ske, på grund av att de är förutsagda. I Apostlagärningarna markeras detta ”måste” både i förhållande till Jesu ingång i världen, Apg 3:21, och hans lidande och död, 17:3. Men också Paulus lidande, Apg 9:16 och prövningarna som alla kristna kommer att drabbas av, Apg 14:22, beskrivs med hjälp av ordet ”måste”.

När vi läser Apostlagärningarna så möter oss budskapet att vi lever i ett skeende, en historia, som Gud inte vänt sig bort ifrån, trots all ondska som finns i den. Han är i

stället den handlande. Den som har en plan för hur denna värld och dess historia skall komma på rätt köl igen. Det är en plan Gud berättat om i Gamla testamentet så att var och en som läser dessa texter skall kunna se när Gud tar itu med ondskan i tillvaron. Lukas har sett att nu har Guds plan satts i verket och det vill han förmedla till oss som läsare. Men budskapet Lukas ger oss, innehåller något mer. Det innehåller en inbjudan till både dig och mig att få vara delaktiga i genomförandet av denna plan, när dess effekter skall föras ut ”ända till jordens yttersta gräns”.

Till eftertanke: När Gud säger ”jag har en plan”, vad svarar vi då?

Anders Sjöberg, EFS missionsföreståndare

Att stå modell kan innebära att man måste visa sig naken, precis som man är. När Falkvikskyrkan i Sölvesborg nu stått modell för framtidens samarbete inom den svenska kristenheten var det först ofrivilligt. Som om man kunde tänka sig att visa vristen, men under konstnärens arbete fått kasta allt.

Förening för framtiden

Den 19 september skedde ett möte i Falkvikskyrkan, som inte skett på över 135 år. Då möttes EFS, Svenska Missionskyrkan och Svenska Kyrkan för att manifestera ett samarbete. Lokalt, trodde först föreningens ordförande Eskil Arnoldsson, då man för tre år sedan tog de första trevande stegen mot ett samarbete. Det visade sig vara mycket större. Tack vare Falkvikskyrkans strävan att inlemma en EFS-förening och en missionsförsamling med varandra och samtidigt värna om och utveckla det samarbete med Svenska kyrkan som redan fanns, har kristenheten i Sverige gått ett steg framåt.

Det som hände var att Falkvikskyrkans modesta önskemål om korrekta avtal mellan de olika intressenterna inte enbart var en lokal fråga. Det ledde till flera möten på riksnivå mellan de tre parterna. Vilket inte skett sedan de tre delade på sig i mitten/slutet av 1800-talet.

Resultatet blev lokala avtal i Sölvesborg som flera andra föreningar redan börjat snegla på samt fortsatta möten på riksnivå. Den 19 september manifesterades detta ge-

nom en festgudstjänst på plats i Falkvikskyrkan, med körsång, nattvard och gemenskap. Predikade gjorde Pär-Magnus Selinder, missionssekreterare i Svenska Missionskyrkan. På plats fanns även kontraktsprost Tommy Sandberg och EFS distriktsföreståndare Paul Persson liksom församlingens båda pastorer Staffan Andersson och Holger Lundström.

– Helheten kändes mycket fin. Det hela pekar framåt, konstaterade Tommy Sandberg efteråt.

Han menar att Falkvikskyrkan ligger ett eller flera steg före övriga landet, men att samtalen fick igång parterna även på riksnivå.

– Det är mycket hoppfullt och mycket spännande.

Det speciella är att man undertecknat ett grunddokument som täcker både praktiska och teologiska frågor, träffat ett avtal mellan Sölvesborgs församling och Falkvikskyrkan samt skapat nya stadgar för den nya föreningen. Ett dokument om gemensamma mål där man erkänner varandras arbete.

– Det är med stor glädje vi nått målet. Jag tror att detta är framtiden,

säger Eskil Arnoldsson som inte sticker under stol med att det varit tre arbetsamma år innan samarbetet fann sin form.

Byråkratin och även misstron från olika håll inom samtliga parter riksorganisationer har varit oroande. Men nu gläds han och vågar se framtiden an. Falkvikskyrkan får gärna stå symbol för det framtida sättet att arbeta. Han hoppas att arbetet som lagts ner kan bana väg för andra som strävar åt samma håll.

Kontraktsprost Tommy Sandberg vågar gå ett steg längre:

– Detta pilotprojekt kan mycket väl leda till att nya steg tas på riksplan som snart för oss tillbaka i en gemensam svensk folkkyrka där vår bekännelse är lika, men där vi har råd att uttrycka den på olika sätt, säger han.

Så kan de små färgkluddar som konstnären började med, växa och bli till den mest fantastiska helhet. Så länge Gud får hålla i penseln blir resultatet gudomligt.

Åsa Carlsson, Sölvesborg
Foto: Ingmar Nilsson

Erica och Sara reser ut

– Glimåkra bibellinje på plats i utlandet

Glimåkra folkhögskola har även i år kunnat glädja sig åt att intresset för det nya upplägget på skolans Bibellinje mottagits med stort intresse.

Detta skolår har skolan 13 elever på bibellinjen. Sex av dessa kommer efter den inledande undervisningen på skolan att resa till Etiopien respektive Tanzania i Östafrika och vara där i fem månader. Sju fortsätter sin undervisning i olika anglikanska församlingar i England.

När denna tidning kommer ut har Englandseleverna redan rest till sina församlingar medan Östafrikaleverna är kvar en dryg månad för ytterligare förberedelse bl.a. språk-

undervisning i de två afrikanska språk som blir aktuella för dem, nämligen swahili och oromiffa.

Livsluft mötte två av eleverna som kommer från vårt distrikt och fick en trevlig pratstund med dem. Samtalet slutade med att Erica och Sara lovade att återkomma till Livsluft med hälsningar – vilket vi ser fram emot.

Erica Persson, Ängelholm, ska till Tanzania. Närmare bestämt till Dodomastiftet av ELCT (Evangeliska lutherska kyrkan i Tanzania) och dess internatgymnasium i Aya.

Om det låter bekant för någon av Livslufts läsare så kan det bero på att ett par av Glimåkras elever förra året var där och att EFS i Sydsverige haft en stipendiat där för några år sedan, Ulrika Bengtsson. Men framförallt beror det nog på att Tanzaniastipendiaten Rehema Nzali, som var i distriktet under våren 2003, var därifrån. Hon är denna skolas kassör. Rehema var en hel del just i Ängelholm.

Det betyder att du Erica kommer till en plats där du känner åtminstone någon?

– Ja, det gör jag och det känns bra. Jag har också fått en hel del information om Aya av bl.a. Ester som var där ifjol så det känns inte helt främmande.

Vad ska du göra på skolan Erica?

– Jag ska vara där som resursperson. Finnas till som engelsktalande person så att eleverna får möjlighet att utveckla sin engelska inte bara i klassrummen. Eftersom jag och Malin, som ska vara där tillsammans med mig, är sportintresserade kommer det nog bli en hel del volleyboll kan jag tänka. Om jag förstätt

Sara Jönsson.

det rätt så kommer vi att bli en del av arbetslaget på denna internatskola som ligger ganska öde. Bl.a. kommer vi ha gemensamt matlag med några av dem. Men jag är ju inte där som en arbetskraft utan främst är det en fortsatt utbildning och utveckling, i en spännande miljö.

Hur fortsätter undervisningen på bibellinjen för dig? Eller är det över nu?

– Nej, vi som åker till Östafrika har månadsteman som vi ska jobba med utifrån litteratur och bearbetning tillsammans med den vi reser med och Glimåkra. Från Aya blir det nog inte så lätt att ha internetkontakt med skolan så det får väl bli vanliga brev. Men tanken är att vi ska fortsätta studierna där. Och så kommer vår lärare Stefan Johansson och träf-

Erica Persson med resekompisen Malin Kjellén.

far oss under februari månad.

Hur har den första tiden här på skolan varit?

– Det har varit mycket bra. Förutom troslära och bibelkunskap så har vi fått hjälp att bearbeta vår väg in i tron. Detta för att vi ska veta var vi finns och våga stå för det i mötet med många olika erfarenheter.

Är detta ett upplägg du skulle vilja rekommendera andra?

– Ja, verkligen! Det har varit bra undervisning och nu är det tryggt att ha skolan bakom sig när man ger sig iväg på en sådan här resa.

Sara Jönsson, Allerum, ska till England

Sara, som liksom Erica i år gått ut gymnasiet har valt att åka till England under resten av skolåret.

Vart reser du?

– Jag ska till Cheltenham som ligger cirka 15 mil väster om London. Där ska jag vara med i ett team i en församling.

Team?

– Vi som åker till England blir placerade i olika team tillsammans med andra ungdomar. Dessa team är i sin tur kopplade till något som heter FORM. Denna organisation har undervisning för teamen, så vår utbildning fortsätter via dem. Och det är en undervisning som handlar mycket om att hitta sina gåvor.

Innebär det att kopplingen till Glimåkra upphör i och med att ni reser?

– Nej, vi ska ha viss kontakt med skolan via internet. Det är sagt en timme i veckan. Men i vårt fall är kontakten inte så intensiv utan undervisningen sker genom FORM två dagar i veckan och genom praktiken i församlingarna.

Vad har du för förväntningar?

– Jag ser fram emot att få stå på egna ben och utmana mig själv. Vidare att få utveckla min tro. Totalt sett tycker jag det är ett spännande äventyr jag är på väg till.

Text och foto: Paul Persson

Ny ungdomsledare i Malmö

Jag heter Mikael Göth och skall jobba som ungdomsledare i Betania, Malmö.

Jag är gift med Maria och vi har en son som heter David och vi bor i Lund.

Jag har läst lite på Lunds universitet, något som man kan kalla teol

och fil. kand. Innan jag började på Betania så har jag varit skol- och studentsekreterare i Credo under fem år och mellan mina studier och Credo hade jag lite olika jobb i England, Österrike och på Nordirland. Jag ser mycket fram emot att få jobba i Malmö.

Mikael Göth, Lund

Men bryt ihop...

...och gå vidare!

Ungdomsforum, 4-7 januari 2005,
Hagabergs folkhögskola, Södertälje.

Nu närmar sig historiens viktigaste Ungdomsforum! Under ett par dagar ska representanter för EFS ungdom diskutera och sätta sig in i frågan kring en egen ungdomsorganisation. Och sedan bestämmer vi hur vägen går vidare! Till vår hjälp har vi sju verkstäder med inriktning på innehåll och vision, med teman allt ifrån bibelskolor, ledarutbildning och mission till sport- och musikättverk. Varje distrikt får sända ett antal ombud som kommer att få mycket förhandsinformation via remissen och Arbetsforumet under hösten. Vi ser fram emot att träffa dig på Hagaberg till spännande dagar med Jesus i centrum!

EFS ungdoms Riksarbetsgrupp

För information, kontakta din distriktskonsulent eller Mona Edsinger på EFS kansli, tfn 018-168946.

rejäl dogmatisk utläggning eller en torr textutläggning kan den Helige Ande göra något av.

Det låter nästan enkelt även med det svåra när Agne förklarar, men det kanske beror just på att han har lätt för att uttrycka sig. Men man förstår ändå mödan bakom när han berättar om glädjen i att nå fram.

– Det som är underbart är när man bökast på med bibeltexten och den Helige Ande kastar ljus över texten så samtidens nöd och Guds lösning och Guds räddningsbudskap lyser igenom. Och det löper samman med nutidens vardag. Då har man nåt att säga.

– Efter ett tag märker man att avstånden till Bibeln är korta, fortsätter Agne. När man sitter i bön och meditation över bibeltexten så sitter man till slut på Heidenstams torg (i Uppsala) med människan idag.

Agne Nordlander

slår av på takter

26 år av sitt yrkesverksamma liv har han tillbringat på Johannelund – 21 år som rektor och 5 år som lärare. Den första juli i år gick Agne Nordlander i pension.

Det började med att han läste teologi, vilket inte var det enda han var intresserad av. Han valde mellan litteraturvetenskap, slaviska språk, rysk litteratur och teologi, och det blev teologin.

– Jag upplevde att det var Guds vilja att läsa teologi för att få redskap att predika, berättar Agne.

Har Guds vilja varit tydlig?

– Nä, mycket otydlig, det har mer varit uteslutningsmetoden, men en inre tydlig förvisning. Människor kallade mig till att predika. Min far var predikant och jag har alltid haft lätt för att uttrycka mig muntligt.

Så har det växt fram till en djup kallelse. Jag tycker det är roligt att förmedla ett budskap om det jag tror på, om det jag är övertygad om är verkligt.

Har du alltid nåt att säga?

– Inte alltid, men väldigt ofta upplever jag att jag får från Gud genom att bibelläsningen blir levande för mig, men inte alltid. Om man är trött blir bibeln stum och då läser det sig lätt.

Vad gör man då?

– Inte mycket. Man kan ju alltid klara en predikan. Då säger jag: "Herre du säger ingenting, nu får du förbarma dig", så håller man antingen en läromässig predikan eller en exegetisk. (Det vill säga att man förklarar texten i sitt sammanhang och det blir inget direkt budskap.)

– Det brukar jag råda elever till, en

Kraft som går genom märg och ben

Det är tydligt att bibeln fascinerar honom. Han berättar hur han hållit en predikan över en berättande bibeltext nästan ordagrant likadan i fyra olika kulturer – två i Etiopien, i Indien och i Sverige – och hur denna predikan fungerat och varit helt relevant, vardagsnära och aktuell.

– Bibeln är den mest fascinerande bok. Det är ett rent intellektuellt nöje att försöka förstå Paulus logik och Jesu liknelser. Det går aldrig att förstå Bibeln helt, den står i nya ljus hela tiden. Berättelserna i NT och förklaringar av desamma och profetexterna – det är kraft som går genom märg och ben.

Berättelser som fungerar – oavsett var man är. 1966 började Agne som rektor på Johannelund. 1992 åkte

han till Etiopien, (något han haft funderingar på redan när han närmade sig examen på teologin).

– Jag var utbränd som rektor 1987 och fortsatte ett tag till. Jag var tvungen att lämna Johannelund för att överleva som kristen och människa, jag var inlåst i ett inre fängelse, djupt desillusionerad och bitter på Gud. Jag tyckte jag misslyckades. Då dök Etiopien upp igen, och de två yngsta barnen och min fru var med på det.

Så de åkte till Etiopien där Agne undervisade på seminariet.

– Det var 4 år av läkningstid där ordet var Halleluja.

Han beskriver det som en tid av andlig hoppfullhet, av att få se Guds rike växa. I boken "Väckelse och växtverk" skrev han om det. Men de levde skilda från tre av sina barn (bara ett följde med i slutändan) så

de flyttade hem till Sverige för att återknyta med barnen i två år och åkte sen tillbaka i tre år. Då kom de in i en djup konflikt som ledde till delning av kyrkan i Etiopien, vilket var rätt jobbigt också för svensk mission.

Om att resa ut och komma hem – den kulturella resan säger Agne:

– I Etiopien tog det lång tid att förstå deras situation och när man sen kom tillbaks tog det lång tid att förstå svenskars liv och situation. Det var lättare andra gången. Det var också svårare att komma till Sverige än att komma ut. Man tror att man kan det, men man upptäcker att man är en främling, man förstår inte varför folk förändras.

Han berättar att det var en chock att komma hem från Etiopien –96

och se hur den postmoderna världen slagit igenom i kyrkan och bland ungdomar:

– en sorts relativistisk syn som gör det svårt att predika en sanning som vi tror på. Men nu ser man en ny sorts ungdom som vill veta vad som är sant och verkligt och meningsfullt att satsa på. De är målmedvetna i sin tro. Vi är väldigt optimistiska på Johannelund. Utmaningarna i Sverige är kopiösa.

Tillbaka på Johannelund

2001 var han tillbaka på Johannelund, som lärare.

– Det var väldigt roligt. Jag har aldrig förr fått så gott gehör för mina morgonböner. Jag har aldrig varit så förberedd heller.

Sedan berättar han att morgonbönerna skulle utvärderas av lärare och studenter, vilket kanske bidrog till att även lärare skärpte sig.

Han berättar också att det var positivt med allt fler frikyrkliga studenter.

– Det är en trend att man läser teologi närmast där man bor, vilket leder till många frikyrkliga studenter, vilket bidrar till den kristna atmosfären och miljön. Vi kan ha bönenätter på Johannelund, som i Etiopien. Det var Johannelunds studenter som tog initiativ till 40 dygn bön

dag och natt i Uppsala, en stark andlig manifestation.

Vad betyder Johannelund för dig?

– Det är den skola jag upplevt Guds kallelse att leda och vara lärare i. Det finns en risk att man gör sitt arbete till sin gud och det är farligt. Jag har mycket frågetecken kring saker jag tagit initiativ till, nu i efterhand. Jag har handlat i tro att detta var det riktiga och Guds vilja. Jag hade kanske inte startat den femåriga prästutbildningen, funderar Agne, kanske hade jag gjort en lekmanaskola istället. Men man får ju inte leva om sitt liv.

Vad händer nu?

– Jag måste försöka vila upp mig på nåt sätt och sen ber jag Gud att jag får något aktionsprogram att uträtta. Mina vänner har kommit med några förslag: resepredikant, skriva teologiska böcker eller åka ut som missionär igen.

Vad det blir får framtiden utvisa, men en sak har han klar för sig.

– Jag kan inte tänka mig något värre än en hängmatta, säger Agne och tillägger med lättnad, men man pensioneras aldrig från Guds tjänst.

Text och foto: Helena Dahlberg, Luleå

efs-Gården
Åsljunga

Gåsamiddag

med krås, svartsoppa /
sparrissoppa, grönt,
godisbord, äppelkaka & kaffe

Lördag 13 nov, Kl.16.00.

Sönd 14 nov, Kl.14.00

Pris 275:-

Julbord

Lördag 27 nov, 4 dec, 11 dec

Kl. 16.00

Söndag 28 nov, 5 dec, 12 dec

Kl. 14.00

Pris 275:-

Barnrabatter

Grupper kan välja litet
eller stort julbord V.48-V.50

Välkommen

Telefon. Bokning/information 0435-46 00 54.

www.efsgarden-asljunga.com

"Min mamma blir aldrig gammal"

– ett samtal om att mista sin mor och sin syster alldeles

Det är en solig lördag i september. Jag är på väg till Möllehässle Camping tillsammans med Jenny Bondeston, som för snart 20 år sedan miste sin mor, bara tolv år gammal.

Nu är hon själv mamma till Nils 3½ och Alma 2 år. Vad tänker hon om minnena av mamma, hur har förlusten av henne påverkat hennes liv? Det ska vi prata om och vi ska göra det tillsammans med hennes morbror Hans Lennart Pettersson som mitt i sin gärning som förkunnare miste sin syster och strax därefter sin pappa. Hur såg hans sorg ut och hur har han kunnat finnas till för Jenny och hennes systrar?

Lennart tar emot oss i overall och bredbrättad hatt. Egentligen har han ju lämnat över campingen till sin son, men idag måste han hjälpa till och passa receptionen och därför träffas vi hos honom. "Den lugnaste dagen i veckan" säger han, medan han vant dirigerar gäster till stugor och parkeringsplatser. Vi röjer undan högarna med tidningar i rummet bakom disken och börjar prata.

Huvudpersonen vid vårt samtal är Ulla Britt Andersson, mamma till Jenny och syster till Hans Lennart, eller Lennart, som Jenny kallar honom. Hon dog 42 år gammal i november 1985 och lämnade man, tre döttrar, en aldrig pappa och en stor släkt. Jenny var mellanflickan, tolv år gammal, hennes systrar 15 och 9 år. "Mamma hade varit sjuk i cancer i 1½ år och varit sängliggande mycket, men jag hade inte förstått att hon skulle dö" säger Jenny.

Kanske är det så att en 12-åring inte kan föreställa sig att mamma ska dö, tänker jag.

"Jag trodde också att min himmelske Far skull reda upp detta." säger Lennart "Inte skulle han hämta hem Ulla så att hon fick lämna tre tjejer, man och ett hem! Jag minns särskilt hur jag en kväll åkte till min syster för att smörja henne med olja och be över henne precis som jag gjort några år tidigare med min mor, som faktiskt blev frisk. Men det blev ingen bättring för Ulla. När hon dog var jag länge i opposition mot min himmelske Far. Jag var jättearg och besviken. Det var svårt att predika och jag avsåg mig en del uppdrag. Men glädjen återkom och när det gäller min himmelske Far så blev det ömsesidig förlåtelse – om man nu kan uttrycka sig så vanvördigt att man ska förlåta Gud..."

Arg på Gud

"Jo, det är viktigt att vara ärlig" säger Jenny. "Det var bra för mig att ingen hindrade mig att vara arg på Gud och ta avstånd från Honom. Jag bestämde mig för att Han inte fanns. Jag fortsatte att gå på UG, jag deltog i nattliga bönestunder och jag konfirmerade mig. Men någon Gud trodde jag inte på. Samtidigt var jag ju så arg för att Han hade tagit mamma. Det var så jag såg det. Att Gud hade tagit henne. Till sist blev det på något sätt ologiskt att vara så arg på en som inte finns och så småningom hittade jag vägen till tron igen."

Men en upplevelse dagen innan mamma dog glömmet hon inte: Jenny var hemma i Eslöv tillsammans med sina systrar och sin faster medan pappa var hos mamma i Lund. "På kvällen fick jag en stark känsla att jag måste hälsa på mamma. Det var snöstorm på slät-

ten och faster Ulla ville inte ut och köra bil i mörkret och blåsten. Men jag gav mig inte. Det var någon inom mig som sa: Du ska! Det gick inte att stoppa mig och slutligen kom vi iväg allihop. Det var sista gången jag fick se mamma." Lennart minns när de kom, han fanns också hos sin syster den kvällen. För Jenny har denna händelse hjälpt henne mycket i hennes brottnings med Gud.

Alla ställde upp

Familjen hade och har fortfarande ett stort kontaktnät. Släkt, vänner, församlingen – alla ställde upp. "Vi var aldrig ensamma den första tiden. Faster Ulla tog tjänstledigt från sitt jobb för att vara hos oss. Hon har betytt otroligt mycket för oss. Jag tackar Gud för att jag inte blivit bitter" säger Jenny "och jag tror det beror på att jag hade så många omkring mig som lät mig vara som jag var. Jag fick vara glad och tramsig när jag var det och jag fick vara arg och ledsen när det behövdes. Jag har turen att ha en släkt som förmår njuta av livet även när det är som svårast. De är positiva och ärliga och försökte aldrig komma med någon förklaring som de inte själva trodde på."

Men hon minns att det ibland var svårt utanför hemmet att vara naturlig. Vad säger kompisarna i klassen om man skrattar när mamma just har dött? Det tog ett tag innan hon vågade vara sitt vanliga jag i alla sammanhang.

Jag förstår att morbror Lennart och hans familj betytt mycket. Här på campingen har man träffats, här har Jenny sommarjobbat och haft mycket roligt. "Jo," säger Lennart

mal!"

för tidigt.

"det gäller att ha ett nätverk som fungerar och det har Jenny och hennes familj haft."

Hur var det då att mista sin syster så tidigt? "Det var en stor sorg och besvikelse. Men jag föredrar att inte spekulera i varför det hände. Jag tror inte man ska göra det när det gäller tron. Jag är säker på att jag en gång kommer att få svar på den frågan och det nöjer jag mig med."

"När jag tänker på mamma så tänker jag på hennes goa kramar" säger Jenny. "Det var så mjukt och gott i hennes famn. Hon hade en famn som räckte till för så många. Många kom och sa efter begravningen: 'Hon var min bästa vän!' Hur kan man var bästa vän med så många? tänkte jag redan då. Jag tror hon var ovanlig på det viset. En riktig "bullmamma" var hon också. Slutade sitt jobb som distriktssköterska för att vara hemma med oss. För mig blir min mamma aldrig gammal. Jag ser henne med sin fina hy, sitt leende. Vi systrar brukar prata om vad mamma skulle tycka om olika saker, vad hon skulle skratta åt... om hon skulle bli förfärad om hon visste... och då är det ju alltid vår unga

mamma vi tänker på.

Visst har jag saknat mamma många gånger. Vid olika händelser i livet: när jag gifte mig, när jag fick barn. Jag kunde glädja mig ändå, men det är klart att det kändes att hon saknades.

Vill bli som mamma

Jag hade förstås tänkt att jag skulle bli som hon när jag blev mamma, men jag fick erkänna att jag är nog ingen bullmamma. Jag vill nog gärna vara lik henne. Om jag upptäcker en egenskap som jag tror kommer från mamma då vårdar jag den lite speciellt."

"Du är uthållig i din omsorg om andra" säger Lennart "sådan var också din mamma." Jag ser att Jenny blir rörd och glad att höra det.

Vi pratar lite om pappa Rune som måste räcka till för tre flickor samtidigt som han hade sin egen sorg att bära. "Det var ju inte alltid enkelt att hantera tre tonårsdöttrar och ibland tror jag vi utnyttjade situationen." säger Jenny. "Det har vi kunnat skratta åt idag." Det dröjde nästan 15 år tills pappa fann en ny livskamrat i Berit, hans nuvarande hustru. Jenny är mycket glad för

henne, märker att pappa mår så gott av att ha mött henne.

Vilka andra konsekvenser har det haft att du miste din mamma så tidigt?" undrar jag.

"När jag var tretton så visste jag det mesta om vad som behövs i ett hus-håll. Ibland känns det som att jag är mer självgående än vad som är önskvärt. Speciellt killar kan reta sig på det. Det är ju rätt komiskt – tjejer ska tydligen inte kunna vissa saker! Men jag är van vid att det jag inte kan det lär jag mig och så gör jag det. Behöver tändstiftet bytas på bilen så gör jag det. Har vi tio väskor som behöver bäras in från bilen så gör jag det."

Går du till graven när du vill ha närhet till din mamma? "Nej, egentligen inte, den platsen betyder inte så mycket för mig. I kyrkan är hon nära mig. Och finns det en ljusbärare så tänder jag ett ljus och pratar med mamma. Det skulle jag kunna göra hemma också, men det har inte blivit av." "Jo," säger Lennart "man behöver fokusera, då är ett ljus bra, då känns det nära".

"Mamma dog den 16 november.

och tända ljus. Och det har bara känts tungt. Men jag har ändrat på det! Jag valde att förlova mig den dagen så nu har 16 nov fått ytterligare ett innehåll. Det känns väldigt bra. Jag kan känna mig fri att åka ut och äta en god middag med min man i stället om jag skulle få lust till det."

Jag ser hur Lennart myser. "Jovisst är det rätt" säger han. "Livet går vidare med nya släkten. Så har det alltid varit och så måste det fortsätta att vara".

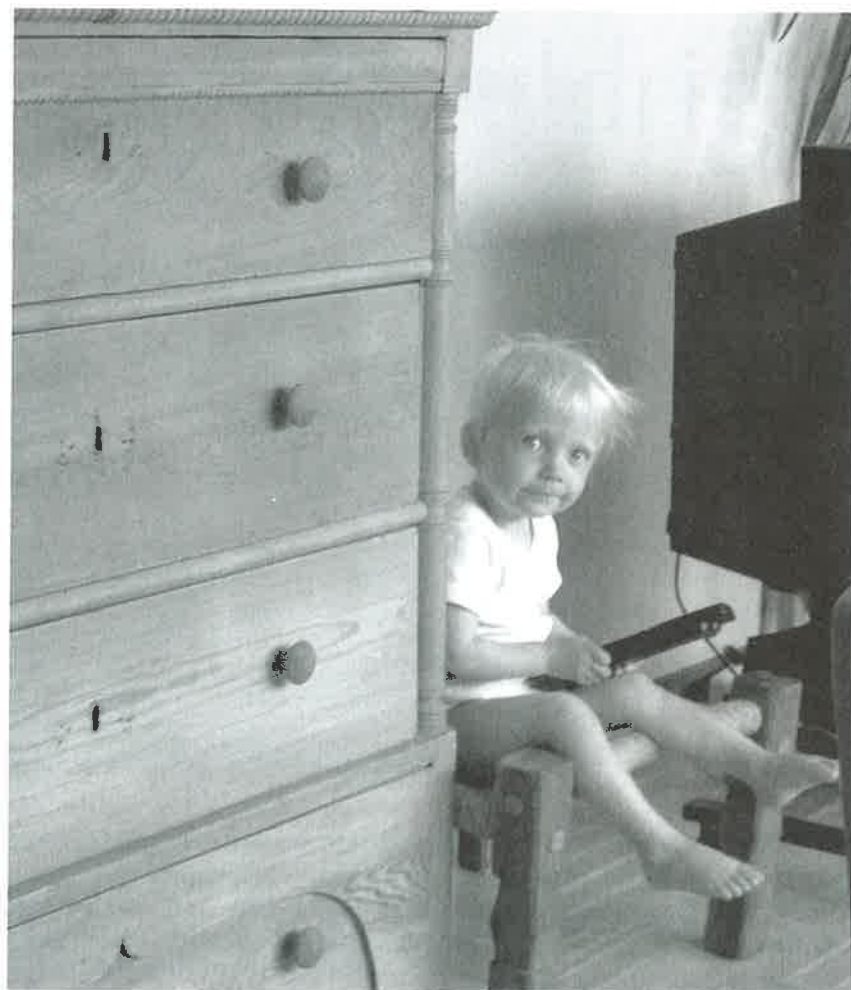
Innan vi tar några bilder går vi en runda på campingen. Det har varit ett samtal fyllt av känslor, både skratt och tårar. "Det känns bra" säger hon. "Det här blir mitt sätt att än en gång påminna alla som kände min mamma om hur mycket hon betydde."

Jag är tacksam att jag fick vara med och minns vårt samtal som en berättelse om saknad, kärlek och omsorg och hur en krets av släktingar och vänner kan bära ett barn genom det allra svåraste.

Lennart lägger armen om sin systerdotter inför fotograferingen. "Så syns det att vi hör ihop." säger han.

Det har jag sett hela tiden.

Birgitta Bemark, Vejbystrand

För att spara i mitt minne och hålla levande har jag alltid skrivit ner det barn har sagt och talat om för mig i en bok, tankvärda saker som jag som vuxen kan lära mig av. Här kommer lite "urklipp" om döden och den eviga himlen.

Dessa samtal med barn är från 1997 och fram till för två dagar sedan då min egen lille son lekte med en mask som då förolyckades, samt hans tankar om det.

Vid en begravning av en fågel, stod jag och tre barn runt den vackert blomsterprydda graven med ett fint kors av pinnar. Vi hade precis sjungit "Blinka lilla stjärna" och nu undrade barnen vad som brukade hända mer på en begravning.

Jag förklarade att man brukade säga något om den döda och sedan funderade vi en stund. Efter ett tag så sa ett av barnen: "Tack för den fina sången".

Det blev tyst en lång stund och till slut frågade jag om det var någon mer som vill säga något. Då tog ett av de andra barnen till orda: "Imorgon ska jag ha gympa!"

Vi gick sakta och tyst in i kyrkan på barn gudstjänst. Barnen tittade sig omkring med stora ögon. Plötsligt säger en pojke högt och tydligt: "Nämen, där hänger ju Jesus!"

Sedan haglade frågorna:

"Varför hänger han så där?"

"Varför spikade dem på honom – det får man väl inte göra – spika på någon?"

"Nej, då kan man dö, om man blir spikad på."

"Dog inte Jesus då?"

"Jo, Jesus dog av spiken, det var ju det jag sa."

"Är inte det lite otrevligt att han hänger där nu när han är död – så ska man väl inte göra när någon har dött?"

Barn tänker om döden

Min son Nils funderar ibland på döden också.

Nils: Mamma, du har ju varit i himlen. Var det roligt?

Jag: Nej, jag har inte varit i himlen så det vet jag inte, men det är säkert roligt där.

Nils: Jamen, du föddes ju i himlen.

Jag: Hmm... nu vet jag inte vad du menar.

Nils: Jo, men min riktiga mormor är ju där och hon är ju din mamma.

Att med vilt hjärta springa efter ett barn som är i full fart på väg ut i en trafikerad gata är en fruktansvärd känsla. Den skräck man känner går inte att dölja för barnet när man väl kommit ikapp det.

Jag fick tag i Nils strax innan han kom ut på vägen. Jag höll om honom och kramade honom samtidigt som jag berättade med allvarlig röst hur farligt det är om en bil skulle komma när han sprang ut på vägen.

Nils: Kommer det blod då?

Jag: Ja, det gör det alldeles säkert och man får jätteont i kroppen.

Nils: Kan man bli död då?

Jag: Ja, det kan man och det vore jättehemskt.

Nils: Men du har ju sagt att man inte har ont längre i himlen och att man leker och har roligt där. Så då behöver du ju inte vara ledsen.

"Man hör inget när man är död."

"Jo, det gör man visst för man kan prata med gravstenen."

"Nej, man hör ingenting när man är död, för öronen är också döda. Och ögonen, och näsan, och munnen och armarna och benen och håret."

"Det är inte sant, för man pratar visst med stenen."

Att förstå att Jesus finns hos oss alltid, är inte alls så svårt att förstå när man är 2½ år. Det är bara vi vuxna

som tror det.

Vi tycker nog själva att det känns komplicerat att förklara för våra barn.

Först dog Han, för att tre dagar senare uppstå från döden. Sedan lämnade Han oss för sin Far i himlen – men Han är ändå alltid här hos oss. Vi var på väg till babysång och vi skulle bara hämta upp en av mina goda vänner och hennes dotter. Min yngsta, Alma, satt där fram och Nils i sin stol där bak. Exakt två platser kvar i vår gamla Volvo.

När vi kommer fram till min vän och hon sträcker in sin dotter i baby-stolen på platsen bredvid Nils, blir han väldigt arg och upprörd. Han viftar och skriker att där kan ju ingen sitta. Inte någon baby och inte någon mamma heller.

"Hesus sitter dä, Hesus sitter dä, Hesus sitter dä."

"När man dör, blir det hål i himlen då så man kan komma dit?"

"Himlen är alltid öppen."

Vid en flygtur till Stockholm satt Nils och tittade ut genom fönstret på molnen.

"Är vi uppe hos mormor nu?"

"När det regnar är det nog Gud och Josef som slänger ut det sista vattnet i sina glas för att de inte orkar mer."

"Jaa, och så kommer Jesus och talar om för dem att det heter ju regn."

"Gud e' gul. Jaa, de e' han. Nesus e' bammal. Han har långt skägg. Bort me' honom – han e' bammal. Nesus påmmer hit till mej imorron. Då ska vi se Nalle Puh. Vi sitta i fäffan. Nesus panske tar bort Nalle Puh. Panske. De e' inte lätt påmma upp till Nesus och Gud i himlen. Man får ta en stegel. Eller en prappa...eller en stol. Nesus vill ha

min fäffa. Han får låna den. Måste vi söpa ny då? Det får han.

Nils hittade en dagmask som han gick omkring och lekte med och visade för mig och Alma. Efter en stund kom han tillbaka till mig och visade igen. Då hade masken gått i två bitar. Titta mamma, nu kommer det två maskar till himlen - det var ju bra.

Avslutningsvis vill jag låta ett barn be en liten bön:

"Våra fötter är stilla,
våra huvud är knäppta,
våra fötter är böjda,
Dud höj å ben."

Jenny Bondesson, Utvälinge

Foto: Helena Dahlberg

**23-28 dec Julgemenskap
28 dec - 2 jan Nyårsdagar**

Välkomna att boka

Programblad kan beställas på
Telefon 0435-46 00 54
e-post [info@efsgarden-
asljunga.com](mailto:info@efsgarden-asljunga.com)

eller gå in på vår hemsida
efsgarden-asljunga.com

**efs-Gården
Åsljunga**

Vad betyder Allhelgonahel

1986 var jag 9 år gammal, jag var ett barn mitt uppe i allt vad det innebär. Men så en dag förändrades mitt liv över en natt. Min pappa dog väldigt hastigt och jag lämnade min barndom bakom mig och gick in i en roll med ansvar och krav från mig själv. Jag kände att jag var "tvungen" att hålla ihop min lilla familj med min mamma och syster.

Döden har lärt mig och lär mig fortfarande så mycket, man kan inte ta någonting för givet och det som man har idag kan vara borta imorgon. Det låter kanske hemskt och främmande för vissa men jag hade inte varit den jag är idag om min far inte hade gått bort. Hans död och min väg tillbaka till ett vanligt liv (om det nu finns) har format mig och gett mig mina värderingar hur jag ser på livet, mig själv och mina medmänniskor.

Jag har så mycket att vara tacksam för: mamma, min syster och alla mina vänner. Jag tackar Gud varje dag för att jag får leva ännu en dag till Hans ära. Att varje år på Alla helgons dag få gå tillsammans med min familj till pappas grav, tända ett ljus och få tacka och minnas de nio åren som vi fick tillsammans med honom. Att gå till kyrkan på minnesgudstjänsten och att dela sorgen tillsammans med andra människor är väldigt viktigt för mig. Att stå på kyrkbacken, titta ut över alla tända ljus och sjunga Härlig är jorden tillsammans, det är ett måste för mig.

För mig är döden en del av livet som man varken ska eller kan plocka bort.

"Kom till mig, alla ni som är tyngda av bördor; jag ska skänka er vila. Ta på er mitt ok och lär av mig, som har ett mildt och ödmjukt hjärta, så

Gospel Company – Palladium 18/9

Det var med stor förväntan man slog sig ned på bänkraderna i den före detta biosalongen Palladium, belägen i Malmös centrala delar. I samband med lanseringen av deras nya skiva "How could I not rejoice?" gav Gospel Company en bejublade konsert inför ett, i stort sett, fullsatt Palladium.

Det är en stabil skiva med starka texter och låtar, skrivna av körledare och körmedlemmar. Det var en fantastisk upplevelse att se dessa sånger framföras live, med en skönsjungande gospelkör och ett väl samspelt komp. Redan efter någon låt kändes entrépengen som en ypperlig investering. Till en början var publiken typiskt svenskt lugn, men efterhand som låtarna ökade i intensitet och de vilda solona tilltog, började folk

föra händerna samman och ställa sig upp. Ett trevligt initiativ och en värdig hyllning till denna sprudlande kör. Mellan sångerna framfördes vittnesbörd, där körmedlemmarna berättade om sin relation till Gud, hur olika låtar kommit till, samt lite anekdoter ur vardagslivet. Det var gott att höra, och jag tror de flesta gick ifrån konserten, på betydligt bättre humör än när de kom. Efteråt fick vi några ord med en av körledarna, Malin Övrell, som var väldigt nöjd med konserten som helhet, det sätt kören agerat på, och den klassiska inramning lokalen bidrog till. Måhända att detta kanske inte är ett forum för gratisreklam, men vi uppmanar er att köpa skivan, ni kommer inte att ångra er.

Petter Georgson, Malmö
Foto: Mattias Tyrberg

gen för dig?

skall ni finna vila för er själ. Mitt ok är skonsamt och min börda är lätt.”
Matteus 11: 28-30

Detta bibelord kommer jag ofta tillbaka till och det är lika skönt varje gång, att få lägga allt i Guds hand och Han har lovat att ta hand om det. De får vi lita på och vila i.

Guds rika välsignelse vill jag önska er så här i höstmörkrets tid. Eller som en god vän till mig brukar säga: "Fridens"

Christina Rubensson, Hässleholm

Allhelgonahelgen, det betyder framför allt stillhet. Inget jäkt som vid julen, ingen vårbrådska som vid påsken. Stillhet i naturen, vissna löv, dimma och vid något sällsynt tillfälle solsken. Allt har lagt sig till ro och vila. Och så alla ljusen på kyrkogårdarna. Våra kära som vi vill minnas och att vi själva snart blir "de som levat för länge sedan".

I min kyrka avslutar vi helgen med ett sång- och musikprogram kallat "Sånger i allhelgonatid". Det ska påminna om att livet här har en fortsättning. För en kristen är det både en tröst, ett löfte och en uppmuntran.

Läs gärna Sv ps 795.

Ella Lindell, Hässleholm

Min födelsedag, alldeles speciellt. Tänker även på alla som gått före.

Ulla Wahlquist, Hässleholm

Skönt med en kristen helg den delen av året.

Elsa Bengtsson, Hässleholm

Tankar kring Tomas Sjödins bok Eftervärme

"Eftervärme, det är den värme som väggen minns efter en solig dag. Den värme som dröjer kvar, fast kvällen är kylig. Väggen lagrar dagarna. Man sitter i värmen, omsluten av den. Det är något som var men som tog slut. Och ändå inte."

Jag håller med Elisabet Finné i hennes definition av begreppet Eftervärme – då hon refererar till Tomas Sjödins senaste bok. (Medikament 5-6/04)

Sitter en septemberkväll i sensommarens eftervärme vid tegelväggen och kurar skymning. Tänker på Tomas' egen berättelse i söndagskväll. Den lämnade också värme efter sig – långt in i den nya arbetsveckan. "Mognad ger ömhet" var en av sentenserna.

Mognaden kommer i sensommarens eftervärme och lär oss att ta emot skörden med öm tacksambet. Precis som i det övriga livet.

Jag fylls av den tacksamheten då jag tänker på dem som fanns i min närhet, som gav av sin mognad och värme innan de lämnade sina platser. Sitter bokstavligt talat i deras fåtöljer och känner den kvarvarande värmen av deras närvaro – som om de alldeles nyss rest sig upp och gått...

Hillevi Nilsson, Bjärnum

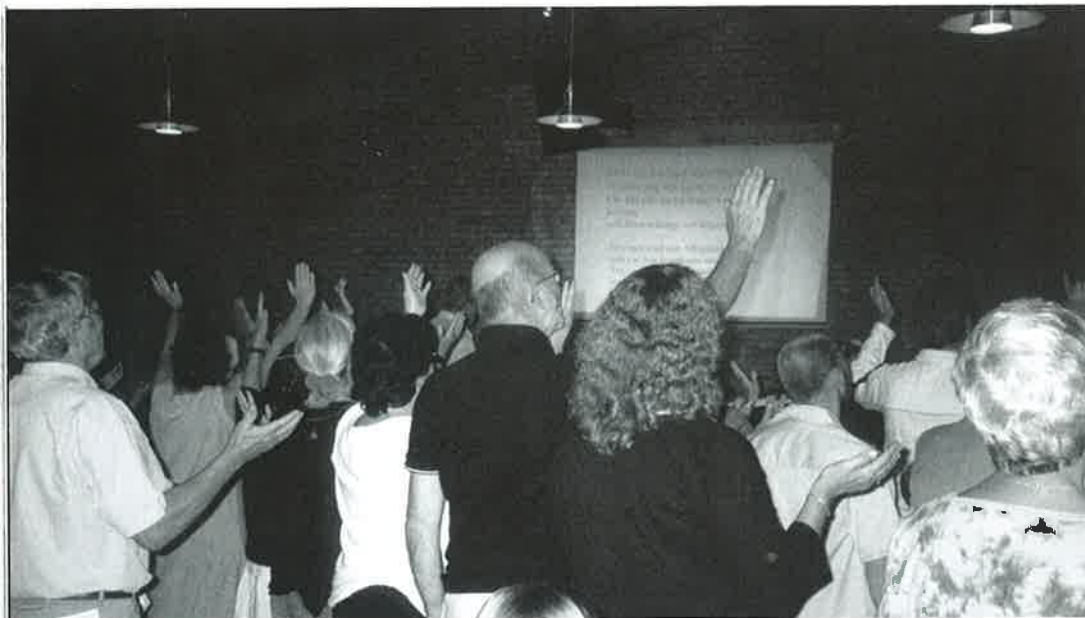
"Framför allt som skall bevaras må du bevara ditt hjärta, ty därifrån utgår livet." Orden från Ordspråksboken kom för mig när jag läste Tomas Sjödins senaste bok Eftervärme. Hjärtat som är med i så mycket av vad vi gör, som inte tar till orda men lyssnar in. Inget som går att mäta genom vetenskap och forskning, men som berör oss alla på något område. Och berörd är nog vad jag blir genom denna bok. Den handlar om möten, möten som ger skön eftervärme, möten mellan människor där man delar något ur livet. Man delar sin berättelse – kanske är det så att vi alla berättar samma berättelse men med en oändlig variation.

När jag läser Tomas Sjödins böcker känner jag igen mig och får plötsligt ord för många känslor jag burit under lång tid, en aha-upplevelse! Kan varmt rekommendera även hans andra böcker. Läs och låt er beröras.

Gunnel Arvidsson, Hässleholm

Den dag jag kan ge ett klart svar på vad eftervärme har nog all värme sedan länge svalnat. Som glasbitar i ett mosaikfönster är vi delar av varandras liv. Varje del är lika viktig. Alla bitar tillhör livet, det liv som vi fick som gåva. Och alla speglar vi det ljus ur vilket vi en gång föddes.

Stanley Tufvesson, Bjärnum

Oas-möte på Lister

Han har alltid en förväntan inom sig, när han kommer in i Herrens hus, en av de äldste besökarna när Oas-turnén nådde Listerkyrkan. David Jeppsson, drygt 80, tycker fortfarande att det är spännande att vara med på något nytt. – Och så är det roligt att se så många ungdomar här!

Alla, unga som gamla, fick svepas in i värmen när det var Oas-möte för femte gången under temat "Utmanande liv". Denna gång på Listerlandet med Listers EFS som värd och Jan Sköld, LarsOlov Eriksson samt Eva-lotta Kjellberg som talare. Det rådde bråda dagar i köket strax före lovsångsteamet drog igång. I foajén samlades folk, bland annat Gabriella Olsson med syster Josefine och Maria Eriksson från Kristofferkyrkan i Karlshamn. – Vi är här för att unna oss en kväll tillsammans, säger Gabriella som är på sitt första Oas-möte. – Det är härligt med lovsången, talarna och stämningen. Listers styrelsemedlem Sigge Ivarsson tycker det är viktigt att förgylla vardagen med minikonferenser av

Oas-typ. Att komma inför Herren med öppenhet och förväntan. – Det tror jag att vi har ikväll!

Redan första sången säger det som Oasrörelsen och all verksamhet syftar till: "Jag vill söka Dig alla dar, Jag vill lämna mitt liv till Dig, Far". Och Listers pastor Andreas Nordin hälsade välkommen till helgen med orden:

– Oavsett hur trevligt det är att se er, oavsett hur härlig sången är, så är ingenting så härligt som att Gud är här.

Amen nickar vi. Armar sträcks i luften, en bebis rycker till när lovsången tar sin början. Värmen stiger. Gud vill tala till dej.

– Gör dig beredd, säger Ingemar Bjärneroth och spänner ögonen i församlingen.

– Se det som en ny resa, eller ett nytt avsnitt i din resa med Gud.

Vår tid, vår resa präglas mer av mänskliga problem än av gudomliga lösningar. Katalogiseringen av synden är liksom viktigare än att leva nära Gud. Helgen på Lister präglades av närheten till Gud.

Förhoppningen är att mötet på Oas ska inspirera vidare. Till större när-

LarsOlov Eriksson predikar.

het. Med varandra, med Gud. Gud är som en oas: livgivande i ett öde landskap. I oasen är även sanden vacker, dit dras människor och djur för att släcka törsten.

Visste du att det inte finns någon synonym till ordet "oas"? Det finns heller ingen synonym till Gud.

Åsa Carlsson, Sölvesborg
Foto: Torbjörn Larspers

Sagt om Oas- helgen...

Sigurd Bjärneroth: "Bra undervisning. Härligt med en upplyftande atmosfär. Vi behöver också dessa former."

stånd hos oss, att vi fått känna att Gud har berört oss i både undervisning och lovsång."

Monica och Jan Svensson: "Vi uppskattar att en OAS-helg kom till

Maj-Britt Althén och Ulla Östergren: "Det har varit en underbar helg. Härlig apostolisk förkunnelse

och undervisning. Andesmord förbön. Vi vill ha mera av detta! Har längtat efter just detta. Väntar på repris."

Thorwald Hasselbring: "Min första OAS-helg och det var en mycket givande andlig upplevelse. Kommer att åka på flera."

Sigurd Bjärneroth: "Mycket bra. Fler sådana OAS-helger."

Martin Åsman: "Jag har varit med ett antal gånger eftersom jag spelar till lovsången. Det är alltid trevliga människor och ett bra upplägg."

Nils-Gunnar Danielsson: "Mycket bra arrangemang, med fokus på ett kärnbudskap som både berörde och stämde till eftertanke. En önskan jag har är att detta kan praktiseras här i vår bygd."

Lars-Åke Martinsson: "Helt suveränt, vi behöver mer av detta."

Text och foto: Torbjörn Larspers, Eslöv

Nyår 2004 på Höllviksstrand!

Fira nyåret med utsikt över Öresund:
Nyårsfirande på Höllviksstrand 31/12 - 1/1
Välkommen!

www.hollviksstrand.com

Vuxenutskottet (VU)

EFS i Sydsveriges Vuxenutskott har i höst förändrats på en del punkter. Dels har nya ledamöter valts in och dels har arbetsuppgifterna förändrats i förhållande till de senaste åren. Därför är det på sin plats att presentera det nya VU.

Tomas Ek, Eslöv (ordförande)

Birgitta Olsson, Kristianstad (sekreterare)

Gunnel Hansson, Tollarp

Lars-Göran Hjertqvist, Hässleholm

Magnus Håkansson, Örkelljunga (distriktsstyrelsens representant)

Helena Liljedahl, Karlshamn

Torbjörn Larspers, Eslöv (DF:are i VU)

Vid VU:s sammanträde den 30 september konstituerade sig utskottet och samtalade om förändringar. Det beslutades att arbetet runt OAS-helgerna i fortsättningen leds av ett nätverk i enlighet med distriktets policy med nätverk. Detta kan leda till att VU kan ägna tid åt andra satsningar. En hel del olika förslag kom upp under sammanträdet. Ord som "sänka trösklarprojekt", "nå ut-dag", "nå in-dag" och "distriktsfest" märks i protokollet. Vi kan förvänta oss en hel del från VU-horisonten.

Allhelgonalägret blir Ungdomsläger Kristen 04!?

I år har distriktet av olika anledningar, främst ledarbrist, fått förändra Allhelgonalägret till ett nytt läger som planeras till helgen efter Allhelgona. Ledare som inte kunde under Allhelgonahelgen kan och ställer upp denna helg istället. Platsen är som tidigare planerat på ÅhusGården.

Extra årsmöte och ordinarie årsmöte

I denna tidning finns både program-

met för det extra årsmötet den 20 november och en kallelse till det ordinarie årsmötet den 16 april 2005. Eftersom det extra årsmötet förhoppningsvis tar en hel del av frågorna som berör ekonomin, på ett genomgripande vis, så kan det bli möjligt att det ordinarie årsmötet till stor del kan kretsa om Traktatsällskapets 150-årsjubileum. Kristianstad är då den rätta platsen för detta årsmöte. Planeringen för det gemensamma firandet av jubileet vid Vannebergamötet under midsommarhelgen 2005, 25-26 juni fortsätter. Notera alla dessa datum.

Månadens böneämnen

- Ungdomslägret den 12-14 november
- Extra årsmötet den 20 november
- Vuxenutskottet
- Människor i vår närhet som är i sorg

Paul Persson

Extra årsmöte för EFS i Sydsverige ÅhusGården den 20/11 2004

Program

- 09.00 Samling och fika, fullmaktsgranskning
- 09.30 Redovisning från Arbetsforum
- 10.30 Redovisning av verksamhetsplan 2005-2007
- 11.30 Redovisning av budgetförslag 2005 och 2006
- 12.30 Lunch
- 13.30 Andakt med predikan av Håkan Lindberg
- 14.30 Formella förhandlingar
- 17.00 Kvällsmat

Anmälan för lunch och kvällsmat sker till distriktsexpen.
Tfn: 0451 - 38 80 70.
Senast 17 november.

Kallelse till årsmöte för EFS i Sydsverige

EFS i Sydsverige håller årsmöte

lördagen den 16 april 2005 i Österängskyrkan i Kristianstad.

Enligt stadgarna gäller följande för representation vid årsmötet:

...

3.2.1 Ansluten missionsförening äger rätt att vara representerad vid årsmötet genom ett ombud för varje påbörjat 50-tal medlemmar upp till 200 medlemmar och därutöver med ett ombud för varje påbörjat 100-tal medlemmar. Med medlemsantal avses här summan av direkta medlemmar och medlemmar i aktiviteter enligt senaste rapport. Ombuden väljs av de direkta medlemmarna och kan endast utses bland dessa.

3.2.2 Annan ansluten förening äger rätt att vara representerad genom ett ombud.

3.2.3 Medarbetarnas fackliga distriktsorganisation äger rätt att vara representerad med ett ombud för varje påbörjat 20-tal tillsvidareanställda medarbetare.

...

3.7 Motion skall inges till styrelsen senast fyra månader före årsmötet. Styrelsen skall avge yttrande över varje motion.

Program och tider presenteras i senare nummer av Livsluft och sänds ut med handlingar till föreningarna.

Christer Caesar, ordf. distriktsstyrelsen EFS i Sydsverige

almanacka även på www.efssyd.org

november		nr/sid
4	Distriktsstyrelsen sammanträder	
7	Konfirmandträff, Ringamåla	10/13
12-14	Ungdomsläger Kristen -04!?, ÅhusGården	
13-14	Gåsamiddag, EFS-Gården, Åsljunga	11/9
19-21	Livsväg 04, Uppsala	10/11
20	Extra årsmöte, ÅhusGården	11/18
27, 28	Julbord, EFS-Gården, Åsljunga	11/9
december		
4,5,11,12	Julbord, EFS-Gården, Åsljunga	11/9
8	Distriktsstyrelsen sammanträder	
12	Konsert med Åhus Swing Orkester, ÅhusGården	
19	Julhälsning, ÅhusGården	
23-28	Julgemenskap, EFS-Gården, Åsljunga	11/13
28-2/1	Nyårsgemenskap, EFS-Gården, Åsljunga	11/13
31	Nyårsfirande, ÅhusGården	
31-1/1	Nyårsfirande, Höllviksstrand	11/17
2005		
januari		
4-7	Ungdomsforum, Hagabergs fhs	11/7
15	Ledardag för ALLA ledare, Hässleholm	
29-30	WinterCampen och WinterVaken, Göransborg	
februari		
18-26	Skidresa, Åre	
mars		
4-5	Oas-helg, Glimåkra	
april		
3	Föreningen ÅhusGårdens årsmöte, ÅhusGården	
16	Distriktets årsmöte	11/18
juni		
25-26	Jubileumsfest, Vanneberga	

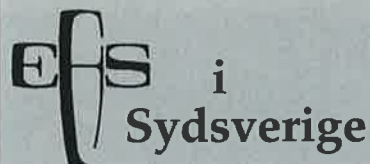
Minnes-och högtidsgåvor

September

Högtidsgåvor vid Ruth Eliassons 90-årsdag.

Totalt inkommet under perioden:
1300 kr till distriktets olika verksamhetsområden.

Tack för gåvorna och alla varma tankar som följer dem.

Vallgatan 9, 281 31 Hässleholm
Telefontid: 10 - 15, lunch 12.30-13.
Telefon: 0451 - 38 80 70
Telefax: 0451 - 38 80 71
E-mail: info@efssyd.org
Hemsida: www.efssyd.org
Bankgiro: 196 - 7900
Postgiro: 3 28 67 - 4

Distriktsordförande

Christer Caesar, Krokvägen 4
281 51 Hässleholm 0451- 845 36

Distriktsföreståndare

Paul Persson och Torbjörn Larpers
0451 - 38 80 70, 0708 - 28 61 65
epost: df@efssyd.org

Distriktsekonom

Cecilia Engström 0451 - 38 80 70

Distriktskonsulent

Annica Nordqvist 0451 - 38 80 72

Assistent

Ingrid Viberg 0451 - 38 80 70

EFS-Gården, Åsljunga

Ånhultsvägen 31

286 72 Åsljunga

Tfn: 0435 - 46 00 54,

46 00 52 (fax)

E-post: efs-garden@iname.com

Heljarödsgården

Farhult

263 93 Höganäs

Tfn: 042 - 680 29 (även fax),

042 - 680 24 husmor

Ringamålagården, EFS

PI 5105

374 92 Asarum

Tfn: 0454 - 620 63

Sommargården Höllviksstrand

Höllviksstrandsvägen 2

236 38 Höllviken

Tfn: sep - maj 046 - 25 31 66

jun - aug 040 - 45 12 02

Stenbräckagården, Tjurkö

370 43 Sturkö

Tfn: 070 - 654 61 85

Fax: 0455 - 460 85

E-post: info@stenbracka.k.se

Hemsida: www.stenbracka.k.se

ÅhusGården, EFS

Sigfridsvägen 5, 296 38 Åhus

Tfn: 044 - 24 00 20

E-post: ahusgarden@efssyd.org

Mitt vittnesbörd

Kristus mitt liv och döden min vinning

När någon dör i en judisk familj strömmar släkt och vänner in till den sörjande familjen och ingen säger något förrän familjen själv börjar prata. Deras offentliga sorgetid är mångt mycket längre än de tider jag själv har stött på. Jag tycker det verkar vara sunt att sörja på det sättet. Opretentiöst och naturligt. När mamma dog fick jag gå ut ur klassrummet när vi pratade om döden. Man ska inte störa de drabbade. Jag har själv formats in i det tanke-sättet och försöker att bryta det men det är svårt och ibland smärtsamt, men samtidigt väldigt naturligt.

Flera av oss har drabbats av sorg. Förr eller senare gör vi det. För min familjs del blev det förr. Det är snart tjugo år sedan mamma gick bort och minnet sviker mig när jag tänker på henne. Som nioåring började jag fundera på frågor om döden, helande och himlen. "Gud tar hem de personer som han behöver hos sig eller som är för bra för jordelivet", svarade några mig. Enkla svar på svåra frågor. I tonåren lyssnade jag på en talare som menade att Gud helar genom döden. Den sjuke blir frisk genom att slippa lida här på jorden. Ännu ett oacceptabelt svar. Jag var arg på både Gud och mamma som lämnade mig i sticket och jag var inte vän med döden. Som svar på min ilska valde jag bort både Gud och mamma. Det var inte enkelt alls då Gud ständigt tycktes knacka på min rygg och mamma cirkulerade i mitt minne. Slutligen bad jag en präst att be Gud "ta bort" henne och jag tyckte faktiskt att det hjälpte.

Gud själv, vågade jag mig inte på. Som andligt död men ändå nyfiken på vad som dolde sig bakom bibelorden slöt jag så småningom fred med Honom. Trots att tiden inte läker alla sår så blev det en dag okej att ha en död mamma. Hon fanns i periferin och ibland dök gamla minnen upp – glada sådana. Familjens gamla paroll "Allting ordnar sig" blev sant då jag insåg att det även finns en ordning i kaoset eller snarare kan bli en ordning om man så önskar. Dessutom blev vi syskon rätt normala trots allt, om det nu är ett vara att föredra. Vår far är lyckligt omgift och livet pinnar på.

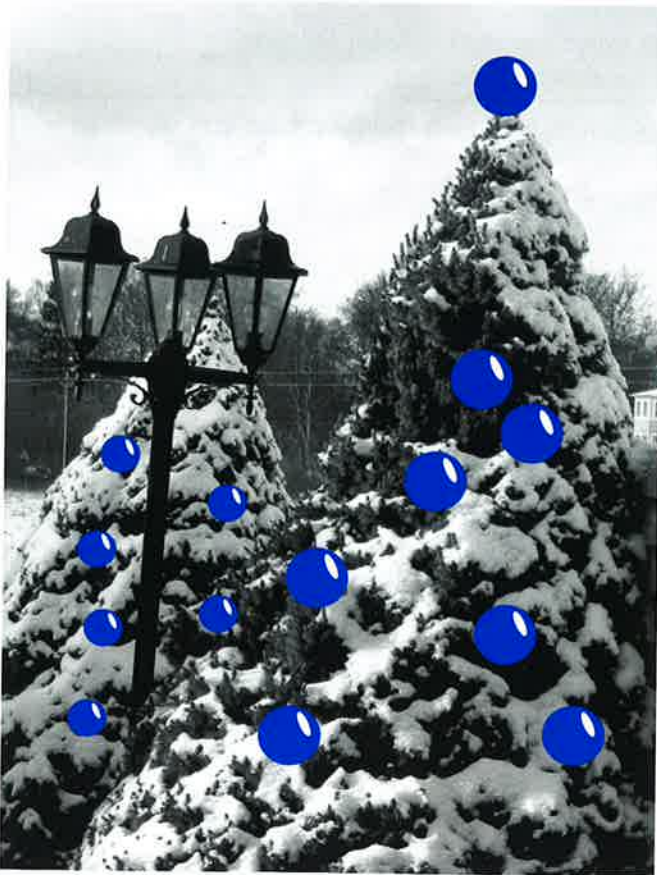
De existentiella frågorna återstår men med mer värme än förr. Jag går mot döden var jag än går, tänker jag och fortsätter gå längs vägen. Helandet ser jag mer som ett plus men tror inte alltid på det. Stundom är min hjärna för liten för den tron. Trots det har jag ibland fått uppleva det – Guds nåd. Himlen är så ofta vacker och gör mig glad och jag funderar ofta på hur det kan vara där eller var den egentligen är någonstans. Vid ett tillfälle då jag hälsade på mamma på kyrkogården gick det plötsligt upp för mig vad som egentligen stod på stenen. "Kristus mitt liv och döden min vinning." Hon visste vad hon pratade om. Som ett sista upprop till omvärlden pekar hon på det som verkligen betyder något. Något som är hållbart i både glädje och sorg.

Sara Andersson, Stockholm

Nr 12 - 2004

Livsluft

EFS-Nytt Syd

GOD

JUL

Väckelse och teologi i Nakamte, sid. 10

- Birger Broberg lite in på livet, sid. 14
- Vem är Livslufts nye redaktör?, sid. 16

Innehåll

- sid 3 Synpunkten
- sid 4 Beträktelse
- sid 5 Rapport från Arbetsforum
- sid 6,7 Insändare
- sid 8 Julens "måste"
- sid 9 Syföreningsdag i Åsljunga
- sid 10 Från Nakamte i Etiopien
- sid 12 Jul i Ilembula, Tanzania
- sid 13 Bibeln i fokus - från Bibeldagar
- sid 14 Birger Broberg lite in på livet
- sid 16 Vem är den nye redaktören?
- sid 18 Expinfo
- sid 19 Almanacka
- sid 20 Mitt Vittnesbörd

...från redaktören

Ja, så har livsluft fått en ny redaktör. Det blev en rivstart, nytt layoutprogram - börja från början - försöka få det att se likadant ut som tidigare nummer. Kanske blir det lite annorlunda nästa år. Det blev mycket matreial att klämma in på de 20 sidorna. Hoppas att allt är läsligt, att jag har gjort artiklar och annonser rättvisa.

En redaktör har ett visst inflytande på innehållet - åtminstone i den här spalten. Jag vill gärna referera vad Gud gör ibland oss i den här tiden. Jag vill uppmuntra till att rikta sig utåt mot andra människor med evangeliet. Jag vill uppmuntra till att

fokusera på människors frälsning i stället för på frågan om hur vi ska bli flera. (Detta tål att fundera på.) Själv arbetar jag i EFS-kyrkan på Råå, se artikel i slutet av tidningen. Jag brottas med andra ord med samma sorts problem som man gör i alla andra föreningar och församlingar. Jag hör förresten till dom som hellre pratar om församling än om förening. Jag utvecklar gärna det i kommande nummer om jag då har mer plats.

Så länge ... God Jul och Gott Nytt År!

Robert Södertun

Program under jul och Nyårdagar

Fredag 24 dec (julafton)

10.00 Gudstjänst, Mifred Kuuskula

12.30 Julbord (bokning)

Lördag 25 dec

16.00 Gudstjänst, Hans Lennart Pettersson

19.00 Karin Norlin "Mitt engagemang i Afrika"

Söndag 26 dec

19.00 Sångstund med Annika Vestergaard

Måndag 27 dec

16.00 Allan Svensson sjunger och berättar

Tisdag 28 dec

19.00 "I en Byrålåda", Elin Sigebö, Carina Rosval- Sigebö

Onsdag 29 dec

16.00 "Toner o sång" Rune Lindqvist

19.00 "Galapagos de förtrollade öarna", bild o berättelse, Ingmar Skogar

Torsdag 30 dec

19.00 Rickarums manskör

Fredag 31 dec (nyårsafton)

18.00 Nyårssupé (bokning)

19.30 Läsarsånger, Rosa Svensson

Lördag 1 jan

11.00 Gudstjänst med nattvard, Torsten Simonsson

EFS-Gården
Åsljunga

Redaktionsruta

Livsluft nr 12/2004
Ärgång 12
Livsluft EFS-Nytt Syd
är tidningen för EFS i
Sydsverige.

Adress: Livsluft
Vallgatan 9, 281 31 Hässleholm
Tel: 0451 - 38 80 70

Ansvarig utgivare är Paul Persson
Tel: 0451 - 38 80 70
Redaktör: Robert Södertun
Surbrunnsgatan 13, 253 60 Ramlösa
Tel: 042 - 29 87 00 / 0701 83 55 50
e-post: livsluft@efssyd.org

Manus ska vara redaktören tillhanda senast:
Den 1/12 för nr. 1. Plan.utg.dag 2/1 2005
Livsluft kommer ut med 10 nr/år.
Prenumerationspriset är 220:-/helår.
Pg 621 66 09 - 5
Bg 5396 - 9093

Annonspriser:
Helsida 2.500:-
Halvsida 1.400:-
1/4 sida 850:-
1/8 sida 450:-
1/16 sida 250:-

Tryck:
XRT
Box 63
261 22 Landskrona
Tfn: 0418 - 44 61 80

Samarbetsavtalet i fokus ...

Blir en folkhögskolerektor ombedd att skriva en "synpunkt", förväntas kanske tankar om folkhögskolan och dess roll i distriktet. Det får bli det temat en annan gång...

Just nu går mina tankar kring relationen mellan EFS och Svenska kyrkan. Det har gått ca 15 år sedan samarbetsavtalet antogs av EFS årsmöte resp. kyrkostyrelsen. För min del uppfattar jag samarbetet som långt mer positivt än de nackdelar det inneburit. Personligen uppfattar jag att fler dörrar har öppnats än stängts efter prästvigningen.

En och annan gång har jag hört några säga att det hade varit bättre om EFS hade delat på sig i två rörelser, en kyrkotrogen och en frikyrklig. Tanken skulle vara att ge gott samvete åt båda riktningarna för att få utvecklas i den riktning man känner sig bekväm med.

Bakom detta ligger enligt mig en missuppfattning av intentionen bakom samarbetsavtalet. Avtalet innebar för EFS del att man erkänner sin samhörighet med Svenska kyrkan, (vilket innebär att EFS håller sig till den evangelisk-lutherska bekännelsen och skall tillämpa Svenska kyrkans ordning för dop och nattvard) medan Svenska kyrkan erkänner EFS arbete fullt ut som en del av sitt. Missuppfattningen består i att man både från EFS och Svenska kyrkans håll agerar utifrån att EFS skulle bli som Svenska kyrkan i sina arbetsformer, gudstjänstordningar m.m. vilket aldrig varit meningen. Svenska kyrkan accepterade i samarbetsavtalet EFS så som den var, inte som den förhoppningsvis skulle bli.

Jag tror för det första att Sverige inte behöver ytterligare en frikyrka, som en EFS-frikyrka skulle innebära. Vad skulle friheten i så fall bestå av? Är det friare gudstjänstformer? Det kan man använda redan nu utan att relationen till Svenska kyrkan går om intet. Friheten att "ta ut svängarna" finns i betydligt större grad än den tillämpas. Är det att få tillämpa vuxendop? Det går också bra (Svenska kyrkan är det samfund som förrättar flest vuxendop i Sverige), förutsatt att det inte är omdop vi pratar om. Är det att vem som helst i församlingen skulle kunna dela ut nattvarden eller förrätta dop? Det skulle i så fall vara det som skiljer "EFS-frikyrkan" från en Svenska kyrkan-trogen EFS-kyrka.

Varje kristen församling har sin utarbetade ordning för vilka som delar ut nattvarden, eller förrättar dop. Det är nog få som låter vem som helst i församlingen ta ansvar för dessa delar. Våra bekännelseskriterier talar om "rite vocatus", dvs de som är rätteligen kallade av församlingen att handha dessa uppgifter. Av praktiska skäl utarbetar man en ordning, just för att förhindra oordning. Att man i Svenska kyrkan bestämt sig för att prästen ansvarar för dop och nattvard är som jag ser det ett rimligt krav, just för att skapa ordning och motverka oordning. Sedan kan prästen använda de personer han/hon vill, för att biträda vid nattvardsutdelandet, utan att det bryter Svenska kyrkans ordning.

För det andra är friheten att utforma föreningens arbete efter lokala förhållanden en viktig del i EFS stadgar som vi skall vara rädda om. Våra föreningar kan med frimodighet utforma sitt arbete med inslag av Alpha, sökargudstjänster,

vittnesbörd, lovsång och förbön eller välja ett arbete som mera liknar Svenska kyrkans gudstjänstordningar – friheten ligger i våra egna händer utifrån vad vi själva kommer överens om. Frågan om att ta ut svängarna i arbetsformerna hänger inte på förhållandet till Svenska kyrkan utan till vad vi själva blir överens om i vår förening.

Min slutsats blir:

Svenska kyrkan behöver än mer minnas att EFS arbete är en del av Svenska kyrkans arbete. Samannonsering, samplanering och att i respekt för dess särart behandla EFS så, är ett bra sätt att vinna ett djupare förtroende.

EFS behöver med frimodighet lägga upp sitt arbete så att man skapar förtroende med Svenska kyrkan och samtidigt känna att friheten att utforma sitt arbete efter lokala förhållanden är omistlig. Vår uppgift är att förkunna evangeliet om Jesus och vinna människor för Guds rike och det kan vi med frimodighet göra med en god relation till Svenska kyrkan.

Stefan Svensson, Glimåkra

Julhälsning

Söndag 19 dec. kl. 07.30

Riverhouse Gospel, Unga Röster

Young Voices,

Åhus Blåsorkester,

Rune Svensson, Fredrik Sigurdsson,

Bertil Carlsson, m.fl.

Kollekt, Servering

Arr: ÅhusGården och

Sensus Stud.förb.

Välkomna!

Något bättre och mera varaktigt

(några kom-ihåg i juletid)

Kom ihåg att visa gästfrihet, ty det har hänt att de som gjort det har haft änglar till gäster utan att veta om det. Tänk på dem som sitter i fängelse, som om ni var fångar med dem. Tänk på dem som blir misshandlade, som om det gällde er egen kropp. (Heb.13:2-3)

Kom ihåg hur det var förr, när ni nyss hade blivit upplysta. Ni utstod många svåra lidanden. Ni blev smädade och förföljda och gjordes till allmänt åtlöje, eller också ställde ni er vid deras sida som behandlades så. Ni led tillsammans med dem som satt i fängelse, och ni fann er med glädje i att bli berövade er egendom, därför att ni visste att ni ägde något bättre och mera varaktigt. Heb.10:32-34)

Under julen blir vi påminda om inte bara att vi fick besök av änglar utan att till och med Guds son kom till vår värld och delade vår situation. Låt oss komma ihåg att det är det som det handlar om.

I dessa verser uppmanas vi att i Jesu efterföljd engagera oss i våra medmänniskor och vara med och dela deras situation. Kanske det är läge att just i jultid visa gästfrihet mot dem som "misshandlas" - kanske de glömts bort i den stressande och självupptagna tid vi lever i. Låt oss komma ihåg dem.

Dessa verser har för mig personligen, i anslutning till mina studier, blivit en påminnelse om en förfluten tid, 60-talet. En tid som någon har kallat U-landsväckelsens tid. En tid då vårt engagemang för tredje världen var stort. Ja, även för rättvise- och sociala frågor på nära håll engagerade vi oss på ett helt annat sätt än nu. 70-, 80- och 90-talen har fört oss in i ett mycket materialistiskt samhälle och ett tänkande där "mitt" står i centrum och bekvämligheten har tagit över. Det är sällan vi "står vid deras sida".

Hebreerbrevets författare påminner om grundförutsättningen för ett utgivande liv i Jesu efterföljd. *"..ni fann er med glädje i att bli berövade er egendom, därför att ni visste (och kom ihåg) att ni ägde något bättre och mera varaktigt."* Låt oss komma ihåg att vi har funnit det viktigaste av allt – ett oförtjänt barnskap hos Gud som Jesus kom med. Tänk vad som kan börja hända när vi börjar leva utifrån denna verkligheten och inte fortsätter att bli lurade av de gångna årtionden då vi levt som om 1000 saker var nödvändiga - när Jesus säger *"..ett är nödvändigt"*.

Paul Persson, Tormestorp

Vad vill vi , vad kan vi.....?

...två dagars visionerande och funderande
vid distriktets två arbetsforum

Det var frågan som ställdes på det ajournerade årsmötet i Helsingborg. På förslag från årsmötet, skulle nu två arbetsforum försöka komma fram till hur distriktet i framtiden skall leva vidare, kanske med mer "tajta" ekonomiska ramar.

- Det är därför vi är här på Glimåkra folkhögskola, sa Christer Ceasar och hälsade ett 45-tal representanter från föreningar, styrelsen, utskottsledamöter och anställda, välkomna. Lars Dalesjö, rektor på Sundsgården som skulle leda oss igenom "forumet" presenterade sig och ställde frågan:

- Vad är vårt uppdrag, vad finns det för resurser i distriktet och i våra föreningar?

Torbjörn Larspers gav en historik över EFS och dess rötter, hur och när distriktet bildades, uppdraget att förmedla litteratur, bedriva mission och missionsföreningarnas verksamhet på olika platser. Distriktets uppgift var fortsättningsvis att anställa predikanter, anordna läger, utbilda predikanter, hjälpa missionsföreningarna med verksamheten och ibland också med ekonomin.

Efter denna inledning och bakgrund till vårt distrikt var det dags för Lars Dalesjö att ta över för att sätta alla i arbete genom att dela in alla i olika grupper. Grupperna skulle med hjälp av olika frågeställningar och påstående komma fram till vilka hot och möjligheter, styrkor och svagheter, som kan påverka vårt arbete i distriktet. Frågorna är många och mycket av det vi ser som hot kan samtidigt vara möjligheter. Möjligheter inom vår verksamhet

Samlingssalen Öresund, på Sundsgårdens Folkhögskola

kan till exempel vara: Öppenhet för dialog kring nya trosföreställningar, men samtidigt gränsdragningar och ökad individualism, som också kan vara ett hot. Vidare, engagemang - relation ge/ta, föreningsmänniskan finns inte längre, allt styrs av pengar, möjligheter som också kan vara hot. Fler möjligheter kan vara rörlighet, fler kontakter, många utbud, invandrare/mångkulturellt och media. Ett axplock av de möjligheter som kan påverka vår verksamhet, inte i framtiden utan i nuläget.

Hoten då, vilka är de? Engagemang, ont om tid, heltidsarbetande, många aktiviteter (Curlingföräldrar) minskat ansvar, trasiga familjer, inga avstånd, god ekonomi, snabba färdsätt, materialism och konsumtion.

Har vi någon styrka? Vi har mycket styrka i vår verksamhet, som vi

kanske många gånger glömmet. Bland annat "Världens bästa budskap" och gammal välkänd organisation med gott rykte.

Engagemang, frivillighet, kreativt tänkande, kompetens, bra läger, både för konfirmander, yngre och äldre deltagare. Musik och sångverksamhet, folkhögsskolorna, gårdarna och Livsluft är styrkor som "duger" mycket väl i våra sammanhang. Listan kan bli hur lång som helst, men detta är bara att axplock vad grupperna under "Glimåkra forumet" kom fram till.

Våra svagheter vilka är de? Vi plockar lite i den sammanställning som de olika grupperna kom fram till. Hög tröskel till våra missionshus, vårt beteende att ta emot "nya" och bristande engagemang. Ledarbrist är en annan svaghet, liksom att gå från ord till handling, lokal egoism,

med mera. Sammanställningarna skulle redovisas i "forumet" på Sundsgården, för att få fram en slutlig sammanställning som sen går vidare till styrelsen för behandling och ett förslag till nästa extra årsmöte i november.

Här följer en sammanställning att skicka vidare till nästa forum på Sundsgården, en sammanställning och redovisning från två grupper av de nio som var på Glimåkra.

Vision - gruppredovisning

Varför? För att sprida budskapet på ett effektivare sätt. Om inte, är distriktet ej relevant.

Vad vill vi? Bli fler. Ha ett distrikt som gör som föreningarna vill.

Viktiga områden. Små grupper = alpha och bönegrupper. Attraktivt barn och ungdomsarbete, Ledarutbildning och konfirmandarbete. Undervisa om givande. Konkreta mål.

En annan grupp redovisade enligt följande. Varför? Rörelseideologiska skäl. Serviceorgan.

Administration. Vad vill vi? Pånyttfödelse som bönerörelse. Aktivt påverka Sv. Kyrkan att utforma en konkret andlig plattform, inom rörelsen. Missionsarbetet efter lokala förutsättningar.

Hitta den gyllene medelåldern. Inomkyrklig rörelse med möjlighet till profilering. Vi behöver inte göra allt.

Efter en vecka, var det så dags för det avslutande forumet på Sundsgården, och där utforma ett förslag till distriktstyrelsen som senare skall antas eller förkastas av det extra årsmötet.

Med en resumé, över det som grupperna åstadkommit på Glimåkra inledde Lars Dalesjö forumet på Sundsgården. Nu blev det för de nya gruppindelningarna, att jobba utifrån frågeställningen, "Vilka resurser?"

1. Föreningar, ledare, musikarbetet (kommunala

musikskolan) körer, bibel- ledare, även lekmän, ungdom (yngre vuxna) frivillighet, engagemang, inre och yttre mission.

2. Distrikt. Pastorer, konsulent, kunskapsbank
3. Gårdarna. Lokalt arbete, ungdomsarbete (scout) barnverksamhet
4. Folkhögskolorna. Lärarna, lokaler, samhällskontakt och kontakt med elever.
5. EFS riks. Myndighetskontakt, röst i samhället

Verkstadsarbete på verkstadsgolvet - idéerna formas.

insändare 1

Jag tänker att visionen för EFS i södra Sverige måste vara den som kyrkan har haft i alla tider: Att förmedla evangeliet till sin omvärld och det lärjungaskap som följer på det. Det betyder att allt vi har måste förvaltas utifrån denna vision. Det gäller alltifrån kursgårdar och bönehus till kaffeporlinet och pingisbord. Det gäller även lekmanamedverkan, cellgrupper och ungdomsverksamheten. Dessa frågor får inte bli viktigare än visionen. Frågor vi måste ställa oss om och om igen är: Hur förverkligar vi denna vision på bästa sätt? Och hur kan vi använda det vi har och vad skall vi göra oss av med? För även de mest behjärtansvärda saker som vi har, exempelvis bönehuset, lekmanamedverkan eller vad det nu kan vara, kan bli till ett hinder för att visionen skall hållas levande. När jag tänker distriktet så borde

inom Sv. Kyrkan, samordnande uppgifter, personal och information inom rörelsen.

Vem gör vad i organisationen? Grupperna fick i uppdrag att "skära" i organisationen och då ville någon grupp ta bort administrationen. Konfirmandläger ska bli kvar och barnverksamheten på frivillig basis. En annan grupp ville göra större distrikt och på detta sätt kunna minska utgifterna. En grupp fick i uppgift att "lägga ner" distriktet, vilket inte många vid en handuppräkningsgillade.

Att ordagrant redogöra för allt som sades och redovisades låter sig inte göras. Detta är i alla fall en liten redogörelse för det som "jobbades" fram under dessa två forum. Framtiden får visa frukten av två dagars arbete.

Text och bild, Per Andersson, Staffanstorps

vi befria allt och alla från all administration. Befria styrelsen, utskotten och personalen till att förkunna evangelium och forma lärjungar. Deras uppgift måste vara att förmana (här grekiskans förståelse, att komma upp vid sidan och heja på) till visionens förverkligande. Att hålla den levande.

Det samma gäller vår tidning Livsluft. Hur ser frukten ut av vår vision? Vad händer när den drabbar människor?

När jag ser det som händer i EFS idag blir kanonglad. En farfar som ber, längtar och hoppas att deras barnbarn skall få bli välsignade av Gud, en som mötte Gud och fick sitt liv totalförändrat, sommarens konfirmander som på lägret fick sin relation med Jesus fördjupad på ett härligt sätt, öppen kyrka där hur många som helst hittar in. Detta måste vi dela med varandra!!

Tja, lite åsikter från en av EFS nyaste medlemmar

Mikael Göth, Lund

insändare 2

Vision för distriktets organisation och funktion

Min vision, vilken jag tidigare presenterat i olika sammanhang i distriktsstyrelsen, är följande.

1.

DeMf som önskar bidra till distriktets barn- och ungdomsverksamhet, konfirmandverksamhet och/eller vuxenverksamhet, anmäler detta för respektive verksamhetslag till distriktet. Anmälan gäller tills vidare med två års uppsägning. Mf rapporterar i början av varje år hur mycket man räknar med att bidra med under innevarande och nästkommande år till respektive verksamhetslag. Budgeten för respektive verksamhetslag fastställs vid årsmötet efter omröstning bland ombuden för de Mf, som är anslutna.

2.

Alla Mf bidrar efter bärkraft till distriktets administration, som innefattar lönekostnader och andra kostnader för distriktsföreståndaren, assistenten och en del av distriktsekonomen samt kostnader för expeditionen, årsmöten, distriktssamlingar, protokollshandlingar, etc. Dessutom ingår kostnader som inte kan hänföras till övriga verksamheter. Vad som ingår beslutas av årsmötet. Budgeten fastställs vid årsmötet efter omröstning bland alla röstberättigade. Bärkraften utgår från antalet medlemmar som är studerande, förvärvsarbetande, arbetslösa, långtidssjukskrivna, pensionärer, etc. Bärkraften för en Mf fastställs en gång per år, sedan Mf rapporterat den aktuella medlemssammansättningen. Man får hitta på en enkel formel, som ger rättvisare fördelning än nuvarande system.

3.

De Mf, som regelbundet använder sig av övriga distriktsanställda medarbetares tjänster, bidrar till

löne- och andra kostnader för de anställda samt för resten av distriktsekonomen i förhållande till användningsgraden. Budgeten för distriktsanställda medarbetare fastställs vid årsmötet efter omröstning bland ombuden för de Mf, som använder sig av deras tjänster.

4.

När distriktet får pengar som inte är att hänföra till föreningsbidrag, t. ex. testamenten, medel från sålda missionshus eller nerlagda föreningar, etc., placeras pengarna på ett särskilt konto. Vid nästa årsmöte ger Ds förslag på hur pengarna på kontot skall användas: fördelning mellan Mf, speciella projekt, som säkerhetsmedel för distriktets åtaganden och eftersläpande föreningsbidrag eller till något annat. Pengarna på kontot och dess användning behandlas vid de områdesvisa budgetträffarna, vilket ger Mf tillfälle att påverka Ds förslag. Användningen fastställs efter omröstning bland alla röstberättigade.

Vårt distrikt har ingen bra organisation. En del Missionsföreningar (Mf) har litet förtroende för distriktsstyrelsens (Ds) budgetförslag. Detta visas inte minst av reservationer och brev under årens lopp mot årsmötenas budgetbeslut. Distriktet har fått flera stora bidrag från Mf, som sålt sitt missionshus. Dessa medel har Ds själv fattat beslut om utan att Mf givits tillfälle att yttra sig. En del Mf har skickat in förslag på förändringar, men förslagen har i stort sett inte beaktats av Ds. Ds försöker (via rapporteringen) "tvinga" Mf att bidra till distriktets verksamhet, även om det betyder att den egna verksamheten missgynnas. De missionsföretag, som anordnades under oktober 2004, är ett steg i rätt riktning, men de räcker inte.

Ds har prioriterat konfirmandverksamheten. Det verkar som om Ds anser, att denna är distriktets viktigaste verksamhet,

vilket indirekt underkänner Mf:s verksamhet.

Min vision ersätter inte utan är ett komplement till Målbild 2003, som antagits av distriktets årsmöte. Enligt Målbild 2003 och Arbetsforum 2004 skall barn- och ungdomsläger arrangeras av nätverk. Detta lämnar små Mf, som känner för och vill bidra till barn- och ungdomsläger, i sticket.

Ds brukar framhålla att för distriktet gäller den omvända pyramiden med Mf överst som beslutande och Ds underst som verkställare av Mf:s beslut. I dag fungerar Ds i praktiken som beslutande och Mf som insändare av bidrag för att förverkliga Ds:s beslut. Förutom budgetmedel har Ds egna fonderade medel att besluta om och vars användning man inte redovisar på årsmötena utom i undantagsfall. Med min vision kommer den omvända pyramiden att gälla även i praktiken.

Om distriktet beslutar att anta min vision, får man tillsätta en utredning som tar fram ett praktisk genomförbart förslag och en plan för hur man skall göra under övergångstiden.

Sivert Bohlin, Medlem i Svalövs

Kyrkbygge i Ängelholm

I nästa nummer av Livsluft berättar vi om försäljningen av EFS-kyrkan på Villagatan och arbetet med nya lokaler. Under december till februari kommer arbetet med att ställa de nya lokalerna i ordning att vara i gång. Vill du vara med och stötta ett nytt kyrkbygge i vår byggd är du varmt välkommen att höra av dig. Det finns stort behov av praktisk frivillighjälp med byggandet. Vi kan fascineras av våra fäder och mödrar som satsade mycket och byggde missionshus till många människors välsignelse. Nu ber vi om att samma anda får råda i detta bygge. Välkommen att höra av dig till pastor Magnus Lennartsson, 0431-125 80/290 42, magnus.lennartson@efssyd.org

Påståendet "Den här jultraditionen är ett måste" kastades ut under ett symöte hos Kerstin i Staffanstorp och svaren blev varierande.

FRÅGESTÄLLARE:
Per Andersson

Gertrud: En julgran är ett måste, liksom ett julfirande med barn och barnbarn.

Inger: Vi har en tomte, som alltid står på samma plats, jul efter jul, och så ska julevangeliet läsas. Vad det gäller maten, är sillen obligatorisk.

Kerstin: Julgodis skall fixas till, bl.a. knäck och kola. En tradition som numera har försvunnit, men var att sätta upp julbonader över deras sängar på natten innan julafton. Också givetvis den enda fjällen" att läsas någon gång under julen.

Eva J: Att baka pepparkakor med barnbarnen hör också till traditionerna.

Ingrid: Julskinka naturligtvis. Julgodis på en speciell tallrik ingår också i jultraditionen. Tyska julsånger ska spelas, eftersom Manfred min man, har sina rötter i Tyskland.

DEN HÄR JULTRADITIONEN ÄR ETT MÅSTE

Karin Olsson ställde också frågan

Juldagen hos släkten i Skånes Fagerhult
Jenny Bondesson,
Utvälinge

Julgran
Lena Carlsson, Fjärlov

Dopp i grytan
Paul Persson, Tormestorp

"O, helga natt..."
Lennart Viberg, Önnestad

Julnattsgudstjänst i Västerkyrkan
Cecilia Mårtensson,
Karlshamn

Att sjunga julsånger hemma på julafton, särskilt "Fröjdas vart sinne..."

Birgitta Joelson, Hässleholm

Alla julsånger!
Margareta Hägerlöf, Malmö

Vi brukar varje julafton sjunga på ett sjukhem - det känns som jul.
Cecilia Nilsson,
Hässleholm

En aktivitet som är viktig för att jag ska känna julstämning är att vi läser juldagens texter vid kaffebordet på julaftons eftermiddag. Vi hjälps åt att läsa och vi sjunger också en del julsånger. Efter alla bestyr är det skönt att få sitta ner vid julkaffet och göra detta. Jag kan känna hur friden infinner sig.

En annan tradition som jag värnar om är att få lägga juldukar på borden. Det ska vara de handbroderade och gamla som man känner igen men jag har också själv sytt någon som naturligtvis kommer fram. De hjälper till att höja stämningen.

Sen är det ju julmaten, som man kan tycka mycket om. En rätt som jag kommit på att jag uppskattar är hemlagad rödbetssallad. Vi fick sådan på julkalas hos moster Elsa och den var särskilt god för den var så finhackad. Man kände verkligen smaken av äpple och lök och naturligtvis rödbetorna. På julkalasan var det ofta spritsat gräddor överst men det har jag rationaliserat bort med tanke på nyttigheten.

Eva Nilsson, Sundsgården

SYFÖRENINGSDAG I ÅSLJUNGA

Lördagen den 18 september var det återigen samling för deltagare i syföreningar, en händelse som vi ser fram emot varje höst. Det började för ett 10-tal år sedan, i början en mindre samling. Numera är det en verklig storsamling. Det kommer deltagare från hela vårt distrikt, både herrar och damer.

Initiativtagare var Gunnel Andersson och Ann-Marie Persson och de är fortfarande ledare för det hela.

Det var vackert dekorerat med blommor och frukt. De flesta deltagarna har med sig något gott och nyttigt att auktionera ut lite senare på dagen.

Efter det vi druckit välkomstkaffe hälsade Gunnel Andersson välkommen och hade en kort andakt. Sedan var det tid för missionsmöte. Birgitta och Krister Lindkvist från Agunnaryd på andra sidan smålandsgränsen tog oss med på en resa till olika missionsstationer i Etiopien. Vår distriktsföreståndare Paul Persson berättade en del om sin forskning i missionshistoria med inriktning på Backo. Mycket intressant och berikande.

Innan det var tid för middag fanns det möjlighet att köpa lotter på ett listlotteri, att köpa handarbeten, att ta en promenad i det vackra vädret eller sitta och samtala med varandra.

Efter en god middag vidtog auktionen av de skänkta sakerna med Lennart Björk som mycket duktig ropare. Allt som allt blev det 19.000 kronor till missionen.

Glada, nöjda och inspirerade för vi

sedan hem. Ett stort tack till Gunnel och Ann-Marie för deras arbete före och under dagen. Vi hoppas på en ny syföreningsdag nästa år.

Marianne Simonsson

Helsingborg

Nyår söder om landsvägen...

Ännu en gång har vi nöjet att inbjuda till nyårsfirande på Höllviksstrand den 31 december 2004 - 1 januari 2005.

Ur programmet:

- Supé med program och aktiviteter
- Nyårsmässa

Vi träffas kl 18.00 den 31 december och avslutar tillsammans efter frukost den 1 januari.

OBS: Begränsat antal platser!

Pris: 300 kr för enbart supén eller 500 kr för supén, övernattnings och frukost.

Välkommen!

Anmälan till Eva o Tycho Andersson på tfn 046-25 31 66 senast 20 december!

Besök oss på www.hollvikstrand.com

Väckelse och teologi i Nakamte, Etiopien

"I en tid som denna, då vår kyrka upplever en enorm tillväxt, är behovet av välutbildade ledare och pastorer mycket stort. Vår uppgift är att förse kyrkan i vår del av landet med ett kompetent ledarskap som med en god teologisk kunskap kan verka för en enad kyrka och förhindra att falska läror sprider sig."

Orden är Dawit Olikas, studie-rektor på Nakamte Christian Education College (NCEC). NCEC, som fick högskolestatus 1997 men verkat som bibelskola sedan slutet av 60-talet, är placerad i Nakamte, drygt 30 mil väster om Addis Abeba i Etiopien. I hjärtat av det som en gång var/är EFS stora missionskallelse – Oromia (fd "Gallaland").

Det växer så det knakar

Det är för en EFSare ingen nyhet att den kyrka som startades 1959 som ett resultat av bl.a. EFS gedigna missionsinsats, Ethiopian Evangelical Church Mekane Yesus, växer så det knakar. 20,000 medlemmar 1959 är idag över 4 miljoner och nya församlingar och predikoplatser startas ideligen. För oss som får bevittna denna tillväxt på plats är det ingen tvekan om att detta är Herrens verk och att få ta del av det obeskrivligt levande gudstjänstlivet ute på den etiopiska landsbygden är en stor glädje och förmån. Utmaningar saknas dock inte och en av de främsta är, som Dawit framhåller, att utbilda ett

kvalificerat ledarskap i samma takt som kyrkan växer.

NCEC har som uppgift att utbilda ledare för 4 stift i västra Etiopien med sammanlagt en bra bit över 1 miljon aktiva medlemmar. Detta gör man genom att erbjuda en treårig Diploma utbildning (som bl.a. berättigar till prästvigning), bibel skola (för evangelister), distansutbildning i teologi samt kortkurser/fördjupningskurser. Du kanske ser framför dig en stor och resursstark institution. Så är dock inte fallet, utmaningarna för skolan är många.

"Vi är begränsade av såväl ekonomiska som personella resurser, dessutom kämpar vi med ett elevunderlag som definitivt kunde ha varit större, fortsätter Dawit. Vi har idag totalt 30 elever på vår diploma utbildning, 15 i bibelskolan och ytterligare 9 elever i distansutbildning. Med tanke på det stora upptagningsområdet är behoven naturligtvis långt större. Vår totala årsbudget är 400.000 Birr (ung. 350.000 SEK) och antalet lärare inom teologiska ämnen 6, inklusive rektor och studierektor. Då det gäller lärarsidan har vi problem med att utbildade lärare rekryteras till andra uppgifter, t.ex. till huvudseminariet vid Mekanissa i Addis, eller att de efter utbildning utomlands väljer att inte komma tillbaka till Nakamte. Att få kvalificerade lärare till Nakamte är svårt, inte minst genom att vi ej kan erbjuda de ekonomiska villkor andra institutioner kan. På elevsidan saknas inte unga, utbildade människor som skulle kunna tänka sig en framtid som pastor eller ledare, problemet är att församlingarna som ska skicka hit elever

oftast saknar de dryga 5,000 Birr per år som det kostar att ha en elev här. Man väljer hellre att skicka folk till en lokal och betydligt billigare bibelskola så att de kan komma tillbaka och arbeta som evangelister."

Att det knappast är mammon som lockar utbildad arbetskraft till Nakamte kan man förstå när en kompetent och hårt arbetande studierektor/lärare tjänar knappt 800 kronor i månaden....

Fler kvinnor i utbildning

En ytterligare utmaning är att få kvinnor till utbildningen. Glädjande nog antogs 8 kvinnliga studenter till diploma utbildningen detta år, men andra årskursen och den som tog studenter i våras var homogent manlig. Kyrkan har centralt en klart uttalad målsättning att stärka det kvinnliga inflytandet, såväl bland prästvignade som förtroendevalda och andra lekmän. Det är dock, som vi alla vet, skillnad mellan att besluta något centralt och att få det lokalt förankrat. De lokala församlingarna "på bygden", som är de som avgör vilka som ska skickas på utbildning, har i många fall en tämligen avvaktande attityd till kvinnliga präster och –ledarskap. Detta hänger naturligtvis samman med kvinnans ställning i samhället i övrigt. I de större städerna (och därmed dess församlingar) håller denna attityd sakta på att förändras, men en sådan genomgripande samhällsförändring tar naturligtvis sin tid.

I detta sammanhang kan det också vara intressant att nämna hur man

"Faktaruta"

EFS och Svenska kyrkan stödjer arbetet på NCEC såväl ekonomiskt som personellt. Dels utgår ett allmänt ekonomiskt stöd, dels ett stöd i form av stipendium till elever, för att möjliggöra för mindre bemedlade församlingar att skicka studenter. Vissa av dessa stipendier är örönmärkta för kvinnliga studerande.

Peggy arbetar som engelsklärare för diploma eleverna (all teologisk undervisning är på engelska), medan Tomas undervisar i ekonomiskt ledarskap/förvaltning samt datorkunskap. Dessutom deltar Peggy och Tomas på andra sätt i skolans arbete.

blir antagen som student till en teologisk högskola i Etiopien, vilket skiljer sig en del från vad vi är vana ifrån i Sverige. Processen börjar med att distrikt och församlingar väljer ut kandidater från sina medlemmar. Dessa ska sedan uppfylla kriterium att ha acceptabla slutbetyg från den 12 åriga grundskolan och ha arbetat (ofta utan lön..) minst 5 år med relaterade uppgifter inom församlingen. Man måste vara medlem i EECMY, ha ett rekommendationsbrev rörande ens andliga liv, ha ett brev som garanterar de ekonomiska åtaganden samt klara av ett skriftligt och muntligt inträdesprov på NCEC. Förmånen att studera teologi kan man därmed se som en bekräftelse på såväl en inre som en yttre kallelse och inte som i Sverige ett i första hand personligt beslut.

När man väl fått sin examen är det inte alls självklart att man prästvigs. Man har ett åtagande att återvända till den sändande (och sponsrande) församlingen under minst 2 år och beroende till vilken uppgift man kallas kan man bli prästvigd, arbeta som evangelist eller få något annat uppdrag. Diploma-utbildningen ger en alltså kvalifikation till att bli prästvigd, men man kan inte kräva det.

Teologi och karismatik

Vi har ovan berört en hel del av NCECs utmaningar, men vad kan man då säga om dess styrka och fördelar?

"Jag skulle framförallt vilja lyfta fram tre aspekter, säger Dawit. För det första har vi utformat en kursplan som ger studenterna en god teologisk grund för att klara av sitt uppdrag i en ofta utmanande miljö. För det andra ser vi det som mycket viktigt att stimulera eleverna i deras andliga liv. Bl.a. har vi varje förmiddag en samling för andakt och bibelutläggning, samlingar som ofta kan få tämligen karismatiska uttrycksformer. Till sist vill jag också betona att vi ger eleverna tillfälle till att arbeta praktiskt på "fältet" för att de ska växa i sin uppgift och inte enbart koncentrera sig på det akademiska."

För att ytterligare utveckla skolan planeras för framtiden att utvidga kursplanen och införa andra linjer. Som exempel kan nämnas utvecklingsarbete, kyrkomusik och själavård med inriktning på HIV/AIDS. Biblioteket håller just nu på att byggas ut för att tillgodose behovet av nya böcker och bättre studiemiljö. Sedan ett år tillbaks erbjuder skolan också kurser i datorkunskap, ledarskap och ekonomisk förvaltning - viktigt med tanke på att många av studenterna kommer att få en ledande roll inom kyrkan även administrativt. För att möjliggöra detta och i övrigt leva upp till sitt viktiga uppdrag framhåller Dawit betydelsen av att de relationer skolan har med utländska organisationer bibehålls och förbättras. Inte minst gäller det den relation som finns med EFS/Svenska Kyrkan och ett eventuellt samarbete med Johannelund. Uppdraget att tillgodose den stora

och växande Mekane Yesus kyrka med ett kvalificerat ledarskap vilar på fyra institutioner. I Addis Abeba finns Mekane Yesus Theological Seminary, som förutom en Bachelor of Theology erbjuder ledarskap och musikutbildning. Dessutom finns tre regionala seminarier, som erbjuder den kortare Diploma utbildningen; i Nakamte, Aira (väst) och Hosaina (syd). Som en del av detta oerhört viktiga uppdrag finns alltså NCEC i Nakamte, där bl.a. undertecknade har sina uppdrag. Att NCEC får verka på bästa möjliga sätt är av vital betydelse för kyrkans vidare arbete. Därför vill vi med denna artikel lyfta fram dess arbete och lägga skolan som ett konkret böneämne inför er.

Guds Frid önska vi från varmare breddgrader,

Tomas och Peggy Andersson, Nakamte

Julkonsert

Söndag 12 dec. kl. 18.00

med

Åhus Swing Orkester

Fri entré Kollekt

Möjlighet att boka bord för litet julbord efter konserten. Pris 130:-

Bokning: 044- 24 00 20

Arr: ÅhusGården och Sensus Stud.förb.

Välkomna!

Jul i Ilembula, Tanzania

Julfirandet i Ilembula tjuvstartar alltid lite grann på sjuksköterskeskolan, då hela personalen tillsammans med eleverna ofta firar på lillejulaftonskväll. Man samlas då för att äta ris och kött och dricka soda (läskekryck) av något slag: Coca Cola eller Fanta eller något i den stilen. Sedan sjunger eleverna och spelar upp något drama. Till sist delas julklapparna ut till eleverna av både tomtefar och tomtemor. Matsalen är pyntad och julgranen klädd med en elektrisk ljusslinga. Den är troligen ett arv från skolans grundare Greta Sjölund och är väl bibehållen. Julklapparna ja, det blir en kopp, sked eller en tallrik, beroende på vilken ekonomi skolan har för tillfället.

På julafton klockan 14.00 samlas alla på Ilembula sjukhus för att gå runt till de olika avdelningarna. Där finns chefsläkaren, alla andra doktorer, husmödrar, sjuksköterskor, biträden, missionärer, besökare samt sjukhusevangelisten och sjukhusprästen och så många som möjligt av sjuksköterske- och barnmorskeeleverna. Hela sjukhuset är pyntat med olika girlanger gjorda av små skumgummibitar som man fått som packmaterial. Och så spänner man upp olikfärgat toalettpapper här och där. Julträden, för det mesta cypresser, är pyntade med flera års julkortsskördar. Eleverna har också

gått runt och bett om blommor från missionärernas trädgårdar, mestadels bougainvillea, som finns i alla olika färger.

Avdelningarna tävlar om vilken som är finast pyntad. BB brukar ha ett nyfött barn i en liten säng med blommor, som det nyfödda Jesusbarnet medan barnavdelningen lånar en docka att bädda ner.

Sedan går man då runt och sjunger julpsalmer och någon läser julevangeliet, säger några ord om varför vi firar jul och så ber man. Evangelisten är ansvarig för detta. Alla patienter får sedan någon liten gåva: ½ kg socker eller en bit tvål och barnen får godis samt en liten leksak.

Det hela avslutas i husen där de anhöriga bor för att kunna laga mat åt patienterna. Där blir det en något längre julbetraktelse av evangelisten och sedan går vi var och en till sitt. Julfirandet fortsätter lite senare i kyrkan med gudstjänst. För att alla ska få plats har man två gudstjänster

efter varandra. Efter alla mina år i Afrika är mitt bestående minne att man firar jul i kyrkan. Julkommers är ganska okänt hos oss i Ilembula. Senare på kvällen brukar vi svenska missionärer samlas hemma hos en av oss till knytkalas med både sill-sallad, skinka, köttbullar och även välagrad svensk ost från kylskåpets gömslen m m.

På juldagen börjar första gudstjänsten tidigt som julotta för att alla tre gudstjänsterna ska hinnas med - alla som vill måste ju få möjlighet att vara med. Då är det kvinnogruppen som står för julspelet, som förresten började på julafton med Marias bebådelse, sedan hela juldramat som avslutas på annadagjul med besök av de tre vise männen. Och det sjungs mycket och gärna. Det brukar vara tre sångköror i varje gudstjänst och förresten så är hela församlingen en enda stor kör.

Vi missionärer med olika nationalitet brukar träffas (om det är någon hemma) på juldagens eftermiddag för att sjunga våra julsånger, det är ju många vi har gemensamt. Vi har ofta gäster hos både från utlandet eller några av våra tanzaniska vänner antingen över hela julen eller någon av juldagarna.

Ja det var lite om vårt julfirande här hos oss i Ilembula.

Ulla Tuwesson/Kagali

Ny ÅrsFest

God mat, sång & musik, spex, andakt, fyrverkeri mm

31 dec 2004 kl 19.00
på Åhusgården EFS
För dig mellan 0 och 99 år

Pris:
125:- vid anmälan senast 21/12 Därefter
150:- t.o.m. 28/12

Familjerabatt
Begränsat antal platser

Anmälan till:
Joffi 044-12 00 30
Maria Grahn 044-31 04 42

Arr: Åhusgården med ekumenisk arbetsgrupp

Bibeldagar på Ringamålagården

Det var andra året vi hade förmånen att deltaga i bibelkurs på Ringamålagården. Dessa har hållit på i 65 år. Ledare var Stefan Nordström. På morgonsamlingarna läste han om prästen Esra som var en bödens man och den skriftlärd som föreläste ur lagen. Huvudtalare var för 8:e gången K G Larsson som ledde bibelstudierna och predikade på kvällsmötena. Temat var "Den helige Guden" med början i Moseböckerna. Han har verkligen förmåga att föra ut budskapet så det väcker till eftertanke och ställningstagande.

Rutinerad sång- och musikledare var Kjell Josephsson som är en ortens son. Också han har varit

ledare på kursen i många år. Gudrun och Lennart Karlsson var mycket duktiga duettsångare och Thomas Skåre glädde oss med fina trumpetsolon både vid kursens inledning och avslutning.

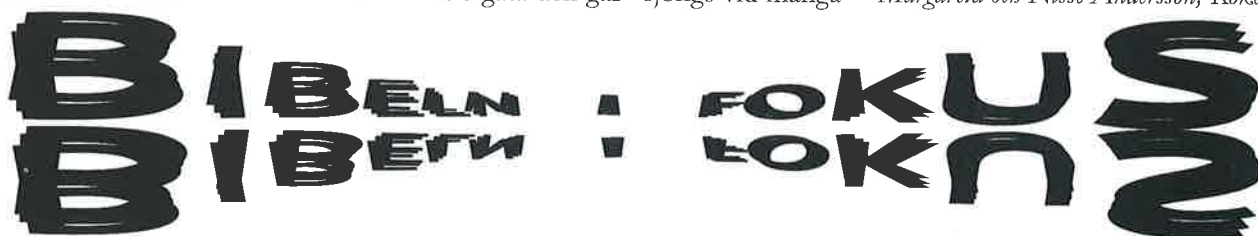
Torsdag e.m. talade pastor Arne Engström, anställd på gymnasieskolan i Klippan, om "Evangelium till dagen ungdom". På fredag e.m. var det önskesånger. Då medverkade den under kursen bildade sångkören till musik av 7 instrument. Kören "Det finns en källa från Gud den flödar fram. Det finns ett vatten, Guds kärlek är dess namn. Drick av det vattnet och evigt liv Du får. Det finns en källa från Golgata den går" sjöngs vid många

tillfällen. Lördag e.m. hade vi besök av kyrkoherde P.M. Möller från Kyrkhult. Han talade över ämnet "Frimodighet i församlingen". Söndagens avslutningsgudstjänst hölls i Ringamåla kyrka.

Först och främst tackar vi Gud för vad han gett oss dessa dagar. Ett stort tack till vårt värdpar Margit och Birger Henriksson som gjort det möjligt för ett 50-tal deltagare att komma till dessa bibeldagar och även till kökspersonalen. Allt var över förväntan.

Vi tror att alla som var där blev "påfyllda" i rikt mått och förhoppningsvis kunna omsätta något av det på hemmaplan.

Margareta och Nisse Andersson, Röke

Änglarna finns i Åsljunga!

Det blev bevisat för oss vid Bibel- och gemenskapsdagarna 12-17 oktober. Vi trodde inte att så underbar gemenskap fanns. Inneslutna i en varm kristen atmosfär tillsammans med våra särskilda vänner, som vi fick redan vid motsvarande dagar i mars i år, hade vi förmånen att lyssna till Birger Brobergs andefyllda bibelstudium varje morgon. Ämnet var "Hans namn skall vara..." med olika namn och benämningar på Jesus, vilka lär vara 123 stycken.

Som utmärkt värdpar fungerade Calle och Brita Forssman, vilka bjöd på ett mycket ambitiöst och givande program. Varje morgon började med morgonbön, och efter frukosten väntade tipsrundan som satte fart på hjärnkontoret. Det gav en naturlig gemenskap kring kluriga frågor i den vackra bokskogen.

Första kvällen fick vi lyssna till Lerbergets kyrkokör under ledning av Boel Toresdotter-Hanssen, som bjöd oss på ett innehållsrikt sångprogram. Då fick vi också

sjunga med i många sånger, vilket vi särskilt uppskattade eftersom vi är inbitna körsångare.

Efter en riklig och välsmakande middag var det välgörande med promenad runt den vackra sjön. På eftermiddagarna hade vi två samlingar kring olika ämnen med kvällsmat emellan. Kaffe serverades vid fem tillfällen varje dag.

Eftermiddagssamlingarna innehöll föredrag, bland annat: "Hälsans balans" med Dr. Lars Dahlin, "Kristus i konsten" med Kent Holmberg och "Från Libanons cedrar till Damaskus raka gata". Vidare en bildresa i tid och rum i Bibelns värld med Jägmästare Sven Sjunnesson och "Tre skånska läsarpräster" med Birger Broberg. Vi fick också en inblick i hur Pionjärerna i Missionens tjänst arbetade, av Missionsföreståndare Kurt Åberg. Alla mycket intressanta och tankeväckande.

Två tillfällen till offer gavs. Dels till Åsljungagården och dels till

Bibeldagar på Åsljungagården

Distriktet. Det blev 10.000:- resp. 4.000:-. Dessutom spontant 5.500:- till missionen i Eritrea efter Ingrid och Per-Gunnar Hjalmarssons mycket intressanta och gripande berättelse med mycket personliga och levande färgbilder.

För sången och musiken svarade Ann-Marie och David Högbo, men vi fick alla stämma in till Herrens lov i psalmerna vid varje samling. Paret Högbo hade bland annat ett konsertprogram som hette "levande sånger och pianomusik av döda mästare", som sent skall glömmas. Veckan avslutades med en andefylld nattvardsgudstjänst med Birger Broberg, där vi fick dela bröd och vin vid Herrens bord.

Efter middagen tog vi farväl av varandra och återvände var och en till sitt, stärkta till kropp och själ.

Tack för en underbar vecka!

*Anna-Lisa och Gunnar Edstam
Örebro*

Vi har slagit oss ner i biblioteket i EFS-gården Åsljunga för ett samtal Birger och jag. Bibel- och gemenskapsveckan ger många tillfällen till samtal, men detta ska utmynna i några rader i Livsluft, har det sagts. För att ge allvar åt det hela har jag placerat Birger i "Farbror Hagners fåtölj". Och tar man saker och ting på allvar kan det bli riktigt roligt. Strax infinner sig berättarglädjen!

Birger Broberg lite in på livet

En inledande, passande fråga: Hur känns det att komma tillbaka till denna gård? Du har säkert många minnen härifrån?

Det har varit helt fantastiskt för både Gerd och mig att få komma tillbaka och att få uppleva gemenskapen med de många vännerna här. – Jag började ju som den förste kretsprelikanten i Kullabygden. Redan då lärde jag känna Missionshemmet som EFS-gården då kallades.

Då kom du från Johannelund. Hur hade du hamnat där?

Det var något som växt fram. I mitt barndomshem fanns en from gammal kvinna, min mors moster, hon var den första som talade med mig om Jesus. På ett levande sätt återberättade moster Hanna de bibliska berättelserna för mig. Kanske ligger där den yttersta orsaken till att jag tidigt fick smak för kristen tro? Min mor dog när jag var nio år gammal, och då kom jag till en släkting. Hon var EFS-are och från det hemmet fick jag starka intryck. Det var nog dessa som gjorde att kallelsen växte inom mig. Jag funderade mycket på om det var meningen att jag skulle bli en Ordets tjänare. Det ena gav det andra och flera räckte mig ett uppmuntrans ord på vägen.

- Jag minns också den där våren, då jag cyklade till ett missionsmöte i Funderset i S Rörums församling. Det var söndagen efter påsk och Missionsföreståndare Nils Dahlberg talade över orden: "När det sedan blivit morgon, stod Jesus där på stranden" Joh. 21:4. Det är en av de predikningar som betytt mest för mig. Frågan är om det inte var då en ny dag grydde med en starkare visshet. – Så kom jag först till Bibelinstitutet i Södertälje och senare till Johannelunds Missionsinstitut, där jag gick tre år. Det var en tid som betydde mycket för mig.

Under tiden på Johannelund skickades ni väl ut för att praktisera?

Ja, min andra jul på skolan fick jag resa till ön Knippla i Göteborgs skärgård. På fyra dagar predikade jag åtta gånger. Sedan visste jag nog inte mer att säga! Jag var också i Västergötland den julferien. – Senare blev det kortare "gästspel" på olika platser under utbildningstiden.

Birger och hustru Gerd utanför EFS-gården i Åsljunga.

Och efter Johannelund?

Då hamnade jag i Västra Skåne. Första halvåret fick jag resa på hela fältet, så jag fick snabbt många kontakter. Sen tillträdde jag tjänsten som predikant i Kullabygden i början av 1958. Det var en underbar tid, som jag sent skall glömma. Är tacksam att jag fick börja just där.

Du har säkert mycket att berätta från denna tid. Hur var det med den där beryktade skrällen från kaminen?

Jo, man hade samlat en del kullabor till ett möte i Mjöhults Missionshus. Det var fråga om provpredikan, men därom visste "provpredikanten" inget. På främsta bänken satt två äldre gentlemän med hörlurar av gammal modell. När jag talat en stund tappade den ene sin hörlur. Då tänkte jag att kan du somna under det att jag predikar, så får jag väl ta i riktigt ordentligt. Men då reste sig en liten gumma längst ner i salen och sa: "Tala inte så högt, det skräller i kaminen!" – Trots detta fick jag tjänsten!

Var du i Asljunga någon gång?

Ja, jag var här ibland och medverkade på en del lägerveckor och andra samlingar. Det var alltid roligt och betydde också omväxling från arbetet i Kullabygden som var rätt krävande. – Där fanns inte mindre än nio predikoplatser och sju juniorföreningar som skulle besökas. Ett bra ungdomsarbete växte fram med Heljarödsgårdens tillkomst.

Efter åtta år flyttade jag så till Ängelholm och hade Ängelholm och Bjärebygden som mitt verksamhetsfält till 1977. Under den tiden kom Gerd, mitt ovärderliga stöd, och stod vid min sida – och det har hon gjort alltsedan dess.

Var hämtade du henne?

Vi sågs först på Johannelund där Gerd arbetade i köket. Hon kom sen till Sundsgården och då råkadades vi på nytt. 1977 lämnade vi Ängelholm för Söderslätt och flyttade till Skurup, där vi stannade till 1982. Då blev jag kallad till tjänsten som EFS-pastor i Helsingborg. Efter mycket övervägande svarade jag ja. Och det har jag aldrig ångrat. Många och rika var erfarenheterna dessa år.

I Helsingborg vet jag att du blev mycket uppskattad och där fanns du ända till pensioneringen. Och nu bor ni i Leksand.

Ja, det dröjde med flytten dit till fyra år efter pensioneringen. Nu bor vi i centrala Leksand och har bara två och en halv mil till vår fåbodstuga i Josarbro. – Jag har börjat hjälpa till i EFS missionsförening i Siljansnäs. För en tid sen ”provpredikade” jag på servicehuset och åhörarna påstod att de kunde förstå mig fast jag var skåning. – Sådant stärker frimodigheten!

Jag vet att bland dina intresseområden finns läseriets historia med dess olika personer, och här under bibelveckan ska du berätta om tre skånska läsarpredikant. Herrnhutismen har fångat ditt speciella intresse.

Herrnhutismen kom ju till vårt land från Tyskland på 1700-talet. En märklig väckelse som kom att betyda mycket, inte minst i Skåne. Jag fick för många år sen veta, att en del av mina förfäder tillhört rörelsen. Då jag kom till Kullabygden tog intresset verklig fart. Allorum var ju under lång tid en huvudort för denna väckelse. En från Herrnhut utsänd lekmannapredikant rapporterade vid ett tillfälle hem till moderförsamlingen i Hernhut: ”Har idag predikat i Helsingborg, det är en plats som ligger nära intill Allorum”.

- Herrnhutismen präglades av en innerlig Kristusförkunnelse och en brinnande missionskärlek. Vi har vid några tillfällen besökt ”herrnhutarstaden” Christiansfeld på Sönderjylland och i somras var vi i Herrnhut. Något som särskilt fascinerat mig är de personalier, som de från Herrnhut utsända lekmannapredikanterna upptecknat. Där presenteras ett märkligt galleri av väckelsens bärare

i våra bygder. Grevar och baroner, pigor och drängar, präster och bönder. Denna väckelserörelse hade verkligen vilja att överbygga den tidens ständsskrankor. Alla var de systrar och bröder i tron på Kristus.

På tal om grevar och baroner, prins Oscar kom du tidigt i beröring med. Berätta!

Min fostermor hade en god vän i Tyringe, som drev ett pensionat. Där höll prins Oscar ibland andaktsstunder under prinsparets besök i trakten. För att göra en lång historia kort: Vi fick en inbjudan att komma och lyssna. Jag som då var 11 år blev otroligt imponerad inför dessa utsikter. Tänk att få resa med tåget ända till Tyringe och höra kungens bror predika! I almanackan såg jag att prinsen fyllde år den 15 november. Jag bad min fostermor att få skriva ett gratulationskort till honom, men det blev avslag på min begäran. Då tog jag saken i egna händer och sände prinsen en hälsning på Oscardagen, med ett vykort från Höörs kyrka, där jag gick i söndagsskolan. – Det kom snart ett svar med följande text: ”Skolynglingen Birger Broberg, Höör.” – ”Tack för hälsningen på min namnsdag! Blev mycket överraskad, då varken jag eller någon annan firade den. Roligt att se din kyrka där du får höra om Jesus. Hoppas du vill vara och förbliva Hans lärjunge? Här får du titta på vaktparaden! Med vänlig hälsning!
Oscar Bernadotte”

Några gestalter i kyrkohistorien du skulle vilja framhäva?

Martin Luther har jag alltid beundrat och sökt fördjupa mig i hans skrifter. Men Carl-Olof Rosenius står mitt hjärta närmast.

Och till sist?

Jag är mycket tacksam för min tjänst i EFS. Jag har alltid haft ett gott förhållande till Svenska Kyrkan och ofta fått göra tjänst där. Men det är i EFS jag hör hemma! Det var EFS som gav mig en möjlighet, att förverkliga den kallelse som jag trodde var min. Det är en Guds nåd att ha fått vara en Ordets tjänare!

Här stängdes bandspelaren av efter ett timslångt samtal. Tack Birger för detta och för allt det andra!

Interjuare och fotograf: Carl Forssman, Råå

Detta nummer av vår distriktstidning LIVSLUFT redigeras av vår nye redaktör Robert Södertun.. Vem är då han? På tidningsutskottets uppdrag for jag ut till honom en strålande solrik höstdag för att intervjua honom och så här svarade han på mina nyfikna frågor.

TS: Vem är du, Robert Södertun?

RS: Jag är född 1955 i Västerås och eftersom min far var anställd på ASEA och hans avdelning flyttades till Helsingborg kom jag hit, när jag var nästan 8 år, så Helsingborg är min hemstad. Det är här jag har mina rötter och identitet, även om jag inte har det skorrande R-et i min dialekt.

Jag träffade min fru Birgitta 1973 under sista året på gymnasiet, då vi gick i samma klass och fattade tycke för varandra. Vi hade samma väg till och från skolan och vi var i någon programkommitté tillsammans. Hon var kristen och med i Gustav Adolfs församling i Stigs "71-or" som det hette då i Sankt Olofskyrkan. Hon hade nog haft en kort sejour i EFS-kyrkan på Bruksgatan, men det blev Stig Ekelunds grupp. Hon tog mig med till Frälsningsarmén en kväll hösten 1973 med bland annat Börje Ring. Lite senare på nattkröken förklarade jag min kärlek till henne och då sa hon: Ska det bli vi två så får du följa med mig till kyrkan och det gjorde jag sedan dagen därpå. På söndag förmiddag gick jag till högmässa i Gustav Adolfskyrkan. Av någon anledning höll vi som ungdomsgrupp till i Sankt Olofskyrkan men gick alltid på gudstjänst i Gustav Adolfskyrkan.

Där träffade jag min konfirmationspräst Gunnar Twete, men vi hade inte träffats tidigare eftersom jag inte gått i kyrkan. Men efter något halvår – under en kyrkhelg – kom han till mig och sa: "Jag tycker att du ska bli präst", och på något sätt så tog det där tag i mig. Det är det närmaste en konkret kallelse jag kan komma, men under bönestunder och andakter kände jag en inre lust och dragning att gå den vägen. Så när jag hade tagit studenten och gjort lumpen ett år började jag läsa teologi i Lund. I

och var där till sommaren 1989. Då hade jag varit de flesta åren som distriktspräst i Adolfsbergskyrkan. Av olika anledningar fann jag mig inte helt tillrätta i Svenska kyrkan – det finns många orsaker till det. Församlingssynen är faktiskt en av dem. 1989 fick jag en kallelse att arbeta i Slottshagskyrkan efter en del år av ekumeniskt arbete, som gett insyn i olika samfunds sätt att vara kyrka på. Slottshagskyrkan tillhör Svenska Baptistsamfundet. Men jag var fortfarande präst fram till 1996, då jag lämnade prästämbetet för att det inte gick ihop med mitt arbete som pastor i en baptistförsamling. Då blev jag i stället ordinerad baptistpastor och det är jag och det vill jag vara.

TS: Vad gör du nu?

RS: Nu jobbar jag som pastor – man vill kalla mig predikant – i

Vem är den nye redaktören?

januari 1980 prästvigdes jag och hamnade igen i Gustav Adolfs församling i Helsingborg som präst. Under tiden i Lund hade jag hunnit gifta mig med Birgitta och vi har varit gifta sedan 1977. Birgitta hade hunnit utbilda sig till barnmorska och vi flyttade till Helsingborg 1980. Vi har fyra barn: Ulrika som är 23 år, Fredrik som är 21 och har börjat läsa teologi vid Teologiska högskolan i Stockholm, Viktoria som är 17 och Karolin som är 14 år. Vi bor i Ramlösa.

TS: Hur länge var du präst?

RS: Präst, det kan man tolka på två sätt. Jag började som sagt i GA 1980

EFS-kyrkan på Råå. Det var så att Slottshagskyrkan fick problem med ekonomin, så man hade inte råd att ha mig kvar. Därför blev jag arbetslös. EFS på Råå var utan pastor. Så ringde Folke Persson, som jag kände sedan länge och han frågade om jag kunde tänka mig en predikotjänst på Råå. Och efter funderingar och samtal med styrelsen för missionsföreningen på Råå var jag välkommen att börja där år 2000 på hösten och har en halvtidstjänst.

TS: Ja, så ska du nu gå in som redaktör för denna tidning, LIVSLUFT. Du har studerat vid universitetsfilialen Campus

här i Helsingborg och du har sökt och fått den här tjänsten. Vad har du för nytta av dina studier och varför vill du bli redaktör för LIVSLUFT?

RS: Min äldsta dotter hade tagit studenten och arbetat i ett kristet skolteam ett år, men sedan skulle hon börja studera och då följde jag med henne till Campus. Jag tänkte hjälpa henne att hitta rätt bland alla broschyrerna. Då föll mina ögon på en utbildning som jag direkt föll för – en magisterutbildning i information /kommunikation. Den skulle gå som heltidsstudier i två år och som påbyggnadsutbildning till tidigare studier. Då var jag arbetslös så det passade bra.

Det var innan jag fått kallelsen till Råå. För min del hade jag ju en teol kand i botten. Informationsutbildningen innehöll tre delar: En vetenskaplig del, en multimedial del och en del med skapande kommunikation. En både teoretisk och mycket praktisk utbildning, så det slutade med en magisterexamen. Sedan vill jag ju arbeta med de här sakerna, men det är inte så lätt att finna arbete, för det är den här typen av arbeten som företagen dragit ner mycket, när man måste spara pengar. Så jag har varit halvt arbetslös och halvt arbetat i kyrkan och sökt arbete som informatör. Sen fick jag faktiskt ett samtal från Paul Persson. Han tyckte att jag skulle söka den här tjänsten som redaktör. Jag kände direkt att detta är en väg in i ett arbete som har med min utbildning att göra. Det kändes väldigt bra att få in en fot, och att vara redaktör i ett kristet sammanhang känns bara positivt.

TS: Det verkar vara en utbildning som klippt och skuren för redaktörer. Ett arbete som innebär ett ganska självständigt arbete. På vilket sätt skulle du vilja sätta din prägel på tidningen, om du fick bestämma?

RS: Om jag fick bestämma? Det finns ju ett tidningsutskott som vill vara med och säga ett ord.

Om, om ...Det finns en del frågeställningar, som jag är

intresserad av och det är att ta reda på vad Gud vill göra i den här tiden. Det är inte säkert att man kan ta över gamla handlingsmönster som kyrka, utan se vad Gud vill göra i vår tid och samarbeta med honom på ett sätt som kan tala till människor idag. Jag är övertygad om att Kristi kyrka har en uppgift i framtiden i Sverige, även om man kan misströsta ibland. Att uppmuntra människor att förstå att de är viktiga och värdefulla som individer och gemenskaper, att se sin roll i det sammanhang där man finns. Jag tänker på EFS-kyrkan på Råå – Vad har vi för uppgift idag? Jag är övertygad om att Gud har en kallelse till vår gemenskap. Att ta fram det här och hjälpa människor att se sin kallelse och uppgift. Jag ser också mycken misströstan och uppgivenhet.

TS: LIVSLUFT är också en medlemstidning. Hur är balansen

mellan att vara opinionsbildande och refererande.

RS: Givetvis ska tidningen vara refererande och ta upp det som sker i distriktet och även utanför kanske. Det måste man göra, men genom att göra det kan man uttrycka sig utifrån vissa synvinklar. Det gäller att välja referat med omsorg – det får inte vara så stort och väldigt att andra känner sig nedslagna. Nu är det ju så att det är inte jag som ska skriva i tidningen utan det är många medarbetare. Så det blir nog en balans i det hela. Jag får en liten spalt att skriva också. Där kan jag föra fram det jag talade om nyss och ge mitt bidrag till innehållet. Det är det totala utskottet som står för innehållet.

TS: Jag får då önska dig Lycka till. Tack för samtalet

*Torsten Simonsson
Helsingborg*

ALLA distriktets ledare och övriga intresserade hälsas välkomna till en dag som handlar om Martin Lönnebos Frälsarkransen! Lis-Mari Sandahl som jobbar med ett projekt om frälsarkransen kommer och inspirerar oss

FRÄLSARKRANSEN

Kransen innehåller 18 olika pärlor i varierande färger där varje pärla har ett innehåll som handlar om livets alla skiften, våra innersta tankar, känslor och vår längtan. Som pedagogiskt redskap är den en mycket bra hjälp när man ska samtala kring livet och tron.

Kort sagt en Frälsarkrans för själen. Många församlingar runt om i vårt land använder den i olika grupper bland barn, konfirmander och vuxna. Det bästa sättet att lära känna den är att pröva den.

För mer information och foldrar om dagen kontakta Distriktsexpeditionen eller gå in på www.efssyd.org och skriv ut en folder där! Dagen börjar klockan 9.00 och berättas vara slut runt 15.00

Dagen kostar inget, anmäl dig och kom! Lunch kan Du köpa av scouterna som är på plats och grillar hamburgare

Anmälan ska vara gjord till EFS i Sydsverige, Vallg. 9, 281 31 Hässleholm, 0451-38 80 72 eller dk@efssyd.org SENAST den 13 januari 2005

VÄLKOMMEN

EXP INFO

Denna sida kommer nu lagom till jul att innehålla ett par erbjudanden:

Erbjudande 1 - rabatt för annonsörer

Som ni kan se i en ruta här intill så erbjuder Livsluft rabatt för annonsörer som regelbundet vill annonsera i tidningen. Det är två erbjudanden varav den ena är helt ny. 50% rabatt för er som genom en liten fast annons under ett helt år vill synas i tidningen. Det är ett sätt att synas men också ett sätt att stödja tidningen. Välkommen att anmäla intresse till redaktören. Tipsa gärna någon i er omgivning om denna möjlighet.

Erbjudande 2 - Bibeläventyret

Distriktsstyrelsen fattade vid sitt sammanträde den 4 november ett beslut om en subvention på 50% till de föreningar som vill sända personer till *Bibeläventyrskurs på Sundsgården den 24-27 januari 2005*. Detta är ett led i den satsning på att få ut Bibeläventyret i distriktet som är planerat i anslutning till Traktatsällskapets 150 års jubileum. Subventionen kommer att finansieras bl.a. av en insamling för ändamålet. För mer information om Bibeläventyret se faktarutan här intill eller ring distriktsexpeditionen. Mer om Bibeläventyret och jubileet kommer i januaritidningen som blir ett temanummer om Traktatsällskapet.

Månadens böneämnen

- Robert Södertun, den nye Livsluft redaktören.
- Våra gårdar och alla de människor som kommer

till dem under december månad.

- Ulla Tuveesson/Kagali och våra trossyskon i Ilembula
- Familjen Andersson och arbetet på Nakamte Christian Education Collage.

Med varma hälsningar och önskan om en god Advents- och Jultid från expeditionen genom Paul Persson.

ANNONSER I LIVSLUFT

Vi vill erbjuda våra stamkunder och företag, som ser ett värde i att annonsera genom Livsluft och samtidigt sponsra tidningen, följande två erbjudanden:

Det vanliga priset för en annons i Livsluft är:

Helsida 2 500:- 1/4 sida 850:-
Halvsida 1 400:- 1/8 sida 450:-
1/16 sida 250:-

(I priset ingår att arrangemanget även kommer med i tidningens almanacka.)

Erbjudande 1:

Vid annonsering tre gånger under ett år gess 25% rabatt.

Erbjudande 2:

Vid annonsering med en fast annons under ett år (tio nummer) gess 50 % på ovan nämnda priser. Exempel: En 1/16 sida 125:- x 10 annonser 1 250:-

Ta kontakt med tidningens redaktör för mer information livsluft@efssyd.org
Tel.042-29 87 00

BIBELÄVENTYRET

har skapats för att på ett enkelt och roligt sätt ge elever i 4 och 5 klass en grundläggande kunskap om Bibeln. Det fungerar som en verktygslåda med drama, bilder, trolleri och visuella symboler. Undervisningen bygger på nyckelord och rörelser och genomförs av en utbildad "Bibeläventyrare". Ett första utbildningstillfälle äger rum på

Sundsgården 24-27 januari 2005. Dessa utbildningsdagar kostar 3500:- (med möjlighet till subventionering).

Målet med Bibeläventyret är bl.a....

- Att skapa förtroende för Bibeln i skolan
- Att hjälpa lärarna med att undervisa om Bibeln
- Att hjälpa församlingar att bygga goda relationer till skolan
- Att utveckla dig ("Bibeläventyrare") och ge dig redskap

Anmälan sändes till:

Vandra Genom Bibeln,
Borgargatan2, 533 32 GÖTENE
e-mail: info@vandragenombibeln.com

För mer information ring:

Jonas Magnusson 0511-595 03,
070-333 64 49
www.vandragenombibeln.com eller
distriktsexpeditionen 0451/38 8070

JULKONSERT

MED

RÖKE BLÅS

Annandag Jul kl. 18.00

Norra Åkarps kyrka

Solister

Vincent Nilsson - trombon

Samuel Westin - saxofon

Elin Bemark - sång

Mattias Vad Jensen - piano

Biljetter

5 år-uppat 60:- (0-4 år fribiljett bokas)

Olof Nils, Bjärnum fr.o.m 4/12

eller

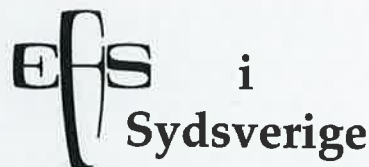
boka på tel.nr 070-2747456, 073-9032117

den 4/12 kl.9.00-12.00 eller den 11/12 kl.9.00-12.00.

Kl.16.30 insläpp och hämtning av bokade biljetter.

almanacka

även på www.efssyd.org

		nr/sid
december		
4,5,11,12	Julbord, EFS-Gården, Åsljunga	11/9
8	Distriktsstyrelsen sammanträder	
12	Konsert med Åhus Swing Orkester, ÅhusGården	12/11
19	Julhälsning, ÅhusGården	12/3
26	Julkonsert med Röke Blås N.Åkarp	12/18
24-28	Julgemenskap, EFS-Gården, Åsljunga	12/2
28-1/1	Nyårsgemenskap, EFS-Gården, Åsljunga	12/2
31	Nyårsfirande, ÅhusGården	12/12
31-1/1	Nyårsfirande, Höllviksstrand	12/9

2005

januari		
4-7	Ungdomsforum, Hagabergs fhs	11/7
15	Ledardag för ALLA ledare, Hässleholm	12/17
15	Unga Röster 20-årsjubileum, ÅhusGården	
24-27	Bibeläventyret, Sundsgården, Hbg	12/18
29-30	WinterCampen och WinterVaken, Göransborg	
februari		
18-26	Skidresa, Åre	
mars		
4-5	Oas-helg, Glimåkra	
12	Sång och Musik med Stina Backlund och Tonårskör från Malmö, ÅhusGården	
april		
3	Föreningen ÅhusGårdens årsmöte, ÅhusGården	
9	Musikgudstjänst med King Street Gospel från Hörby, ÅhusGården	
16	Distriktets årsmöte	11/18
maj		
15	ÅhusGårdens Musikfest, ÅhusGården	
juni		
25-26	Jubileumsfest, Vanneberga	

Vallgatan 9, 281 31 Hässleholm
Telefontid: 10 - 15, lunch 12.30-13.
Telefon: 0451 - 38 80 70
Telefax: 0451 - 38 80 71
E-mail: info@efssyd.org
Hemsida: www.efssyd.org
Bankgiro: 196 - 7900
Postgiro: 3 28 67 - 4

Distriktsordförande

Christer Caesar, Krokvägen 4
281 51 Hässleholm 0451- 845 36

Distriktsföreståndare

Paul Persson och Torbjörn Larspers
0451 - 38 80 70, 0708 - 28 61 65
epost: df@efssyd.org

Distriktsekonom

Cecilia Engström 0451 - 38 80 70

Distriktskonsulent

Annica Nordqvist 0451 - 38 80 72

Assistent

Ingrid Viberg 0451 - 38 80 70

EFS-Gården, Åsljunga

Ånhultsvägen 31

286 72 Åsljunga

Tfn: 0435 - 46 00 54,

46 00 52 (fax)

E-post: efs-garden@iname.com

Heljarödsgården

Farhult

263 93 Höganäs

Tfn: 042 - 680 29 (även fax),

042 - 680 24 husmor

Ringamålagården, EFS

Pl 5105

374 92 Asarum

Tfn: 0454 - 620 63

Sommargården Höllviksstrand

Höllviksstrandsvägen 2

236 38 Höllviken

Tfn: sep - maj 046 - 25 31 66

jun - aug 040 - 45 12 02

Stenbräckagården, Tjurkö

370 43 Sturkö

Tfn: 070 - 654 61 85

Fax: 0455 - 460 85

E-post: info@stenbracka.k.se

Hemsida: www.stenbracka.k.se

ÅhusGården, EFS

Sigfridsvägen 5, 296 38 Åhus

Tfn: 044 - 24 00 20

E-post: ahusgarden@efssyd.org

Minnes- och högtidsgåvor

Oktober

Minnesgåvor till Folke Nilssons och Bertil Arbedens minne.

Totalt inkommet under perioden:
600 kr till distriktets olika verksamhetsområden.

Tack för gåvorna och alla varma tankar som följer dem.

Mitt Vittnesbörd

Våga ta steget och säga Ja

Att fatta ett beslut där man säger ja till något innebär att det får någon form av en efterverkan. Inte förrän sommaren 2004 har jag insett hur enormt viktiga alla ögonblick är, för i just ett sådant kan det hända att vi fattar ett beslut, ett beslut som kan vara av mindre mening, men som också mycket väl kan påverka resten av våra liv. Och långt ifrån är det alltid som vi i förväg vet vilka konsekvenser våra beslut får. Jag vill dela med mig av två beslut jag tagit, vilka har förändrat mitt liv totalt.

Det ena var då jag för två år sedan bestämde mig för att; Ja, jag vill konfirmeras och det på ett sommarläger. Jag hade hört mycket från min syster hur fantastiskt det var. Hon menade att det var den bästa tiden i hennes liv, så jag tänkte att något sådant kunde man ju såklart inte missa.

Åren flög i väg och då sommaren kommit (jaja, sommar och sommar... sommarlovet iallafall!) var det med en väldigt stor förväntan och glädje jag begav mig till Åhus och Åhusgården.

Jag skulle inte bli besviken. Inte under hela min livstid hade jag träffat på så många goingar till människor som plötsligt fanns runt mig. Såväl ledare som konfirmander var helt underbara, alla med sina egenskaper och personligheter, men det skulle inte dröja länge innan vi förstod hur förvånansvärt lika alla

var. - "Vi passar så bra ihop, vi är ju som en enda stor familj!", var vad alla sa.

Tillsammans kom vi snabbt in i den välplanerade vardagen, med tidiga morgnar och sena kvällar. Även om hela dagen kretsade runt Gud, var aftonböerna de tillfällen då man riktigt kände sig manad att söka Honom, genom lovsång bön och förbön. Vid ett par tillfällen var Hans närvaro härligt extra påtaglig, vilket styrkte min tro som utvecklades något enormt under lägret. En annan aftonbön hade vi chansen att läsa med i en speciell bön, och på så sätt säga ja till Gud. Det var den här kvällen jag fattade det andra viktiga beslutet jag velat komma till, då jag sa; Ja, jag vill följa Dig Gud.

Jag är väldigt glad över mitt beslut. Även om jag vet att det aldrig är för sent att omvända sig, är jag djupt tacksam över att jag tog det steget och sa ja den kvällen, vilket jag inte hade gjort om jag inte först sagt ja till att gå på konfirmationsläger. Det visar vilken efterverkan ett beslut kan ha. Konfälgret är det bästa jag varit med om, och vill därför uppmana alla att gå på ett sådant. Nu har jag någonting att leva för. Även om det långt ifrån alltid är enkelt, är mitt mål att komma närmre och närmre Jesus Kristus, min räddare.

Maja Olsson, Åhuskonfirmand